II

(Незаконодателни актове)

РЕШЕНИЯ

Съдържание

1. Процедура 5

2. Контекст и описание на разследваните мерки 7

2.1. Обща рамка 7

2.1.1. Първоначалните споразумения 7

2.1.2. Удължаването на срока на действие на първоначалните споразумения 7

2.1.3. Приватизацията на Siremar и сключването на новото споразумение 8

2.2. Мерки, попадащи в обхвата на решенията от 2011 и 2012 г. 9

2.3. Подробно описание на мерките, предмет на настоящото решение 9

2.3.1. Удължаването на срока на действие на първоначалното споразумение между държавата и Siremar 9

2.3.2. Неправомерно продължаване на помощта за оздравяване за Siremar 12

2.3.3. Приватизацията на Siremar, насрещната гаранция и увеличаването на капитала на CdI 13

2.3.4. Новото споразумение 20

2.3.5. Приоритетът за акостиране 22

2.3.6. Мерките, установени със закона от 2010 г. 22

2.4. Производство за установяване на нарушение № 2007/4609 22

3. Основания за откриване на процедурата и за разширяване на обхвата ѝ 25

3.1. Удължаването на срока на действие на първоначалното споразумение между държавата и Siremar 25

3.1.1. Спазване на решението по делото Altmark и наличие на помощ 25

3.1.2. Съвместимост 26

3.2. Неправомерно продължаване на помощта за оздравяване за Siremar 26

3.3. Приватизацията на Siremar, насрещната гаранция и увеличаването на капитала на CdI 26

3.3.1. Приватизацията на Siremar 26

3.3.2. Насрещната гаранция 27

3.3.3. Увеличаването на капитала на CdI 27

3.3.4. Съвместимост 27

3.4. Новото споразумение между италианската държава и CdI 27

3.5. Приоритетът за акостиране 28

3.6. Мерките, установени със закона от 2010 г. 28

4. Мнения на Италия 28

4.1. Относно задълженията за обществена услуга и конкурентната среда 28

4.2. Относно потенциалното неправомерно продължаване на помощта за оздравяване на Siremar 29

4.3. Относно приватизацията на стопанското подразделение Siremar 30

4.3.1. Относно прозрачния и недискриминационен характер на процедурата 30

4.3.2. Относно продажбата на активите, които не попадат в обхвата на стопанското подразделение Siremar 30

4.3.3. Относно обвързването на активите на стопанското подразделение Siremar с ново споразумение 31

4.3.4. Относно назначаването на независим експерт 31

4.3.5. Относно прозрачността на процедурата 31

4.3.6. Относно първия и втория доклад на Ecorys 31

4.3.7. Относно националните съдебни спорове и окончателната продажба на SNS 32

4.4. Относно съответствието на новото споразумение с критериите по делото Altmark 33

4.5. Относно определената в директивата на CIPE рискова премия от 6,5 %, считано от 2010 г. 33

4.6. Относно съответствието на новото споразумение с решението за УОИИ от 2011 г. 34

4.7. Относно насрещната гаранция 34

4.8. Относно приоритета за акостиране . . . 35

4.9. Относно мерките, установени със закона от 2010 г. . . . 35

4.10. Относно липсата на икономическа приемственост между Siremar под ИУ и CdI . . . 36

5. Мнения на заинтересованите страни . . . 37

5.1. Мнения от Siremar под извънредно управление . . . 37

5.1.1. Относно производството за установяване на нарушение № 2007/4609 . . . 37

5.1.2. Относно удължаването на срока на действие на първоначалното споразумение . . . 37

5.1.3. Относно потенциалното неправомерно продължаване на помощта за оздравяване на Siremar . . . 38

5.1.4. Относно новото споразумение . . . 39

5.1.5. Относно приватизацията на Siremar и насрещната гаранция . . . 39

5.1.6. Относно липсата на икономическа приемственост между Siremar под ИУ и CdI . . . 40

5.1.7. Допълнително становище по решението на CdS относно насрещната гаранция . . . 41

5.2. Мнения на SNS . . . 41

5.2.1. Първо становище . . . 41

5.2.2. Второ становище . . . 41

5.2.3. Трето становище . . . 42

5.3. Мнения на Pan Med . . . 43

5.4. Мнения на Grandi Navi Veloci . . . 44

5.5. Писмо от кмета на Липари . . . 45

6. Становища на Compagnia delle Isole . . . 45

6.1. Първо становище . . . 45

6.2. Второ становище . . . 46

6.3. Трето становище . . . 46

7. Мнения на Италия относно мненията и становищата на заинтересованите страни . . . 47

8. Оценка 47

8.1. Наличие на помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС 47

8.1.1. Удължаване на срока на действие на първоначалното споразумение между Siremar и Италия 48

8.1.2. Неправомерно продължаване на помощта за оздравяване за Siremar 50

8.1.3. Възлагането на новото споразумение, обвързано със стопанското подразделение Siremar и приоритета за акостиране, на SNS, увеличаването на капитала на CdI и насрещната гаранция 51

8.1.4. Мерките, установени със закона от 2010 г. 71

8.1.5. Заключение относно наличието на помощ 73

8.2. Законосъобразност на помощта 74

8.3. Съвместимост на помощта 74

8.3.1. Удължаването на срока на действие на първоначалното споразумение между държавата и Siremar 74

8.3.2. Неправомерно продължаване на помощта за оздравяване за Siremar 83

8.3.3. Освобождавания от данъци, свързани с процеса на приватизация 84

8.3.4. Заключение относно съвместимостта на помощта 84

8.4. Отговор на становищата на CdI 85

9. Заключение 85

10. Възстановяване 86

11. Икономическа приемственост 87

11.1. Обхватът на прехвърлянето 87

11.2. Цената за прехвърлянето 88

11.3. Самоличността на собствениците 89

11.4. Моментът на извършване на прехвърлянето 89

11.5. Икономическата логика на прехвърлянето 89

11.6. Заключение относно икономическата приемственост Siremar под ИУ и SNS 90

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2022/448 НА КОМИСИЯТА

от 17 юни 2021 година

относно мерки SA.32014, SA.32015, SA.32016 (2011/C) (ex 2011/NN), приведени в действие от Италия по отношение на Siremar и неговия приобретател Società Navigazione Siciliana

(нотифицирано под номер C(2022) 4268)

(само текстът на италиански език е автентичен)

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 108, параграф 2, първа алинея от него,

като взе предвид Споразумението за Европейското икономическо пространство, и по-специално член 62, параграф 1, буква а) от него,

като прикани заинтересованите страни да представят мненията си в съответствие с посочената(ите) по-горе разпоредба(и) ([1]) и като взе предвид техните мнения,

като има предвид, че:

1. ПРОЦЕДУРА

(1) На 6 август 1999 г. Комисията реши да започне процедурата, предвидена в член 108, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз („ДФЕС“), по отношение на помощ, предоставена въз основа на първоначалните договори за обществена услуга („първоначалните споразумения“) на шестте дружества, съставлявали към онзи момент Tirrenia Group ([2]).

(2) По време на етапа на разследване италианските органи поискаха делото Tirrenia Group да бъде разделено на части, така че да може да се отдаде приоритет на достигането до окончателно решение по отношение само на Tirrenia di Navigazione („Tirrenia“). Това искане бе мотивирано от плана на италианските органи да приватизират групата, като започнат от Tirrenia, и от намерението им да ускорят процеса по отношение на това дружество.

(3) Комисията уважи искането на италианските органи и с Решение 2001/851/ЕО на Комисията ([3]) закри започната процедура по отношение на помощта, предоставена на Tirrenia („решението от 2001 г.“). Помощта бе обявена за съвместима при спазването на определени ангажименти от страна на италианските органи.

(4) С Решение 2005/163/ЕО на Комисията ([4]) („решението от 2004 г.“) Комисията обяви компенсацията, предоставена на дружествата от Tirrenia Group, различни от Tirrenia ([5]), за частично съвместима с вътрешния пазар, частично съвместима при спазването на определени ангажименти от италианските органи и частично несъвместима с вътрешния пазар. Решението се основаваше на счетоводните данни през периода 1992—2001 г. и съдържаше условия за гарантиране на съвместимостта на компенсацията през целия срок на действие на първоначалните споразумения (т.е. до 2008 г.).

(5) С решение от 4 март 2009 г. по дела TT-265/04, T-292/04 и T-504/04 ([6]) („решението от 2009 г.“) Общият съд отмени решението от 2004 г.

(6) На 5 октомври 2011 г. Комисията откри нова официална процедура по разследване по отношение на различни допълнителни мерки, приети от Италия в полза на дружествата от бившата Tirrenia Group („решението от 2011 г.“). Разследването се отнасяше, наред с друго, до компенсациите, предоставени на Siremar — Sicilia Regionale Marittima („Siremar“) за обслужването на определени морски маршрути, считано от 1 януари 2009 г., и до процеса на приватизация на стопанското подразделение Siremar (вж. раздел 2.3.3).

(7) Решението от 2011 г. беше публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* ([7]). Комисията прикани заинтересованите страни да представят своите мнения относно разследваните мерки.

([1]) ОВ C 28, 1.2.2012 г., стр. 18 и ОВ C 84, 22.3.2013 г., стр. 58.
([2]) ОВ C 306, 23.10.1999 г., стр. 2. Бившата Tirrenia Group е включвала дружествата Tirrenia di Navigazione S.p.A., Adriatica S.p.A., Caremar — Campania Regionale Maritima S.p.A., Saremar — Sardegna Regionale Marittima S.p.A., Siremar — Sicilia Regionale Marittima S.p.A. и Toremar — Toscana Regionale Marittima S.p.A.
([3]) Решение 2001/851/ЕО от 21 юни 2001 г. относно държавната помощ, предоставена от Италия на транспортната фирма Tirrenia di Navigazione (ОВ L 318, 4.12.2001 г., стр. 9).
([4]) Решение 2005/163/ЕО на Комисията от 16 март 2004 г. относно държавна помощ, приведена в действие от Италия в полза на транспортни фирми Adriatica, Caremar, Siremar, Saremar и Toremar (Tirrenia Group) (ОВ L 53, 26.2.2005 г., стр. 29).
([5]) По-специално: Adriatica, Caremar, Siremar, Saremar и Toremar.
([6]) Съединени дела T-265/04, T-292/04 и T-504/04 *Tirrenia di Navigazione/Комисия*, ECLI:EU:T:2009:48.
([7]) ОВ C 28, 1.2.2012 г., стр. 18.

(8) Италия изпрати отговора си във връзка с решението от 2011 г. с писмо от 15 ноември 2011 г. Що се отнася до мерките, предмет на настоящото решение, Комисията получи също така мнението на Società Navigazione Siciliana S.p.A. („SNS“), Pan Med Lines S.r.l. („Pan Med“) и Grandi Navi Veloci S.p.A. („GNV“) (вж. раздел 5). Тя ги препрати на Италия, на която беше дадена възможност да отговори.

(9) На 10 януари 2012 г., изтъквайки съображения за правна сигурност, италианските органи официално уведомиха Комисията за проектите на договори за обществена поръчка за услуги („споразумения“), които ще бъдат сключени със съответните бъдещи приобретатели на стопанските подразделения на Tirrenia и Siremar и въз основа на които ще бъде изплатена компенсация за предоставянето на обществена услуга.

(10) На 7 ноември 2012 г. Комисията разшири обхвата на процедурата по разследване по отношение, наред с другото, на: i) неправомерното продължаване на помощта за оздравяване, предоставена на Siremar, ii) потенциалната помощ за Compagnia delle Isole („CdI“), първия приобретател на подразделението Siremar, в контекста на приватизацията на това подразделение и iii) компенсацията за обществена услуга, дължима на CdI съгласно новото споразумение, сключено с италианската държава. На 19 декември 2012 г. Комисията прие изменена версия ([8]) на горепосоченото решение („решението от 2012 г.“, а когато се споменава заедно с решението от 2011 г. — „решенията от 2011 и 2012 г.“).

(11) Решението от 2012 г. беше публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* ([9]). Комисията прикани заинтересованите страни да представят своите мнения относно разследваните мерки.

(12) Италия изпрати отговора си във връзка с решението от 2012 г. с писма от 7 и 13 декември 2012 г. Що се отнася до мерките, предмет на настоящото решение, Комисията получи мненията на Pan Med Lines S.r.l. („Pan Med“), Siremar, SNS и CdI (вж. раздели 5 и 6). Тя ги препрати на Италия, на която беше дадена възможност да отговори.

(13) На 5 октомври 2012 г. Комисията нае Ecorys Netherlands BV („Ecorys“) да изготви приблизителна оценка въз основа на два алтернативни сценария на пазарната стойност на съответните активи на Siremar, които са обявени за продажба (вж. раздел 2.3.3.7). На 4 септември 2013 г. Ecorys представи окончателния си доклад („първия доклад на Ecorys“). На 27 септември 2013 г. Комисията предаде този доклад на Италия. На 18 ноември 2013 г., по искане на италианските органи, Комисията предостави превод на доклада на Ecorys на италиански език. На 17 декември 2013 г. Италия представи мнението си по доклада на Ecorys, включително насрещна оценка, изготвена от нейния независим експерт — Banca Profilo S.p.A.

(14) На 24 юни 2013 г. Комисията изпрати писмо до няколко дружества, осъществяващи дейност в морския сектор, като поиска на доброволна основа подробна информация за маршрутите, изпълнявани от Siremar през периода 2009—2012 г., и за условията за неговата приватизация. Отговор беше получен само от CdI, което по това време работеше съгласно новото споразумение.

(15) С Решение (ЕС) 2018/261 от 22 януари 2014 г. ([10]) („решението от 2014 г.“) Комисията закри официалната процедура по разследване по отношение на определени мерки, приети от регион Сардиния в полза на Saremar (вж. съображение 36).

(16) На 15 октомври 2014 г. службите на Комисията се срещнаха с представители на Siremar и на италианските органи. Освен това на 23 октомври 2014 г. службите на Комисията се срещнаха и с представители на CdI и на италианските органи. В продължение на последната среща, на 30 октомври 2014 г. CdI предостави допълнителна информация на Комисията.

(17) По отношение на Siremar Комисията поиска допълнителна информация от Италия с писма от 30 януари 2012 г., 16 март 2012 г., 1 август 2012 г., 22 ноември 2012 г., 12 април 2013 г., 12 юни 2013 г., 27 юни 2013 г., 11 юли 2013 г., 29 юли 2014 г., 6 ноември 2014 г., 16 октомври 2015 г., 25 януари 2018 г., 29 март 2018 г., 31 август 2018 г., 18 март 2019 г., 16 октомври 2019 г., 31 юли 2020 г. и 29 октомври 2020 г.

(18) По отношение на Siremar Италия представи допълнителна информация с писма от 28 март 2012 г., 5 октомври 2012 г., 23 октомври 2012 г., 13 май 2013 г., 8 август 2013 г., 19 септември 2014 г., 20 ноември 2014 г., 12 декември 2014 г., 12 февруари 2015 г., 13 ноември 2015 г., 18 април 2016 г., 2 август 2017 г., 26 април 2018 г., 31 май 2018 г., 29 май 2019 г., 26 юли 2019 г., 3 януари 2020 г., 24 януари 2020 г., 8 февруари 2021 г. и 11 март 2021 г. ([11])

([8]) Всички изменения засягаха мерките в полза на Saremar.
([9]) ОВ C 84, 22.3.2013 г., стр. 58.
([10]) Решение (ЕС) 2018/261 на Комисията от 22 януари 2014 г. относно мерките за Помощ SA.32014 (2011/C), SA.32015 (2011/C), SA.32016 (2011/C), приложени от регион Сардиния в полза на Saremar (ОВ L 49, 22.2.2018 г., стр. 22).
([11]) Допълнителна информация между Комисията и Италия беше разменена неофициално чрез електронна поща и конферентни разговори на няколко пъти през 2019 и 2020 г.

(19) С Решение (ЕС) 2020/1411 от 2 март 2020 г. ([12]) Комисията приключи разследването по отношение на дружествата от Tirrenia Group, различни от Tirrenia, включително Siremar, за периода 1992—2008 г. („решението за Tirrenia Group от 2020 г.). Комисията стигна до заключението, че помощта, предоставена за осигуряване на морски каботажни транспортни услуги, представлява съществуваща помощ, а помощта, предоставена за осигуряване на международни услуги за морски транспорт, е съвместима с рамката за услуги от общ икономически интерес („УОИИ“) за 2011 г. („рамка за УОИИ за 2011 г.“) ([13]).

(20) С Решение (ЕС) 2020/1412 от 2 март 2020 г. ([14]) Комисията закри официалната процедура по разследване по отношение на мерките, предоставени на Tirrenia и неговия приобретател CIN, за периода 2009—2020 г. („решението за Tirrenia/CIN от 2020 г.“).

(21) Настоящото решение се отнася до всички възможни мерки за помощ за Siremar, CdI и SNS, както е посочено в съображения 36 и 37 и както е посочено в решенията от 2011 и 2012 г., а също и до евентуалната помощ, предоставена на Unicredit чрез насрещната гаранция (вж. раздели 2.3.3.5 и 3.3.2). Комисията ще разгледа всички останали мерки, предмет на тези решения, в отделни решения в рамките на дела SA.32014, SA.32015 и SA.32016. По-специално всички останали мерки засягат други дружества от бившата Tirrenia Group (т.е. Caremar, Laziomar, Saremar и Toremar).

2. КОНТЕКСТ И ОПИСАНИЕ НА РАЗСЛЕДВАНИТЕ МЕРКИ

2.1. Обща рамка

2.1.1. *Първоначалните споразумения*

(22) Tirrenia Group първоначално е била собственост на италианската държава чрез дружеството Finanziaria per i Settori Industriale e dei Servizi S.p.A („Fintecna“) ([15]) и е включвала шест дружества, а именно Tirrenia, Adriatica, Caremar, Saremar, Siremar и Toremar. Тези дружества са предоставяли услуги за морски транспорт по отделни договори за обществена услуга, сключени с италианската държава през 1991 г., които са били в сила в продължение на двадесет години — от януари 1989 г. до декември 2008 г. („първоначалните споразумения“). Fintecna е притежавало 100 % от дяловия капитал на Tirrenia. Tirrenia е притежавало изцяло Adriatica, Caremar, Siremar, Saremar и Toremar (наричани общо „регионалните дружества“). През 2004 г. Adriatica, което е обслужвало редица маршрути между Италия и Албания, Хърватия, Гърция и Черна гора, се е сляло с Tirrenia.

(23) Целта на тези договори за обществена услуга е била да се гарантират редовността и надеждността на значителни по обем услуги за морски транспорт, свързващи основно континенталната част на Италия със Сицилия, Сардиния и други по-малки италиански острови. За тази цел италианската държава е предоставила финансова подкрепа под формата на субсидии, изплащани директно на всяко едно от дружествата от Tirrenia Group.

(24) Siremar, притежавано изцяло от Tirrenia, е обслужвало редица маршрути за морски каботаж, както между Сицилия и няколко по-малки съседни острова, така и между Милацо и Неапол. Съответните маршрути са описани с точност в съображение 41.

2.1.2. *Удължаването на срока на действие на първоначалните споразумения*

(25) Срокът на действие на първоначалните споразумения, включително на това, приложимо за Siremar, е удължаван три пъти.

(26) Първо, с член 26 от Наредба-закон № 207 от 30 декември 2008 г. („Наредба-закон 207/2008“), преобразувана в Закон № 14 от 27 февруари 2009 г., срокът на първоначалните споразумения, който по принцип е трябвало да изтече на 31 декември 2008 г., е удължен с една година — до 31 декември 2009 г.

([12]) Решение (ЕС) 2020/1411 на Комисията от 2 март 2020 г. относно държавна помощ № C 64/99 (ex NN 68/99), приведена в действие от Италия в полза на корабоплавателните дружества Adriatica, Caremar, Siremar, Saremar и Toremar (Tirrenia Group) (ОВ L 332, 12.10.2020 г., стр. 1).

([13]) Съобщение на Комисията: Рамка на Европейския съюз за държавна помощ под формата на компенсации за обществени услуги (ОВ C 8, 11.1.2012 г., стр. 15).

([14]) Решение (ЕС) 2020/1412 на Комисията от 2 март 2020 г. относно мерките SA.32014, SA.32015, SA.32016 (11/C) (ex 11/NN), приведени в действие от Италия в полза на Tirrenia di Navigazione и неговия приобретател Compagnia Italiana di Navigazione (ОВ L 332, 12.10.2020 г., стр. 45—139).

([15]) Fintecna е изцяло собственост на Министерството на икономиката и финансите („Министерство на икономиката“) и е специализирано в управлението на дялови участия и процеси на приватизация, както и в работата по проекти за рационализация и преструктуриране на дружества, които са изправени пред индустриални, финансови или организационни трудности.

(27) Второ, в член 19-*ter* от Наредба-закон № 135 от 25 септември 2009 г. („Наредба-закон 135/2009“), преобразувана в Закон № 166 от 20 ноември 2009 г. („закона от 2009 г.“), е определено, че с оглед на приватизацията на дружествата от Tirrenia Group дяловото участие на регионалните дружества, с изключение на Siremar, ще бъде прехвърлено от дружеството майка Tirrenia, както следва:

а) Caremar на регион Кампания. Впоследствие регион Кампания е прехвърлил предприятието, обслужващо транспортните линии до Понцианския архипелаг, на регион Лацио (с което е създадено Laziomar) ([16]);

б) Saremar на регион Сардиния;

в) Toremar на регион Тоскана.

(28) В закона от 2009 г. се уточнява също, че до 31 декември 2009 г. ще бъдат сключени нови „споразумения“ между италианската държава, от една страна, и Tirrenia и Siremar, от друга страна. Регионалните услуги се предвижда да бъдат уредени в нови договори за обществена услуга, които ще се сключат между Saremar, Toremar и Caremar и съответните регионални органи до 31 декември 2009 г. (за Сардиния и Тоскана) и до 28 февруари 2010 г. (за Кампания и Лацио). Предвидено е за новите споразумения или договори за обществена услуга да бъде открита тръжна процедура заедно с процедурата за самите дружества, а новите собственици на всяко от тези дружества впоследствие да сключи съответното споразумение или договор за обществена услуга ([17]).

(29) За тази цел със закона от 2009 г. срокът на първоначалните споразумения, включително на това, приложимо за Siremar, е удължен допълнително — от 1 януари 2010 г. до 30 септември 2010 г.

(30) В закона от 2009 г. са определени също фиксирани годишни тавани на компенсациите за предоставянето на услугите, считано от 2010 г. (съгласно удължаването на срока на действие на първоначалните споразумения, както и съгласно новите споразумения и договори за обществена услуга), които възлизат общо на 184 942 251 EUR, както следва:

Дружество	Максимална годишна компенсация
Tirrenia	72 685 642 EUR
Siremar	55 694 895 EUR
Saremar	13 686 441 EUR
Toremar	13 005 441 EUR
Caremar	29 869 832 EUR ([18])

Таблица 1 — Тавани на компенсациите, считано от 2010 г.

(31) И накрая, със Закон № 163 от 1 октомври 2010 г. („закона от 2010 г.“), с който се преобразува Наредба-закон № 125 от 5 август 2010 г. („Наредба-закон 125/2010“), срокът на действие на първоначалните споразумения, включително на това, приложимо за Siremar, се удължава допълнително от 1 октомври 2010 г. до приключването на процесите на приватизация на Tirrenia и Siremar.

2.1.3. *Приватизацията на Siremar и сключването на новото споразумение*

(32) През октомври 2010 г. е открита тръжна процедура за намиране на купувач за стопанското подразделение Siremar (вж. раздел 2.3.3). В този контекст става дума за стопанското подразделение Siremar, а не за самото дружество Siremar, тъй като тръжната процедура се е отнасяла единствено до тези активи и договори, които са били необходими за изпълнение на задълженията за обществена услуга ([19]), подлежащи на уточняване в новото споразумение, което е трябвало да бъде сключено с приобретателя. Поради това се назовава „стопанското подразделение Siremar“, а не просто „Siremar“. Останалите активи на Siremar, като бързоходния кораб Guizzo, които са се използвали за други цели, е трябвало да бъдат продадени чрез отделни процедури. Освен това вследствие на продажбата дълговете, натрупани от Siremar до тази дата, не са прехвърлени на купувача. Към днешна дата

([16]) Това прехвърляне е формализирано на 1 юни 2011 г.
([17]) Член 19-*ter*, параграф 10 от Наредба-закон 135/2009.
([18]) Тази сума е разделена на 19 839 226 EUR, предоставяни от Кампания, и 10 030 606 EUR, предоставяни от Лацио.
([19]) Навсякъде в настоящото решение изразът „задължения за обществена услуга“ следва да се разбира в по-общ смисъл, без да се тълкува в конкретния смисъл на членове 2 и 4 от Регламента за морския каботаж (вж. бележка под линия 61) и раздел 9 от Насоките за морски транспорт (вж. бележка под линия 110), а именно като задължения за обществена услуга като алтернатива на договорите за обществена услуга, т.е. без възнаграждение от държавата. В това отношение Комисията отбелязва, че във връзка със задълженията за обществена услуга, наложени на Siremar, CdI или SNS, всъщност е било предвидено възнаграждение от държавата.

Siremar, което е в процедура по извънредно управление („Siremar под ИУ“), продължава да съществува като отделен субект, макар и с основната цел да бъде ликвидирано, след като възстанови дължимото на кредиторите си.

(33) След успешното си участие в тръжната процедура, на 20 октомври 2011 г. CdI подписва договора за придобиване на стопанското подразделение Siremar. След това, на 30 юли 2012 г., между Италия и CdI е подписано ново споразумение за предоставяне на морски услуги. Въз основа на него на 31 юли 2012 г. собствеността върху стопанското подразделение Siremar е прехвърлена от италианската държава на CdI.

(34) Другото дружество, подало оферта за стопанското подразделение Siremar обаче — SNS — оспорва прехвърлянето пред италианските административни съдилища, които в крайна сметка постановяват, че тръжната процедура трябва да бъде частично повторена, като възпрепятстват възможността CdI да подава нови оферти (вж. съображения 93—100). Вследствие на това след потвърждаване на предходната си оферта SNS печели подновената тръжна процедура, като поема контрол над стопанското подразделение Siremar и на 11 април 2016 г. подписва новото споразумение с Италия.

(35) От тази дата SNS обслужва маршрутите съгласно новото споразумение, а Siremar под ИУ и CdI са в процес на ликвидация.

2.2. **Мерки, попадащи в обхвата на решенията от 2011 и 2012 г.**

(36) В рамките на официалната процедура по разследване, открита с решенията от 2011 и 2012 г. (вж. също раздел 3), на оценка са подложени следните мерки:

1) компенсацията за предоставяне на УОИИ през удължения срок на действие на първоначалните споразумения (мярка 1);

2) неправомерното продължаване на помощта за оздравяване за Tirrenia и Siremar (мярка 2);

3) приватизацията на дружествата от бившата Tirrenia Group ([20]) (мярка 3);

4) компенсацията, платима за извършването на УОИИ по силата на бъдещите споразумения/договори за обществена услуга (мярка 4);

5) приоритетът за акостиране (мярка 5);

6) мерките, установени със закона от 2010 г. (мярка 6);

7) пет допълнителни мерки, приети от регион Сардиния в полза на Saremar (мярка 7) ([21]).

2.3. **Подробно описание на мерките, предмет на настоящото решение**

(37) В настоящото решение се разглеждат само мерки 1—6, изброени в съображение 36, доколкото са свързани със Siremar, CdI или SNS. Тези мерки са описани по-подробно в следващите раздели.

2.3.1. *Удължаването на срока на действие на първоначалното споразумение между държавата и Siremar*

2.3.1.1. Задълженията за обществена услуга

(38) В член 1 от първоначалното споразумение със Siremar са предвидени петгодишни планове, в които се описват подробно пристанищата, които трябва да бъдат обслужвани, видът плавателни съдове, които трябва да бъдат използвани, и необходимата честота на услугата. Първоначалното споразумение със Siremar е изменено през 1994 и 1995 г.

(39) Първият петгодишен план (за периода 1990—1994 г.) е одобрен с министерски указ от 29 май 1990 г. и се е прилагал с обратно действие, считано от 1 януари 1990 г. Съгласно втория план, обхващащ периода 1995—1999 г. и одобрен с министерски указ от 14 май 1996 г., маршрутите и честотите като цяло се запазват непроменени.

(40) Що се отнася до периодите 2000—2004 г. и 2005—2008 г., официално не са приемани петгодишни планове по отношение на Siremar. Вместо това мрежата от маршрути и честотите остават почти същите от 1999 до 2008 г. Всъщност с междуведомствен указ от 9 март 2004 г. („указа от 2004 г.“) са предвидени ограничени промени, свързани със Siremar, които се отнасят до подмяната на стари кораби и увеличаване на капацитета при същите честоти ([22]).

([20]) Това включва отложеното плащане от страна на CIN на част от покупната цена за придобиването на стопанското подразделение на Tirrenia и няколко предполагаеми допълнителни мерки за помощ в контекста на приватизацията на стопанското подразделение Siremar (напр. насрещна гаранция и увеличаване на капитала от държавата за CdI).

([21]) Мярка 7 е оценена в решението от 2014 г., с изключение на проекта „Bonus Sardo — Vacanza“.

([22]) С указа от 2004 г. се утвърждават някои промени в петгодишния план за Tirrenia за периода 2000—2004 г., като са включени разпоредби и за други дружества от Tirrenia Group, в това число и Siremar.

(41) Въз основа на първоначалното споразумение — с удължен срок на действие и изменено (за избрани маршрути) — между 1 януари 2009 г. и 30 юли 2012 г. Siremar е обслужвало целогодишно пет групи маршрути с различни честоти и разписания в зависимост от конкретния маршрут, вида на услугата (ферибот или висококоростен плавателен съд) и сезона на годината, както следва:

— в групата маршрути Милацо — Еолийски острови — Неапол, които обхващат островите Вулкано, Липари, Салина, Филикуди, Аликуди, Панарея и Стромболи („Еолийските острови“), както и градовете Милацо в Сицилия и Неапол в Кампания, Siremar е обслужвала фериботни и висококоростни линии по десет отделни маршрута ([23]);

— от 17.6.2021 г.

— в групата маршрути Палермо — Устика Siremar е обслужвало фериботни и висококоростни линии по два отделни маршрута ([24]);

— в групата маршрути Порто Емпедокле — Пелагийски острови, които обхващат островите Линоза и Лампедуза („Пелагийските острови“), Siremar е обслужвало фериботни линии по един маршрут;

— в групата маршрути Трапани — Пантелерия Siremar е обслужвало фериботни линии по един маршрут.

2.3.1.2. Бюджет и срок на действие

(42) В таблицата по-долу е показана годишната компенсация, платена на Siremar за периода от 2009 г. до юли 2012 г.:

Година	Компенсация
2009 г.	67 009 405 EUR
2010 г.	55 694 895 EUR
2011 г.	55 694 895 EUR
2012 г.	32 348 816 EUR (януари—юли) ([25])

Таблица 2 — Компенсация за периода 2009—2012 г. (EUR)

(43) В първоначалното споразумение (с измененията от 1994 г.) се предвижда годишната компенсация за обществена услуга да бъде изплатена, както следва: до 1 март всяка година — първоначално авансово плащане, равностойно на 70 % от компенсацията, изплатена през предходната година; до 30 юни — второ плащане, покриващо още 20 %; до 30 ноември — окончателно плащане, покриващо остатъка от компенсацията за съответната година, въз основа на прогноза за бъдещите приходи и загуби ([26]). Окончателните резултати впоследствие се проверяват след изготвянето на годишния счетоводен отчет на дружеството. Ако се окаже, че Siremar е получило сума, по-голяма от нетната стойност на предоставените услуги (приходи минус загуби), дружеството е длъжно да възстанови разликата в рамките на 15 дни след одобряването на счетоводния отчет. След 25 ноември 2010 г. с решение на междуведомствената конференция между Министерството на инфраструктурата и транспорта („Министерството на транспорта“), Министерството на икономиката и финансите и Министерството на икономическото развитие („междуведомствената конференция“) относно определянето на годишната субсидия, предвидена в член 11 от Закон № 856/1986, евентуална свръхкомпенсация се приспада от бъдещите авансови плащания на субсидията.

(44) Както е описано по-долу, през 2009 г. компенсацията се е изчислявала по различен начин, отколкото през 2010, 2011 и 2012 г.

— Компенсация, предоставена през 2009 г.

([23]) Фериботни: Милацо — Еолийски острови — Неапол; Милацо — западни и източни Еолийски острови и свързващи линии между тях; Милацо — Еолийски острови (основните) с начална точка Милацо; Милацо — Еолийски острови (основните), с начална точка Липари. Висококоростни: Милацо — западни и източни Еолийски острови и свързващи линии между тях; Милацо — Еолийски острови (основните) с начална точка Милацо; свързващи линии между островите с начална точка Липари; Милацо — Еолийски острови и свързващи линии между тях с начална точка Липари.

([24]) Фериботни: Палермо — Устика. Висококоростни: Устика — Палермо.

([25]) Отразена е сумата, платена на Siremar до прехвърлянето на собствеността върху стопанското подразделение Siremar на CdI. За останалата част от 2012 г. на CdI е платена сумата от 23 346 079 EUR. Следователно общият размер на изплатената за 2012 г. компенсация възлиза на 55 694 895 EUR, което е в рамките на определения със закона от 2009 г. таван на компенсацията.

([26]) Между 1988 и 1994 г. няма второ плащане и остатъкът е дължим до 31 юли всяка година.

(45) В Президентски указ № 501 от 1 юни 1979 г. („Президентски указ 501/79“) се определят различните елементи (приходи и разходи), които се взимат предвид при изчисляването на субсидията, изплащана на операторите, извършващи обществена услуга по море. Освен това в Закон № 856 от 5 декември 1986 г. („Закон 856/86“) се предвиждат определени изменения на системата от задължения за обществена услуга по море в Италия. Що се отнася до линиите до големи и малки острови, с член 11 от горепосочения закон се изменят критериите за изчисляване на компенсацията за обществена услуга. В действителност субсидията е трябвало да бъде изчислена въз основа на разликата между приходите и разходите за услугата, определени спрямо средностатистически и обективни параметри, и е трябвало да включва разумна възвръщаемост на капитала. В същия член се определя, че договорите за обществена услуга е трябвало да съдържат списък на субсидираните маршрути, честотата и вида на използваните кораби. Субсидиите е трябвало да бъдат одобрени от отговорните министри. Принципите, установени в Президентски указ 501/79 и в Закон 856/86, са отразени в първоначалните споразумения.

(46) В действителност компенсацията за 2009 г. за извършване на УОИИ е била изчислена в съответствие с методологията, определена в първоначалните споразумения, които са в сила от 1991 г., и чийто първоначален срок на действие е удължен след изтичането им на 31 декември 2008 г. По-специално компенсацията съответства на акумулираната нетна загуба от услугите, извършвани съгласно режима на обществена услуга, към която се добавя променлива сума, съответстваща на възвръщаемостта на капитала.

(47) Различните разходни елементи, които са взети предвид при изчисляване на определената от публичните органи компенсация, са следните: разходи за придобиване, реклами и настаняване, разходи за натоварване, разтоварване и маневриране, разходи за персонал, разходи за поддръжка на корабите, административни разходи, разходи за застраховки, разходи за наем и лизинг и разходи за горива, данъци и амортизация.

— Компенсация, предоставена през 2010, 2011 и 2012 г.

(48) Считано от 2010 г., компенсацията за извършването на УОИИ се изчислява въз основа на нова методология, установена в директивата на Междуведомствения комитет за икономическо планиране (CIPE) ([27]) от 9 ноември 2007 г., озаглавена „Критерии за определянето на задълженията за обществена услуга и динамика на тарифите в сектора на морския каботаж от обществен интерес“ („директивата на CIPE“) ([28]). От преамбюла на директивата на CIPE е видно, че тя е издадена с оглед на предстоящата приватизация на публичните дружества, извършващи морски услуги съгласно режима на обществена услуга ([29]). Разпоредбите на директивата на CIPE са прилагани по отношение на услугите, предоставяни от дружествата от Tirrenia Group, считано от 2010 г.

(49) Методът, установен в директивата на CIPE, позволява на дружествата, извършващи морската обществена услуга, да постигнат подходяща възвръщаемост. Предвижда се нормата на възвръщаемост на капитала („възвръщаемост на капитала“ или „възвръщаемост на инвестирания капитал — ROIC“) да се изчислява въз основа на средната претеглена цена на капитала (WACC). Изискваната възвръщаемост на собствения капитал ([30]) трябва да се изчислява, като се използва моделът за оценка на капиталови активи.

(50) Въз основа на този модел цената на собствения капитал се определя като функция на: i) безрисковия процент, ii) бета (прогнозната оценка на рисковия профил на дружеството по отношение на капиталовия пазар) и iii) рисковата премия върху собствения капитал, приписана на капиталовия пазар.

(51) По-специално цената на собствения капитал се изчислява чрез прилагане на премия за поемане на допълнителен риск по отношение на нормата на възвръщаемост за безрискови дейности. Тази премия трябва да се изчисли като рискова премия на пазара, умножена по нейната бета, с което се измерва колко рискова е определена дейност спрямо пазара.

(52) Съгласно директивата на CIPE нормата на възвръщаемост за безрискови дейности съответства на средната брутна доходност от служещите за сравнение десетгодишни облигации за предходните дванадесет месеца, за които има налични данни.

(53) В директивата на CIPE се определя 4 % премия за пазарен риск. Освен това в случай на услуга, която не се предоставя на изключителна основа, за предполагаемия по-голям риск, поет от оператора, се заплащат допълнителни 2,5 % към премията за пазарен риск.

(54) Размерът на изплатената на Tirrenia компенсация обаче не може да надвишава определения със закона от 2009 г. таван от 55 694 895 EUR годишно (вж. съображение 30). Макар че в закона от 2009 г. се определя пределна стойност на годишната компенсация, изплащана на всички дружества на Tirrenia за изпълнение на техните задължение за обществена услуга, в директивата на CIPE се съдържат и някои предпазни мерки, с които да се гарантира, че на тези оператори ще бъдат осигурени достатъчни средства, за да покриват оперативните си разходи.

([27]) Съкращението CIPE означава *Comitato Interministeriale per la Programmazione Economica*.
([28]) *Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana*, бр. 50 от 28 февруари 2008 г.
([29]) По силата на член 1, буква 999 от Закон № 296 от 27 декември 2006 г. и член 1, буква е) от Наредба-закон 430/1997.
([30]) Желаната норма на възвръщаемост за инвеститор, влагащ собствен капитал, предвид рисковия профил на дружеството и свързаните с него парични потоци.

(55) По-специално според директивата на CIPE обхватът на услугите, максималните тарифи и компенсацията трябва да бъдат определени изцяло съгласно следната формула така, че да се осигури, че всички допустими разходи на доставчика на услуги ще бъдат покрити:

$$VA(RSP) + VA(AI(X) = VA(CA)$$

където:

— *VA(RSP)* е дисконтираната стойност на компенсацията за изпълнението на задълженията за обществена услуга;

— *VA(AI(X)* е дисконтираната стойност на други приходи (приходи от тарифи и други);

— *(VA(CA)* е дисконтираната стойност на допустимите оперативни разходи, погасяване на дълга и възвръщаемост на капитала.

(56) В случай че горепосоченото уравнение не се спазва, обхватът на субсидираните дейности може да бъде намален или като алтернатива може да бъде преразгледана организацията на обслужването (напр. вида кораби) или да бъде променен таванът на тарифите.

(57) Освен това таванът на тарифите, който се прилага по отношение на всяка услуга, с приспаднати данъци и пристанищни такси, търпи корекция всяка година, като се използва формула за определяне на пределната стойност на цената, както следва:

$$\Delta T = \Delta P - X$$

където:

— *ΔT* е годишната процентна промяна в тавана на тарифите;

— *ΔP* е процентът на инфлация за референтната година;

— *X* е определеният в споразумението или в договорите за обществена услуга реален годишен процент на корекция на тавана на тарифите, който се запазва през целия срок на действие на споразумението или на договорите за обществена услуга.

(58) Освен това в директивата на CIPE се уточнява, че за да отразява промените в разходите за гориво, таванът на тарифите може да бъде коригиран, като в случая за референтни се ползват стандартни публично достъпни цени.

2.3.2. *Неправомерно продължаване на помощта за оздравяване за Siremar*

(59) На 16 ноември 2010 г. Комисията одобри помощ за оздравяване за Tirrenia и Siremar („решението от 2010 г.“) ([31]). Помощта се състоеше от гаранция по кредитни линии, предоставени от частни банки в размер до 95 000 000 EUR. Италия пое ангажимент не по-късно от шест месеца след разрешаването на мерките за оздравяване да изпрати на Комисията план за преструктуриране или да представи доказателство, че заемът е бил изплатен изцяло и/или че гаранцията е била отменена.

(60) Впоследствие частните банки *Banca Infrastrutture Innovazione e Sviluppo* („BIIS“) и Unicredit одобриха кредитна линия в размер на 40 000 000 EUR за Tirrenia и Siremar (а именно 25 000 000 EUR за Tirrenia и 15 000 000 EUR за Siremar), чийто падеж е на 30 юни 2011 г. Държавата е предоставила гаранция по тази кредитна линия на 15 февруари 2011 г.

(61) Впоследствие финансирането е изплатено, както следва:

а) първият транш е изплатен на 28 февруари 2011 г. (20 000 000 EUR за Tirrenia и 12 000 000 EUR за Siremar);

б) вторият транш е изплатен на 23 март 2011 г. (5 000 000 EUR за Tirrenia и 3 000 000 EUR за Siremar).

(62) Италия уведоми Комисията, че тъй като първият транш от заема, за който е предоставена гаранция, е изплатен едва на 28 февруари 2011 г., шестмесечният срок за изплащане на кредита съгласно член 25, буква а) от Насоките на общността за държавните помощи за оздравяване и преструктуриране на предприятия в затруднение („Насоките за оздравяване и преструктуриране от 2004 г.“) ([32]) и съображения 32 и 47 от решението от 2010 г. ще изтече на 28 август 2011 г.

(63) Tirrenia и Siremar са спрели да обслужват заема преди тази дата и в резултат на това на 11 юли 2011 г. BIIS е пристъпила към усвояване на държавната гаранция. Поради това на тази дата дългът на Siremar към държавата е бил в размер на 15 121 838,33 EUR. Това включва както главницата по съответните заеми, така и непогасената лихва, дължима на банката.

([31]) ОВ C 102, 2.4.2011 г., стр. 1.
([32]) ОВ C 244, 1.10.2004 г., стр. 2.

(64) Съдът по несъстоятелността е разрешил включването на Министерството на икономиката и финансите сред привилегированите (*prededucibili*) кредитори на Tirrenia и Siremar. Според италианските органи извънредният комисар, на когото е възложено управлението на дружеството, счита към онзи момент, че Siremar би могло да възстанови финансирането до 28 август 2011 г., като използва постъпленията от планираната приватизация на стопанските подразделения на Tirrenia и Siremar.

(65) Договорът за продажбата на стопанското подразделение на Tirrenia на CIN е подписан на 25 юли 2011 г. Прехвърлянето на активите и поради това и плащането обаче са се забавили най-вече вследствие на трудности при получаването на необходимите разрешения за сливането (първо от Комисията, а след това и от италианския орган за защита на конкуренцията — *Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato* (AGCM). В крайна сметка на 21 юни 2012 г. AGCM е одобрил сделката между Tirrenia и CIN и продажбата е приключена на 19 юли 2012 г. Договорът за продажбата на стопанското подразделение Siremar на CdI е подписан на 20 октомври 2011 г. Прехвърлянето на активите обаче също се е забавило, в този случай до 1 август 2012 г. (вж. съображения 93—95). На 18 септември 2012 г. Siremar е погасило дълга си към държавата заедно с лихвите в размер общо на 15 511 529,35 EUR.

2.3.3. *Приватизацията на Siremar, насрещната гаранция и увеличаването на капитала на CdI*

(66) На 23 декември 2009 г. Fintecna е публикувало първата покана за подаване на оферти за продажбата на целия дялов капитал на Tirrenia, включително на неговото дъщерно дружество Siremar. На 19 февруари 2010 г. са получени 16 заявления за интерес от 19 субекта. На 4 август 2010 г. вследствие на неуспеха на преговорите с единствения оферент, подал обвързваща оферта, Fintecna е обявило процедурата за приключена. Според Италия преговорите са се провалили поради опасения, свързани с финансовите елементи на офертата.

(67) След неуспеха на първия опит за приватизация както Tirrenia, така и Siremar, които са изправени пред тежки финансови затруднения, встъпват в колективното производство по несъстоятелност, предвидено съгласно италианското право по отношение на големи дружества — така наречената процедура по извънредно управление (*amministrazione straordinaria*), и скоро след това са обявени в несъстоятелност. По-специално Siremar встъпва в процедурата по извънредно управление на 17 септември 2010 г. На 5 октомври 2010 г. съдът в Рим е постановил решение № 381/2010, с което обявява Siremar в несъстоятелност.

2.3.3.1. Правилата на процедурата по извънредно управление

(68) За разлика от обичайното производство по несъстоятелност, чиято основна цел е дружеството в несъстоятелност да бъде ликвидирано, за да се удовлетворят вземанията на кредиторите, процедурата по извънредно управление, определена в Наредба-закон № 270 от 8 юли 1999 г. („Наредба-закон 270/1999“), е специфично производство по несъстоятелност за големи дружества, което има за цел да се защитят активите и да се осигури непрекъснатост на стопанската дейност.

(69) Съгласно тази процедура управлението на дружеството в несъстоятелност се прехвърля на извънреден комисар, който се назначава от отговорното министерство. Извънредният комисар предлага план за възстановяване на въпросната стопанска дейност или чрез преструктуриране, или чрез продажба на неговите активи. Планът подлежи на предварително разрешение от отговорното министерство, като се взема предвид становището на надзорен съвет (в който членуват назначени от Министерството експерти).

(70) С Наредба-закон № 347 от 23 декември 2003 г. за определяне на спешни мерки за преструктуриране на големи дружества в несъстоятелност („Наредба-закон 347/2003“), преобразувана с изменения в Закон № 39 от 18 февруари 2004 г. („закона Marzano“), се урежда процедурата по извънредно управление, приложима по отношение на големи дружества в несъстоятелност, които възнамеряват да преминат през тази процедура по преструктуриране. Тези дружества трябва също кумулативно да удовлетворяват определени критерии относно числеността на служителите през предходната година и нивото на задлъжнялост.

(71) Съгласно процедурата дружеството в несъстоятелност трябва да подаде заявление до министъра на икономическото развитие на Италия и молба до компетентния съд по несъстоятелността. След това Министерството взема решение относно допускането на дружеството в несъстоятелност до процедурата и назначава извънреден комисар под надзора на Надзорния съвет, а съдът по несъстоятелността установява състоянието на неплатежоспособност на дружеството.

(72) В рамките на 180 дни от назначаването си извънредният комисар трябва да представи пред Министерството план за преструктуриране. Обичайното производство по несъстоятелност се образува само ако Министерството не одобри такъв план за преструктуриране и алтернативната процедура по продажба на активите не е рентабилна.

(73) С член 4, параграф 4-*quater* от Наредба-закон № 134 от 28 август 2008 г. („Наредба-закон 134/2008“), преобразувана в Закон № 166 от 27 октомври 2008 г. относно спешните мерки за преструктуриране на големи дружества в несъстоятелност (*Disposizioni urgenti in materia di ristrutturazione di grandi imprese in crisi*), се въвеждат редица изменения в закона Marzano. Тези изменения са приложими по отношение на дружества, предоставящи основни обществени услуги, и се отнасят, наред с другото, до възможността извънредният комисар да определя

купувач на активите на дружеството в несъстоятелност чрез процедура на договаряне със страни, които гарантират непрекъснатост на обществената услуга в средносрочен план и намеса в кратък срок. В Наредба-закон 134/2008 се посочва, че продажната цена не може да бъде по-ниска от пазарната стойност на активите, която се определя от независим експерт, назначен с министерски указ.

(74) С Наредба-закон 134/2008 се въвежда също и възможността за непосредствено изпълнение на план за разпореждане с активи, за разлика от предишния режим, съгласно който съответното дружество трябваше най-напред да представи на Министерството план за преструктуриране. И накрая, с Наредба 134/2008 се постановява, че в случай на невъзможност за прилагане или одобрение от страна на Министерството на план за разпореждане с активи или на план за преструктуриране, дружеството преминава през обичайното производство по несъстоятелност.

2.3.3.2. Процедурата по продажба

(75) Поканата за представяне на оферти за продажбата на стопанското подразделение Siremar ([33]), която е обвързана с ново дванадесетгодишно споразумение, е публикувана на 4 октомври 2010 г. Целта на тази покана е да се провери дали има потенциални национални или международни субекти, които имат интерес да придобият стопанското подразделение Siremar и са в състояние да гарантират непрекъснатост на транспортните услуги. Поканата е публикувана на уебсайта на Siremar, в няколко вестника ([34]) и на избрани специализирани уебсайтове ([35]). Крайният срок за подаване на заявления за заявяване на интерес към закупуването на стопанското подразделение Siremar е 20 октомври 2010 г.

(76) До изтичането на крайния срок шест страни (две от които заедно) подават пет заявления за заявяване на интерес за участие в търга на Siremar. Всички те представят доказателства, че отговарят на изискванията, определени в обявлението за търга. Поради това извънредният комисар ги кани да извършат задълбочена комплексна проверка на стопанското подразделение Siremar. Достъп до съответната документация е предоставен при условие заинтересованите страни да подпишат споразумения за поверителност.

(77) Една от шестте страни решава да не участва в етапа на комплексна проверка ([36]). На този етап останалите пет страни (две от които участват със съвместна оферта) получават достъп до виртуални зали с данни, съдържащи следното:

а) подробна техническа, правна и финансова информация за стопанското подразделение, обявено за продажба;

б) бизнес плана на стопанското подразделение Siremar, изготвен от извънредния комисар;

в) доклада от комплексната проверка на продавача и счетоводния баланс на дружеството към датата на допускане до процедурата по извънредно управление;

г) новия проект на дванадесетгодишното споразумение, което трябва да бъде подписано между спечелилия търга оферент и държавата;

д) допълнителна информация, която е необходима, за да може потенциалните купувачи да оценят правилно предмета на продажбата.

(78) С Министерски указ от 4 февруари 2011 г. министърът на икономическото развитие определя Banca Profilo S.p.A. за независим експерт, натоварен със задачата да извърши оценка на стопанските подразделения Tirrenia и Siremar съгласно член 4, параграф 4-*quater* от Наредба-закон 347/2003. На 8 март 2011 г. Banca Profilo S.p.A. оценява стойността на стопанското подразделение Siremar на 55 милиона евро. Тази информация е въведена в залата за данни за всички потенциални оференти преди изтичането на срока за подаване на обвързващи оферти.

(79) При изтичането на първоначалния срок за подаване на обвързващите оферти, на 15 март 2011 г. извънредният комисар на Siremar отбелязва, че не е получил нито една оферта, съответстваща на предвиденото в разпоредбите на търга. Поради това процедурата е открита отново с нов краен срок 5 април 2011 г. До тази дата CdI подава оферта в размер на 60,1 милиона евро, а Ustica Lines иска удължаване на крайния срок, за да осигури необходимото финансиране, за да подаде своя оферта. Извънредният комисар качва офертата на CdI в залата за данни и приканва останалите участници да я подобрят до 23 май 2011 г. До тази дата са получени следните оферти:

а) оферта от CdI на стойност 69 милиона евро, от които 20 милиона евро платими предварително, а останалите разсрочени за период от десет години (с 1,5 % лихва);

б) оферта от SNS на стойност 55,1 милиона евро, от които 30,1 милиона евро платими предварително, а останалите разсрочени за период от осем години (с 1,5 % лихва);

([33]) За повече информация относно използването на понятието „стопанско подразделение“ в този контекст вж. съображение 32.
([34]) The Financial Times, Il Corriere della Sera, Il Sole 24 Ore, La Repubblica, Il Giornale, Il Mattino, Il Giornale di Sicilia, La Sicilia and La Gazzetta del Sud.
([35]) Delloyd, Naftemporiki, Fairplay, Lloyd's List и Tradewinds.
([36]) Тази страна е D.B. Real Estate 2 S.r.l.

(80) CdI е създадено от Mediterranea Holding di Navigazione S.p.A. („Mediterranea“), Davimar Eolia Navigazione S.r.l. („Davimar“), Navigazione Generale Italiana S.p.A ([37]). („NGI“), Lauro.it S.p.A., Isolemar S.r.l. и Riccardo Sanges & C. S.r.l ([38]) с цел да участва в процедурата. Mediterranea държи 60 % от капитала на CdI ([39]). Останалите 40 % от капитала на CdI се държат от частни дружества. Mediterranea е участвало в процедурата при първия опит за приватизация на Tirrenia (вж. съображение 66) и се притежава от областната управа на Сицилия („Сицилия“) (43,02 %), от Lauro.it S.p.A. (34,36 %), от Isolemar S.r.l. (14,61 %) и от Acies S.r.l. (8,11 %).

(81) SNS е създадено от Ustica Lines S.p.A ([40]). и Caronte & Tourist S.p.A ([41]) (с 50 % дял всяко) с цел да участва в процедурата.

(82) На 26 юли 2011 г., след като иска допълнителна информация от двамата оференти с краен срок 18 юли 2011 г., финансовият съветник за процедурата отправя следните забележки:

а) офертата на CdI е по-висока в абсолютно изражение от тази на SNS, но рисковият профил на второто дружество е по-благоприятен от този на първото;

б) частта от продажната цена, предложена предварително от SNS, а именно 30,1 милиона евро, е изцяло гарантирана, докато частта от продажната цена, предложена от CdI, а именно 20 милиона евро, е гарантирана само частично;

в) SNS вече е одобрило и осъществило увеличение на капитала с 25 милиона евро, за разлика от увеличението на капитала с 12 милиона евро, което е одобрено, но е осъществено само частично от CdI.

(83) На 3 август 2011 г. Сицилия издава безусловна и неотменяема насрещна гаранция на Unicredit за 40 милиона евро без възнаграждение. В тази насрещна гаранция се отбелязва, че Unicredit е обвързала предоставянето на гаранция на CdI за 39 милиона евро с предоставянето на насрещна гаранция в размер на 40 милиона евро от Сицилия.

(84) На 5 август 2011 г. CdI изпраща на извънредния комисар писмо за подкрепа, издадено на същата дата от Unicredit, с което банката се ангажира да гарантира разсрочените вноски на продажната цена, предлагана от CdI, до 39 милиона евро ([42]). В писмото за подкрепа на Unicredit се уточнява, че гаранцията зависи от: 1) подписването от CdI на договора за продажба на стопанското подразделение Siremar преди крайния срок 31 декември 2011 г., и 2) потвърждаването на правомощията на главния счетоводител на Сицилия да издаде насрещната гаранция.

(85) Финансовият консултант и други консултанти, участващи в процедурата, потвърждават, че документите са представени от CdI след изтичането на крайния срок на 18 юли 2011 г. за представяне на допълнителни разяснения и документни доказателства и следователно не могат да бъдат взети предвид. Поради това на 29 август 2011 г. Надзорният съвет на Siremar под ИУ одобрява SNS за купувач на стопанското подразделение и на 1 септември 2011 г. извънредният комисар иска от отговорното министерство да разреши продажбата.

(86) На 2, 6 и 7 септември 2011 г. Сицилия изпраща писма до същото министерство, подчертавайки, че CdI е предложило най-високата цена и отчасти е собственост на Сицилия, което следва да се счита за достатъчна гаранция за финансовата стабилност на дружеството. Сицилия също така изпраща директно на Министерството: писмото за подкрепа на Unicredit, своята насрещна гаранция и правно становище, удостоверяващо правомощията на главния счетоводител да издаде тази насрещна гаранция. На 8 септември 2011 г. Министерството иска от извънредния комисар да предостави допълнителна информация и разяснения относно представените от CdI документи, без да се засяга фактът, че те са били подадени със закъснение. На 22 септември 2011 г. финансовият съветник уведомява извънредния комисар, че независимо от факта, че CdI не е спазило процедурните срокове, с новата документация значително се намалява рисковият профил на CdI, което означава, че настоящата стойност на офертата на SNS вече не може да се разглежда като по-изгодна от тази на CdI.

(87) На 26 септември 2011 г. Министерството се допитва до *Presidenza del Consiglio* дали насрещната гаранция, издадена от Сицилия за финансовите задължения на CdI, би могла да породи опасения във връзка с правилата за държавна помощ. *Presidenza del Consiglio* потвърждава, че тъй като Unicredit е обвързала решението си да предостави гаранция с издаването на насрещна гаранция от Сицилия, насрещната гаранция трябва да бъде оценена съгласно Известието на Комисията относно прилагането на членове 87 и 88 от Договора за ЕО по отношение на държавните помощи под формата на гаранции („Известието относно гаранциите“) ([43]).

([37]) Понастоящем част от Caronte & Tourist Group.
([38]) Впоследствие променило наименованието си на Sicilia Occidentale Marittima S.r.l.
([39]) Впоследствие увеличени на 65,32 %.
([40]) На 13 април 2016 г. Ustica Lines променя наименованието си на Liberty Lines.
([41]) На 1 септември 2016 г. SNS се отделя от Caronte & Tourist, което обслужва маршрутите за смесени услуги съгласно новото споразумение, и от Liberty Lines, което обслужва чисто пътническите маршрути съгласно новото споразумение. Понастоящем всяко дружество обслужва съответните линии автономно, а SNS S.p.A. е преобразувано на *SNS Società Consortile per Azioni* и действа само като координационен център за връзка с италианските и сицилианските органи.
([42]) Писмото за подкрепа представлява обещание за издаване на официален договор за гаранция (*fidejussione*) в бъдеще при определени обстоятелства. Писмото за подкрепа на Unicredit обаче обвързва изпращача и следователно може да се счита за гаранция съгласно законодателството за държавните помощи.
([43]) Известие на Комисията относно прилагането на членове 87 и 88 от Договора за ЕО по отношение на държавните помощи под формата на гаранции (ОВ C 155, 20.6.2008 г., стр. 10).

(88) На 27 септември 2011 г. извънредният комисар иска разрешение от Министерството да даде ход на допълнителен етап на процедурата. След като получава разрешение, на 29 септември 2011 г. финансовият съветник кани CdI и SNS да представят нови и подобрени обвързващи оферти до 13 октомври 2011 г.

(89) CdI представя нова и подобрена оферта, структурирана по следния начин:

а) продажна цена 69,15 милиона евро, от които 34,65 милиона евро, платими предварително, а останалите отсрочени (13,8 милиона евро в края на третата година, 10,35 милиона евро в края на шестата година, 10,35 милиона евро в края на осмата година, с 1,5 % лихва);

б) като гаранция за продажната цена: писмо за подкрепа от 12 октомври 2011 г. от Unicredit (която поема ангажимент да гарантира размера на отсрочените плащания на новата продажна цена, предложена от CdI, т.е. 34,5 милиона евро); нотариално заверено решение на акционерите за увеличаване на капитала до 21,48 милиона евро (вж. раздел 2.3.3.4); две писма на MPS Capital Services, с които дружеството се ангажира да финансира първата вноска от продажната цена (до 20 милиона евро) и удължава срока на предишната гаранция от 5 милиона евро за офертата от 23 май 2011 г.

(90) SNS потвърждава офертата, която е подало на 23 май 2011 г.

(91) На 13 октомври 2011 г. органът по извънредното управление и неговите консултанти отбелязват, че офертата на CdI съответства на стойността на стопанското подразделение съгласно оценката на Banca Profilo и е финансово по-изгодна от офертата на SNS. Освен това бизнес планът, приложен към офертата на CdI, отговаря на изискванията и са налице достатъчно доказателства, че CDI може да осигури непрекъснатостта на морската обществена услуга. По тези причини извънредният комисар иска от Министерството да възложи предмета на търга на CdI.

(92) На 14 октомври 2011 г. Надзорният съвет дава положителното си становище и Министерството разрешава предметът на търга да бъде възложен на CdI.

(93) На 20 октомври 2011 г. извънредният комисар на Siremar и CdI подписват договора за продажбата на стопанското подразделение Siremar. На 22 ноември 2011 г. обаче SNS обжалва решението на извънредния комисар да определи CdI за купувач на стопанското подразделение пред *Tribunale Amministrativo Regionale*, Областния административен съд на Лацио („TAR“).

(94) На 7 юни 2012 г. TAR на Лацио постановява, че насрещната гаранция на Сицилия към Unicredit за част от продажната цена, предложена от CdI, представлява държавна помощ, независимо дали в крайна сметка е била усвоена или оттеглена („Решение 5172/2012“). TAR обявява процедурата за продажба на стопанското подразделение Siremar за частично недействителна ([44]).

(95) Mediterranea обжалва това решение пред *Consiglio di Stato* („CdS“). С временна мярка от 18 юли 2012 г. CdS спира изпълнението на Решение 5172/2012 (без да се произнесе по съществото на жалбата). Вследствие на това на 30 юли 2012 г. CdI подписва новото споразумение за извършване на обществената услуга, а на 1 август 2012 г. извънредният комисар прехвърля стопанското подразделение Siremar на CdI.

(96) На 7 февруари 2014 г. CdS се произнася по съществото на жалбата, внесена от Mediterranea, и заключава, че насрещната гаранция, предоставена от Сицилия, не отговаря на принципите на прозрачност и недискриминация, залегнали в националното законодателство („Решение 592/14“). В решението си CdS постановява, че насрещната гаранция е застрашила ефективното прилагане на принципа на недискриминация между двамата участници в търга и поради това обявява процедурата за продажба на стопанското подразделение Siremar за частично недействителна (като отменя акта за възлагане на предмета на търга на CdI). По-конкретно гаранцията от Unicredit де факто е обвързана с издаването на насрещна гаранция от Сицилия, макар в първата да не се споменава изрично втората (вж. раздел 2.3.3.5).

(97) Договорът за продажба, подписан от CdI с италианската държава вследствие на търга, не е отменен с решението на CdS. Всъщност CdS отменя само решението за възлагане, тъй като то представлява административен акт, но не обявява за недействителни нито договора за продажба, нито новото споразумение, които представляват гражданскоправни договори. Поради това CdI продължава да предоставя обществената услуга, както е предвидено в новото споразумение ([45]).

(98) На 9 февруари 2015 г., по искане на италианските органи и на SNS, TAR на Лацио се произнася по тълкуването на предходното си решение от юни 2012 г. и на решението на CdS от февруари 2014 г. („Решение 2351/15“). В

([44]) По-специално с Решение 5172/2012 се отменя разрешението на Министерството към извънредния комисар да определи CdI за купувач на стопанското подразделение.

([45]) CdI също обжалва Решение 592/14, както пред CdS, искайки неговото оттегляне (жалбата е отхвърлена на 4 юли 2014 г.), така и пред *Corte di Cassazione*, искайки неговата отмяна (жалбата е отхвърлена на 12 януари 2016 г., а решението е публикувано на 4 февруари 2016 г.).

решението си TAR на Лацио постановява, че последният етап от процедурата за продажба на Siremar трябва да бъде възобновен, считано от 29 септември 2011 г. ([46]) TAR на Лацио потвърждава, че CdI следва да бъде изключен от този нов етап на процедурата. TAR на Лацио постановява също, че Министерството на икономиката трябва да предприеме необходимите мерки, за да създаде предпоставки за възобновяване на процедурата в рамките на 120 дни от датата на решението.

(99) За да изпълни решението на TAR на Лацио, Siremar под ИУ:

— изключва офертата на CdI от процедурата;

— уверява се, че офертата на SNS от 23 май 2011 г. в размер на 55,1 милиона евро все още е в сила (което SNS потвърждава на 19 януари 2016 г.);

— проверява дали офертата на SNS отговаря на необходимите изисквания по отношение на предоставянето на обществени услуги и на приложимото законодателство;

— проверява стойността на активите, възлагайки на Ecorys да изготви нов доклад („втория доклад на Ecorys“), в който стойността е оценена на 34,4—39,9 милиона евро (вж. съображение 122);

— отменя договора със CdI за продажба на стопанското подразделение и прехвърля на SNS дълга от 37,1 милиона евро, вече платен от CdI ([47]);

— след като получава разрешение от Министерството на 6 април 2016 г., на 11 април 2016 г. определя SNS за купувач на стопанското подразделение.

(100) На същата дата SNS и Министерството на транспорта подписват новото споразумение.

2.3.3.3. Договорът за продажба със SNS

(101) В договора за продажба между Siremar под ИУ и SNS прехвърляното стопанско подразделение се определя като подразделението на дружеството, специализирано в предоставянето на услуги за морски транспорт съгласно текущите задължения за обществена услуга ([48]). По-специално в член 4 се уточнява, че активите на стопанското подразделение са изброени в приложение и обхващат всички нематериални ([49]) и материални активи ([50]), използвани от дружеството при изпълнение на задълженията му за обществена услуга.

(102) Съгласно член 5 от договора за продажба продажната цена в размер на 55,1 милиона евро се заплаща, както следва:

а) 37,1 милиона евро при подписването на договора за продажба (чрез прехвърляне на задължението за възстановяване на средствата на CdI);

б) останалата сума, отсрочена, както следва, с лихва от 1,5 %: 9 милиона евро след 72 месеца; 9 милиона евро след 96 месеца.

(103) В член 7, параграф 6, буква г) от договора за продажба се определя, че в съответствие с член 4, параграф 4-*quarter* от Наредба-закон 347/2003 купувачът е в състояние да гарантира непрекъснатостта на услугата в средносрочен план.

(104) В член 7, параграф 9 от договора за продажба се уточнява, че купувачът ще отправи нови предложения за работа на целия административен персонал и на всички членове на екипажи, заети с изпълнението на задълженията за обществена услуга, като вземе предвид придобитите квалификации и/или еквивалента на длъжностните характеристики, както и евентуалните споразумения със синдикалните организации. В посочения член се уточнява също, че в съответствие с член 63, параграф 2 от Наредба-закон 270/1999 купувачът трябва да се въздържа от всякакви недисциплинарни уволнения за период от две години („условие по отношение на работната сила“). Съгласно член 7, параграфи 11 и 12 от договора за продажба купувачът е задължен да информира редовно продавача за спазването на тези задължения, като в случай на нарушения дължи значителни неустойки.

(105) В член 8, параграф 12 от договора за продажба се уточнява, че в съответствие с член 63, параграф 5 от Наредба-закон 270/1999 новият собственик няма да носи отговорност за изплащането на каквито и да е задължения, натрупани от Siremar преди прехвърлянето на стопанското подразделение.

([46]) Това е датата, на която финансовият съветник е поканил CdI и SNS да представят окончателна допълнителна оферта след приемането от страна на Siremar под ИУ на гаранцията (и на насрещната гаранция), представена от CdI на 5 август 2011 г. (вж. съображение 88).

([47]) 34,6 милиона евро, плюс лихви и инфлация.

([48]) Предходният договор за продажба, сключен между Siremar под ИУ и CdI, съдържа много сходни разпоредби и условия. Повечето от разликите между договорите са резултат от различния контекст на прехвърлянето, по-специално различните цени и срокове.

([49]) Патентни права и права върху интелектуалната собственост; концесии, търговски марки и подобни на тях права, други нематериални активи.

([50]) Системи и машини; промишлено и търговско оборудване; други материални активи.

2.3.3.4. Увеличението на капитала

(106) На 13 октомври 2011 г. акционерите на CdI се ангажират да увеличат капитала на дружеството до 21 480 236 EUR. На 3 февруари 2012 г. Mediterranea, мажоритарен акционер с над 60 % от акциите на CdI, пристъпва еднолично към увеличаване на капитала, в резултат на което Сицилия вече не е мажоритарен акционер, като делът му е намален на приблизително 43 %.

(107) Увеличаването на капитала на CdI е извършено, докато Сицилия е мажоритарен акционер на Mediterranea, което от своя страна е било (и все още е) мажоритарен акционер на CdI. Увеличаването на капитала е извършено с цел придобиването на стопанското подразделение Siremar и изпълнението на новото споразумение.

2.3.3.5. Насрещната гаранция

(108) В хода на приватизацията Сицилия издава насрещна гаранция в полза на Unicredit.

(109) Първо, на 3 август 2011 г., както е описано в съображение 83, Сицилия издава насрещна гаранция в полза на Unicredit, с което създава предпоставки последната да издаде два дни по-късно първо писмо за подкрепа, с което се ангажира да гарантира разсрочените вноски на продажна цена, предложена от CdI (т.е. 39 милиона евро). В това писмо срокът на действие на гаранцията на Unicredit изрично е обвързан със срока на действие на насрещната гаранция на Сицилия.

(110) На второ място, на 7 октомври 2011 г., на по-късен етап от процедурата, Сицилия потвърждава готовността си да предостави насрещна гаранция за отсрочените плащания на новата продажна цена до сумата от 34,6 милиона евро. На 12 октомври 2011 г. Сицилия изменя насрещната гаранция от 3 август 2011 г., като гарантира плащанията до 36 милиона евро. На същия ден Unicredit издава второ писмо за подкрепа, приложено към спечелилата оферта на CdI, описана в съображение 89, без да споменава, че изменената насрещна гаранция от Сицилия все още е в сила.

(111) На 20 ноември 2011 г. насрещната гаранция на Сицилия е заменена с насрещна гаранция от всички акционери на CdI. На 31 януари 2012 г. Сицилия изпраща писмо до Siremar под ИУ, в което се посочва, че насрещната гаранция от 12 октомври 2011 г. трябва да се счита за оттеглена. На 3 февруари 2012 г. Unicredit издава известие, с което потвърждава, че предоставената от нея гаранция за разсрочените вноски на продажната цена не е обвързана с насрещна гаранция от Сицилия.

2.3.3.6. Проучването на Banca Profilo

(112) Както бе посочено по-горе (вж. съображение 78), Banca Profilo е определена от министъра на икономическото развитие за независим експерт, натоварен със задачата да извърши оценка на стопанското подразделение Siremar съгласно член 4, параграф 4-quater от закона Marzano. На 8 март 2011 г. Banca Profilo изготвя доклад, в който са описани методологиите за оценка и използваните от нея данни, които включват собствения бизнес план на Siremar за периода 2011—2022 г. Този доклад обхваща прогнозен диапазон от стойности за стопанското подразделение Siremar.

(113) Оценките на Banca Profilo се основават на няколко предположения, включително и главно на това, че новият договор за обществена услуга ще се прилага до изтичането на срока му и че в резултат на това стопанското подразделение Siremar би получило компенсация за обществена услуга за обслужването на морските транспортни линии, определени във въпросния договор. В доклада си за оценка Banca Profilo посочва методите на дисконтирания паричен поток („ДПП“) и икономически добавената стойност („ИДС“) като свои основни методологии, а методите на пазарните множители и на собствения капитал като вторични методологии за целите на контрола.

(114) Съгласно методологията на ДПП Banca Profilo отчита: i) паричните потоци, генерирани до датата на изтичане на срока на новото споразумение; ii) ликвидационната стойност на стопанското подразделение Siremar към момента на изтичане на срока на новото споразумение въз основа на предположението, че след тази дата няма да е възможно операциите да продължат. Съгласно методологията на ИДС Banca Profilo оценява: i) коригираната балансова стойност; ii) положителната/отрицателната търговска репутация; iii) ликвидационната стойност на стопанското подразделение Siremar към момента на изтичане на срока на новото споразумение. Тази оценка се основава на данни от промишления план на дружеството и на собствени изчисления на Banca Profilo.

(115) По отношение на вторичните методологии те включват следното. Анализът на пазарните множители се основава на изчисленията на Banca Profilo, като се използват данните на Bloomberg за девет сравними дружества за морски транспорт. Методът на собствения капитал се състои от оценка на нетната стойност на активите, вписани в счетоводния баланс, но с някои корекции по отношение на активите и пасивите и като се добави прогнозната стойност на нематериалните активи.

(116) Banca Profilo заключава, че стойността на стопанското подразделение Siremar към момента на оценката е в обхвата между 55 и 61 милиона евро. В резултат на това минималната цена за това дружество би трябвало да бъде определена на 55 милиона евро.

2.3.3.7. Първият доклад на Ecorys и вторият доклад на Ecorys

(117) В хода на разследването Комисията възложи на Ecorys задачата да установи пазарната стойност на стопанското подразделение Siremar. Консултантът беше помолен i) да установи пазарната стойност на стопанското подразделение Siremar, обвързан с новото споразумение, ii) да установи пазарната стойност на стопанското подразделение, свободно от каквито и да било условия, и iii) да установи дали условието по отношение на работната сила подкопава продажната цена.

(118) За да определи стойността на стопанското подразделение Siremar, обвързано с новото споразумение, в първия си доклад Ecorys прилага основните методологии, които са използвани и от Banca Profilo. По-специално Ecorys използва методиките на дисконтирания паричен поток и икономическата добавена стойност.

(119) Първоначално Ecorys заключава, че ако стопанското подразделение Siremar е било продадено, без това да е обвързано с някакво условие, и по-специално без новия договор за извършването на обществена, дружеството е щяло да бъде продадено на неговата ликвидационна стойност ([51]), т.е. – 0,3 милиона евро. Ecorys отбелязва, че тази ликвидационна стойност е отрицателна, и посочва, че поради това незабавната ликвидация (по същество продажба на корабите) не е била подходяща алтернатива за оператор в условията на пазарна икономика. Ecorys основава това заключение на предположението, че стопанското подразделение Siremar не би могло да продължи своите операции по доходоносен начин без компенсация за обществена услуга. Ecorys определя обслужваните от Tirrenia и Siremar маршрути за обществена услуга като *операции, реализиращи големи загуби, които се характеризират с малък обем на пътници и са напълно зависими от финансирането по силата на споразуменията*. Освен това Ecorys счита, че *възможността за промяна на качеството на услугите и за по-голяма свобода при определяне на цените на билетите не са достатъчни условия за икономическата жизнеспособност на тези маршрути от стопанска гледна точка*.

(120) На второ място, за да оцени стопанското подразделение Siremar, обвързано с новото споразумение, Ecorys приема, че новото споразумение няма да бъде удължено при изтичане на срока му на действие и затова Siremar ще бъде ликвидирано ([52]). Въз основа на това Ecorys определя, че минималната пазарна стойност на стопанското подразделение Siremar възлиза на 57 милиона евро (т.е. почти 5 % по-висока от оценката на Banca Profilo).

(121) На трето място, Ecorys сравнява персонала на стопанските подразделения на Siremar и Tirrenia с този на няколко сравними фериботни дружества и заключава, че числеността на персонала и структурата на разходите за персонал на Siremar *не се различават от тези на сравними дружества по отношение на дела на разходите за труд в общите приходи* ([53]) *и съотношението между разходите за труд и персонал* ([54]). Въз основа на това Ecorys заключава, че няма елементи, които да показват, че условието по отношение на работната сила е оказало някакво съществено въздействие върху стойността на стопанското подразделение Siremar.

(122) Както е обяснено в съображение 99, Италия също е възложила на Ecorys да изготви втори доклад, преди да приключи процедурата за продажба със SNS, за да провери дали обновената оферта на дружеството отразява пазарната стойност на стопанското подразделение, на което считано от 31 август 2015 г. е възложен договорът за обществена услуга. При този втори доклад на Ecorys, публикуван на 28 октомври 2015 г., са приложени методът на дисконтираните парични потоци като основен инструмент за оценка и методът на собствения капитал, за да се провери надеждността на констатациите. Новата оценка на Ecorys е 34,4 милиона евро по метода на дисконтираните парични потоци, като се приема, че новото споразумение ще бъде в сила до 31 юли 2024 г. Ако новото споразумение бъде удължено до 31 юли 2026 г., тогава прогнозната стойност на стопанското подразделение Siremar би била 35,7 милиона евро. По метода за оценка на собствения капитал приблизителната оценка възлиза на 39,9 милиона евро.

(123) И накрая, към доклада е приложено сравнение на двата бизнес плана, изготвени от SNS: първия, обхващащ периода 2011—2022 г. и изготвен през май 2011 г., и втория, обхващащ периода 2016—2027 г. и изготвен през февруари 2016 г. Ecorys заключава, че двата плана не са идентични от гледна точка на направените в тях допускания и не се съставени със същото ниво на детайлност (например във втория бизнес план не е включен списъкът с маршрути и честоти). По-специално основните разлики между плановете са в допусканията относно използването на флота, амортизациите и разходите за персонал, както и в използването на предишни данни от CdI, каквито не са налични в първия бизнес план. Ecorys изготвя също оценка в една страница, в която потвърждава пред италианските органи вътрешната логическа последователност на втория бизнес план на SNS за периода 2016—2027 г.

([51]) Ecorys изчислява тази стойност като разликата между разходите, направени за освобождаване на целия персонал, и коригираната нетна стойност на активите на стопанското подразделение Siremar. Въз основа на този анализ ликвидационната стойност на активите на Siremar е оценена на – 0,3 милиона евро. Разходите за обезщетения, възлизащи на 36,6 милиона евро, далеч надхвърлят пазарната стойност на коригираните нетни активи.

([52]) Ecorys отбелязва, че макар такова удължаване на срока да не може да бъде изключено, несигурността и липсата на надеждна информация относно условията за евентуално бъдещо подновяване дават основание стойността на стопанското подразделение Siremar да се оцени независимо от евентуално бъдещо удължаване на режима на обществена услуга.

([53]) Ecorys счита, че това съотношение показва дали разходите за труд оказват значително въздействие върху бюджета на стопанското подразделение Siremar в сравнение с други подобни дружества.

([54]) Ecorys счита, че това съотношение показва дали разходите за труд на стопанското подразделение Siremar са непропорционални в сравнение с други подобни дружества.

2.3.4. *Новото споразумение*

2.3.4.1. Бенефициерът

(124) Първоначално CdI е определено за купувач на стопанското подразделение Siremar и подписва новото споразумение за обслужване на морски маршрути на 30 юли 2012 г. След това, на 11 април 2016 г., SNS заменя CdI и започва да обслужва същите маршрути.

2.3.4.2. Маршрутите

(125) Съгласно новото споразумение CdI, а по-късно SNS, трябва да предоставя пътнически и фериботни услуги по 20 каботажни маршрута, разделени в 5 групи, понякога с различни честоти и/или маршрути през активния сезон и през неактивния сезон ([55]) (вж. Table 3).

Фериботни линии (смесени)	Пътнически линии (бързоходни кораби)
Група маршрути Милацо — Еолийски острови — Неапол	
C/1: Милацо — Вулкано — Липари — Ринела — Панарея — Джиностра — Стромболи — Неапол и обратно (целогодишно, две линии седмично) C/2: Милацо — Вулкано — Липари — Ринела — Салина и обратно (целогодишно, една линия дневно, без обслужване в неделя през неактивния сезон) C/3: Милацо — Вулкано — Липари — Салина — Панарея — Джиностра — Стромболи и обратно (целогодишно, две линии седмично) C/4: Милацо — Вулкано — Липари — Салина — Ринела — Филикуди — Аликуди и обратно (целогодишно, пет линии седмично в активния сезон и четири седмично в неактивния сезон) C/6: Липари — Вулкано — Милацо и обратно (целогодишно, една линия дневно)	ALC/2: Милацо — Вулкано — Липари — Ринела — Салина и обратно (целогодишно, една линия дневно) ALC/3: Милацо — Вулкано — Липари — Салина — Панарея — Джиностра — Стромболи и обратно (целогодишно, поне една линия дневно) ALC/4: Милацо — Вулкано — Липари — Салина — Ринела — Филикуди — Аликуди и обратно (целогодишно, поне една линия дневно) ALC/6: Липари — Вулкано — Милацо и обратно (целогодишно, поне една линия дневно) ALC/2 BIS: Липари — Салина — Ринела — Липари (целогодишно, четири линии седмично в активния сезон, три седмично и една дневно до Салина в неактивния сезон)
Група маршрути Палермо — Устика	
D/1: Палермо — Устика и обратно (целогодишно, една линия дневно)	ALD/1: Устика — Палермо и обратно (целогодишно, поне една линия дневно)
Група маршрути Трапани — Егадски острови	
D/2: Трапани — Фавиняна — Леванцо — Маретимо и обратно (целогодишно, поне една линия дневно) D/3: Трапани — Фавиняна — Леванцо — Трапани (целогодишно, две линии дневно в активния сезон, 12 седмично и по-рядко до Леванцо в неактивния сезон)	ALD/2: Трапани — Фавиняна — Леванцо — Маретимо и обратно (целогодишно, две линии дневно) ALD/3: Трапани — Фавиняна — Леванцо — Трапани (целогодишно, поне една линия дневно) ALD/2 BIS: Маретимо — Леванцо — Фавиняна — Трапани и обратно (целогодишно, поне една линия дневно) ALC/3 BIS: Трапани — Фавиняна — Леванцо — Трапани (целогодишно, поне две линии дневно)

([55]) Навсякъде в настоящото решение под понятието „активен сезон“ се разбира лятото, а под понятието „неактивен сезон“ се разбира останалата, много по-дълга част от годината.

Фериботни линии (смесени)	Пътнически линии (бързоходни кораби)
Група маршрути Трапани — Пантелерия	
D/4: Трапани — Пантелерия и обратно (целогодишно, една линия дневно през активния сезон, шест седмично през неактивния сезон)	
Група маршрути Порто Емпедокле — Пелагийски острови	
D/5: Порто Емпедокле — Линоза — Лампедуза и обратно (целогодишно, шест линии седмично)	

Таблица 3— Маршрути, обслужвани от CdI и впоследствие от SNS съгласно новото споразумение

(126) В приложение А към новото споразумение се посочва подробно начинът, по който трябва да бъде обслужван всеки от маршрутите в таблица 3 (напр. вида кораби, сезонната честота). Освен това тарифите за ползвателите не могат да надвишават определените в член 6 от новото споразумение граници, които са подробно описани в същото приложение А.

2.3.4.3. Срок на действие

(127) Както новото споразумение между Сицилия и CdI, така и това между Сицилия и SNS имат срок на действие дванадесет години. Договорът със SNS влезе в сила на 12 април 2016 г. и изтича на 11 април 2028 г.

2.3.4.4. Задълженията за обществена услуга

(128) Наложените на CIN задължения за обществена услуга се отнасят до линиите за морски транспорт, които трябва да се обслужват (вж. съображение 125), вида и капацитета на плавателните съдове, предназначени за съответните обслужвани морски маршрути, наличието на резервен кораб, за да се гарантира непрекъснатост на услугата, честотата на услугата и максималния размер на тарифите за ползвателите на услугата по всеки от съответните маршрути.

2.3.4.5. Компенсацията

(129) Годишната компенсация, която трябва да бъде получена от дружеството, на което е поверено изпълнението на задълженията за обществена услуга съгласно новото споразумение, е ограничена по закон до 55 694 895 EUR. Размерът на компенсацията трябва да бъде определен въз основа на установената в директивата на CIPE методология (вж. съображения 48—58). Компенсацията е платена на двете дружества, както следва:

	Компенсация, платена на CdI	Компенсация, платена на SNS
2012 г.	23 346 079 EUR (август—декември)	—
2013 г.	55 694 895 EUR	—
2014 г.	55 694 895 EUR	—
2015 г.	55 694 895 EUR	—
2016 г.	15 397 836 EUR	40 297 059 EUR
2017 г.	—	55 694 895 EUR
2018 г.	—	55 694 895 EUR
2019 г.	—	55 694 895 EUR

Таблица 4 — Компенсация за периода 2012—2019 г.

(130) В член 8 от новото споразумение се предвижда редовен преглед на всеки три години на обхвата на субсидираните дейности, за да се потвърди, че не е налице финансов дисбаланс. Освен това в член 9 от новото споразумение се определя, че при много конкретни обстоятелства, свързани с неочаквани и структурни промени по отношение на приходите или разходите, и при всяко положение едва след първата година от тригодишния период страните могат да започнат този преглед по-рано.

2.3.5. *Приоритетът за акостиране*

(131) В член 19-*ter*, параграф 21 от Наредба-закон 135/2009 се определя, че с оглед на гарантирането на териториално единство с островите и с оглед на своите задължения за обществена услуга дружествата от бившата Tirrenia Group, включително Siremar, би трябвало да запазят вече разпределеното акостиране и приоритета при разпределение на новите слотове в съответствие с определените от италианските морски органи процедури, както е установено със Закон № 84 от 28 януари 1994 г. и Морския кодекс на Италия.

2.3.6. *Мерките, установени със закона от 2010 г.*

(132) В закона от 2010 г. се предвижда възможността за предприятията на бившата Tirrenia Group, включително Siremar, да използват финансовите ресурси, които вече са предназначени за обновяване и модернизиране на флота ([56]), за покриване на належащите нужди от ликвидност. По-специално въз основа на двата механизма ([57]) вече са били предвидени 23 750 000 EUR за покриване на обновяването на цялата Tirrenia Group, от които 7 215 800 EUR за Siremar. Предприятията от бившата Tirrenia Group, които са използвали тези средства с цел осигуряване на ликвидност, са били длъжни да ги възстановят впоследствие, така че необходимата модернизация на флота все пак да може да бъде извършена. Тази модернизация е била необходима, за да се покрият определени международни стандарти за безопасност след споразумението от Стокхолм от 1996 г. ([58])

(133) Освен това в закона от 2010 г. се определя следното:

а) срокът на първоначалните споразумения е удължен, считано от 1 октомври 2010 г., до края на процесите на приватизация на Tirrenia и Siremar (вж. също съображение 31);

б) член 19-*ter* от Наредба-закон 135/2009, преобразувана с някои изменения в закона от 2009 г., е изменен с въвеждането на параграф 24-*bis*. Съгласно този параграф всички официални актове и операции по смисъла на параграфи 1—15 от член 19-*ter* от Наредба-закон 135/2009 се ползват от освобождаване от данъци. Тези параграфи са свързани с либерализацията на сектора на морския каботаж посредством приватизацията на Tirrenia Group;

в) за да се осигури непрекъснатост на обществената услуга и да се подпомогне процесът на приватизация на дружествата от бившата Tirrenia Group, съответните региони могат да използват ресурсите на *Fondo Aree Sottoutilizzate* („FAS“) ([59]) съгласно Директива № 1/2009 на CIPE от 6 март 2009 г. ([60])

2.4. **Производство за установяване на нарушение № 2007/4609**

(134) След предварителната размяна на информация между службите на Комисията и италианските органи, на 19 декември 2008 г. генералният директор на Комисията, отговарящ за енергетиката и транспорта, изпрати искане за информация до Италия. Това искане се отнасяше, наред с другото, до общия преглед на маршрутите, предмет на обществена услуга към онзи момент, и предвидената от Италия мисия за обществена услуга съгласно предложените нови споразумения. Освен това от Италия беше поискано да предостави повече информация за плановете за приватизация за Tirrenia Group.

(135) В писмото си от 28 април 2009 г. италианските органи отговориха подробно, като:

— отбелязаха, че удължаването на срока на действие на първоначалните споразумения до 31 декември 2009 г. е било необходимо за постигане на либерализацията на сектора на морски каботаж в Италия чрез приватизацията на Tirrenia Group;

— изложиха твърдението, че предоставената на Tirrenia Group компенсация за обществена услуга е била необходима, за да се гарантира териториалното единство с островите чрез морски линии, които не се осигуряват от частните оператори на пазара;

([56]) Както е определено в член 19, параграф 13-*bis* от Наредба-закон 78/2009, преобразувана в Закон № 102/2009 (Закон 102/2009), и в параграф 19 от член 19-*ter* от Наредба-закон 135/2009.

([57]) Всички средства (т.е. 7 000 000 EUR), предвидени в член 19б, параграф 19 от Наредба-закон 135/2009, и 16 750 000 EUR от средствата, предвидени в Закон 102/2009.

([58]) Тези стандарти за безопасност са описани подробно в Директива 98/18/ЕО на Съвета от 17 март 1998 г., транспонирана в италианското право със Законодателен указ № 45 от 4 февруари 2000 г., Директива 2003/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 април 2003 г., транспонирана в италианското право със Законодателен указ № 52 от 8 март 2005 г., и в Директива 2003/25/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, транспонирана в италианското право със Законодателен указ № 65 от 14 март 2005 г.

([59]) FAS е национален фонд, който подпомага изпълнението на регионалната политика на Италия.

([60]) *Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana*, бр. 137 от 16 юни 2009 г.

— посочиха, че на 10 март 2009 г. е приключил цялостен процес на рационализация на маршрутите. При този процес, който е включвал консултация с шестте засегнати региона, са взети предвид съответните социални аспекти, аспектите, свързани със заетостта, и икономическите аспекти, както и необходимостта от гарантиране на линиите от съществено значение за териториалното единство. Тази рационализация е трябвало да доведе до намаляване на нетния разход за обществената услуга до приблизително 66 милиона евро и до съкращаването на около 600 наети членове на екипажи за цялата Tirrenia Group. Италия припомни също, че рационализацията от 2009 г. е допълнила предишните усилия (през 2004, 2006 и 2008 г.) за намаляване на услугите, предоставяни от Tirrenia Group;

— разясниха, че целите на рационализацията са били: i) поддържане на линиите, необходими за осигуряване на териториално единство със и между островите и континенталната част, както и правото на здравеопазване, обучение и мобилност, ii) рационализация на линиите, обслужвани и от частни оператори, които са предоставяли същите връзки през същия период със сходни гаранции за качество и непрекъснатост, и iii) рационализация на линиите през активния сезон и на високоскоростните линии, по които се превозват единствено пътници;

— представиха общ преглед на обслужваните от дружествата от Tirrenia Group маршрути през 2008 г. и намаления брой на маршрутите, които тези дружества биха обслужвали през 2009 г. Според италианските органи последните маршрути ще са в основата на новите споразумения, които ще бъдат сключени с новите собственици на дружествата от Tirrenia Group.

(136) На 21 декември 2009 г. генералният директор на Комисията, отговарящ за енергетиката и транспорта, изпрати до италианските органи писмо, в което, наред с другото, отбелязва че:

— предвид коренната промяна на сектора на морския каботаж в Италия и поради значимото социално въздействие, което би имала приватизацията според италианските органи, ако тръжните процедури са били проведени на основата на обикновен договор за обществена услуга, обявяването на търг на корабоплавателните дружества, на които са предоставени такива договори, е било приемливо — по принцип и като изключение — с цел да се гарантира спазването на критерия за недискриминация сред корабособствениците от Общността, установен в Регламент (ЕИО) № 3577/92 ([61]) на Съвета („Регламента за морския каботаж“);

— компенсацията за обществена услуга е трябвало да бъде ограничена до тези линии, при които продължителното присъствие на други оператори през цялата година е било ограничено. Във връзка с това бяха поискани разяснения за неефективността на пазара по определени маршрути, обслужвани от Tirrenia и Caremar. В писмото се посочва също, че с оглед на целта за осигуряване на териториално единство може да бъде обосновано само включването на вътрешни линии (а не на международни линии) в договор за обществена услуга;

— договорите за обществена услуга на Tirrenia Group са изтекли на 31 декември 2008 г., а планираната от Италия приватизация може да отнеме повече от предвиденото време. Следователно в писмото се посочва възможността за изпращане на официално уведомително писмо за неправилно прилагане на Регламента за морския каботаж.

(137) На 22 януари 2010 г. италианските органи отговориха на писмото на службите на Комисията от 21 декември 2009 г., като:

— отбелязаха, че Комисията по принцип е била съгласна с предложения подход за приватизация на Tirrenia Group, както и с новите договори за обществена услуга;

— предоставиха подробни разяснения за маршрутите, за които Комисията е повдигнала редица въпроси;

— посочиха, че поканата за заявяване на интерес за продажбата на Tirrenia (включително Siremar) е публикувана на 23 декември 2009 г. Италия отбеляза, че е възнамерявала да приключи приватизацията на цялата Tirrenia Group до 30 септември 2010 г.;

— поискаха от Комисията да потвърди, че предоставените аргументи по отношение на неефективността на пазара са достатъчни.

(138) На 29 януари 2010 г. ([62]) Комисията изпрати официално уведомително писмо относно неправилното прилагане на Регламента за морския каботаж. В това писмо Комисията припомни, че съгласно посочения регламент, когато държава членка сключва договори за обществена услуга или налага задължения за обществена услуга, тя прави това на недискриминационна основа по отношение на всички корабособственици от Общността. Съгласно член 4, параграф 3 от Регламента за морския каботаж съществуващите договори за обществена услуга могат да останат в сила до датата на изтичането им. Комисията обаче отбеляза, че дружествата от Tirrenia Group са продължили да

([61]) Регламент (ЕИО) № 3577/92 на Съвета от 7 декември 1992 г. относно прилагането на принципа за свободно предоставяне на услуги в областта на морския превоз в рамките на държавите членки (морски каботаж) (ОВ L 364, 12.12.1992 г., стр. 7). Комисията отбелязва, че съгласно Регламента за морския каботаж държавите членки не трябва да приватизират дружествата си за морски транспорт, а само да либерализират този специфичен пазар.

([62]) Официалното уведомително писмо беше прието на 28 януари 2010 г., но Италия беше уведомена за него на следващия ден.

изпълняват услуги за морски транспорт след изтичането на съответните договори за обществена услуга (първоначалните споразумения). По-специално срокът на тези споразумения е трябвало да изтече в края на 2008 г., но той многократно е бил удължаван от Италия. Поради това Комисията прикани италианските органи да представят своите становища.

(139) Отново на 29 януари 2010 г. генералният директор на Комисията, отговарящ за енергетиката и транспорта, отговори на писмото на италианските органи от 22 януари 2010 г. Генералният директор посочи, че предоставените обосновки относно линиите, обслужвани от Tirrenia, са били достатъчни, за да се разсеят изразените порано съмнения. Освен това генералният директор отбеляза като положителен факт това, че вследствие на по-ранно негово искане Италия е изключила международна линия от новия проект на споразумение за Tirrenia. По отношение на повдигнатите въпроси относно обслужваните от Caremar маршрути обосновките само за някои от тези маршрути бяха счетени за достатъчни. Ето защо от Италия бе поискано да предостави допълнителни разяснения за някои от маршрутите на Caremar. Генералният директор припомни, че договорите за обществена услуга могат да обхващат само маршрути, за които е налице неефективност на пазара. Генералният директор също така подчерта, че отговорът на това писмо се отнася единствено до спазването на Регламента за морския каботаж, а не до въпроси, свързани с държавната помощ.

(140) На 29 март 2010 г. италианските органи отговориха на официалното уведомително писмо на Комисията от 29 януари 2010 г., като:

— припомниха, че в писмото си от 21 декември 2009 г. (вж. съображение 136) службите на Комисията по принцип са били съгласни с приватизацията на Tirrenia Group чрез обвързване на дружествата с нови договори за обществена услуга;

— отбелязаха, че удължаването на срока на действие на първоначалните споразумения е мотивирано единствено от необходимостта да се осигури непрекъснатост при предоставянето на морската обществена услуга до приключване на съответните процеси на приватизация;

— потвърдиха намерението си да проведат процеса на приватизация до 30 септември 2010 г., така че да либерализират до тази дата сектора на морския каботаж;

— предоставиха общ преглед на процеса на приватизация на Tirrenia (включително на Siremar). По-специално Италия посочи, че след публикуването на поканата за заявяване на интерес до 19 февруари 2010 г. са подадени 16 заявления за интерес от 19 субекта. Като част от етапа на комплексна проверка на 22 март 2010 г. е открита зала за данни, която да остане отворена до края на май 2010 г. Към онзи момент Италия е очаквала, че договорът за продажба може да бъде подписан до средата на юли 2010 г. и че собствеността ще бъде прехвърлена до септември 2010 г.;

— разясниха, че в рамките на тръжната процедура за Toremar, заинтересованите страни, които ще участват в следващия етап на процедурата, са 11;

— посочиха, че продължаващата несигурност, която би възникнала в резултат на продължаване на производството за установяване на нарушение може да застраши процеса на приватизация и да повлияе отрицателно върху стойността на обявените на търг дружества;

— предложиха цялостно сътрудничество с Комисията за разясняване на всички останали съмнения по отношение на производството за установяване на нарушение и възможните въпроси, свързани с държавната помощ.

(141) На 10 септември 2010 г. италианските органи уведомиха Комисията по време на специална среща, че процедурата по приватизацията на Tirrenia и Siremar е била отменена на последния етап и че следователно срокът до 30 септември няма да бъде спазен. Освен това италианските органи докладваха, че състезателните процедури за договорите на Caremar, Saremar, Siremar и Toremar също са били забавени. Впоследствие със закона от 2010 г. срокът на първоначалните споразумения е удължен допълнително до приключването на процеса на приватизация на Tirrenia и Siremar.

(142) С оглед на тези развития на 24 ноември 2010 г. Комисията изпрати допълнително официално уведомително писмо. В него Комисията:

— отбеляза, че срокът на първоначалните споразумения за Tirrenia, Siremar, Caremar, Saremar и Toremar е бил удължен автоматично и без каквато и да е състезателна процедура;

— посочи, че макар прилагането на въпросните договори за обществена услуга да е продължило, не е била налице приключена състезателна процедура;

— изтъкна, че си запазва правото да издаде мотивирано становище, ако е необходимо (като отчита всички мнения, които Италия може да представи).

(143) На 21 юни 2012 г. Комисията прие мотивирано становище относно забавянето на приватизацията на три дружества (Caremar, Laziomar и Saremar) от бившата Tirrenia Group. Тъй като тръжните процедури за другите три дружества (Tirrenia, Toremar и Siremar) са приключили през 2011 г. ([63]), тези дружества не са обхванати от мотивираното становище. Комисията посочи, че повече от три години след изтичането на обичайния срок на съответните първоначални споразумения Италия не е въвела състезателни процедури за възлагането на договори за обществена услуга за морски каботаж, предоставяни от дружествата Caremar, Laziomar и Saremar. Тъкмо обратното, обхватът на тези споразумения е удължен автоматично и за неопределено време, като по този начин е попречено на други корабособственици от Общността да се конкурират за възлагането на тези договори.

(144) На 8 август 2012 г. италианските органи отговориха на мотивираното становище, като заявиха, че обявленията за тръжната процедура относно избора на дружествата, на които са възложени новите договори за обществена услуга, са били или ще бъдат публикувани скоро в *Официален вестник на ЕС*. По-специално обявлението за Caremar е публикувано на 20 юли 2012 г., а обявлението за Laziomar е изпратено за публикуване на 1 август 2012 г. Накрая, на 2 август 2012 г. е приет закон за Saremar, съгласно който такова обявление трябва да бъде публикувано до 2 октомври 2012 г.

(145) На 13 януари 2014 г. Compagnia Laziale di Navigazione е станало новият собственик на Laziomar и е подписало десетгодишен договор за обществена услуга за линия до Понцианския архипелаг. На 16 юли 2015 г. ATI SNAV-Rifim е поело собствеността върху Caremar и му е бил възложен деветгодишен договор за обществена услуга. Накрая, след решението от 2014 г., Saremar е обявено в ликвидация и през март 2016 г. договорът за обществена услуга за маршрутите между Сардиния и малките острови е възложен на Delcomar.

(146) С писмо от 15 юли 2016 г. италианските органи уведомиха Комисията, че приватизацията на всички дружества от бившата Tirrenia Group е приключила. На 8 декември 2016 г. Комисията реши да прекрати производството за установяване на нарушение.

3. **ОСНОВАНИЯ ЗА ОТКРИВАНЕ НА ПРОЦЕДУРАТА И ЗА РАЗШИРЯВАНЕ НА ОБХВАТА И**

3.1. **Удължаването на срока на действие на първоначалното споразумение между държавата и Siremar**

3.1.1. *Спазване на решението по делото Altmark и наличие на полощ*

(147) В решението си от 2011 г. Комисията изрази предварителното становище, че определението на задълженията за обществена услуга не е достатъчно ясно и следователно не позволява на Комисията да заключи окончателно дали съдържа явна грешка. По-специално, въпреки твърденията на италианските органи, че конкурентите на Siremar по маршрутите, попадащи в обхвата на задачите за предоставяне на УОИИ, са оператори, които също предоставят морски услуги срещу публична компенсация, без да се изисква нивото на необходимите услуги да бъде определено предварително, Комисията не може да заключи дали има реална нужда от обществена услуга по тези маршрути.

(148) Комисията изрази предварителното становище, че вторият критерий от решението по делото Altmark ([64]) е изпълнен, тъй като параметрите в основата на изчислението на компенсацията са предварително установени и са спазени изискванията за прозрачност. По-специално Комисията отбеляза, че тези параметри са описани в първоначалното споразумение (за компенсация, отнасяща се за 2009 г.) и в директивата на CIPE (за компенсация след 2010 г.).

(149) Комисията обаче счете, че третият критерий от решението по делото Altmark, изглежда, не е изпълнен и операторите може да са били свръхкомпенсирани за изпълнението на задачите за обществена услуга. По-специално Комисията изрази съмнения дали рисковата премия от 6,5 %, която се прилага след 2010 г., отразява подходящо ниво на риска, тъй като на пръв поглед изглежда, че Siremar не е поемало рисковете, които обикновено се поемат при изпълнението на такива услуги.

(150) Комисията също така изрази предварителното становище, че четвъртият критерий по делото Altmark не е изпълнен, доколкото удължаването на срока на действие на първоначалните споразумения не е било предмет на тръжна процедура. Освен това Комисията отбеляза, че не е получила никакви доказателства в подкрепа на аргумента, че Siremar в действителност е предоставяло въпросните услуги при най-ниски разходи за съответната общност.

(151) Следователно Комисията достигна до предварителното заключение, че компенсациите за обществена услуга, изплатени на Siremar през периода 2009—2011 г., представляват държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС. Освен това Комисията изрази становището, че тази помощ следва да се счита за нова помощ.

(152) В решението от 2012 г. Комисията счете, че доколкото всички условия през 2012 г. са останали непроменени и до влизането в сила на новото споразумение, компенсацията, предоставена на Siremar от 1 януари 2012 г. насам съгласно допълнителното удължаване на срока на действие на първоначалното споразумение, също представлява държавна помощ.

([63]) Дори официалното прехвърляне на собствеността върху Tirrenia, Toremar и Siremar да е осъществено едва през 2012 г.
([64]) Вж. решение от 24 юли 2003 г. по дело *Altmark Trans*, C-280/00, ECLI:EU:C:2003:415.

3.1.2. *Съвместимост*

(153) В решението от 2011 г. Комисията изрази предварителното становище, че компенсацията за обществена услуга за периода 2009—2011 г. не попада в обхвата на решението за УОИИ от 2005 г. ([65]) и на рамката за УОИИ от 2005 г. ([66]). Поради това Комисията оцени тази мярка директно съгласно член 106, параграф 2 от ДФЕС и изрази съмненията си относно изпълнението на приложимите условия за съвместимост.

(154) В решението от 2012 г. Комисията изтъкна, че на 31 януари 2012 г. е влязъл в сила нов пакет за УОИИ, състоящ се от решението за УОИИ от 2011 г. ([67]) и рамката на УОИИ от 2011 г. Комисията обаче изрази предварителното становище, че компенсацията за обществена услуга съгласно удължаването на срока на действие на първоначалното споразумение не би могла да се счита за съвместима с вътрешния пазар и за изключена от изискването за уведомяване съгласно решението за УОИИ от 2011 г.

(155) В закона от 2010 г. се предвижда удължаване на срока на действие на първоначалното споразумение от 30 септември 2010 г. до края на процеса на приватизация. Към момента на приемането на закона от 2010 г. Siremar е било в затруднено положение (вж. съображение 67). В резултат на това, считано от 1 октомври 2010 г. до приватизацията на дружеството, получената от него компенсация не е можело да се оценява въз основа на рамката за УОИИ от 2011 г. Вместо това в точка 9 от рамката за УОИИ от 2011 г. Комисията изрази предварителното становище, че тази помощ следва да се оценява съгласно Насоките за оздравяване и преструктуриране от 2004 г.

(156) Комисията отбеляза, че в този случай определените в Насоките за оздравяване и преструктуриране от 2004 г. критерии за съвместимост не са изпълнени, поради което изрази предварителното мнение, че компенсацията, платена на Siremar, което е било в затруднено положение, би представлявала несъвместима помощ за преструктуриране.

3.2. **Неправомерно продължаване на помощта за оздравяване за Siremar**

(157) В решението от 2012 г. Комисията изрази предварителното становище, че помощта за оздравяване е била неправомерно продължена от 28 август 2011 г. до 18 септември 2012 г. и че продължаването на въпросната помощ през този период представлява несъвместима помощ за Tirrenia и Siremar и вероятно и за съответните им купувачи. По-специално Комисията отбеляза, че Италия не е представила план за преструктуриране или ликвидация в рамките на шест месеца след разпределението на първия транш от помощта за оздравяване за тези дружества, както се изисква от Насоките за оздравяване и преструктуриране от 2004 г. Комисията счете, че определените в Насоките за оздравяване и преструктуриране от 2004 г. условия за продължаване на помощта за оздравяване също не са изпълнени.

3.3. **Приватизацията на Siremar, насрещната гаранция и увеличаването на капитала на CdI**

3.3.1. *Приватизацията на Siremar*

(158) В решението от 2011 г. Комисията изрази съмненията си, че тръжната процедура за продажбата на стопанското подразделение Siremar не е била достатъчно прозрачна и безусловна, за да се гарантира, че продажбата е извършена по пазарна цена.

(159) Първо, Комисията отбеляза, че макар поканата за заявяване на интерес да е била публикувана в няколко вестника и на редица уебсайтове, в нея очевидно не е посочен подробно обхватът на продажбата и не са представени ясни указания за оферентите по отношение на последващите етапи на процедурата. В поканата не се съдържат и никакви критерии за предварителна квалификация или подбор или някакви други условия, които е трябвало да бъдат изпълнени от оферентите, освен задължителното условие да продължават да предоставят обществената услуга. Освен това цялата съответна информация по отношение на активите, предмет на процедурата по продажба, е била предоставена на оферентите едва на етапа на комплексна проверка.

(160) Второ, Комисията също така счете, че някои от наложените при приватизацията изисквания може да са ограничили броя на оферентите и/или да са повлияли върху продажната цена. Комисията припомни установената си практика по отношение на продажбите на активи на държавни предприятия от държавата или които могат да бъдат приписани на държавата: неикономическите съображения, които частен продавач не би взел предвид, като например въпроси, свързани с публичната политика, заетостта или регионалното развитие, предполагат съществуването на държавна помощ, ако те налагат сериозни задължения върху потенциалния купувач и следователно могат да намалят продажната цена.

([65]) Решение на Комисията от 28 ноември 2005 г. относно прилагането на член 86, параграф 2 от Договора за ЕО за държавната помощ във вид на компенсация за обществена услуга, предоставена на определени предприятия, натоварени с извършването на услуги от общ икономически интерес (ОВ L 312, 29.11.2005 г., стр. 67).

([66]) Рамка на Общността за държавна помощ под формата на компенсации за обществени услуги (ОВ C 297, 29.11.2005 г., стр. 4).

([67]) Решение на Комисията от 20 декември 2011 г. относно прилагането на член 106, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз за държавната помощ под формата на компенсация за обществена услуга, предоставена на определени предприятия, натоварени с извършването на услуги от общ икономически интерес (ОВ L 7, 11.1.2012 г., стр. 3).

(161) Процедурите по продажбата на стопанските поделения на Tirrenia и Siremar са се основавали на предвидената в закона Marzano процедура (вж. съображение 70). Поради това Комисията оцени двете процедури заедно. Тя счете, че продажбата на стопанските поделения, на които са възложени новите споразумения, води до задължение за купувачите да предоставят обществена услуга при спазване на предварително установените задължения за качество, честота и тарифи, определени в новите споразумения. Чрез налагане на такива задължения Комисията счита, че държавата не желае да получи най-високата цена, а по-скоро да постигне целите, свързани с обществения интерес. Комисията прецени, че е малко вероятно частен продавач да придаде същото значение на непрекъснатото предоставяне на обществената услуга.

(162) По същия начин Комисията счете, че частен продавач, извършващ дейност при нормални пазарни условия, не би наложил задължението за поддържане на равнищата на заетост в продължение на две години.

(163) Поради горепосочените причини Комисията стигна до предварителното заключение, че процедурата по приватизацията на стопанското подразделение Siremar не е била достатъчно прозрачна и безусловна, за да гарантира сама по себе си, че продажбата е извършена по пазарна цена. Следователно Комисията не би могла да изключи, че е предоставено икономическо предимство или по отношение на продажбата на икономическата дейност, или по отношение на купувача.

(164) Въз основа на наличната информация Комисията също прецени, че всяка помощ, която може да е предоставена в хода на процеса на приватизация, би била несъвместима.

3.3.2. *Насрещната гаранция*

(165) В решението от 2012 г. Комисията изрази предварителното становище, че насрещната гаранция от Сицилия за разсрочените вноски на продажната цена на стопанското подразделение Siremar може да е представлявала помощ за CdI като кредитополучател и за Unicredit като първи гарант.

(166) Всъщност насрещната гаранция, изглежда, е дала възможност на CdI да се възползва от гаранция, която в противен случай не би била предоставена или би била предоставена при различни, по-неблагоприятни условия. Комисията отбеляза, че въз основа на наличната информация за насрещната гаранция, изглежда, не е било платено възнаграждение.

(167) Освен това Комисията отбеляза, че становището на главния счетоводител, изглежда, е изготвено така, че да се повлияе на процеса на вземане на решения в Сицилия. Предвид участието на главния счетоводител в ежедневното управление на Mediterranea и значителния дял на това дружество в капитала на CdI Комисията счете, че съществува вероятност насрещната гаранция да е предоставена в полза на CdI в процеса на продажба, а не при пазарни условия.

(168) Комисията също така отбеляза, че документите, представени от Италия като доказателство, че насрещната гаранция не е довела до никакви последици, не предшестват възлагането на предмета на търга на CdI. Напротив, и двата документа са издадени, след като SNS е подало жалба до Комисията.

(169) И накрая, Комисията счете, че освен ако за насрещната гаранция не е платена подходяща премия, тя може да е осигурила също икономическо предимство на Unicredit като първи гарант посредством намаляване на рисковете, свързани с издадената от банката гаранция.

(170) Въз основа на изложените по-горе съображения Комисията изрази предварителното становище, че насрещната гаранция може да е представлявала помощ за Unicredit и за CdI.

3.3.3. *Увеличаването на капитала на CdI*

(171) В решението от 2012 г. Комисията изложи становището, че увеличаването на капитала на Mediterranea може да е осигурило предимство на CdI, доколкото Сицилия не се е държала като частен пазарен инвеститор. Освен това Комисията счете, че увеличаването на капитала на Mediterranea е било финансирано с държавни ресурси и може да бъде приписано на държавата.

(172) Поради това Комисията изрази предварителното становище, че увеличаването на капитала може да е представлявало помощ за CdI.

3.3.4. *Съвместимост*

(173) В решението от 2011 г. Комисията прецени въз основа на наличната информация, че всяка помощ, която може да е предоставена в хода на процеса на приватизация, би била несъвместима.

(174) В решението от 2012 г. Комисията прецени въз основа на наличната информация, че насрещната гаранция и увеличаването на капитала на CdI може да са представлявали оперативна помощ, която по принцип е несъвместима с вътрешния пазар.

3.4. **Новото споразумение между италианската държава и CdI**

(175) В решението от 2012 г. Комисията изрази предварителното становище, че компенсацията за купувача на стопанското подразделение Siremar (CdI по онова време) не отговаря на установените в решението по делото Altmark критерии и следователно представлява помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС.

(176) Комисията стигна до това заключение въз основа на следните съображения:

а) конкуренти, които, изглежда, са предлагали подобни услуги, са извършвали дейност поне по някои от маршрутите, обслужвани от CdI;

б) изчислението на компенсацията съгласно директивата на CIPE, изглежда, е довело до свръхкомпенсиране на оператора за предоставянето на обществената услуга по същите причини като изложените в решението от 2011 г.;

в) четвъртият критерий от решението по делото Altmark ([68]) очевидно не е спазен предвид факта, че предмет на тръжната процедура е бил по-скоро стопанското подразделение Siremar, на което е предоставено ново споразумение, а не самият договор за обществена услуга, и не е било доказано, че това е създало условия за избор на кандидата, способен да предостави тези услуги при най-ниски разходи за съответната общност.

(177) По отношение на компенсацията за CdI Комисията най-напред оцени нейната съвместимост съгласно решението за УОИИ от 2011 г. Тъй като обаче срокът на действие на договора надвишаваше 10 години и тъй като Комисията имаше съмнения относно пропорционалността на компенсацията, тя изрази предварителното становище, че компенсацията не може да се счита за съвместима въз основа на решението за УОИИ от 2011 г. След това Комисията оцени съвместимостта на помощта съгласно рамката за УОИИ за 2011 г. и изрази съмнения дали всички условия за съвместимост, предвидени в рамката, са изпълнени.

3.5. **Приоритетът за акостиране**

(178) В решението от 2011 г. Комисията изрази предварителното становище, че поради факта, че този приоритет не се заплаща, мярката е регулаторно предимство, което не е свързано с прехвърляне на държавни ресурси и следователно не може да се квалифицира като държавна помощ. Ако за приоритета за акостиране се заплаща, Комисията счита, че доколкото Siremar предоставя действителна УОИИ и този приоритет се предоставя само във връзка с маршрути, обхванати от УОИИ, той няма да доведе до допълнително икономическо предимство, тъй като това би било присъщо на предоставянето на УОИИ.

(179) Тъй като беше изразила съмнения относно законосъобразността на задачите за предоставяне на УОИИ, Комисията не успя да достигне до заключение относно съвместимостта на мярката, в случай че тя е представлявала помощ.

3.6. **Мерките, установени със закона от 2010 г.**

(180) В решението от 2011 г. Комисията изрази предварителното становище, че всички мерки, определени в закона от 2010 г., представляват държавна помощ в полза на дружествата от бившата Tirrenia Group, включително Siremar. Тези мерки включват: 1) възможното използване на средствата, заделени за модернизация на флота, с цел осигуряване на ликвидност; 2) освобождавания от данъци, свързани с процеса на приватизация; 3) възможното използване на ресурсите на FAS. Всъщност Комисията отбеляза, че всички горепосочени мерки са позволили на дружествата от бившата Tirrenia Group да избягват разходи, които обикновено би трябвало да се поемат с техни финансови средства. В резултат на това тези дружества са успели да подобрят цялостното си финансово състояние.

(181) Комисията изрази също така предварителното становище, че тези мерки вероятно представляват оперативна помощ, която води до намаляване на разходите, които в противен случай Siremar и другите дружества от бившата Tirrenia Group е трябвало да понесат сами, и поради това тези мерки следва да се считат за несъвместими с вътрешния пазар.

4. **МНЕНИЯ НА ИТАЛИЯ**

(182) След решенията от 2011 и 2012 г. Италия представи няколко писма и документи относно всички мерки, които са оценени в настоящото решение. В този раздел са обобщени основните аргументи и представените документи ([69]).

4.1. **Относно задълженията за обществена услуга и конкурентната среда**

(183) Италия предостави списък с маршрутите, обслужвани от Siremar, които са предмет на задължения за обществена услуга, включително сезонната честота и разписанията, конкурентната среда и причините, водещи до налагането на задължения за обществена услуга.

(184) По отношение на съществуването на действителна УОИИ Италия посочи, че задълженията за обществена услуга, наложени от нея на Siremar, а по-късно и на CdI и SNS, осигуряват задоволителна услуга за свързване на Сицилия с по-малките острови в областта от гледна точка на редовността, непрекъснатостта и качеството. Тази услуга допринася за икономическото развитие на островите, като същевременно гарантира основните потребности от мобилност на островните общности и осигурява спазването на конституционно гарантираното право на териториално единство. В този контекст Италия посочи, че задълженията за обществена услуга са изцяло в съответствие с целите на членове 174 и следващите от ДФЕС и Декларация № 30 относно островните региони (приложена към

([68]) За подробно описание на критерия вж. съображение 303, буква г).
([69]) Италия също така се позова неколкократно на мненията на органа по извънредното управление, представени в раздел 5.1.

Заключителния акт на Договора от Амстердам). Италия се позовава и на юриспруденцията на Съда на Европейския съюз („Съда“), която потвърждава, че целта за осигуряване на достатъчно редовни услуги за корабоплаване до островите, от островите и между островите попада в обхвата на легитимна цел от обществен интерес ([70]).

(185) По-специално Италия посочи, че структурните условия по всички тези маршрути изискват да бъдат наложени задължения за обществена услуга, за да се гарантира териториално единство. Петте групи маршрути, описани в съображение 41, се считат за „метрополни морски области“: населението на всички тези острови зависи от основния остров Сицилия за осигуряване на основни услуги и заетост. В същото време туризмът предоставя възможности за стопанска дейност само през активния сезон. Следователно корабните дружества имат търговски интерес да обслужват маршрутите само през активния сезон. В неактивния сезон търсенето от страна на туристите почти изчезва до степен, в която е невъзможно да се обслужва нито един от тези маршрути с редовност и честота, необходими за задоволяване на потребителското търсене.

(186) Поради това както на Siremar, така и на други оператори, избрани от Сицилия чрез открити тръжни процедури, са възложени задължения за обществена услуга, за да се осигурят надеждни и стабилни връзки между тези острови и между тях и Сицилия. Несубсидираните оператори не могат да осигурят териториално единство, тъй като биха обслужвали тези линии само през активния сезон. Освен това Италия посочи, че корабите, управлявани от CdI, а по-късно от SNS, често акостират на островите през нощта, когато разходите са по-високи, за да осигурят първата връзка сутрин за жителите, пътуващи с цел образование или работа, и за да гарантират свързаност при спешни медицински случаи.

(187) Освен това Италия твърди, че услугите, изпълнявани от дружествата, натоварени със задължения за обществена услуга, и тези, изпълнявани от дружества, извършващи стопанска дейност свободно, не са напълно съвместими. По-специално само първите биха гарантирали редовността, непрекъснатостта и качеството на предоставяните услуги благодарение на ясните задължения, определени в споразуменията, докато частните оператори биха били зависими единствено от изчислението на възвращаемостта на своите инвестиции. Във връзка с това Италия посочи като пример маршрута Ла Мадалена—Палау, обслужван от Enermar на търговски начала, който е закрит от дружеството без предизвестие. От друга страна, Saremar, което е обслужвало този маршрут съгласно договор за обществена услуга, е трябвало да продължи услугата си и следователно да осигури по ефективен начин териториално единство.

(188) Накрая, Италия посочи, че в решението от 2004 г. ([71]) Комисията вече е установила, че по петте групи маршрути, обслужвани от Siremar, никой друг частен оператор не би могъл да отговори на нуждите от обществени услуги, по-специално по отношение на непрекъснатостта на обслужването през цялата година и на типа кораби, които трябва да се използват. Поради това публичната компенсация е необходима за преодоляване на очевидна неефективност на пазара. След това Италия уточни, че това положение не се е променило през последните години.

4.2. **Относно потенциалното неправомерно продължаване на помощта за оздравяване на Siremar**

(189) Италианските органи припомнят, че с писмо от 16 май 2011 г. са уведомили Комисията, че Tirrenia и Siremar под ИУ ще възстановят гарантираните от държавата заеми след приключване на продажбата на стопанските подразделения на Tirrenia и Siremar, тъй като и двете дружества се намират в една и съща процедура за извънредно управление с един и същ извънреден комисар. Като се има предвид, че през пролетта на 2011 г. и двете процедури по продажба са били в ход и че на 25 юли 2011 г. CIN е подписало договора за продажбата на стопанското подразделение на Tirrenia, както италианските органи, така и Siremar под ИУ са били убедени, че помощта може да бъде възстановена до крайния срок на 28 август 2011 г.

(190) Последващи събития обаче неочаквано са забавили приключването на продажбата на стопанските подразделения на Tirrenia и Siremar. По-специално продажбата на стопанското подразделение на Tirrenia е била забавена поради необходимостта да се получи одобрение за сливането от Комисията (вж. съображение 65), докато продажбата на стопанското подразделение Siremar се е забавила поради възобновяването на процедурата и свързаните с това съдебни спорове, описани в раздел 2.3.3.2. В резултат на това Siremar под ИУ е трябвало да продължи да изпълнява услугите си значително по-дълго от планираното, като е понасяло свързаните с това разходи. Според Италия планът за ликвидация на Siremar е бил достъпен на уебсайта на органа по извънредното управление много преди изтичането на шестмесечния срок, установен в Насоките за оздравяване и преструктуриране от 2004 г. Италия добавя, че Комисията непрекъснато е била информирана за напредъка на процеса на приватизация. Цялата дължима сума както от Tirrenia, така и от Siremar, включително лихвата, е била изплатена на държавата едва 48 дни след като органът по извънредното управление е получил първото плащане за продажбата на стопанските подразделения на Tirrenia и Siremar.

([70]) Вж. решението по дело C-205/99, Analir и други, ECLI:EU:C:2001:107, точки 27—28.
([71]) Италия се позова по-специално на съображения 105—110 и 123—153 от решението от 2004 г.

4.3. **Относно приватизацията на стопанското подразделение Siremar**

4.3.1. *Относно прозрачния и недискриминационен характер на процедурата*

(191) Италия подчерта, че приватизацията на стопанското подразделение Siremar е проведена в съответствие със закона Marzano. Макар че въпросният закон се отнася до възможността за установяване на купувач чрез частно договаряне, това не изключва спазването на принципите на откритост, прозрачност и недискриминация. Освен това в този случай съществуват други правни разпоредби, съгласно които изрично се изисква да бъдат организирани прозрачни и недискриминационни състезателни процедури. По-специално съгласно член 1, параграф 5-*bis*, буква b) от закона от 2010 г. извънредният комисар трябва да ограничи производството до *„минималния възможен срок съгласно процедурата по извънредно управление при спазване на състезателната, прозрачна и недискриминационна процедура, необходима за продажбите (…)“*.

(192) Според Италия процедурата, предвидена в член 4, параграф 4-*quater* от Наредба-закон 347/2003, предлага допълнителни гаранции от гледна точка на прозрачността и недискриминацията, особено като се имат предвид оценката на пазарната цена на стопанското подразделение, обявено за продажба от независим експерт, и изборът на най-изгодна оферта от гледна точка на цената.

(193) Италия твърди, че всички страни са получили равен достъп до цялата необходима информация, за да придобият ясна представа за обявените за продажба активи и да изготвят оферта. В действителност продажбата засяга активи и договорни отношения, присъщи за предоставянето на обществената услуга, а именно:

а) плавателни съдове и помощно оборудване, необходими за изпълнението на задълженията за обществена услуга;

б) договори със стратегически доставчици за услугите, необходими за нормалното протичане на стопанската дейност;

в) правно изискване за отправяне на предложение за повторно наемане на персонала, необходим за извършване на стопанската дейност, въз основа на таблиците за набиране на екипаж за флота (за повече подробности вж. съображение 195).

(194) Италия е разяснила също така, че един от плавателните съдове на Siremar, който не е бил необходим за предоставянето на обществената услуга, е продаден по отделна процедура за продажба. Поради това този плавателен съд не е бил включен в тръжната процедура за стопанското подразделение Siremar (вж. също раздел 4.3.2).

(195) Що се отнася по-специално до задължението за поддържане на равнищата на заетост, Италия подчерта, че продажбата на стопанските подразделения Tirrenia и Siremar не попада в обхвата на член 2112 от Гражданския кодекс и следователно не е налице автоматично прехвърляне на служители (със съществуващите им договори) към спечелилите търга оференти. Съгласно член 63, параграф 2 от Наредба-закон 270/1999 единственото правно задължение на спечелилите търга оференти е било да наемат повторно персонала на продавача (на базата на нови договори) и да поддържат равнищата на заетост за срок от две години. Това обаче не означава, че служителите на Siremar ще бъдат автоматично прехвърлени на купувача. Освен това въпросното задължение е било ограничено до персонала, за който според бизнес плана и таблиците за набиране на екипаж за плавателните съдове на стопанското подразделение, се счита, че е от съществено значение за непрекъснатото изпълнение на обществената услуга.

(196) Италия твърди, че такова задължение, което е наложено от общото национално право и служи за осигуряване на непрекъснатостта на стопанска дейност и изпълнението на обществената услуга, щеше да бъде наложено при същите условия от частен продавач.

(197) След публикуването на поканата за заявяване на интерес на италиански и английски език на уебсайта на органа по извънредното управление и в редица национални и международни вестници, както и на специални уебсайтове, са били подадени пет заявления за интерес (вж. съображения 76 и 77. Според Италия това показва, че съдържанието на въпросната покана дава възможност да се установи ясно какво се е продавало, както и естеството на процедурата, която трябва да се следва, като същевременно се защитава търговска информация с чувствителен характер (предимно за защита на интересите на потенциалните купувачи). По време на етапа на комплексна проверка на субектите е предоставена подробна информация относно, наред с другото, конкретните активи за продажба, бизнес плана и проекта на новото споразумение (вж. съображение 77).

(198) Следователно Италия твърди, че всички субекти, заинтересовани от придобиването на стопанското подразделение Siremar, са получили по прозрачен и недискриминационен начин информацията, необходима за изготвяне на оферта за покупка, при пълно познаване на фактите.

4.3.2. *Относно продажбата на активите, които не попадат в обхвата на стопанското подразделение Siremar*

(199) Италия обясни, че извънредният комисар е стартирал независими, прозрачни и недискриминационни тръжни процедури за продажбата на шест кораба ([72]), които не са били необходими на Tirrenia и на Siremar за предоставянето на обществената услуга. На 10 декември 2010 г. в национални и международни вестници, както и в някои специализирани издания, са били публикувани покани за заявяване на интерес. При изтичането на срока, който е удължаван два пъти, са били получени единствено оферти за нарязване за скрап на шестте бързоходни

([72]) По-конкретно, организирани са две тръжни процедури: една за бързоходните фериботи Aries, Taurus, Capricorn, Scorpio, Scatto на Tirrenia и за бързоходния ферибот Guizzo на Siremar и отделна процедура за моторния кораб Domiziana на Tirrenia.

ферибота, включително този на Siremar. Направени са опити за получаване на по-високи оферти, но такива оферти не са получени. На 12 и 14 юли 2011 г., след като е получил разрешение от Министерството на икономическото развитие, извънредният комисар е продал корабите на участника, представил най-високата оферта.

4.3.3. *Относно обвързването на активите на стопанското подразделение Siremar с ново споразумение*

(200) Първо, Италия твърди, че решението за приватизацията на активите, заедно с възлагането на задължението за обществена услуга, е взето с оглед на гарантирането на безпроблемна либерализация на сектора за морски каботаж. Италия посочва, че тази стратегия е обсъдена предварително с Комисията (вж. раздел 2.4.) и по принцип се счита, че е в съответствие с Регламента за морския каботаж.

(201) Освен това Италия счита, че предвид преобладаващите към момента пазарни условия е било подходящо да обвърже активите на стопанските подразделения на Tirrenia и на Siremar с ново споразумение. Във време на рецесия и значителен спад в търсенето за сектора на морския транспорт възможността флотът на стопанските подразделения да се използва за обслужването на определените в новото споразумение маршрути, предмет на обществена услуга, би представлявала по-скоро жизнеспособна възможност за развиване на стопанска дейност, отколкото фактор, който би понижил пазарната стойност на стопанските подразделения. Ето защо Италия счита, че това не е могло да повлияе отрицателно върху тръжната процедура и получената цена.

(202) Във връзка с това Италия припомни, че от седемте кораба, които не са включени в обхвата на стопанските подразделения на Tirrenia и на Siremar (вж. съображение 199), шест е трябвало да бъдат продадени с цел да бъдат нарязани за скрап. Италия счита, че с оглед на сложността на пазара на морски транспорт и икономическия спад по това време е било невъзможно да се получи по-добра цена за активите на дружеството дори ако тръжната процедура е била повторена или ако активите не са били обвързани с новото споразумение.

(203) Накрая, Италия посочи, че нито SNS, нито други секторни оператори са разполагали с флот и екипажи с необходимия размер и спецификации за предоставянето на услугите, предвидени в новото споразумение ([73]). Единственият начин за успешно възлагане на тези услуги следователно е бил те да се обвържат с активите на стопанското подразделение Siremar така, че операторът да е подходящо оборудван да изпълнява задълженията си за обществена услуга.

4.3.4. *Относно назначаването на независим експерт*

(204) Италия твърди, че на 16 декември 2010 г. пет водещи финансови институции, които не са обвързани с Tirrenia Group, са били поканени да представят оферти за оценката на стопанското подразделение Siremar. Нито една от поканените институции не е подала оферта до определения срок.

(205) Впоследствие Banca Profilo е изразила интерес да поеме задачата на независим съветник при същите условия като тези, определени в процедурата за подбор. С указ от 4 февруари 2011 г. министърът е определил Banca Profilo за независим експерт с цел извършване на оценка на пазарната стойност на стопанските подразделения на Tirrenia и Siremar.

4.3.5. *Относно прозрачността на процедурата*

(206) Италия описа процедурата за продажба на стопанското подразделение Siremar и решенията на италианските административни съдилища (вж. раздел 2.3.3.2), които потвърждават, че са спазени общите принципи на конкурентоспособност, прозрачност и недискриминация. Следвана е процедурата, предвидена в член 4, параграф 4-quarter от Наредба-закон 347/2003, която дава възможност да се удовлетворят напълно целите на органа по извънредното управление, включително да се получи възможно най-високата цена при продажбата. Това се дължи на някои предпазни мерки, предвидени в процедурата, включително по-специално наличието на минимална цена, установена от независим експерт. Освен това на всички страни, които са заявили интерес към процедурата, е предоставена своевременно цялата необходима информация, която би им позволила да подадат оферта.

(207) Италия потвърди също така, че критерият за възлагане в случай на множество оферти е бил най-високата цена, както е посочено в приложимите към процедурата специфични правила.

4.3.6. *Относно първия и втория доклад на Ecorys*

(208) В хода на разследването Италия беше приканена да представи мнението си (вж. съображение 13) относно първия доклад на Ecorys Италия е съгласна със заключението на Ecorys, че нито обвързването на приватизацията с възлагането на новото споразумение, нито условието по отношение на работната сила биха намалили пазарната стойност на стопанското подразделение Siremar.

([73]) Към 2010 г. стопанското подразделение Siremar включва 18 кораба и почти 500 служители.

(209) По отношение на горепосоченото обвързване Италия се позова по-конкретно на становището на Ecorys, че към момента на продажбата единствената алтернатива на продажбата на активите съгласно режима на обществена услуга е била ликвидацията на стопанското подразделение Siremar. Италия също така изтъкна отново, че по време на криза във фериботния сектор, характеризираща се със значителен спад в търсенето, възможността за използване на флота на Siremar за посочените в споразумението маршрути, предмет на обществена услуга, представлява по-скоро жизнеспособна възможност за развиване на стопанска дейност, отколкото фактор, който е вероятно да намали стойността на активите.

(210) Във връзка с условието по отношение на работната сила Италия изтъкна заключението на Ecorys за липсата на елементи, показващи, че това условие оказва някакво значително въздействие върху стойността на стопанското подразделение Siremar. Освен това Италия припомни, че това заключение произтича от член 63, параграф 2 от Наредба-закон 270/1999 и засяга само тези служители, които са необходими, за да се гарантира изпълнението на съответната стопанска дейност в съответствие с таблиците за набиране на екипаж за флота. Таблиците за набиране на екипаж за флота i) включват описание на количествения и качествения състав на екипажа, необходим за управление на плавателния съд в съответствие със законите за морската безопасност; ii) се определят с министерски указ; и iii) се изготвят от комитет, който включва, в ролята им на консултанти организации, представляващи работниците и корабособствениците. Освен това Италия добави, че макар купувачът на стопанското подразделение Siremar да е трябвало да предложи работа на всички служители, които са необходими за осигуряване на изпълнението на обществената услуга, това се е основавало на трудови договори, различни от тези, които са били в сила преди това.

(211) В по-общ план във връзка със стойността на стопанското подразделение, в доклада на Ecorys се заключава, че прогнозната стойност на стопанското подразделение Siremar е можело да бъде приблизително 4,6 % по-висока от стойността, предложена от експерта, назначен от италианските органи — Banca Profilo. Италия обаче счита, че тази разлика може да бъде обяснена, тъй като двамата експерти е трябвало да разчитат на прогнози за няколко технически параметъра и че по принцип в подобни прогнози е налице допустима граница на разликата. Освен това Италия отбеляза, че поради наличието на две оферти от SNS и от CdI, цената, постигната при първото прехвърляне към CdI (69,15 милиона евро), е била с 14 милиона евро по-висока от минималната цена, определена от Banca Profilo. Италианските органи представиха също така насрещна оценка, изготвена от Banca Profilo, в която се обясняват подробно разликите с доклада на Ecorys, като изложиха твърдението, че допусканията в нея отразяват по-добре разглежданата ситуация ([74]).

(212) Италия отбеляза също така, че прехвърлянето на собствеността върху стопанското подразделение Siremar е станало повече от две години след референтната дата, използвана както от Banca Profilo, така и от Ecorys за техните оценки. През този период стойността на активите на стопанското подразделение Siremar се е обезценила и икономическата прогноза се е влошила значително. Поради тази причина Италия стигна до заключението, че не може да има съмнения, че към датата, на която е приключила продажбата на стопанското подразделение Siremar на CdI, договорените от страните ценови условия са отразявали напълно пазарната стойност на корпоративните активи.

(213) И накрая, по отношение на по-късните етапи на процедурата по приватизация Италия също така представи втория доклад на Ecorys, който потвърждава, че офертата от SNS е в съответствие с пазарната стойност на стопанското подразделение Siremar, актуализирана повече от четири години след първата ѝ оценка (вж. раздел 2.3.3.7). Следователно, дори окончателната продажба на SNS през 2016 г. да е била извършена на по-ниска цена от тази, посочена в първия доклад на Ecorys, която поради процедурните правила органът по извънредното управление е трябвало да игнорира, Италия счита, че ценовите условия, договорени от страните, отразяват напълно пазарната стойност на обявените за продажба корпоративни активи.

4.3.7. *Относно националните съдебни спорове и окончателната продажба на SNS*

(214) Италия изпрати няколко писма, за да информира Комисията за различните етапи на национални съдебни спорове в административните съдилища и за окончателната продажба на стопанското подразделение Siremar на SNS (вж. съображения 93—100).

(215) Италия твърди, че това развитие не поставя под въпрос открития, прозрачен и недискриминационен характер на процедурата за продажба на стопанското подразделение Siremar (вж. раздел 4.3.5). Наистина Италия подчертава, че в решенията си италианските административни съдилища не обявяват организацията и изпълнението на процедурата за продажба за погрешни, а по-скоро съсредоточават вниманието си върху един елемент от офертата на CdI, а именно насрещната гаранция, която не е била известна на Siremar под ИУ, когато предметът на търга е възложен за първи път на CdI ([75]). Поради това Италия заключава, че с прилагането на Решение 592/14, както е описано в съображения 96—100, процедурата е била правилно завършена с продажбата на стопанското подразделение на SNS.

([74]) По-специално тези различия се отнасят до безрисковите и рисковите проценти, коефициентите „бета“ и стойността на дълга. Например Banca Profilo е използвала като безрисков процент 10-годишните италиански държавни облигации, тъй като стопанското подразделение Siremar осъществява дейност изключително в Италия. Ecorys обаче е използвало по-ниските проценти на германските държавни облигации, които обаче според Banca Profilo понижават капиталовите разходи на стопанското подразделение. Освен това при изчисляване на премията за пазарен риск и Ecorys, и Banca Profilo са използвали процента за Италия, но Banca Profilo е добавила 1 % специфичен риск, свързан с факта, че Siremar осъществява дейност само в Сицилия, което би довело до по-висок риск от средния за Италия.

([75]) Тъй като в писмото за подкрепа, издадено от Unicredit, не се споменава за съществуването на каквато и да е насрещна гаранция.

4.4. **Относно съответствието на новото споразумение с критериите по делото Altmark**

(216) Италия изтъкна отново, че е отправила уведомление за компенсацията за обществена услуга, която трябва да бъде платена съгласно новото споразумение, само от съображения за правна сигурност, тъй като счита, че тази мярка не представлява държавна помощ (вж. съображение 9). По-специално италианските органи твърдят, че четирите критерия по делото Altmark са изпълнени поради следните причини:

а) услугите за морски транспорт, определени от италианските органи в новото споразумение, са от съществено значение за икономическото развитие на по-малките острови в област Сицилия, като същевременно отговарят на съществените нужди от транспорт на тези островни общности и гарантират зачитането на правото на териториално единство, залегнало в конституцията на Италия. В новото споразумение се определят ясно услугите, корабите, графиците и тарифните ограничения. Поради това Италия твърди, че задълженията за обществена услуга са ясно определени и че е изпълнен първият критерий по делото Altmark;

б) параметрите, въз основа на които е изчислена компенсацията, са подробно обяснени в директивата на CIPE и са приложени в новото споразумение (и в приложенията към него), а максималните суми за компенсация са определени в закона от 2009 г. Ето защо Италия твърди, че тези параметри са предварително установени по обективен и прозрачен начин и че е изпълнен вторият критерий по делото Altmark;

в) операторът на обществената услуга поема всички рискове от дейността (вж. също раздел 4.5) срещу фиксиран размер на субсидията, който не гарантира цялостно покриване на разходите му. Поради тази причина Италия твърди, че рисковата премия от 6,5 % е в съответствие с дейността, без да води до свръхкомпенсация за обществената услуга. Следователно и третият критерий по делото Altmark се счита за изпълнен;

г) стопанското подразделение Siremar е приватизирано чрез открита тръжна процедура, обхващаща активите, необходими за предоставяне на обществената услуга, и е обвързано с ново дванадесетгодишно споразумение за предоставяне на тази услуга. Тъй като при тръжната процедура се спазени принципите на конкуренция, прозрачност и недискриминация и критерият за възлагане е бил най-високата цена, Италия твърди, че е изпълнен и четвъртият критерий по делото Altmark.

4.5. **Относно определената в директивата на CIPE рискова премия от 6,5 %, считано от 2010 г.**

(217) Италия посочи, че независимо от законоустановената рискова премия от 6,5 %, компенсацията, платена на Siremar през 2009 г. е възлизала на 67 009 405 EUR. След 2010 г. максималният размер на компенсацията е фиксиран на 55 694 895 EUR. Италия отбеляза, че това представлява увеличение с 25 %. Това би принудило купувача на стопанското подразделение Siremar да направи операциите по-ефективни, за да се намалят разходите до фиксирания размер на субсидията през целия срок на действие на новото споразумение и да се компенсира инфлацията за дълъг период в бъдеще.

(218) Италия отбеляза, че в директивата на CIPE се предвижда рисковата премия в размер на 6,5 % да бъде използвана за определяне на възвръщаемостта на капитала въз основа на WACC (вж. съображения 49—58). Тъй като със закона от 2009 г. обаче е въведена пределна стойност на размера на компенсацията, изчислението е опростено, като с цел проверка на евентуална свръхкомпенсация са приложени тези 6,5 % като фиксирана възвръщаемост на капитала. Този подход се прилага съгласно новото споразумение. Италианските органи показаха също, че прилагането на цялостната методология, определена в директивата на CIPE, може да е довело до възвръщаемост на капитала, която, поне през някои години, би надвишила 6,5 % (т.е. би достигнала 8,87 %). Поради тази причина Италия счита, че техният опростен подход е консервативен и не позволява по-висока компенсация за Siremar, CdI или SNS от установената в директивата на CIPE.

(219) Италия също така твърди, че възвръщаемост на капитала от 6,5 % отразява риска от дейностите, възложени на Siremar, CdI или SNS, и че не е имало свръхкомпенсация за обществената услуга поради следните причини:

а) в някои макроикономически проучвания рисковата премия се изчислява в зависимост от съответната държава или географски район. Според IESE Business School 6,4 % биха били подходящ рисков процент за Италия. Следователно рискова премия от 6,5 % би осигурила разумна възвръщаемост;

б) в новото споразумение се предвижда размерът на компенсацията да бъде изчисляван въз основа на прогнозираното изменение на приходите и разходите. За разлика от първоначалните споразумения, в новото споразумение не се определя каквато и да е цялостна и автоматична компенсация за увеличението на оперативните разходи (например труд, гориво, наемане и др.). Рисковете, свързани с такова увеличение на разходите, както и рисковете, свързани с обема на трафика, ще бъдат понесени изцяло от оператора. По-специално операторът поема всички рискове, свързани с услугата, и няма гаранции, че той ще бъде компенсиран до равнище, достатъчно за покриване на неговите разходи. Според Италия това важи дори като се вземат предвид членове 8 и 9 от новото споразумение, тъй като операторът все още е изложен на риск от забави между появата на всякакви такива дисбаланси и момента, в който могат да бъдат направени корекции. За да докаже, че

не е била налице каквато и да е свръхкомпенсация съгласно новото споразумение, Италия предостави годишните отчети на CdI и SNS за всеки отделен маршрут за периода от август 2012 г. до декември 2019 г. ([76]);

в) през 2009 г. — първата година от удължаването на първоначалното споразумение, се прилага методологията за изчисляване на компенсацията, посочена в първоначалното споразумение, която не включва 6,5 % рискова премия. За тази година Италия представи подробно изчисление на компенсацията съгласно първоначалното споразумение, както и отчети за всеки маршрут. За следващите години от удължаването, т.е. 2010 г., 2011 г. и периода януари—юли 2012 г., за изчисляване на компенсацията се прилага методологията на CIPE, която включва 6,5 % рискова премия. Италия обаче подчерта, че считано от 2010 г., наред с методологията на CIPE, се прилага също таванът от 55,7 милиона евро, определен в закона от 2009 г. Тази сума не би била достатъчна за изпълнение на задълженията на Siremar за обществена услуга поради увеличаването на разходите за гориво, промените в обменния курс EUR/USD и кризата в сектора на товарния и пътническия морски транспорт в Италия. За да обоснове това твърдение, Италия представи тримесечни отчети на органа по извънредното управление, отчети за всеки маршрут за 2010 г. и писма, изпратени през април и юни 2010 г. от Tirrenia и Siremar под *ИУ* до Министерството на транспорта ([77]).

4.6. **Относно съответствието на новото споразумение с решението за УОИИ от 2011 г.**

(220) Въпреки че счита, че компенсацията за обществена услуга, изплатена съгласно новото споразумение, не представлява държавна помощ, Италия също се аргументира защо тази мярка би била в съответствие с решението за УОИИ от 2011 г., дори да е представлявала помощ.

(221) Италия припомни, че оценката на Комисията за действителния характер на УОИИ е ограничена до проверка на това дали държавата членка е допуснала явна грешка при определянето на услуга като УОИИ. Във връзка с това Италия описа маршрутите, посочени в новото споразумение, и изтъкна, че по своята структура всички линии изискват на Siremar и на други оператори да бъдат наложени задължения за обществена услуга.

(222) Италия също така предостави годишни данни за пътническия трафик за двете финансови години, предхождащи годината, в която е възложена УОИИ (т.е. 2010 и 2011 г.), за да потвърди, че прагът от 300 000 пътници, който е предвиден в член 2, параграф 1, букви г) и д) от решението за УОИИ от 2011 г., не е бил нарушен по отделните маршрути, обслужвани от Siremar. Освен това Италия заяви, че член 2, параграф 4 от решението за УОИИ от 2011 г. е спазен, тъй като чрез продажбата на стопанското подразделение Siremar посредством конкурентна, прозрачна и недискриминационна тръжна процедура са били спазени напълно изискванията на Регламента за морския каботаж.

(223) Италия твърди, че новото споразумение отговаря на всички условия, които се прилагат по отношение на актове за възлагане, както е посочено в членове 4—9 от решението за УОИИ от 2011 г. По-специално с това споразумение се определят подробно задълженията за обществена услуга, тяхната продължителност, компенсационният механизъм (въз основа на директивата на CIPE и закона от 2009 г.) и механизмите за избягване и възстановяване на евентуално свръхкомпенсиране. Накрая, Италия посочи мерките, въведени с цел се да гарантира стриктното спазване на условията на новото споразумение, които включват система от средства за правна защита и финансови санкции.

4.7. **Относно насрещната гаранция**

(224) Италия твърди, че от документите, представени от потенциалните оференти по време на тръжната процедура, не става ясно, че е налице насрещна гаранция във връзка с писмото за подкрепа на Unicredit, приложено към спечелилата оферта на CdI. И наистина в това писмо не се споменава нито изрично, нито косвено наличието на насрещна гаранция от Сицилия. Според Италия предметът на търга е възложен на CdI, тъй като неговата оферта отговаря на всички необходими изисквания и е по-изгодна от офертата на SNS. Италия също така твърди, че липсата на връзка между писмото за подкрепа и насрещната гаранция от Сицилия се потвърждава от факта, че дори след като Сицилия е оттеглила тази насрещна гаранция ([78]), Unicredit е потвърдила ангажимента си към CdI и впоследствие е издала банкова гаранция в полза на Siremar под *ИУ* за покриване на разсроченото плащане на CdI ([79]).

([76]) Комисията отбелязва, че има пропуски в тези данни, свързани с националните съдебни спорове и с избора на двама различни купувачи на стопанското подразделение (по-специално данните за 2015 г. не са потвърдени от външен консултант и не са предоставени данни за периода 1 януари — 10 април 2016 г.).

([77]) В тези писма дружествата твърдят, че размерът на компенсацията за обществена услуга, определен в закона от 2009 г., няма да е достатъчен, за да се покрият нетните разходи за услугата поради повишаването на цените на петрола. В писмото от юни 2010 г. този размер все още се счита за достатъчен „засега“ за Siremar, но за Tirrenia вече се прогнозира недостиг от 23,1 милиона евро.

([78]) С писмо на главния счетоводител на областната управа.

([79]) На 3 февруари 2012 г. Unicredit е върнала на Сицилия насрещната гаранция на CdI и е потвърдила, че издадената от нея гаранция не е свързана с насрещната гаранция на Сицилия. Гаранцията е влязла в сила на 31 юли 2012 г., когато е приключена продажбата на стопанското подразделение Siremar.

(225) Италия представи също така някои документи, които доказват, че насрещната гаранция не е осигурила избирателно предимство на CdI и следователно не се квалифицира като държавна помощ. По-специално Италия представи: гаранционно споразумение, подписано на 20 ноември 2011 г. от акционерите на CdI (т.е. Сицилия, Mediterranea, Isolemar Srl, Lauro.it SpA и Davimar), с което те се съгласяват да гарантират съвместно спечелилата оферта на CdI до сумата от 35 милиона евро, и писмо от Unicredit от 10 май 2012 г., с което банката информира CdI за условията, приложими към гаранцията, по-специално премия от най-малко 250 базисни пункта годишно. Според Италия насрещната гаранция не може да съдържа никакви елементи на държавна помощ, ако последващото ѝ оттегляне не е повлияло на правата и задълженията на бенефициера. Поради това, както става ясно от представените документи, в този случай не са налице условията, посочени в установената съдебна практика на Съюза, които са необходими, за да се заключи, че гаранцията представлява помощ.

4.8. **Относно приоритета за акостиране**

(226) Италианските органи твърдят, че чрез разпределянето на приоритета за акостиране не са и няма да бъдат загубени държавни ресурси. Тъкмо обратното, всички фериботни оператори плащат редовни такси на съответните пристанищни органи за акостиране, независимо дали предоставят обществени услуги или не. Приоритетът за акостиране е приложим само за маршрутите, предмет на обществена услуга, и е приет от Комисията с писмо от 24 януари 2011 г., изпратено в контекста на производство за установяване на нарушение № 2007/4609 (вж. раздел 2.4), доколкото се отнася само за тези маршрути. Освен това Италия поясни, че Siremar и неговите правоприемници не са плащали и не плащат никаква допълнителна такса за този приоритет за акостиране.

(227) Тъй като не се дължи такса за приоритета на акостиране, предимството, предоставено на Siremar и неговите правоприемници, ако има такова, не може да бъде определено в парично изражение. Италия обаче отбеляза, че на практика приоритетът за акостиране ще се прилага само при ограничени обстоятелства поради размера на повечето пристанища и предварителното планиране на пристиганията и заминаванията.

4.9. **Относно мерките, установени със закона от 2010 г.**

(228) Италия не оспорва факта, че Siremar е получило приблизително 7 215 800 EUR, за да извърши модернизация на флота, необходима за спазване на международните стандарти за безопасност (упоменати като „средства съгласно споразумението от Стокхолм“). Италианските органи обаче потвърдиха, че тези средства са използвани единствено за покриване на разходите за модернизация на флота. Всъщност до 21 октомври 2011 г., когато е подписан договорът за продажба със CdI, неизразходваната сума е била едва 580 600 EUR. Siremar под ИУ е изразходвало тези оставащи средства през януари 2012 г., преди прехвърлянето на стопанското подразделение към CdI, за да извърши определени належащи ремонтни дейности на плавателния съд Martini, които все още не са били извършени.

(229) По отношение на освобождаването от данъци на актовете и операциите, свързани с приватизацията на стопанското подразделение Siremar, предвидени в закона от 2010 г., италианските органи посочиха първо, че за дружествата, които се намират в производство по несъстоятелност, печалбите се определят съгласно установените правила в член 183 от Консолидирания закон за данъка върху доходите. Въз основа на тази разпоредба печалбата на предприятието за периода от началото на производството по несъстоятелност до неговото приключване представлява разликата между активите на предприятието в началото на производството и остатъчните активи в края му. Следователно преди края на производството не е възможно да се предвиди дали е налице данъчно задължение и какъв е неговият размер.

(230) По отношение на косвените данъци, италианските органи подчертаха, че целта на предвидените освобождавания е била да се опростят административните процедури. От гледна точка на данъчното облагане ефектите от освобожданията могат да се считат за незначителни и с малко въздействие по отношение на данъци във връзка с документи, за които се начисляват единни ставки. Това се отнася по-конкретно до облагането с данък при вписване (168 EUR за документ), кадастралните и ипотечните данъци (168 EUR за всеки) и гербовия налог (14,62 EUR за четири страни). Освен това италианските органи отбелязаха, че съгласно член 9 от договорите за продажба на стопанското подразделение от Siremar под ИУ на CdI и на SNS, всички налози и такси се плащат от купувача. По отношение на прехвърлянето към SNS италианските органи изясниха, че е била начислена фиксирана такса за вписване в размер на 245 EUR съгласно член 19-ter, параграф 24-bis от Наредба-закон 135/2009.

(231) Накрая, италианските органи разясниха, че ресурсите на FAS не са били използвани за допълнителна компенсация за дружествата от бившата Tirrenia Group, включително Siremar. Вместо това тези ресурси са предоставени за допълване на бюджетните кредити, отпуснати за изплащане на компенсациите за обществена услуга на дружествата от бившата Tirrenia Group, в случай че тези бюджетни кредити се окажат недостатъчни. Италия отбелязва, че с член 1, параграф 5-*ter* от Наредба-закон 125/2010 на регионите е предоставена възможност да използват ресурсите на FAS, за да финансират (част от) обичайната компенсация за обществена услуга и по този начин да осигурят непрекъснатост на морските обществени услуги. Освен това Италия поясни, че съгласно член 26 от Наредба-закон 185/2008, за Tirrenia Group са заделяни 65 милиона евро през всяка от годините 2009, 2010 и 2011 и съответно 195 милиона евро са били привлечени от ресурсите на FAS. Тези средства впоследствие са били преведени по сметката на Министерството на транспорта, предназначена за изплащане на компенсацията за

обществена услуга на дружествата от бившата Tirrenia Group (Tirrenia, Siremar, Caremar, Toremar и Saremar). Следователно тази мярка би се отнасяла само до разпределяне на ресурси в държавния бюджет на Италия за изплащане на компенсациите за обществена услуга.

4.10. **Относно липсата на икономическа приемственост между Siremar под ИУ и CdI**

(232) Италия заяви, че между Siremar под ИУ и CdI няма икономическа приемственост, като базира това на следните основания:

а) *обхват на продажбата*: Италия посочи, че Siremar първоначално е трябвало да бъде продадено като част от Tirrenia (чието дъщерно дружество е). След като опитът за приватизация се е оказал неуспешен, са организирани отделни тръжни процедури за част от съответните активи на дружеството (т.е. съответно стопанските подразделения на Tirrenia и Siremar). Освен това продажбата е засягала ограничен брой активи на Siremar под ИУ, което по-рано не е разполагало с функционална автономия; активите, които не са от съществено значение за обществената услуга, включително един бързоходен ферибот, са продадени отделно. Също така дългове, натрупани от Siremar под ИУ преди прехвърлянето, не са били поети от CdI;

б) *икономическа активност*: условията за изпълнение на задълженията за обществена услуга, определени в новото споразумение по отношение на CdI, се различават съществено от тези, определени в първоначалното споразумение по отношение на Siremar. По-специално в новото споразумение се предвиждат различни критерии за изчисляване на компенсацията за предоставянето на обществената услуга (която е фиксирана до максимален размер вместо изцяло да покрива загубите от обществената услуга) и се въвежда повече гъвкавост в тарифите, предлагани на пътниците (с използване на пределни стойности на цената вместо на фиксирани цени). Италия счита, че значителната промяна в метода на предоставяне на компенсация със сигурност задължава купувача да увеличи организационната ефективност на стопанското подразделение Siremar. Накрая, Италия твърди, че самото прехвърляне от публичен към частен собственик води до драстична промяна в организацията и управлението на стопанското подразделение;

в) *липса на приемственост по отношение на работната сила*: Италия посочи, че не се е извършило автоматично прехвърляне на служители към купувача. Siremar под ИУ е освободило служителите си и е понесло отговорността за всички останали разходи, свързани със старите договори. Впоследствие купувачът е отправил нови предложения за работа на бившите служители, доколкото те са се считали за необходими за извършването на прехвърлената стопанска дейност (т.е. обществената услуга). Ако бившите служители приемат предложението, те са били наемани при нов различен договор;

г) *цена за прехвърлянето*: Италия посочи, че стойността на стопанското подразделение Siremar е оценена от независим експерт и че в тръжната процедура за продажбата на стопанското подразделение единственият критерий за подбор на офертите е бил най-високата цена;

д) *различно дялово участие на продавача и купувача:* Италия отбеляза, че купувачът е определен чрез публична тръжна процедура, отворена за възможно най-голям брой потенциални оференти. Тази тръжна процедура се е основавала на принципите на конкуренцията, прозрачността и недискриминацията, а договорът е възложен, като е използван критерият за най-висока цена. Освен това Италия се позова на Решение № 23023 на AGCM от 23 ноември 2011 г. ([80]), според което нито един отделен акционер на Mediterranea не би могъл да упражни изключителен или съвместен контрол върху стопанското подразделение Siremar. Всъщност 65,32 % от дяловете на спечелилия оферент, CdI, са контролирани от Mediterranea. Сицилия притежава 43,02 % от дяловете в Mediterranea, а трите частни акционери притежават заедно останалите дялове. Тези акционери притежават обикновени акции, или „акции тип А“, докато Сицилия притежава „акции тип В“, които подлежат на определени ограничения. Така например Сицилия не може да назначи някой от своите длъжностни лица или директори в управителния съвет на дружеството. Поради тези причини Италия твърди, че правосубектността на продавача е различна от тази на купувача и продавачът не е бил в състояние да упражнява какъвто и да е контрол или дори да се намесва в управлението на стопанското подразделение Siremar след прехвърлянето му на CdI;

е) *икономическата логика на сделката*: целта на сделката е била да се либерализират извършваните от Siremar дейности в областта на морския транспорт, за да са в съответствие с Регламента за морския каботаж. Освен това първата покана за заявяване на интерес е публикувана на 4 октомври 2010 г., а официалната процедура по разследване на Комисията е открита с нейно решение от 5 октомври 2011 г. Поради тези причини Италия счита, че сделката няма за цел да заобиколи правилата в областта на държавната помощ, а е планирана и изпълнена с намерението да се реализира важен индустриален проект.

([80]) C11320 — Compagnia delle Isole/Ramo di azienda di Tirrenia di Navigazione (Siremar), Provvedimento n. 23023 del 23 novembre 2011.

5. МНЕНИЯ НА ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ

5.1. Мнения от Siremar под извънредно управление

(233) Siremar под ИУ представи един основен набор от становища и едно последващо писмо. Последва и неофициална комуникация, за която италианските органи бяха напълно осведомени, с цел да се изяснят някои висящи въпроси или да се получи конкретна информация. Освен това за повечето мерки за помощ Siremar под ИУ представи аргументи, които бяха много сходни с тези, предоставени от Италия.

5.1.1. *Относно производството за установяване на нарушение № 2007/4609*

(234) В отговора си на решението от 2012 г., получен на 19 април 2013 г., Siremar под ИУ се позова най-напред на производството на Комисията за установяване на нарушение № 2007/4609 относно погрешното прилагане на Регламента за морския каботаж (вж. също раздел 2.4). В този контекст Siremar под ИУ посочи писмото от 21 декември 2009 г. (вж. съображение 136) относно намерението на Италия да започне тръжни процедури, които не се отнасят за договорите за обществена услуга, а за продажбата на корабоплавателните дружества, притежаващи такива договори. В това писмо беше отбелязано, че с оглед на планираната коренна промяна на сектора и предвид социалното въздействие, което тръжните процедури биха имали, ако в тях не е включено закупуването на дружествата, избраните процедури са били приемливи — по принцип и по изключение — с цел да се гарантира спазването на принципа на недискриминация сред корабособствениците от Общността.

(235) На 21 юни 2012 г. (вж. съображение 143) Комисията изпрати на Италия мотивирано становище относно забавянето в прилагането на състезателните процедури за възлагането на обществените услуги за морски каботаж, предоставяни от Caremar, Laziomar и Saremar, с повече от три години след изтичането на обичайния срок на съответните договори. Тъй като италианските органи са приключили състезателните процедури за възлагането на обществените услуги за морски каботаж, предоставяни от дружествата Tirrenia, Siremar и Toremar, мотивираното становище не се отнася до тези дружества. Въз основа на това и с оглед на по-ранния обмен на информация между италианските органи и службите на Комисията Siremar под ИУ заяви, че Комисията е установила, че приватизацията на стопанското подразделение Siremar е била в съответствие с член 4 от Регламента за морския каботаж.

(236) Като се основава на съдебната практика на европейските съдилища ([81]), Siremar под ИУ твърди, че след като е установено, че задълженията за обществена услуга са в съответствие с Регламента за морския каботаж, те трябва да се считат за съответстващи на правото на Съюза, без да е необходимо да се извършва по-нататъшен контрол съгласно член 106, параграф 2 от ДФЕС. Според Siremar под ИУ, тъй като в производството за установяване на нарушение е достигнато до заключението, че задълженията за обществена услуга, наложени по отношение на маршрутите, обслужвани от стопанското подразделение Siremar преди приватизацията, са оправдани с оглед на Регламента за морския каботаж, това заключение не може да бъде оспорвано в контекста на официалната процедура по разследване на Комисията, предвидена в член 108, параграф 2 от ДФЕС ([82]). Следователно всяко допълнително действие съгласно член 108, параграф 2 от ДФЕС следва да бъде ограничено до други мерки, различни от компенсацията за допълнителните разходи, породени от задълженията за обществена услуга, които са възложени и изпълнявани законосъобразно съгласно Регламента за морския каботаж.

(237) И накрая, Siremar под ИУ се позова на решението от 2009 г., с което се отменя решението от 2004 г., и на възможността компенсацията за обществена услуга, оценена в това решение, да бъде квалифицирана като съществуваща помощ. Ако помощта, отпусната на бившата Tirrenia Group, наистина е била квалифицирана като съществуваща помощ, тази квалификация вероятно би била приложима и по отношение на компенсациите, платени за задълженията за обществена услуга, изпълнявани от стопанското подразделение Siremar до приватизацията, по следните причини:

а) разширяването на обхвата на първоначалното споразумение е било строго необходимо, за да се гарантира предоставянето на обществената услуга до възлагането на новото споразумение, в контекста на приватизацията на стопанското подразделение Siremar. Ето защо то е счетено за обосновано с оглед на резултата от производството на Комисията за установяване на нарушение;

б) единствените съществени промени, направени от 1 януари 2009 г., са довели до намаляване на общия размер на предоставената компенсация за обществена услуга.

5.1.2. *Относно удължаването на срока на действие на първоначалното споразумение*

(238) Относно съществуването на действителна УОИИ по маршрутите, обслужвани от стопанското подразделение Siremar съгласно първоначалното споразумение, Siremar под ИУ изброи най-напред линиите, по които е предоставяло обществена услуга през удължения срок на действие на споразумението. По някои маршрути е имало конкуренция

([81]) Siremar под ИУ се позовава по-специално на решението от 15 юни 2005 г. по дело T-17/02 *Fred Olsen SA*, ECLI:EU:T:2005:218, точка 215.

([82]) Siremar под ИУ се позовава на решението от 10 май 2005 г. по дело C-400/99, *Италия/Комисия*, ECLI:EU:C:2005:275, и на решението от 4 март 2009 г. по съединени дела T-265/04, T-292/04 и T-504/04, *Tirrenia di Navigazione/Комисия*, ECLI:EU:T:2009:48.

през определени периоди от годината. Тези оператори обаче също са извършвали обществена услуга и съответно са били компенсирани за това. На тази основа Siremar под ИУ отбеляза, че присъствието на тези оператори не поставя под въпрос съществуването на действителна УОИИ. Освен това Siremar под ИУ предостави данни за пътниците по маршрутите, обслужвани през 2010 и 2011 г., които показват, че средногодишният трафик на пътници по всички отделни маршрути е бил под 300 000 души ([83]). На тази основа условията, предвидени в член 2, параграф 1, букви г) и д) от решението за УОИИ от 2011 г., биха били спазени. В допълнение, тъй като компенсацията, изплатена въз основа на удължаването на срока на действие на първоначалните споразумения, е била възстановена в контекста на производството за установяване на нарушение, условието, предвидено съответно в член 2, параграф 4 от решението за УОИИ от 2011 г. и член 2, параграф 2 от решението за УОИИ от 2005 г., също би било изпълнено.

(239) Освен това Siremar под ИУ твърди, че не е било свръхкомпенсирано от Италия. Първо, дружеството се позова на доклад на Сметната палата (Corte dei Conti), която е одобрила посочената в член 3 от първоначалното споразумение методология за определяне на размера на компенсацията на дружествата от бившата Tirrenia Group. Второ, Siremar под ИУ посочи, че през периода, в който е било в процедура по извънредно управление (септември 2010—юли 2012 г.), размерът на субсидията е бил приблизително с 16 милиона евро по-нисък в абсолютно изражение и с около 25 % по-нисък в относително изражение, отколкото средния размер на субсидиите, получени от дружеството през предходните две години (2008—2009 г.). Siremar под ИУ отбеляза, че платената до края на 2009 г. компенсация за обществена услуга му е дала възможност да балансира приходите и разходите си и да продължи да осъществява дейност независимо от постепенното влошаване на икономическите и финансовите му перспективи. С течение на времето обаче Siremar е станало по-зависимо от субсидиите: между 1999 и 2008 г. техният дял в оборота се е увеличил от 64 % на 77 %. След 2010 г. размерът на компенсацията е бил ограничен със закона от 2009 г. до значително по-ниско равнище от преходните години. Siremar под ИУ твърди, че поради това не е било в състояние да покрие оперативните си разходи с публичната субсидия. Ето защо Siremar под ИУ заключава, че през годините, в които срокът на първоначалното споразумение е бил удължаван, не е било възможно да има каквото и да свръхкомпенсиране и че новата методология за изчисляване на компенсацията би принудила новия собственик на стопанското подразделение да реорганизира неговата дейност, за да повиши ефективността му.

5.1.3. *Относно потенциалното неправомерно продължаване на помощта за оздравяване на Siremar*

(240) Siremar под ИУ припомни, че на 16 май 2011 г. италианските органи са уведомили Комисията, че поставянето на Tirrenia и Siremar под извънредно управление би довело до възстановяване на помощта за оздравяване, одобрена с решението от 2010 г., след приключването на продажбата на стопанските подразделения на двете дружества, като се използват приходите от продажбата на тези подразделения. Siremar под ИУ посочи обаче, че приключването на продажбата на стопанското подразделение Siremar се е забавило поради неочаквани събития и следователно Siremar под ИУ е трябвало да продължи да предоставя услугите си за значително по-дълъг период от планирания, като е поело свързаните с това разходи. Цялата помощ за оздравяване обаче е била възстановена изцяло на държавата с еднократно плащане на 18 септември 2012 г., т.е. едва 48 дни след прехвърлянето на стопанското подразделение Siremar, което е извършено на 1 август 2012 г.

(241) По отношение на изискването, посочено в параграф 25, буква в) от Насоките за оздравяване и преструктуриране, Siremar под ИУ отбеляза, че планът за ликвидация както за Tirrenia, така и за Siremar е бил публикуван на уебсайта на уебсайта органа по извънредното управление ([84]) много преди изтичането на гореспоменатия шестмесечен срок. Siremar под ИУ добави, че всяка съответна информация за последващия напредък на процеса на приватизация, за който се твърди, че по същество е бил план за преструктуриране съгласно определеното в Насоките за оздравяване и преструктуриране, е предоставяна редовно на Комисията в рамките на процедурите за одобрение на държавните помощи и на сливанията. Ето защо Siremar под ИУ заяви, че Комисията е била напълно информирана и че този план е бил осъществим, съгласуван и мащабен, така че да се възстанови жизнеспособността на Siremar, както се изисква в Насоките за оздравяване и преструктуриране.

(242) Siremar под ИУ твърди също, че Siremar е престанало да бъде предприятие в затруднено положение веднага щом е получило помощта за оздравяване, която му е позволила да предоставя обществената услуга редовно, докато надлежно е управлявало процеса на ликвидация. Според него тези дейности са извършвани през въпросния период редовно и без характерните прекъсвания, които обикновено се наблюдават при предприятия в затруднено положение. Siremar под ИУ добави, че приключването на приватизацията е съвпаднало с пълното осъществяване на плана за преструктуриране. Това е включвало структурни изменения на организацията и управлението на Siremar, гарантиращи връщането му към дългосрочна рентабилност. И накрая, Siremar под ИУ посочи, че в решението от 2010 г. се потвърждава, че принципът на едновременност на помощта е спазен и по отношение на минали периоди във връзка с всяка помощ за оздравяване и преструктуриране или неправомерно предоставена помощ, като например компенсацията за задълженията за обществена услуга. Ето защо Siremar под ИУ твърди, че италианските органи е възможно да са имали оправдани правни очаквания, че тази компенсация не включва каквато и да е държавна помощ.

([83]) Комисията обаче отбелязва, че по един от маршрутите (ALC/2) средният брой пътници през 2010 и 2011 г. е бил 300 357,5 души.
([84]) Вж.: http://www.tirreniadinavigazioneamministrazionestraordinaria.it/ (цитиран от дружеството), както и http://www.siremar-in-as.it/.

5.1.4. *Относно новото споразумение*

(243) По отношение на следваната процедура Siremar под ИУ заяви, че на 10 януари 2012 г. Италия е уведомила Комисията за новото споразумение единствено от съображения за правна сигурност. На практика Siremar под ИУ изрази несъгласие със становището на Комисията в решението от 2012 г., че тази мярка може да представлява неправомерна помощ, предоставена в нарушение на задължението за отлагане съгласно член 108, параграф 3 от ДФЕС.

(244) По същество Siremar под ИУ представи четирите критерия по делото Altmark и се аргументира защо счита, че всеки от тях е спазен, което изключва наличието на елемент на държавна помощ в новото споразумение.

(245) Първо, на дружеството е възложено предоставянето на УОИИ (критерий I по делото Altmark): в член 3 от новото споразумение ясно се определят услугите, които следва да се предоставят, докато в приложение A към него се описват подробно видовете кораби, които ще се използват, и часовите пояси, които трябва да бъдат покрити, като се уточняват изискванията за осигуряване на услуги през вечерните часове и през нощта и ограниченията по отношение на тарифите. Второ, параметрите за изчисляване на компенсацията са определени предварително по прозрачен и обективен начин (критерий II по делото Altmark): новото споразумение, приложенията към него и директивата на CIPE предоставят подробно описание на методологията за изчисление. Трето, компенсирани са само нетните разходи за предоставяне на обществени услуги (критерий III по делото Altmark): новото споразумение предвижда, че ще бъдат компенсирани само услугите, извършвани за изпълнение на обществена мисия. Елементите, които трябва да се вземат предвид при изчисляване на разходите и разумната печалба, т.е. 6,5 % възвръщаемост на рисковия капитал, са изброени в директивата на CIPE и в приложения B и C към новото споразумение. Четвърто, компенсацията трябва да бъде определена на минималното равнище (критерий IV по делото Altmark): Siremar под ИУ твърди, че търгът за приватизацията на стопанското подразделение Siremar е бил прозрачен, открит и недискриминационен и че съгласно метода за изчисляване на компенсацията се е изисквала повишена ефективност от страна на оператора на услугата.

(246) В допълнение към аргументите във връзка с делото Altmark, Siremar под ИУ отговори също на съмненията на Комисията относно съответствието на новото споразумение с условията, определени в решението за УОИИ от 2011 г.

(247) По-специално Siremar под ИУ твърди, че въз основа на данните за пътниците за 2010 и 2011 г. определеният в член 2, параграф 1, букви г) и д) от решението за УОИИ от 2011 г. праг за пътниците не е бил нарушен. Освен това Siremar под ИУ, твърди, че с оглед на резултата от производството за установяване на нарушение (вж. също раздел 5.1.1) и след приватизацията на стопанското подразделение Siremar условието в член 2, параграф 4 от решението от 2011 г. също е спазено.

(248) Siremar под ИУ се позовава на аргументите си във връзка с делото Altmark, за да докаже, че са спазени необходимите условия съгласно член 4, букви а) и б) от решението за УОИИ от 2011 г. Освен това с новото споразумение се установяват параметрите за изчисляване, контрол и преразглеждане на компенсацията и мерките за избягване и възстановяване на свръхкомпенсации, както и обвързващите изисквания, обхващащи съществени аспекти (цена, качество и количество) на предоставяните услуги (член 4, букви г) и д) от решението за УОИИ от 2011 г.). Максималните тарифи, приложими за лица или превозни средства за всеки маршрут, са определени допълнително в приложение A към новото споразумение, като се прави разграничение между стандартните тарифи и намалените тарифи за жителите на островите. Годишната компенсация за задълженията за обществена услуга се определя за срока на действие на споразумението. Съществува обаче механизъм за преразглеждане на всеки три години на референтните икономически параметри, както и предпазна клауза в полза на двете страни в случай на непредвидени и структурни промени над фиксиран праг по отношение на определени икономически параметри. Наред с това, за да се гарантира пълно спазване на горепосочените изисквания, в новото споразумение е въведена стриктна и всеобхватна система от санкции за оператора на услугата, която се основава на принципа на възпиране. Надзорните министерства също така са оправомощени да извършват инспекции и проверки и да получават информация с цел оценка на изпълнението на задълженията, определени в споразумението (член 5 от решението за УОИИ от 2011 г.). Накрая, Siremar под ИУ заяви, че е спазило и другите приложими разпоредби на решението за УОИИ от 2011 г. (членове 6—9) чрез общите разпоредби, регламентиращи провеждането на открит, прозрачен и недискриминационен търг, какъвто е проведен за продажбата на стопанското подразделение Siremar.

5.1.5. *Относно приватизацията на Siremar и насрещната гаранция*

(249) Siremar под ИУ припомни основните стъпки от тръжната процедура и последващите промени. То подчерта, че извънредният комисар е проектирал и провел тръжната процедура по начин, който се счита за най-подходящ, за да се гарантира постигане на най-високата възможна стойност, и че той е бил задължен по закон да въведе предпазни мерки, за да се осигури прозрачност, безпристрастност и справедливост на тръжната процедура. По-специално минималната цена е била определена от независим експерт, а изборът на спечелилата оферта се е основавал на критерия за най-висока цена. Освен това Siremar под ИУ отбеляза, че при разглеждане на помощта, която

евентуално е предоставена при приватизация, Комисията следва да се съобрази със съдебната практика по делото GRAWE ([85]), съгласно която, когато се приватизира държавно дружество, може да се предположи, че пазарната цена съответства на най-високата получена оферта, ако тя заслужава доверие и има икономическа стойност.

(250) Siremar под ИУ твърди, че тръжната процедура не е била предмет на каквито и да е условия, които сами по себе си биха могли да доведат до намаляване на стойността на предлаганите за продажба активи или да намалят броя на потенциалните купувачи. По-специално това се прилага по отношение на условията, посочени в решението от 2011 г., засягащи: i) запазването на равнищата на заетост и ii) обвързването на корабите със задълженията за обществена услуга в рамките на една-единствена тръжна процедура. По отношение на първото Siremar под ИУ посочи, че то се отнася до задължителна разпоредба, установена със законодателен акт с общ обхват, приложим без разграничение за период, ограничен до две години. По отношение на второто Siremar под ИУ отбеляза, че възможността за използване на флота на стопанското подразделение за обслужване на определените в споразумението маршрути за обществена услуга, изглежда, представлява по-скоро жизнеспособна възможност за развиване на стопанска дейност, отколкото отрицателен фактор, влияещ върху стойността на обявеното за продажба стопанско подразделение, особено във време на рецесия за сектора на морския транспорт.

(251) По конкретния въпрос за насрещната гаранция от Сицилия Siremar под ИУ заяви, че в документите, представени от оферентите в хода на тръжната процедура, няма доказателства за съществуването на каквато и да е насрещна гаранция. По-специално в писмото за подкрепа на Unicredit от 12 октомври 2011 г. не се споменава нито изрично, нито косвено насрещната гаранция, издадена от Сицилия. Освен това Unicredit е потвърдила ангажимента си да гарантира разсрочените плащания на част от продажната цена дори след като Сицилия е оттеглила насрещната си гаранция. Наистина фактът, че продажбата е приключила много след като Сицилия е оттеглила насрещната си гаранция, би бил достатъчен, за да се заключи, че няма съществена връзка между писмото за подкрепа на Unicredit и насрещната гаранция на Сицилия.

(252) Поради тези причини Siremar под ИУ заключава, че съмненията на Комисията относно наличието на помощ при приватизацията на стопанското подразделение Siremar, включително под формата на насрещна гаранция, издадена от Сицилия, не са оправдани.

5.1.6. *Относно липсата на икономическа приемственост между Siremar под ИУ и CdI*

(253) Siremar под ИУ представи следните характеристики на приватизацията на стопанското подразделение Siremar: обхвата на прехвърляните активи и пасиви; икономическата дейност, персонала и самоличността на страните; продажната цена; логиката и момента на извършване на операцията. Siremar под ИУ твърди, че в настоящия случай всички тези елементи сочат прекъсване на икономическата приемственост между органа по извънредното управление, продаващо стопанското подразделение Siremar, и приобретателя.

(254) По-специално Siremar под ИУ отбеляза, че:

а) обхватът на прехвърляните активи и пасиви към CdI е по-ограничен от първоначално предвидения, тъй като за продажба е обявено само стопанското подразделение Siremar, а не цялото дружество Tirrenia (включително Siremar). Освен това при приключване на продажбата всички оставащи задължения, свързани с активите на стопанското подразделение Siremar, са били отменени;

б) самото естество на сделката — т.е. осъществяването на приватизация — предполага очевидно прекъсване на икономическата дейност по отношение на организационната структура, процесите на вземане на решения, критериите за управление и бизнес стратегиите;

в) както е посочено в член 56, параграф 3-bis от Наредба-закон 270/1999, член 2112 от Гражданския кодекс на Италия не се прилага при продажбата на дружества, предоставящи основни обществени услуги, като се гарантира, че няма приемственост в персонала;

г) минималната продажна цена е определена от независим експерт; процедурата по продажба е била прозрачна и недискриминационна, като най-високата цена е била единственият критерий за възлагане;

д) двете страни са независими една от друга, тъй като акциите на Сицилия в Mediterranea не ѝ дават възможност да упражнява никакво влияние върху стопанската дейност (вж. съображение 232, буква д);

е) тръжната процедура за стопанското подразделение Siremar е започнала на 4 октомври 2010 г., а Комисията е открила официалната си процедура по разследване едва с решението си от 5 октомври 2011 г. Следователно сделката не би могла да има за цел да заобиколи правилата относно държавната помощ. Напротив, целта на сделката е била да се либерализира секторът на морския транспорт съгласно наложеното от Регламента за морския каботаж чрез приватизация.

([85]) Решение от 28 февруари 2012 г. по дело T-282/08, *Grazer Wechselseitige Versicherung AG/Европейска комисия*, ECLI:EU:T:2012:91.

5.1.7. *Допълнително становище по решението на CdS относно насрещната гаранция*

(255) На 12 февруари 2014 г. Siremar под *ИУ* представи Решение 592/14 по въпроса за насрещната гаранция, предоставена от Сицилия (вж. съображение 96), и изложи своята предварителна оценка. По-конкретно в Решение 592/14:

а) се признава въз основа на националното законодателство, че Комисията има изключителната компетентност да оценява съвместимостта с вътрешния пазар на всяка нотифицирана или неправомерна държавна помощ;

б) приема се, че насрещната гаранция е застрашила ефективното прилагане на принципа на недискриминация между двамата участници в търга;

в) поради това процедурата за продажба на стопанското подразделение Siremar се обявява за частично недействителна.

(256) По отношение на последната подточка още на този етап органът по извънредното управление е обърнал внимание, че не може да се изключи вероятността той отново да бъде призован да предприеме дейностите, които се изискват по закон за приключване на процеса на приватизация на Siremar.

5.2. **Мнения на SNS**

(257) SNS представи четири писма в хода на разследването: три писма с информация и едно официално искане Комисията да даде приоритет на частта от разследването относно Tirrenia Group, засягаща Siremar. Последва и неофициална комуникация, за която италианските органи бяха напълно осведомени, с цел да се изяснят някои висящи въпроси или да се получи конкретна информация. В настоящия раздел ще бъдат обобщени само три от представените становища ([86]).

5.2.1. *Първо становище*

(258) С първото становище, изпратено на 22 февруари 2012 г., след приемането на решението от 2011 г., дружеството представи актуална информация относно процеса на приватизация на Siremar и някои пояснения относно насрещната гаранция, издадена от Сицилия на 12 октомври 2011 г., след последното искане за допълнителни оферти от 29 септември 2011 г. По-специално SNS посочи, че тази насрещна гаранция: 1) не е пропорционална на дяловете на Сицилия в Mediterranea; 2) издаден е от Сицилия по собствена инициатива и за нея не е платено възнаграждение; 3) изготвена е без никаква намеса от страна на акционерите на CdI за компенсиране или смекчаване на евентуален риск. SNS представи също самата насрещна гаранция на Комисията. Освен това дружеството твърди, че от текста на насрещната гаранция става ясно, че тя се е изисквала, за да бъде издадена гаранцията на Unicredit за разсрочените вноски на продажната цена. Поради това SNS заключава, че насрещната гаранция представлява неправомерна държавна помощ за CdI и евентуално за Unicredit.

5.2.2. *Второ становище*

(259) Във второто становище, изпратено на 21 март 2013 г., след приемането на решението от 2012 г., дружеството представи различните етапи на процедурата за приватизация и свързаните с нея съдебни спорове до тази дата (вж. раздел 2.3.3.2). То докладва също така за жалба на фериботния оператор NGI до Министерството на транспорта срещу възлагането на договор за обслужване на линии до Егадските острови, Пантелерия и Устика на CdI ([87]). След това изясни естеството на непрякото дялово участие на Сицилия в CdI и представи аргументи защо насрещната гаранция и увеличаването на капитала представляват мерки за държавна помощ.

(260) Първо, според SNS непрякото участие на Сицилия в CdI не може да се счита за миноритарно дялово участие без никакво влияние върху управлението на дружеството. Всъщност Сицилия вероятно се е намесвала във всички стратегически решения на CdI. По-специално жалбоподателят посочва, че г-н Винченцо Емануеле е заемал едновременно длъжността главен счетоводител на областната управа на Сицилия и председател на Надзорния съвет на Mediterranea и следователно е бил в състояние да повлияе на решенията на CdI. Съгласно член 2409-*octies* от Гражданския кодекс на Италия Надзорният съвет изпълнява контролни функции. На него са поверени следните отговорности, наред с други: назначаване и освобождаване от длъжност на Съвета на директорите; одобряване на баланса; изпълнение на функциите, възложени на *Collegio Sindacale* съгласно член 2403 от Гражданския кодекс на Италия; завеждане на искове за загуби и пропуснати ползи срещу членове на Съвета на директорите; представяне на годишен отчет в писмена форма на акционерите. Освен това съгласно устава на Mediterranea Надзорният съвет се ползва с допълнителната компетентност да одобрява с гласуване стратегическите операции и финансовите и бизнес планове, изготвени от Съвета на директорите. SNS също така посочи, че при учредяването на Mediterranea областната управа на Сицилия е издигнала кандидатурите на двама от тримата членове на Съвета на директорите на дружеството. И накрая, SNS отбеляза, че миноритарните акционери на Mediterranea и на CdI частично се припокриват, което увеличава възможностите на Сицилия да оказва влияние. По-специално Lauro.it S.p.A. и Isolemar S.r.l. са миноритарни акционери както в Mediterranea, така и в CdI.

([86]) На 30 януари 2012 г. SNS е подало и жалба, регистрирана под дело № SA.34292, срещу процедурата за продажба на стопанското подразделение Siremar.

([87]) Министерството на транспорта е отхвърлило претенциите на NGI, но дружеството не се е отказало от тях, а е поискало от Министерството да спре плащането на компенсация в размер приблизително 55 милиона евро годишно. SNS не предостави тази кореспонденция и не даде подробности за последващите действия, ако е имало такива.

(261) Второ, относно насрещната гаранция SNS посочи, че малко преди предметът на търга да бъде възложен на SNS и след изтичане на процедурния срок, CdI е променило своята оферта, като е предложило да замени подадената преди това гаранция от Commercial Fidi, с гаранция от Unicredit, за която е издадена насрещна гаранция от Сицилия. След това, на 12 октомври 2011 г., след последното искане за допълнителни оферти, Unicredit е издала ново писмо за подкрепа в полза на CdI, без да споменава за никаква насрещна гаранция. На същата дата обаче Сицилия е потвърдила насрещната си гаранция към Unicredit, като е променила сумите, така че да съответстват на тези в писмото на Unicredit. SNS отбеляза също, че освен непрякото участие в капитала в CdI, Сицилия притежава и миноритарно участие в Unicredit (0,62 %) и има близки отношения с банката ([88]).

(262) SNS смята, че органът по извънредното управление е щял да продаде стопанското подразделение Siremar на SNS, ако Unicredit не е била предоставила гаранция на CdI. Поради гореизложеното SNS твърди, че въз основа на съдебната практика относно държавната помощ и Известието относно гаранциите насрещната гаранция отговаря на определението за мярка за държавна помощ, тъй като дава избирателно икономическо предимство на CdI, като му дава възможност да спечели търга за стопанското подразделение Siremar, като използва държавни ресурси и нарушава конкуренцията и търговията. Освен това SNS заяви, че мярката може да включва и помощ за Unicredit, тъй като рисковият профил на издадената от банката гаранция в полза на CdI съответно би бил намален.

(263) На трето място, SNS описа увеличаването на капитала на CdI и промените в структурата на акционерите както на CdI, така и на Mediterranea през годините. SNS отбеляза първо, че след увеличаването на капитала от 1 милион евро на 21 480 263 EUR, което е извършено на два етапа, Mediterranea все още е притежавало по-голямата част от акциите на CdI. SNS отбеляза също, че по време на двата етапа на увеличаване на капитала Сицилия е била мажоритарен акционер в CdI, макар по-късно делът ѝ да е намалял до 43,02 %. SNS смята, че решенията да се пристъпи към увеличаване на капитала и да се предостави насрещната гаранция са били свързани и нито едно от тях не е имало крайната цел да се извлече печалба. Всъщност никой частен инвеститор не би пристъпил към увеличаване на капитала и не би издал в същото време насрещна гаранция в такъв размер, като се имат предвид сумите, необходими за двете мерки, и планирането им във времето. Накрая, SNS посочи, че частните акционери, които са участвали в увеличаването на капитала на CdI, са имали много по-малки дялове от Сицилия (приблизително наполовина) и никога не биха участвали в това увеличаване на капитала, ако по-голямата част от средствата не са били осигурени от Сицилия с използване на публични ресурси. Поради това SNS заяви, че увеличаването на капитала на CdI също отговаря на всички условия да се счита за държавна помощ.

(264) И накрая, дружеството обърна внимание на проблеми при изпълнението на новото споразумение от страна на CdI, свързани със значителни закъснения, анулиране на плавания и повишаване на тарифите, които са засегнали крайните потребители, и прикани Комисията да приключи разследването в частта, касаеща насрещната гаранция и увеличаването на капитала.

5.2.3. *Трето становище*

(265) В третото становище, изпратено на 31 юли 2019 г., SNS представи предварителни бележки относно по-малките острови, обслужвани съгласно новото споразумение. Малките острови в област Сицилия са четиринадесет, всеки със свое население и потребности от връзка по море, и имат нужда от редовни и чести морски транспортни услуги до континенталната част, включително за осигуряване на основни доставки като храна, вода, гориво и пощенски пратки. На много от тези острови няма болница или гимназия, така че пациентите и учениците разчитат на надеждни и достъпни връзки, за да удовлетворят своите образователни и здравни нужди ([89]). SNS също отбеляза, че всички планове за евакуация на тези острови в случай на природни бедствия или за целите на гражданската защита разчитат на морските връзки, предвидени в новото споразумение.

(266) След това SNS заяви, че счита, че компенсацията, която му е изплатена съгласно новото споразумение, не представлява държавна помощ, тъй като отговаря на критериите по делото Altmark. По-специално SNS сравни своето положение с услугите, предоставяни от Saremar, които са оценени в решението от 2014 г., и изтъкна няколко елемента, които имат отношение в неговия случай, но не се отнасят за тези услуги:

а) ясно определени задължения за обществена услуга, необходима за преодоляване на дългогодишна неефективност на пазара (критерий I по делото Altmark). Наистина задълженията за обществена услуга, възложени на SNS, са ясно определени във всички техни характеристики: маршрути, тип кораби, честота на услугите, стандарти, удобство, безопасност, максимални цени и т.н., а режимът на обществена услуга е необходим, за да се преодолее дългогодишната неефективност на пазара, която съществува по отношение на морските транспортни връзки между Сицилия и малките острови. SNS отбеляза например, че годишните му приходи от билети

([88]) Сицилия е имала представител в Управителния съвет на Unicredit, а Unicredit е управлявала средствата и пенсионните фондове на Сицилия.

([89]) Всъщност само на три от тези острови има гимназия и само на два — болница (в едната от които няма акушеро-гинекологично отделение).

възлизат на едва 30 % от разходите за обслужване на маршрутите съгласно новото споразумение, което категорично показва, че тези услуги не могат да бъдат предоставяни на пазарен принцип при никакви обстоятелства и в миналото никога не са били предоставяни. Единствените изключения са връзките, предлагани от SNAV и Alilauro в групата маршрути Неапол — Еолийски острови, които се обслужват без публична компенсация. Тези услуги обаче се предоставят само в активния сезон с различен тип плавателни съдове от изискваните съгласно новото споразумение и не стигат до Милацо (в Сицилия). Те по същество са предназначени за туристи, пътуващи от останалата част на Италия до Еолийските острови и обратно през активния сезон, и като такива не могат да бъдат сравнени с услугите, предлагани от SNS;

б) механизъм за компенсация, ясно посочен в директивата на CIPE и в новото споразумение (критерий II по делото Altmark). Наистина размерът на компенсацията е ясно установен въз основа на директивата на CIPE, а методът за изчисляване на компенсацията, т.е. разходните елементи, които се взимат предвид, и възвръщаемостта на инвестирания капитал, са подробно описани в нея. SNS отбеляза, че това е в съответствие и с предварителното становище на Комисията, изразено в решенията от 2011 и 2012 г.;

в) размер на компенсацията, пропорционален на направените разходи (включително разумна печалба — критерий III по делото Altmark). Наистина компенсацията, предоставена на SNS, е необходима и пропорционална, за да се покрият разходите за изпълнение на задълженията за обществена услуга и да се осигури разумна печалба. Рисковата премия, определена на 6,5 %, е в съответствие с макроикономическия анализ за Италия и е необходима, за да се гарантира, че ще бъдат покрити не само разходите за предоставянето на морски услуги, но и подходящо възнаграждение за инвестирания капитал. SNS отбеляза, че ако последното не е налице, никой частен оператор никога няма да реши да изпълнява задълженията за обществена услуга, определени в новото споразумение;

г) продажба на стопанското подразделение и възлагане на новото споразумение след добре планирана, открита тръжна процедура (критерий IV по делото Altmark). Наистина, както отбеляза SNS, дружеството е избрано след тръжна процедура, което е дало възможност да бъде избран оферентът, способен да предоставя услугите на най-ниска цена за общността. По-конкретно, наред с други тръжни условия, изискването спечелилият оператор да поеме стопанското подразделение Siremar е било единственият възможен начин да се осигури териториално единство, тъй като нито едно дружество, участващо в търга, не е разполагало с достатъчно кораби и екипажи за извършване на необходимите услуги.

(267) Освен това и като допълнителен аргумент SNS отбеляза, че компенсацията съгласно новото споразумение също отговаря на условията за съвместимост, определени в решението за УОИИ от 2011 г. Наистина задълженията за обществена услуга, които трябва да бъдат изпълнени от SNS, са ясно посочени и определени във всичките им характеристики. Освен това в споразумението със SNS:

а) са определени съдържанието и срокът на действие на задължението за обществена услуга;

б) посочени са съответното предприятие и съответната територия;

в) описани са механизмът за компенсиране и параметрите за изчисляване, контрол и преразглеждане на компенсацията;

г) посочени са мерките за избягване и възстановяване на свръхкомпенсация.

5.3. **Мнения на Pan Med**

(268) В отговора си на решението от 2011 г., изпратен на 29 февруари 2012 г., Pan Med заяви, че е съгласно с определени части от това решение, отнасящи се до предварителната оценка на Комисията относно наличието на помощ при приватизацията, приоритета за акостиране и мерките, определени в закона от 2010 г.

(269) В отговора си на решението от 2012 г., изпратен на 19 април 2013 г., Pan Med отбеляза, че е възнамерявало да започне да обслужва определени нови маршрути, но твърди, че конкуренцията е била възпрепятствана от несъвместимата помощ, предоставена на дружествата от бившата Tirrenia Group и техните приобретатели. В следващите съображения са обобщени мненията на Pan Med, които се отнасят до Siremar.

(270) Относно помощта за оздравяване, предоставена на Tirrenia и Siremar, Pan Med твърди, че от 28 август 2011 г. — т.е. от датата, до която тази помощ следва да е била прекратена — до нейното възстановяване приблизително една година и два месеца по-късно, тези две дружества са се възползвали от неправомерна и незаконосъобразна помощ за оздравяване. По-специално помощта за оздравяване не би съответствала на Насоките за оздравяване и преструктуриране и не би била част от цялостен план за преструктуриране. Следователно според Pan Med тя е представлявала оперативна помощ за Tirrenia и Siremar.

(271) По отношение на новите споразумения Pan Med изложи своите становища относно действителния характер на УОИИ, осъществявана от CIN и CdI, като съсредоточи аргументите си върху маршрутите, обслужвани от CIN (т.е. линиите между Сицилия и континента, а не линиите между Сицилия и по-малките острови, обслужвани

от CdI). Pan Med заяви, че нито нуждите, свързани с мобилността на местните общности, нито тези, свързани с икономическото развитие, могат да оправдаят публичната компенсация, предоставена на тези оператори. Според Pan Med целта за осигуряване на териториално единство не следва да се постига чрез произволно подбрани групи маршрути, които в настоящия случай, изглежда, не отразяват общия интерес и са били определени близо 25 години по-рано. Освен това Pan Med твърди, че компенсацията за изпълнението на обществената услуга е дала възможност на операторите да реализират печалби, които са повече от разумни, и следователно тя не би отговаряла на третия критерий по делото Altmark ([90]). По-специално Pan Med твърди, че рисковата премия от 6,5 %, определена в директивата на CIPE, не би била обоснована, тъй като операторите не биха поели никакъв стопански риск.

(272) В своето писмо Pan Med посочи също редица нови маршрути, които е решило да обслужва, както и нова ежедневна линия по маршрут Гаета—Милацо, която все още оценява. Според Pan Med тази линия е жизнеспособна от стопанска гледна точка. Проектът обаче би бил възпрепятстван поради бюрокрация и съпротива от страна на CdI и на други оператори ([91]). Тази линия би се конкурирала с фериботните линии, обслужвани от CdI по маршрута Неапол — Еолийски острови — Милацо (както и с услугата, предоставяна от Tirrenia по маршрута Неапол — Палермо). По отношение на конкуренцията по маршрутите за каботаж, обслужвани от CdI, Pan Med припомни, че Комисията вече е отбелязала, че конкурентните оператори предоставят сравними смесени услуги, поне по следните маршрути: Милацо — Еолийски острови — Неапол, Трапани — Пантелерия и Палермо — Устика. Според Pan Med това би показало, че пазарът наистина е в състояние да покрие задълженията за обществена услуга, които произволно са били възложени на CdI.

(273) Pan Med заключи, че помощта, предоставена съгласно удължения първоначално споразумение, помощта за оздравяване и помощта, предоставена съгласно новото споразумение, е неправомерна и несъвместима и трябва да бъде възстановена от съответните бенефициери (т.е. първоначалните дружества или новите собственици в зависимост от съответната мярка и от наличието на икономическа приемственост).

5.4. **Мнения на Grandi Navi Veloci**

(274) На 1 март 2012 г. в отговор на решението от 2011 г. Grandi Navi Veloci представи мнения относно следното:

а) нарушението на член 4 от Регламента за морския каботаж, засягащо Saremar;

б) годишната компенсация, предоставена на Saremar за извършваните от него задължения за обществена услуга;

в) приватизацията на стопанските подразделения на Tirrenia и Siremar;

г) приоритета за акостиране, предоставен на Saremar;

д) други мерки за помощ, предоставени на дружествата от бившата Tirrenia Group в контекста на процедурите по приватизация;

е) незаконосъобразността на вече отпуснатата помощ на Saremar и необходимостта от спиране и временно възстановяване на тази помощ ([92]).

Grandi Navi Veloci изложи твърдението, че мерките за помощ, изброени в букви б) и д), представляват нова помощ, която е едновременно неправомерна и несъвместима с ДФЕС. Коментарите на Grandi Navi Veloci обаче са съсредоточени върху конкретния случай на Saremar, който е извън обхвата на настоящото решение. Онези от тях, които са от значение и за настоящото решение, са обобщени по-долу.

(275) Що се отнася до предполагаемото нарушение на Регламента за морския каботаж, Grandi Navi Veloci отбеляза, че съгласно този регламент държавите членки могат да се намесят в случай на неефективност на пазара при осигуряването на адекватни услуги, като предоставят субсидии, свързани със задължения за обществена услуга по маршрути, определени от самите държави членки. Държавите членки обаче трябва да ограничат своята намеса до съществените изисквания, установени в Регламента за морския каботаж, и трябва да изпълнят изискването за недопускане на дискриминация по отношение на всички корабособственици от Общността, заинтересовани да обслужват тези маршрути. Тъй като Италия е възложила маршрутите единствено на дружествата от бившата Tirrenia Group, без да обяви открит търг, тя е нарушила член 4, параграфи 1 и 2 от Регламента за морския каботаж. Освен това Grandi Navi Veloci отбелязва, че ако има конкуренти, предлагащи същите услуги по тези маршрути, условията, определени от съдебната практика по делото Analir, няма да бъдат изпълнени ([93]).

([90]) Pan Med даде за пример изчисление на разходите и приходите по маршрута Равена—Катания през 2010 г., което би довело до печалба от 8,3 милиона евро и оттам до свръхкомпенсация за оператора Tirrenia. В съображение 259 и бележка под линия 91 от решението за Tirrenia/CIN от 2020 г. обаче Комисията е заключила, че няма да оценява допълнително това необосновано твърдение, тъй като през 2010 г. Tirrenia е регистрирало загуба по този маршрут.

([91]) Pan Med предостави няколко писма, изпратени до местните общински и пристанищни власти, с молба да бъдат издадени необходимите разрешителни, за да започне обслужването на този маршрут.

([92]) Съгласно член 11 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 г. за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, 27.3.1999 г., стр. 1).

([93]) Дело C-205/99, Analir и други, ECLI:EU:C:2001:107.

(276) Що се отнася до приоритета за акостиране, Grandi Navi Veloci не оспори предварителното становище на Комисията, че мярката не представлява държавна помощ, тъй като не е налице загуба на държавни ресурси. Grandi Navi Veloci твърди обаче, че прехвърлянето на приоритета за акостиране към новите собственици на дружествата от бившата Tirrenia Group, както е посочено в член 19-*ter*, параграф 21 от Наредба-закон 135/2009, представлява само по себе си нарушение на член 4 от Регламента за морския каботаж. Grandi Navi Veloci цитира две решения (*segnalazioni*), приети от AGCM през 1995 г. и през 1997 г. във връзка с Caremar, като посочи, че този приоритет може да има отрицателно въздействие върху конкуренцията, особено ако бенефициерът разполага с изключително право върху местата за акостиране, които са най-ценни от икономическа гледна точка.

(277) По отношение на приватизацията на стопанските подразделения на Tirrenia и Siremar Grandi Navi Veloci се съгласи с предварителното становище на Комисията, изразено в решението от 2011 г., че процедурата не е била достатъчно прозрачна и безусловна, за да се изключи наличието на помощ. Освен това Grandi Navi Veloci изложи твърдението, че италианските органи са забавили за неопределено време приватизацията на дружествата от Tirrenia Group, включително регионалните дружества, въпреки гаранциите, предоставени през годините на Комисията и формализирани в решението от 2001 г. (в съображения 4 и 12) и в решението от 2004 г. (в съображения 5 и 45). Grandi Navi Veloci заяви, че перспективите за бъдещата приватизация са били използвани като разменна монета спрямо Комисията, за да се позволи изплащането на компенсации за обществена услуга на дружествата от Tirrenia Group до края на 2008 г.

5.5. **Писмо от кмета на Липари**

(278) На 2 декември 2019 г. кметът на Липари и на другите Еолийски острови с изключение на Салина ([94]) изпрати писмо след изтичане на процедурните срокове, в които заинтересованите трети страни трябваше да изложат мненията си относно решенията от 2011 и 2012 г.

(279) В това писмо кметът изтъкна значението на сектора на морския транспорт за ежедневието на хората, живеещи на Еолийските острови. По-специално кметът подчерта, че въпросните острови са много по-малки от Сардиния или Сицилия и поради тази причина морските каботажни връзки са от решаващо значение. Кметът отбеляза, че тези острови — особено най-малките — се нуждаят от тези връзки за основни доставки на хранителни и лекарствени продукти. Без надеждни и чести връзки тези острови биха били изложени на риск от масово изселване и накрая биха станали необитаеми. Освен това кметът подчерта, че туризмът представлява основната икономическа дейност на тези острови и ефективният и ефикасен транспорт е от съществено значение за туризма, особено през активния сезон. По този въпрос кметът отбеляза, че потребителското търсене на тези транспортни услуги е относително ниско, но стабилно през неактивния сезон, като се поддържа предимно от ежедневно пътуващите жители на островите и от други местни жители, и е по-високо през активния сезон, предимно благодарение на туристите. Вследствие на това връзките с Еолийските острови се нуждаят от държавна подкрепа и оттеглянето ѝ би имало катастрофални последици за основните права и потребности на хората, живеещи на тези острови.

6. **СТАНОВИЩА НА COMPAGNIA DELLE ISOLE**

(280) На 23 октомври 2014 г. CdI участва в среща на Комисията с италианските органи. Дружеството на три пъти представи и становища, всички след изтичане на процедурните срокове, в които заинтересованите трети страни трябваше да изложат мненията си относно решенията от 2011 и 2012 г. За нито едно от тези становища CdI не попълни задължителния формуляр за жалба, посочен в член 24, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета ([95]). Въпреки това Комисията ще обобщи тези становища в следващите раздели и ги взе предвид в своята оценка.

6.1. **Първо становище**

(281) В първото си писмо, изпратено на 8 август 2013 г. по искане на Комисията, CdI предостави подробни данни относно маршрутите, които е обслужвало през периода от 1 август 2012 г. до 31 декември 2012 г. Предоставената информация включваше, наред с други елементи, списък на обслужваните маршрути със следните данни:

(1) сезона, в който се обслужва маршрутът ([96]);

(2) тонажа на използваните плавателни съдове;

(3) общия брой на плаванията;

(4) средния брой пътници и превозни средства на плаване;

(5) средния обем на товара (в линейни метри) на плаване;

([94]) А именно Вулкано, Панарея, Стромболи, Филикуди и Аликуди.

([95]) Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 г. за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 24.9.2015 г., стр. 9).

([96]) В случая на CdI всички маршрути се обслужват целогодишно.

(6) средните общи приходи на плаване (в EUR);

(7) средната численост на персонала и разходите за персонал на пътуване ([97]).

(282) Освен това CdI заяви, че е придобило стопанското подразделение Siremar след оценка от независим експерт и че между дружеството и Siremar под ИУ няма икономическа приемственост.

6.2. **Второ становище**

(283) Във второто си становище, изпратено на два пъти, на 23 и 30 октомври 2014 г., CdI представи коментари по насрещната гаранция.

(284) Първо, дружеството отбеляза, че Сицилия е решила да учреди Mediterranea с ясни политически и икономически цели: да подкрепи общностите на по-малките острови, като осигури „вътрешното“ предоставяне на услуги за морски каботаж и обезпечи необходимия капитал за квалифицирано и ясно определено участие в предоставянето на тези услуги. Във връзка с това, за да осъществи предмета на своята дейност, CdI подаде няколко оферти за придобиването на Siremar, последните от които бяха внесени на 9 юни, 18 юли и 13 октомври 2011 г.

(285) Второ, дружеството заяви, че продажбата на стопанското подразделение е била законосъобразна и предостави документи относно тръжната процедура и свързаните с нея национални съдебни спорове. CdI изложи твърдението, че Siremar под ИУ и Министерството на икономическото развитие са били наясно със съществуването на насрещната гаранция и въпреки това са извършили прехвърлянето на стопанското подразделение Siremar на CdI цели 10 месеца след възлагането на предмета на търга. По-специално CdI предостави на Комисията решение на Римския съд от 15 април 2014 г., с което от ищците се снемат всякакви наказателни обвинения, тъй като съдът е стигнал до заключението, че органът по извънредното управление е знаел за насрещната гаранция на Сицилия, когато е избрал CdI за купувач на стопанското подразделение. Тъй като фактите, установени в окончателни решения по наказателни производства, не могат да бъдат оспорени процесуално, CdI застъпи твърдението, че това доказва, че насрещната гаранция е напълно редовна и в същото време не е решаваща за резултата от търга ([98]).

(286) Трето, CdI отбеляза, че областната управа на Сицилия е предложила насрещната гаранция в качеството си на инвеститор, притежаващ дял в дружество, а не като публичен орган. Тъй като за получаване на гаранция от Unicredit за разсрочените плащания на продажната цена е била необходима насрещна гаранция, всички акционери на дружеството, включително частните страни Lauro.it S.p.A., Davimar и Isolemar S.r.l, са издали насрещна гаранция. За първата оферта на CdI това е станало още преди Сицилия да издаде своята насрещна гаранция, поради по-продължителните процедури за вземане на решения в публичната администрация. Всъщност поради това забавяне CdI е трябвало да разчита първоначално на гаранцията от Commercial Fidi, която по-късно е била заменена с писмото за подкрепа на Unicredit, съдържащо отлагателна клауза, докато бъдат потвърдени правомощията на главния счетоводител на областната управа на Сицилия да издаде насрещната гаранция (вж. съображение 84). Това обаче не е било от значение по две причини: първо, извънредният комисар не го е взел предвид и поискал нов кръг на подаване на оферти; второ, насрещните гаранции на другите страни са били пълни. Поради това CdI заключава, че насрещната гаранция от Сицилия е била обичайна търговска сделка и не е предоставила никакво предимство на CdI или пък на Unicredit.

6.3. **Трето становище**

(287) В третото си писмо, изпратено на 15 юли 2015 г., CdI първо се позова на аргументите, представени от италианските органи относно цената на стопанското подразделение, която отговаря на критерия за потенциален оферент от частния сектор, както и на факта, че между Siremar под ИУ и CdI няма икономическа приемственост. CdI твърди по-специално, че решения 5172/2012 и 592/14 не променят този извод, тъй като са съсредоточени върху един елемент от процедурата по приватизация, а именно насрещната гаранция от Сицилия. Според CdI решенията на TAR и CdS не са имали никакъв ефект върху механизмите, въведени с цел да се гарантира отсъствие на икономическа приемственост: обхвата на прехвърлянето и на обществените услуги съгласно новото споразумение, както е определено в закона от 2010 г., и разпоредбите относно работната сила, предвидени в член 56, параграф 3-bis от Наредба-закон 270/1999. Нещо повече, Сицилия е издала насрещната гаранция, но надзорът върху прехвърлянето на стопанското подразделение е осъществяван от органа по извънредното управление и от Министерството на икономическото развитие. Следователно наличието на такава насрещна гаранция не може да постави под въпрос легитимността на процедурата по продажба. CdI информира също Комисията, че различните участващи институции и заинтересовани страни са се срещнали на 20 април 2015 г., за да гарантират правилното прилагане на решения 5172/2012 и 592/14 ([99]).

([97]) Това включва числеността на екипажа, както и на административния и наземния персонал, разпределен за всеки маршрут.

([98]) CdI предостави също така информация за производствата в административните съдилища в Италия и информира Комисията, че е обжалвало Решение 592/14 на CdS пред *Corte di Cassazione* (вж. съображение 96 и бележка под линия 45).

([99]) В срещата са участвали заместник държавният секретар в Кабинета на министър-председателя, Министерството на икономическото развитие, Министерството на транспорта, областната управа, Siremar под ИУ, SNS и CdI.

(288) Освен това CdI изложи твърдението, че предпазните мерки на процедурата гарантират, че цената, платена за стопанското подразделение Siremar, е реалната му пазарна цена след предоставянето на помощта, което означава, че стойността на тази помощ на практика вече е била включена в продажната цена ([100]). При такова тълкуване продавачът би запазил предимството на евентуална държавна помощ, тъй като то е довело до съответно увеличаване на пазарната цена на неговите активи, и следователно купувачът не би бил задължен да възстановява тази помощ. Поради това евентуално разпореждане за възстановяване, адресирано до Siremar под ИУ, не следва да се прехвърля върху купувача на стопанското подразделение Siremar.

7. МНЕНИЯ НА ИТАЛИЯ ОТНОСНО МНЕНИЯТА И СТАНОВИЩАТА НА ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ

(289) Комисията изпрати на Италия мненията и становищата, обобщени в раздели 5 и 6. С писмо от 13 май 2015 г. Италия обаче представи мнения само относно второто становище на SNS (вж. раздел 5.2.2).

(290) По-специално Италия отбеляза, че на последния етап от процедурата по продажба с краен срок 13 октомври 2011 г. извънредният комисар изрично е предупредил оферентите да не подават оферти, подкрепени от гаранции, които са в нарушение на правилата за държавна помощ. Съответно CdI е подало офертата си, придружена с писмото за подкрепа от Unicredit, в което не се споменава насрещната гаранция от Сицилия, но чиято валидност все пак е обвързана с други условия ([101]). Следователно разрешението на министъра е предоставено с презумпцията, че процедурните правила са спазени напълно.

(291) Италия също така твърди, че увеличаването на капитала на Mediterranea е предприето на равни начала с другите частни акционери на CdI и поради тази причина съдържа елемент на държавна помощ. Освен това Италия припомни, че акциите на Сицилия по устав са различни от тези на частните акционери на CdI, което строго ограничава влиянието ѝ в дружеството.

8. ОЦЕНКА

8.1. Наличие на помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС

(292) В съответствие с член 107, параграф 1 от ДФЕС „всяка помощ, предоставена от държава членка или чрез ресурси на държава членка, под каквато и да било форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производството на някои стоки, доколкото засяга търговията между държавите членки, е несъвместима с вътрешния пазар“.

(293) Критериите, определени в член 107, параграф 1 от ДФЕС, са кумулативни. Поради това, за да се определи дали мерките, попадащи в обхвата на настоящото решение, представляват държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС, трябва да са изпълнени всички посочени по-горе условия. По-специално финансовата подкрепа следва:

а) да е предоставена от държава членка или чрез ресурси на държава членка;

б) да поставя в по-благоприятно положение определени предприятия или производството на някои стоки;

в) да нарушава или да заплашва да наруши конкуренцията;

г) да засяга търговията между държавите членки.

(294) Първо, Комисията отбелязва, че новото споразумение следва да се оценява съвместно с приватизацията на стопанското подразделение Siremar. Подобна съвместна оценка е подходяща, тъй като по същество Италия е организирала тръжна процедура за договор за обществена услуга (т.е. новото споразумение), при която спечелилият търга оферент е трябвало да придобие от Siremar редица активи (главно кораби), необходими за изпълнение на задълженията за обществена услуга, определени в този договор за обществена услуга.

(295) Второ, Комисията отбелязва, че към момента на приемане на настоящото решение италианските органи и CdI вече са отменили както договора за продажба, така и новото споразумение, което са сключили. Последното, обвързано със стопанското подразделение Siremar, след това е прехвърлено на SNS. Всъщност, както е описано в съображения 99 и 100, първоначалното възлагане на новото споразумение и продажбата на стопанското подразделение Siremar на CdI са отменени в своята цялост и в крайна сметка на 11 април 2016 г. и едното, и другото са предоставени на SNS. Освен това, тъй като възлагането на новото споразумение и продажбата на стопанското подразделение са неразривно свързани, не е възможно да се оцени нито една от двете мерки поотделно, дори за ограничен период от време. При това положение би било логично невъзможно да се приключи разследването относно първоначалното възлагане на новото споразумение, обвързано със стопанското подразделение Siremar, на CdI за периода 1 август 2012 г. — 10 април 2016 г., тъй като това би означавало една и съща процедура да се оцени два пъти (веднъж от

([100]) Дружеството се позова на решенията от 20 септември 2001 г. по дело C-390/98, *Banks* (ECLI:EU:C:2001:456) и от 29 април 2004 г. по дело C-277/00, *Германия/Комисия* (ECLI:EU:C:2004:238).

([101]) Двете условия са: CdI да спечели търга за стопанското подразделение и договорът за продажба да бъде подписан до 31 декември 2011 г.

гледна точка на междинното възлагане на CdI и веднъж от гледна точка на окончателното възлагане на SNS) ([102]). Поради това в настоящото решение ще бъде оценено само възлагането на новото споразумение, обвързано със стопанското подразделение Siremar, от Siremar под *ИУ* на SNS. Тъй като новото споразумение в сила от 11 април 2016 г. съдържа по същество същите условия като тези, които са се прилагали в периода 1 август 2012 г. — 10 април 2016 г., и тъй като стопанското подразделение също е по същество същото, Комисията включи цялата приложима информация, която е събрала в хода на официалното разследване относно периода 1 август 2012 г. — 10 април 2016 г., в оценката на възлагането на новото споразумение, обвързано със стопанското подразделение Siremar, на SNS.

(296) Накрая, Комисията отбелязва, че приоритетът за акостиране, който се прилага само по отношение на маршрути, предмет на обществена услуга, е неразривно свързан с извършването на УОИИ от Siremar и неговия приобретател SNS. Следователно тази мярка ще бъде оценена съвместно с компенсацията за обществена услуга, предоставена на тези дружества (вж. раздели 8.1.1, 8.1.3 и 8.3.1).

8.1.1. *Удължаване на срока на действие на първоначалното споразумение между Siremar и Италия*

8.1.1.1. Държавни ресурси

(297) За да бъде квалифицирана като държавна помощ, дадена мярка трябва да може да бъде приписана на държавата и да бъде предоставена пряко или непряко чрез държавни ресурси.

(298) Италианската държава е възложила на Siremar обслужването на морските маршрути, както е описано подробно в първоначалното споразумение, чийто срок на действие е удължен. Първоначалното споразумение е сключено с държавата и произтичащата компенсация за обществена услуга за Siremar е изплатена от собствения бюджет на държавата. Следователно компенсацията за обществена услуга за Siremar може да бъде приписана на държавата и се предоставя чрез държавни ресурси.

(299) Комисията отбелязва, че според Италия всички фериботни оператори плащат на съответните пристанищни органи редовни такси за акостиране, но Siremar не е плащало и не плаща никаква допълнителна такса за приоритета за акостиране. Въпреки това Комисията счита, че по принцип Италия е можела да реши да наложи допълнителна такса за приоритета за акостиране и като не е направила това, е загубила приходи за държавата. Освен това, тъй като приоритетът за акостиране се предоставя по закон, той може да бъде приписан на държавата (вж. съображение 131).

8.1.1.2. Избирателност

(300) За да бъде квалифицирана като държавна помощ, дадена мярка трябва да бъде избирателна. Компенсацията за обществена услуга за предоставянето на въпросните морски услуги се предоставя единствено на Siremar, поради което тя е избирателна. Тъй като приоритетът за акостиране се предоставя единствено на дружествата от бившата Tirrenia Group, включително Siremar, той също е избирателен.

8.1.1.3. Икономическо предимство

(301) Комисията припомня, че предоставените на дадено дружество компенсации за обществена услуга, могат да не представляват икономическо предимство при някои строго определени условия.

(302) По-специално в решението си по делото Altmark ([103]), Съдът заяви, че доколкото държавната намеса трябва да се приема като компенсация, представляваща насрещната престация за извършените доставки на услуги от предприятията бенефициери, за да изпълнят задължения за обществена услуга, по такъв начин, че в действителност тези предприятия не се възползват от финансово предимство и посочената намеса следователно няма за последица да ги постави в по-благоприятно конкурентно положение спрямо предприятията, които ги конкурират, подобна намеса не попада в обхвата на член 107, параграф 1 ДФЕС.

(303) Съдът обаче разясни и че, за да се избегне в конкретен случай квалификацията на такава компенсация за обществена услуга като държавна помощ, трябва да бъдат изпълнени четирите кумулативни критерия („критерии по делото Altmark“), които са обобщени по-долу:

а) предприятието бенефициер трябва да бъде действително натоварено с изпълнението на задължения за обществена услуга и тези задължения трябва да бъдат ясно определени („първи критерий по делото Altmark“);

б) параметрите, въз основа на които е изчислена компенсацията, трябва да бъдат предварително установени по обективен и прозрачен начин („втори критерий по делото Altmark“);

в) компенсацията не може да превишава необходимото за покриване изцяло или отчасти на разходите, направени при изпълнението на задълженията за обществена услуга, като се имат предвид свързаните с тях приходи, както и разумна печалба за изпълнението на тези задължения („трети критерий по делото Altmark“);

([102]) Във всеки случай Комисията отбелязва, че понастоящем CdI е в процес на ликвидация и не осъществява дейност. Следователно разследването на евентуална предоставена му помощ би било безпредметно (вж. съображения 408 и 413).

([103]) Вж. решение от 24 юли 2003 г. по дело C-280/00, *Altmark Trans*, ECLI:EU:C:2003:415.

г) когато в конкретен случай изборът на предприятието, което да бъде натоварено да изпълнява задължения за обществена услуга, не е направен в рамките на процедура по възлагане на обществена поръчка, която създава условия за избор на кандидата, способен да предостави тези услуги при най-ниски разходи за съответната общност, равнището на необходимата компенсация трябва да бъде определено въз основа на анализ на разходите, които едно типично предприятие, добре управлявано и осигурено с необходимите транспортни средства, за да може да изпълни необходимите изисквания на обществената услуга, би направило, за да изпълни тези задължения, като се отчитат съответните приходи и разумна печалба за изпълнение на задълженията („четвърти критерий по делото Altmark“).

(304) В своето Съобщение за прилагането на правилата на Европейския съюз към компенсацията, предоставена за предоставянето на услуги от общ икономически интерес, („Съобщението за УОИИ“) Комисията уточни начина, по който се прилагат критериите от решението по делото ([104]).

(305) Като се има предвид, че критериите от решението по делото Altmark трябва да бъдат изпълнени кумулативно, ако някой от тези критерии не бъде изпълнен, Комисията ще заключи, че оценяваната мярка предоставя икономическо предимство на бенефициера. Следователно Комисията първо ще оцени спазването на четвъртия критерий по делото Altmark.

(306) В четвъртия критерий по делото Altmark се предвижда, че компенсацията трябва да бъде минимално необходимата, за да не бъде квалифицирана като държавна помощ. Този критерий се счита за изпълнен, ако бенефициерът на компенсацията за обществена услуга е избран вследствие на тръжна процедура, която създава условия за избор на кандидата, способен да предостави услугите при най-ниски разходи за съответната общност, или, в случай че това не е така, ако компенсацията е изчислена с оглед на разходите на ефективно предприятие.

(307) Siremar не е избрано след публична тръжна процедура за нито едно от удължаванията на срока на първоначалното споразумение в периода от 1 януари 2009 г. до 31 юли 2012 г. Италия просто е продължила системата, която вече е била в сила, като по този начин дава право на предварително установения оператор да продължи да получава компенсация за изпълнението на задълженията за обществена услуга.

(308) Освен това италианските органи не предоставиха на Комисията никаква информация, от която да личи, че равнището на необходимата компенсация е било определено въз основа на анализ на разходите, които едно типично предприятие, добре управлявано и осигурено с необходимите транспортни средства, за да може да изпълни необходимите изисквания на обществената услуга, би направило, за да изпълни тези задължения, като се отчитат съответните приходи и разумна печалба. Италия единствено твърди, че компенсацията за обществена услуга за Siremar е намалена значително след 2010 г. вследствие на въвеждането на максималния размер на компенсацията, определен в закона от 2009 г. Италия не е доказала обаче, че направените от Siremar разходи при изпълнението на задълженията му за обществена услуга са били в съответствие с тези на едно типично предприятие, добре управлявано и осигурено с необходимите транспортни средства.

(309) Следователно Комисията заключава, че четвъртият критерий по делото Altmark не е изпълнен в настоящия случай.

(310) С оглед на това, че в настоящия случай четирите критерия по делото Altmark не са спазени кумулативно, Комисията достига до заключението, че компенсацията за обслужване на морските маршрути съгласно удължаването на срока на действие на първоначалното споразумение, предоставя на Siremar икономическо предимство.

(311) По отношение на приоритета за акостиране Комисията първо припомня, че поне в два от случаите италианският компетентен орган — AGCM, е преценил, че тази мярка има икономическа стойност (вж. съображение 276). Въпреки това Siremar не плаща никаква такса за приоритета за акостиране (вж. съображение 226). Освен това Комисията отбелязва, че поне на теория приоритетът за акостиране има потенциал да намали разходите на оператора (напр. тъй като гарантираното акостиране би могло да намали времето за чакане в пристанищата и следователно да доведе до по-ниски разходи за гориво) или да увеличи приходите му (напр. поради това, че някои разписания могат да доведат до по-голямо търсене от страна на пътниците). В действителност, доколкото приоритетът за акостиране позволява по-бърза процедура за заставане на док, ползвателите на фериботната услуга могат да предпочетат оператор на ферибот, който се възползва от тази мярка. Дори ако тези ефекти биха се реализирали само в редки случаи или биха били ограничени, приоритетът за акостиране би могъл все пак да представлява икономическо предимство за Siremar.

8.1.1.4. Ефект върху конкуренцията и търговията

(312) Когато предоставена от държава членка помощ укрепва положението на дадено предприятие в сравнение с това на други предприятия, конкуриращи се в рамките на вътресъюзната търговия, последните трябва да се считат за засегнати от тази помощ ([105]). Достатъчно е бенефициерът на помощта да се конкурира с други предприятия на отворени за конкуренция пазари ([106]).

([104]) ОВ C 8, 11.1.2012 г., стр. 4.

([105]) Вж. по-специално решение от 17 септември 1980 г. по дело 730/79, *Philip Morris/Комисия*, ECLI:EU:C:1980:209, точка 11; решение от 22 ноември 2001 г. по дело C-53/00, *Ferring*, ECLI:EU:C:2001:627, точка 21; решение от 29 април 2004 г. по дело C-372/97, *Италия/Комисия*, ECLI:EU:C:2004:234, точка 44.

([106]) Дело T-214/95, *Het Vlaamse Gewest/Комисия*, ECLI:EU:T:1998:77.

(313) В настоящия случай бенефициерът извършва дейност в конкуренция с други предприятия, които предоставят услуги за морски транспорт в Съюза, по-специално след влизането в сила на Регламент (ЕИО) № 4055/86 на Съвета ([107]) и на Регламента за морския каботаж, с които се либерализират съответно пазарите на международния морски транспорт и морския каботаж. Следователно компенсацията за обслужването на морски маршрути през удължения срок на действие на първоначалното споразумение може да засегне търговията в Съюза и да наруши конкуренцията в рамките на вътрешния пазар. По същите причини това заключение се отнася и за приоритета за акостиране.

8.1.1.5. Заключение

(314) Тъй като са изпълнени всички критерии, посочени в член 107, параграф 1 от ДФЕС, Комисията заключава, че компенсацията за обществена услуга, платена въз основа на неколкократното удължаване на срока на действие на първоначалното споразумение, и приоритетът за акостиране представляват държавна помощ за Siremar.

8.1.1.6. Нова или съществуваща помощ

(315) На първо място, Комисията припомня, че в съответствие с член 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2015/1589 нова помощ означава *„всяка помощ, т.е. схеми за помощ и индивидуална помощ, които не са съществуваща помощ, включително изменения на съществуваща помощ“*. Действително в член 108, параграф 3 от ДФЕС се предвижда. че Комисията следва да бъде информирана надлежно за всякакви планове за предоставянето или изменението на съществуващата помощ и те не могат да се прилагат, докато процедурата не доведе до постановяването на окончателно решение ([108]).

(316) Siremar под ИУ смята, че ако компенсацията за обществена услуга, предоставена на Siremar до 2008 г. включително, би била счетена за съществуваща помощ въз основа на член 4, параграф 3 от Регламента за морския каботаж, това би било приложимо също и към компенсацията, платена въз основа на удължаването на срока на действие на първоначалното споразумение (съображение 237). Комисията отбелязва, че компенсацията, платена на Siremar за изпълнението на задълженията за извършване на морска обществена услуга до 2008 г. е оценена в решението за Tirrenia Group от 2020 г. и действително е класифицирана като съществуваща помощ (вж. съображение 19).

(317) В съответствие с позицията на европейските съдилища ([109]) обаче Комисията счита, че изменението (т.е. удължаването) на срока на действие на схема за помощ, която има ясен краен срок (в този случай 31 декември 2008 г.), е достатъчно да я превърне в нова помощ, независимо дали са изменени други характеристики на мярката или не. На тези основания Комисията заключава, че компенсацията за обществена услуга, платена въз основа на неколкократното удължаване на срока на действие на първоначалното споразумение, следва да се смята за нова помощ. Поради това аргументите на Siremar по *ИУ* следва да бъдат отхвърлени.

(318) Комисията отбелязва, че нито италианските органи, нито Siremar по ИУ са твърдели, че приоритетът за акостиране е съществуваща помощ. Следователно Комисията ще оцени тази мярка като нова помощ.

8.1.2. *Неправомерно продължаване на помощта за оздравяване за Siremar*

(319) В съображения 34—40 от решението от 2010 г. Комисията вече установи, че помощта за оздравяване, за която е постъпило уведомление, представлява държавна помощ за Siremar по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС.

(320) В решението от 2010 г. Комисията обяви помощта за оздравяване за Siremar, за която е постъпило уведомление, за съвместима с вътрешния пазар. В съответствие с Насоките за оздравяване и преструктуриране от 2004 г. Италия пое ангажимент да съобщи на Комисията в срок от шест месеца план за преструктуриране (или ликвидация) или да представи доказателство, че заемът е бил изплатен изцяло, и/или че гаранцията е била отменена.

(321) Първият транш от заема, за който е получена гаранция, е изплатен на Siremar на 28 февруари 2011 г. и поради това шестмесечният срок е щял да изтече на 28 август 2011 г.

(322) Италия не предостави на Комисията до тази дата план за преструктуриране (или ликвидация). На 11 юли 2011 г. BIIS е пристъпила към усвояване на държавната гаранция и Siremar е станало длъжник на държавата (вж. съображение 63). На 18 септември 2012 г. Siremar е възстановило дължимата сума на държавата (вж. съображение 65). До тази дата Siremar е продължавало да се ползва напълно от помощта за оздравяване.

(323) Италианските органи нито са твърдели, нито са доказали, че продължаването на помощта за оздравяване вече няма да представлява държавна помощ. Те единствено представиха аргументи (вж. раздел 4.2.) за причината, поради която мярката би останала съвместима дори и след изтичането на шестмесечния срок.

([107]) Регламент (ЕИО) № 4055/86 на Съвета от 22 декември 1986 г. относно прилагането на принципа на свободното предоставяне на услуги по отношение на морския транспорт между държави членки и между държави членки и трети страни (ОВ L 378, 31.12.1986 г., стр. 1).

([108]) Дело C-590/14 P, *DEI и Комисия/Aloumínion tis Ellados*, C-590/14 P, ECLI:EU:C:2016:797, точка 45.

([109]) Съединени дела T-127/99, T-129/99 и T-148/99, *Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava и други/Комисия*, ECLI: EU:T:2002:59, точка 175.

(324) Следователно Комисията счита, че продължаването на помощта за оздравяване след шестмесечния срок, т.е. от 28 август 2011 г. до 18 септември 2012 г., също представлява държавна помощ за Siremar по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС.

8.1.3. *Възлагането на новото споразумение, обвързано със стопанското подразделение Siremar и приоритета за акостиране, на SNS, увеличаването на капитала на CdI и насрещната гаранция*

(325) За да се достигне до заключение дали възлагането на новото споразумение, обвързано със стопанското подразделение Siremar и приоритета за акостиране, представлява предимство за SNS по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС, Комисията трябва да оцени спазването на критериите по делото Altmark (вж. съображения 301—304).

8.1.3.1. Първи критерий по делото Altmark

(326) Комисията припомня, че съгласно правото на Съюза няма унифицирано и точно определение на услуга, която може да представлява УОИИ, нито по смисъла на първия критерий по делото Altmark, нито по смисъла на член 106, параграф 2 от ДФЕС. Точка 46 от Съобщението за УОИИ е формулирана, както следва:

„При липса на конкретни правила на Съюза, определящи обхвата за съществуването на УОИИ, държавите членки разполагат с голяма свобода да определят дадена услуга като УОИИ и да предоставят компенсация на доставчика на услугата. Компетентността на Комисията в това отношение се ограничава до проверка на това държавата членка да не е допуснала явна грешка при определянето на услуга като УОИИ и до оценка на всякаква държавна помощ, произтичаща от компенсацията. Когато съществуват специфични правила на Съюза, преценката на държавите членки е обвързана и от тези правила, без да се засяга задължението на Комисията да проведе оценка на това дали УОИИ е била правилно определена за целите на контрола на държавната помощ“.

(327) Следователно националните органи имат право да приемат, че определени услуги са от общ интерес и трябва да се изпълняват чрез задължения за обществена услуга, за да се осигури защитата на обществения интерес, когато пазарните сили не са достатъчни, за да се гарантира, че те се предоставят на необходимото ниво или при изискваните условия.

(328) В областта на морския каботаж подробните правила на Съюза, уреждащи задълженията за обществена услуга, са определени в Регламента за морския каботаж, а по отношение на оценката на потенциалната държавна помощ за предприятия, които се занимават с морски транспорт — в Насоките на Общността относно държавната помощ за морския транспорт („Насоките за морския транспорт“) ([110]).

(329) Член 4, параграф 1 от Регламента за морския каботаж гласи:

„Държава членка може да сключва договори за обществени услуги с корабоплавателни дружества, които участват в редовни услуги до, от и между острови, или да им налага задължения за обществена услуга като условие за предоставяне на каботажни услуги. Когато държава членка сключва договори за обществена услуга или налага задължения за обществена услуга, тя прави това на недискриминационна основа по отношение на всички собственици на кораби от Общността“.

(330) В член 2, параграф 3 от Регламента за морския каботаж се определя, че даден договор за обществена услуга може да обхваща:

— транспортни услуги, отговарящи на установените норми за продължителност, регулярност, капацитет и качество;

— допълнителни транспортни услуги;

— транспортни услуги при определени цени и условия, най-вече за някои категории пътници или за някои маршрути;

— приспособяване на услугите към действителните нужди.

(331) Съгласно раздел 9 от Насоките за морския транспорт „могат да се налагат задължения за обществена услуга или да се сключват договори за обществена услуга (ДОУ) за услугите, посочени в член 4 от Регламент (ЕИО) № 3577/92“, т.е. за включените в разписанието услуги от, до и между островите.

([110]) Съобщение C(2004) 43 на Комисията — Насоки на Общността за държавна помощ за морския транспорт (ОВ C 13, 17.1.2004 г., стр. 3).

(332) От установената съдебна практика произтича, че задълженията за обществена услуга могат да бъдат налагани само ако са обосновани от необходимостта да се осигурят подходящи редовни услуги за морски транспорт, които не могат да бъдат гарантирани единствено на пазарен принцип ([111]). В съобщението за тълкуване на Регламента за морския каботаж ([112]) се потвърждава, че „*задълженията за обществени услуги по определени маршрути се определят не от собствениците на кораби, а от държавите членки (включително регионалните и местните органи, по целесъобразност). По-специално такива задължения могат да бъдат предвидени за редовни (по разписание) услуги за островен каботаж в случай на невъзможност на пазара да предостави услуги на задоволително равнище*“. Освен това в член 2, параграф 4 от Регламента за морския каботаж задълженията за обществена услуга се определят като задължения, които въпросният корабособственик от Общността, ако отчита собствения си търговски интерес, не би поел или не би поел в същата степен, или при същите условия.

(333) В съответствие със съдебната практика ([113]), за да провери дали е налице реална нужда от обществена услуга и дали използването на договор за обществена услуга (т.е. новото споразумение) е било необходимо и пропорционално и следователно дали е спазен първият критерий по делото Altmark, Комисията ще оцени:

1) дали е налице потребителско търсене;

2) дали това търсене не е могло да бъде удовлетворено от пазарните оператори при липса на задължение, наложено от публичните органи (наличие на неефективност на пазара);

3) дали прибягването до обикновени задължения за обществена услуга е било недостатъчно за преодоляването на тази липса (подход, водещ до най-малко вреди).

1) Потребителско търсене

(334) В този случай на CdI, а по-късно на SNS, е възложено да предоставя смесени пътнически и товарни услуги и високоскоростни услуги само за пътници по множество линии. Наложените на CdI, а по-късно на SNS, задължения за обществена услуга се отнасят до морските транспортни линии, които трябва да бъдат обслужвани, вида и капацитета на плавателните съдове, предназначени за обслужване на съответните морски маршрути, наличието на резервен кораб, за да се гарантира непрекъснатост на услугата, и максималния размер на тарифите, начислявани на ползвателите по всеки от съответните маршрути (т.е. по-ниски тарифи за жителите на по-малките острови и по-високи за други пътници).

(335) Както е посочено в съображение 184, Италия е наложила определените в новото споразумение задължения за обществена услуга главно за да i) осигури териториалното единство между Сицилия и по-малките острови и ii) да допринесе за икономическото развитие на съответните острови чрез редовни и надеждни услуги за морски транспорт. Комисията счита, че това в действителност могат да бъдат легитимни цели от обществен интерес.

(336) Преди на CdI да бъде възложено обслужването на определените в новото споразумение морски линии, тези маршрути са били обслужвани от Siremar въз основа на първоначалното споразумение. В действителност Комисията изтъква, че въпросните маршрути са били обслужвани в продължение на много години, т.е. най-малкото след влизането в сила на първоначалното споразумение, като в голяма степен са останали непроменени ([114]). Когато възлагат изпълнението на новото споразумение през 2012 г., италианските органи, и по-специално Сицилия, считат, че тези услуги все още са необходими за задоволяване на потребителското търсене.

(337) За да онагледи действителното търсене на услугите от страна на ползвателите, Италия предостави статистически данни, които показват, че през 2010 г. Siremar е превозило 1 342 402 пътници и 311 114,50 линейни метра товари по петте групи маршрути, взети заедно. През 2011 г. тези цифри са съответно 1 332 400 и 290 704,70. Това показва, че през двете години преди на CdI да бъдат възложени задълженията за обществена услуга е имало значително съвкупно търсене на услуги за морски транспорт по съответните маршрути.

(338) За да се установи обаче, че е налице реално потребителско търсене за всеки от двадесетте маршрута, обособени в пет групи, е необходима по-подробна оценка. За тази цел Италия предостави статистически данни за всеки отделен маршрут за периода 2007—2019 г. ([115]) Тези статистически данни включват общия брой пътници или линейните метри товари, превозвани годишно, и позволяват да се изчислят средните стойности за плаване. За илюстрация в таблица 5 са показани две такива метрични единици за 2010 и 2019 г. Тези данни показват, че и през двете години при всяко двупосочно плаване по въпросните маршрути са превозвани над сто пътници. Само по четири маршрута през 2010 г. и по три маршрута през 2019 г. са превозвани средно под сто пътници. Комисията отбелязва, че малкият брой пътници по тези отделни маршрути може да се обясни с малката численост на населението и малкия размер на въпросните острови, както и със сравнително кратките и чести пътувания, които са необходими, за да се отговори на свързаните с мобилност потребности на жителите на тези острови.

([111]) Вж. решение от 20 февруари 2001 г., *Analir и други*, C-205/99, ECLI:EU:C:2001:107.

([112]) Съобщение на Комисията за тълкуване на Регламент (ЕИО) № 3577/92 на Съвета относно прилагането на принципа за свободно предоставяне на услуги в областта на морския превоз в рамките на държавите членки (морски каботаж), Брюксел, COM(2014) 232 final, 22.4.2014 г.

([113]) Вж. решението по дело T-454/13, *SNCM/Комисия*, ECLI:EU:T:2017:134, точки 130 и 134.

([114]) Освен това Комисията отбелязва, че петте групи маршрути вече са били обслужвани с някаква форма на публична компенсация през 50-те години на миналия век.

([115]) Италия предостави само оценки за 2015 г., които не са валидирани от външен консултант, както се изисква съгласно новото споразумение, и никакви данни за периода 1 януари — 15 април 2016 г., когато CdI е подготвяло връщането на стопанското подразделение Siremar под ИУ, и за периода 1 януари 2011 г. — 30 юли 2012 г., когато задълженията за обществена услуга са се изпълнявали от Siremar под ИУ.

Комисията също така анализира статистическите данни за всеки отделен маршрут за всяка година до края на 2019 г. ([116]) Комисията отбелязва, че през годините е имало колебания в броя на регистрираните пътувания и пътници по различните линии. Това обаче се дължи на факта, че островите са много малки, с ограничена пристанищна инфраструктура, и са относително близо един до друг. Това налага разписанията да се коригират често, за да се отговори на местните нужди (като ежедневния график на пътуване с цел образование или работа) и да се смекчат евентуални проблеми с транспортните връзки (например ако някое от пристанищата е с ограничен капацитет поради поддръжка и може да побере само по-малки кораби или по-малко на брой кораби по едно и също време, един маршрут от дадена група маршрути може да не се обслужва за известно време, докато други маршрути от същата група може да се наложи да бъдат обслужвани с по-голяма честота). От данните, с които разполага Комисията, обаче не личи да е имало момент, в който да не е било налице потребителско търсене по някой от маршрутите или за някоя група маршрути.

		Среден брой пътници на плаване ([117])		**Среден товар на плаване** ([118])	
Маршрути за смесена услуга		**2010 г.**	**2019 г.**	**2010 г.**	**2019 г.**
Група маршрути Милацо — Еолийски острови — Неапол	C/1	[…]	[…]	[…]	[…]
	C/2	[…]	[…]	[…]	[…]
	C/3	[…]	[…]	[…]	[…]
	C/4	[…]	[…]	[…]	[…]
	C/6	[…]	[…]	[…]	[…]
Група маршрути Палермо — Устика	D/1	[…]	[…]	[…]	[…]
Група маршрути Трапани — Егадски острови	D/2	[…]	[…]	[…]	[…]
	D/3	[…]	[…]	[…]	[…]
Група маршрути Трапани — Пантелерия	D/4	[…]	[…]	[…]	[…]
Група маршрути Емпедокле — Пелагийски острови	D/5	[…]	[…]	[…]	[…]

		Среден брой пътници на плаване	
Маршрути само за пътници		**2010 г.**	**2019 г.**
Група маршрути Милацо — Еолийски острови (— Неапол)	ALC/2	[…]	[…]
	ALC/2 bis	[…]	[…]
	ALC/3	[…]	[…]
	ALC/4	[…]	[…]
	ALC/6	[…]	Не е приложимо ([119])
Група маршрути Палермо — Устика	ALD/1	[…]	[…]
Група маршрути Трапани — Егадски острови	ALD 2/3	[…]	[…]
	ALD 2/3 bis	[…]	[…]

Таблица 5 — Статистически данни за потребителското търсене за 2010 г. (по маршрути, обслужвани от Siremar) и за 2019 г. (по маршрути, обслужвани SNS)

([116]) За илюстрация в таблица 5 са включени статистически данни за всеки отделен маршрут за 2019 г. От съображения за краткост Комисията не представя данните за всички останали години, през които линиите са били обслужвани от CdI или от SNS.

([117]) Общият брой пътници, разделен на общия брой двупосочни плавания за периода.

([118]) Общото количество товари (в линейни метри), разделено на общия брой двупосочни плавания за периода.

([119]) От 1 септември 2016 г. маршрутът е изменен така, че да обхваща две допълнителни линии „ALC/2“ (първи отсек) и „ALC/2 bis“ (връщане).

(339) За да докаже, че потребителското търсене се е запазило и по времето, когато CdI, а по-късно SNS, е започнало да обслужва маршрутите въз основа на новото споразумение, Италия представи допълнителни статистически данни. Данните в таблица 6 показват, че след 2013 г. CdI, а по-късно SNS, е превозило повече пътници и товари, отколкото Siremar през 2010 и 2011 г. (вж. съображение 337). Въпреки че има известни колебания през годините, тези данни потвърждават, че потребителското търсене се е запазило и дори се е увеличило през последните години.

	Брой превозени пътници	**Превозени товари (в линейни метри)**
2012 г. (август—декември)	[…]	[…]
2013 г.	[…]	[…]
2014 г.	[…]	[…]
2015 г. ([120])	[…]	[…]
2016 г. (април—декември) ([121])	[…]	[…]
2017 г.	[…]	[…]
2018 г.	[…]	[…]
2019 г.	[…]	[…]

Таблица 6 — Статистически данни за периода 2012—2019 г. (маршрути за смесена услуга и само за пътници, обслужвани от CdI и SNS)

(340) Комисията счита, че горепосочените статистически данни (вж. съображения 337, 338 и 339) показват ясно, че е налице действително търсене на пътнически и товарни услуги по всеки от двадесетте маршрута, предмет на обществена услуга, обособени в пет групи. Следователно може да се заключи, че тези услуги отговарят на реално съществуващо потребителско търсене и покриват действителни обществени нужди.

2) Наличие на неефективност на пазара

(341) В съответствие с точка 48 от Съобщението за УОИИ Комисията смята, че „не е уместно да обвързва задълженията, свързани с извършване на обществена услуга, с дейност, извършвана от предприятия по правилата на пазара, която вече се предоставя или може да бъде предоставена задоволително и при условия като цена, обективни качествени характеристики, непрекъснатост и достъп до услугата, отговарящи на публичния интерес, определен от държавата“ ([122]). Следователно Комисията трябва да проучи дали обслужването би било недостатъчно с оглед на изискванията за обществена услуга, наложени от държавата членка по силата на новото споразумение, ако бъде предоставено само на пазарен принцип. Във връзка с това в точка 48 от Съобщението за УОИИ се посочва, че „оценката на Комисията се ограничава с проверка на това дали държавата членка е допуснала явна грешка“.

(342) В свои предишни решения Комисията вече анализира дали е налице неефективност на пазара по отношение на тези групи маршрути. По-специално в решението си от 2004 г. Комисията отбеляза във връзка със Siremar, че никой от частните италиански оператори по групите маршрути, обслужвани от (тогавашния) публичния оператор, не е предоставял сравними услуги през цялата година, които да са отговаряли на всички изисквания за обществена услуга, определени в петгодишните планове ([123]). Тази констатация се отнася за периода 1992—2008 г. и не се оспорва в решението от 2009 г., с което се отменя решението от 2004 г., нито в решението за Tirrenia Group от 2020 г., в което се заключава, че компенсацията за обществена услуга, предоставена на Siremar, представлява съществуваща помощ.

(343) В решението си от 2012 г. обаче Комисията отбеляза, че през периода до първото възлагане на новото споразумение други оператори са предоставяли редовни услуги по съответните маршрути ([124]). Тогава Италия твърдеше, че тези други оператори са били избрани от Сицилия чрез няколко тръжни процедури, за да предоставят допълнителни обществени услуги съгласно отделни договори. Преди да пристъпи към оценката си, Комисията отбелязва следното.

([120]) Данните за 2015 г. не са потвърдени от външен консултант, както за останалите години, а са изготвени впоследствие от италианските органи въз основа на документация от CdI.

([121]) Италия не е предоставила данни за периода 1 януари — 10 април 2016 г. Италия твърди, че тези статистически данни не са били събирани, тъй като по това време CdI е подготвяло прехвърлянето на стопанското подразделение обратно към Siremar под ИУ.

([122]) Вж. решението по дело C-205/99, *Analir и други*, ECLI:EU:C:2001:107, точка 71.

([123]) Вж. съображение 135 от решението от 2004 г.

([124]) Вж. съображения 101—103 и 201 от решението от 2012 г.

(344) Първо, тази оценка е ограничена до положението на пазара по отношение на конкуренцията през периода преди юли 2012 г., тъй като това е бил приложимият период за италианските органи при определянето на задълженията за обществена услуга. Въпреки че с новото споразумение се налагат специфични задължения за обществена услуга по отношение на тарифите, които трябва да се начисляват (включително намалени тарифи за жителите на по-малките острови), Италия не е обосновала необходимостта от обществената услуга, твърдейки, че CdI, а по-късно SNS, е трябвало да поддържа по-ниски тарифи от начисляваните от другите оператори. В хода на разследването обаче Италия заяви, че доколкото фериботни услуги по маршрутите, обслужвани от CdI, а по-късно от SNS, се предоставят от други оператори, тези конкурентни услуги биха се различавали от гледна точка на непрекъснатостта и честотата през годината, не биха били равностойни (от гледна точка на пристанищата или вида услуги, напр. само за пътници, а не смесени), не биха били със същото качество или също биха били субсидирани по отделни договори. Ето защо Комисията не извърши сравнителен анализ на тарифите, начислявани от всички оператори по въпросните маршрути. Тъкмо обратното, Комисията се съсредоточи върху възможните разлики от гледна точка на непрекъснатостта, редовността, капацитета и качеството (вж. съображение 330) и върху това дали конкурентните оператори също са субсидирани по отделни договори.

(345) Второ, сравнимите услуги, предлагани от други оператори по групите маршрути, определени в новото споразумение, също са предоставяни срещу публична компенсация като допълнителни УОИИ, определени от Сицилия ([125]). По принцип присъствието на други доставчици на УОИИ по групите маршрути, определени в новото споразумение, не поставя под въпрос действителността на УОИИ по тези групи маршрути, а по-скоро я потвърждава, тъй като показва, че необходимостта от тези връзки е толкова голяма и/или разнообразна, че може да бъде удовлетворена само от множество оператори. Всъщност фактът, че определена група маршрути се обслужва и от други оператори, не може да е показателен за това, че тези маршрути могат да бъдат обслужвани адекватно единствено на пазарен принцип, ако другите оператори също получават публична компенсация по отделни договори, за да предлагат своите услуги.

(346) Трето, Италия е определила 20 маршрута, разпределени в пет групи или мрежи от линии, които да бъдат включени в новото споразумение ([126]). Комисията отбелязва, че съгласно раздел 5.5.3 от съобщението за тълкуване на Регламента за морския каботаж ([127]) „*държавите членки често желаят да обединят маршрути за обществени услуги до и от различни острови в една обособена група, за да се реализират икономии от мащаба и да се привлекат оператори. Групите сами по себе си не са в противоречие с правото на Съюза, при условие че тяхното обособяване не води до дискриминация и до неоправдано нарушаване на пазара. Най-подходящият размер на групите следва да бъде определен, като се вземе предвид оптималното взаимодействие при удовлетворяване на съществените транспортни нужди.*“

(347) В този случай маршрутите са групирани по географски принцип за целите на планирането, за да се установят потенциални пропуски или припокривания и да се осигури на жителите на тези острови съгласуван и пълен набор от транспортни връзки както със Сицилия, така и с другите острови, особено с относително по-големите. Всъщност таблица 3 показва, че маршрутите във всяка група често се припокриват и се допълват ([128]). Като се има предвид, че определени основни услуги, като училища, големи магазини за хранителни стоки и специализирани медицински услуги, са налични само в Сицилия или на относително по-големите острови, Италия е предпочела да възложи обслужването на група маршрути вместо на отделни маршрути. Всъщност, макар частните оператори да предлагат някои връзки между относително по-големите острови (например Липари и Пантелерия) и Сицилия, те не предлагат връзки към и между всички острови през цялата година. Предвид необходимостта от осигуряване на връзки между няколко малки острова на различни, а понякога и относително отдалечени места, Комисията счита, че Италия не е допуснала явна грешка при определянето на петте групи, включващи един или повече маршрути в зависимост от характеристиките на съответния остров или архипелаг. Поради тези причини, предвид конкретните обстоятелства на този случай, Комисията не оцени всяка отделна линия, а вместо това се съсредоточи върху всяка група маршрути като съгласуван набор от линии към, от и в рамките на даден архипелаг или остров.

(348) Във връзка с гореизложеното, предвид положението по отношение на конкуренцията до първото възлагане на 30 юли 2012 г. и въз основа на мненията на заинтересованите страни (вж. раздел 5) Комисията анализира всяка група маршрути, за да се увери, че Италия не е допуснала явна грешка при установяването на неефективност на пазара:

— Милацо — Еолийски острови — Неапол. CdI е обслужвало, а SNS обслужва понастоящем пет маршрута, изпълнявани с фериботни кораби, и пет маршрута, изпълнявани с високоскоростни кораби, които свързват Еолийските острови със Сицилия и с континента ([129]). В тази група маршрути през периода 2009—2012 г. се конкурират операторите Ustica Lines, NGI, SNAV и Alilauro. Ustica Lines и NGI са обслужвали целогодишно

([125]) Тъй като услугите, предлагани от другите оператори, са извън обхвата на настоящото решение, Комисията няма да коментира дали техните услуги представляват действителна УОИИ.

([126]) За подробности относно маршрутите и честотите вж. Table 3. Тези честоти са били до голяма степен еднакви през удължения срок на действие на споразумението (2009—2012 г.), с незначителни разлики в няколко отделни маршрута и/или периоди на годината.

([127]) Вж. бележка под линия 112.

([128]) Разписанието на отделните групи маршрути също може да се променя с течение на времето — вж. бележка под линия 119.

([129]) Следва да се отбележи, че от 1 септември 2016 г. SNS обслужва само четири различни високоскоростни маршрута (вж. бележка под линия 119).

маршрутите, свързващи Милацо с Еолийските острови, срещу публична компенсация, предоставена по отделни договори: Ustica Lines е предоставяло високоскоростни услуги по два маршрута, а NGI е обслужвало смесена линия по един маршрут. SNAV и Alilauro са обслужвали високоскоростна линия само през активния сезон по маршрути, свързващи Неапол и Еолийските острови, без да получават публична компенсация. Комисията първо отбелязва, че конкурентите не са предлагали услуги, сравними с тези на CdI, а по-късно и на SNS, що се отнася до обхванатите маршрути, честотата и капацитета. Те са обслужвали един или два маршрута, предоставяйки много по-ограничени услуги по отношение на капацитета и разписанието. По-специално NGI е предоставяло фериботни услуги с плавателни съдове, предмет на различни изисквания по отношение на капацитета. Що се отнася до SNAV и Alilauro, предлаганите от тях услуги не са осигурявали връзка с Милацо, тъй като техните маршрути са свързвали само Неапол с Еолийските острови и отделните острови в този архипелаг. Освен това тези частни оператори не са обслужвали тези маршрути през неактивния сезон. В този си вид тези услуги не са сравними с услугите, предлагани първо от CdI, а по-късно от SNS съгласно новото споразумение. Pan Med заяви, че конкурентите са предлагали сходни услуги в тази група маршрути (вж. съображение 272. Pan Med обаче не посочи кои са били тези конкуренти, нито доказа защо смята услугите им за сходни или сравними с тези, извършвани от CdI, а по-късно от SNS. Предвид гореизложеното Комисията отбелязва, че всички оператори, обслужващи тези линии целогодишно, са предлагали услугите си срещу публична компенсация. Това обстоятелство, наред с географските и демографските характеристики на тези острови (с население, което варира между приблизително 100 души в Аликуди и около 10 700 души в Липари), показва, че транспортните връзки, необходими, за да се гарантира териториално единство, не е било възможно да се осигурят в достатъчна степен само на пазарен принцип. Поради това Комисията заключава, че с оглед единствено на търговския си интерес никой друг оператор не би предоставял услуги на равнището, което се изисква съгласно новото споразумение. Следователно Италия не е допуснала явна грешка, като е счела, че е била налице неефективност на пазара по тази група маршрути;

— Трапани — Егадски острови. CdI е обслужвало, а SNS обслужва понастоящем два маршрута, изпълнявани с фериботни кораби, и четири маршрута, изпълнявани с високоскоростни кораби ([130]). Ustica Lines и Traghetti delle Isole ([131]) също са обслужвали целогодишно маршрути, свързващи Егадските острови със Сицилия, като са предлагали съответно високоскоростни и фериботни услуги. Комисията отбелязва първо, че Ustica Lines и Traghetti delle Isole са компенсирани от Сицилия за предоставянето на тези услуги по отделни договори. Освен това, що се отнася за Traghetti delle Isole, изискваната честота е била различна от тази, осигурявана от CdI, а по-късно от SNS, тъй като за разлика от тях Traghetti delle Isole не е трябвало да предлага ежедневни връзки. Нещо повече, Traghetti delle Isole е предоставяло фериботни услуги с плавателни съдове, предмет на различни изисквания по отношение на капацитета, които включват например превоз на опасни товари. Що се отнася до Ustica Lines, изискваната честота е сходна на тази, осигурявана от CdI, а по-късно от SNS (множество връзки на ден). Ustica Lines обаче е предоставяло услугите си с плавателни съдове, предмет на различни изисквания по отношение на капацитета. Предвид гореизложеното Комисията отбелязва, че всички оператори, обслужващи тези линии целогодишно, са предлагали услугите си срещу публична компенсация. Това обстоятелство, наред с географските и демографските характеристики на тези острови (населението на Фавиняна, Леванцо и Маретимо е общо около 4 300 души), показва, че транспортните връзки, необходими, за да се гарантира териториално единство, не е било възможно да се осигурят в достатъчна степен само на пазарен принцип. Поради това Комисията заключава, че с оглед единствено на търговския си интерес никой друг оператор не би предоставял услуги на равнището, което се изисква съгласно новото споразумение. Следователно Италия не е допуснала явна грешка, като е счела, че е била налице неефективност на пазара по тази група маршрути;

— Порто Емпедокле — Пелагийски острови. CdI е обслужвало, а SNS обслужва целогодишно както фериботни, така и високоскоростни линии. Ustica Lines е бил единственият друг оператор, предоставящ целогодишни високоскоростни услуги по маршрута, с допълнителна високоскоростна линия през активния сезон. Комисията отбелязва първо, че Ustica Lines е компенсирана от Сицилия за предоставянето на тези услуги по отделен договор. Освен това Ustica Lines е предоставяло само пътнически услуги без превоз на товари и с различна честота. В този си вид неговите услуги не са сравними с услугите, предоставяни от CdI, а по-късно от SNS, съгласно новото споразумение. Предвид гореизложеното Комисията отбелязва, че единственият оператор, обслужващ тази група маршрути целогодишно, е предлагал услугите си срещу публична компенсация. Това обстоятелство, наред с географските и демографските характеристики на тези острови (населението на Линоза и Лампедуза е общо около 6 500 души), показва, че транспортните връзки, необходими за да се гарантира териториално единство, не е било възможно да се осигурят в достатъчна степен само на пазарен принцип. Поради това Комисията заключава, че с оглед единствено на търговския си интерес никой друг оператор не би предоставял услуги на равнището, което се изисква съгласно новото споразумение. Следователно Италия не е допуснала явна грешка, като е счела, че е била налице неефективност на пазара по тази група маршрути;

([130]) През удължения срок на действие на споразумението четирите високоскоростни маршрута са били групирани в два за целите на отчитането.

([131]) Понастоящем под координацията и контрола на Caronte & Tourist Group.

— Трапани — Пантелерия CdI е обслужвало, а SNS обслужва целогодишно фериботни линии. Traghetti delle Isole е бил единственият друг оператор, предоставящ целогодишни фериботни услуги по този маршрут. Комисията отбелязва първо, че Traghetti delle Isole също е компенсирано от Сицилия за предоставянето на тези услуги по отделни договори. Освен това Traghetti delle Isole е предоставяло фериботни услуги с честота, сходна на предлаганата от CdI, а по-късно от SNS, с плавателни съдове, предмет на различни изисквания по отношение на капацитета, които включват например превоз на опасни товари. Pan Med заяви, че конкурентите са предлагали сходни услуги в тази група маршрути (вж. съображение 272. Pan Med обаче не посочи кои са били тези конкуренти, нито доказа защо смята услугите им за сходни или сравними с тези, извършвани от CdI, а по-късно от SNS. Предвид гореизложеното Комисията отбелязва, че единственият друг оператор, обслужващ тази линия целогодишно, е предлагал услугите си срещу публична компенсация. Това обстоятелство, наред с географските и демографските характеристики на Пантелерия (малък остров с около 7 800 жители), показва, че транспортните връзки, необходими, за да се гарантира териториално единство, не е било възможно да се осигурят в достатъчна степен само на пазарен принцип. Поради това Комисията заключава, че с оглед единствено на търговския си интерес никой друг оператор не би предоставял услуги на равнището, което се изисква съгласно новото споразумение. Следователно Италия не е допуснала явна грешка, като е счела, че е била налице неефективност на пазара по тази група маршрути;

— Палермо — Устика. CdI е обслужвало, а SNS обслужва целогодишно както фериботни, така и високоскоростни линии. Ustica Lines и NGI са извършвали дейност на този пазар: първото дружество е осигурявало високоскоростни услуги, а второто — фериботни услуги. Комисията отбелязва първо, че Ustica Lines и NGI също са компенсирани от Сицилия за предоставянето на тези услуги по отделни договори. Освен това и двамата оператори са предоставяли фериботни услуги с плавателни съдове, предмет на различни изисквания по отношение на капацитета, които при NGI включват превоз на опасни товари. Нещо повече, изискваната честота е била различна от тази, осигурявана от CdI, а по-късно от SNS, тъй като за разлика от тях другите оператори не е трябвало да предлагат ежедневни връзки. Pan Med заяви, че конкурентите са предлагали сходни услуги в тази група маршрути (вж. съображение 272. Pan Med обаче не посочи кои са били тези конкуренти, нито доказа защо смята услугите им за сходни или сравними с тези, извършвани от CdI, а по-късно от SNS. Предвид гореизложеното Комисията отбелязва, че всички оператори, обслужващи тази група маршрути целогодишно, са предлагали услугите си срещу публична компенсация. Това обстоятелство, наред с географските и демографските характеристики на Устика (много малък остров с около 1 300 жители), показва, че транспортните връзки, необходими за да се гарантира териториално единство, не е било възможно да се осигурят в достатъчна степен само на пазарен принцип. Поради това Комисията заключава, че с оглед единствено на търговския си интерес никой друг оператор не би предоставял услуги на равнището, което се изисква съгласно новото споразумение. Следователно Италия не е допуснала явна грешка, като е счела, че е била налице неефективност на пазара по тази група маршрути.

(349) С оглед на горепосоченото Комисията заключава, че към момента на възлагането нуждите от обществена услуга не е било възможно да бъдат осигурени единствено на пазарен принцип. В това отношение Комисията отбелязва също, че по всички групи маршрути, които понастоящем се обслужват от SNS съгласно новото споразумение, донякъде сравнимите услуги, предоставяни от другите оператори, също са били субсидирани и във всеки случай не са били напълно еквивалентни от гледна точка на непрекъснатостта, редовността, капацитета и качеството, поради което не са удовлетворявали напълно нуждите от обществени услуги, определени от Италия в новото споразумение.

3) Подход, водещ до най-малко вреди

(350) Комисията отбелязва, че италианските органи са избрали да сключат договор за обществена услуга с един оператор (CdI, а по-късно SNS), вместо да наложат задължения за обществена услуга на множество оператори. Въз основа на предоставената от Италия информация Комисията приема, че потребителското търсене (както е посочено по-горе, вж. съображения 334—340) не би могло да бъде задоволено чрез налагане на задължения за обществена услуга. За да се осигури предоставянето на редовни услуги през цялата година по всички групи маршрути, са необходими компенсации за обществена услуга. Когато съществуващите частни оператори не получават компенсация за обществена услуга, услугите се предоставят само през активния сезон (вж. съображение 348). Освен това анализът на подробните отчети за всеки маршрут съгласно новото споразумение показва, че всички маршрути, обслужвани от SNS през 2017, 2018 и 2019 г., са губещи по своята структура, така че без никаква компенсация за обществена услуга те не биха били обслужвани с необходимите честота, капацитет и качество ([132]). Ecorys е достигнало до подобно заключение в доклада си до Комисията (вж. съображение 119). Освен това Комисията

([132]) За периода 11 април — 31 декември 2016 г. SNS отчита положителни резултати по линиите ALC/6 и ALD/3 bis. Комисията обаче отбелязва, че CdI е обслужвало линиите през значителна част от неактивния сезон през 2016 г. (1 януари — 10 април), когато маршрутите обикновено не са печеливши. Следователно фактът, че SNS не е обслужвал линиите през този период, вероятно е изкривил финансовите резултати за тези маршрути за 2016 г.

взема под внимание аргумента на Италия, че изборът на договор за обществена услуга е бил необходим и с оглед на приватизацията на Siremar. По-конкретно Италия твърди, че обявяването на търг на активи на Siremar, заедно с нов договор за обществена услуга, позволява i) осигуряване на непрекъснатост на морската обществена услуга, ii) увеличаване на максималната стойност за държавата и iii) запазване на заетостта. Поради тази причина Комисията се съгласи Италия да обяви на търг стопанското подразделение Siremar заедно с новото споразумение (вж. съображение 136). По този начин Комисията също така прие и потвърждава в настоящото решение, че Италия не би могла да се позовава на задължения за обществена услуга, които се прилагат по отношение на всички оператори, а по-скоро би сключила един-единствен договор за обществена услуга първоначално със CdI, а по-късно със SNS.

Заключение

(351) Въз основа на горепосочената оценка Комисията заключава, че Италия не е допуснала явна грешка при определяне като УОИИ на услугите, възложени на CdI, а по-късно на SNS. Следователно съмненията, изразени от Комисията в решението от 2012 г., са разсеяни.

(352) За да заключи, че е изпълнен първият критерий по делото Altmark, Комисията все пак трябва да провери дали задълженията за обществена услуга, възложени на CdI, а по-късно на SNS, са ясно определени. В тази връзка Комисията отбелязва, че задълженията за обществена услуга са ясно посочени в новото споразумение и приложенията към него (които включват например спецификации на корабите за всеки маршрут). По същия начин правилата, уреждащи компенсацията, са описани подробно в споразумението, закона от 2009 г. и директивата на CIPE. Новото споразумение също така е с ясен срок на действие (12 години), определя CdI, а по-късно SNS, като оператор на обществена услуга и съдържа мерките за избягване и възстановяване на евентуална свръхкомпенсация (вж. също раздел 2.3.4). Следователно Комисията заключава, че първият критерий по делото Altmark е спазен.

Приоритет за акостиране

(353) В член 19-*ter*, параграф 21 от Наредба-закон 135/2009 ясно се посочва, че приоритетът за акостиране е необходим, за да се гарантира териториалното единство с островите и с оглед на задълженията за обществена услуга на дружествата от бившата Tirrenia Group, включително Siremar. В действителност, ако дружествата, на които са възложени задълженията за обществена услуга, не се ползват от приоритет за акостиране, е възможно (понякога) да им се наложи да изчакат своя ред преди акостиране и по този начин да възникнат закъснения, които биха попречили на целта за осигуряване на надеждна и удобна свързаност за гражданите. Редовно разписание наистина е необходимо, за да се задоволят нуждите от мобилност на населението на по-малките острови и да се допринесе за икономическото развитие на съответните острови. Освен това, тъй като в новото споразумение има определени задължения по отношение на графиците, например да се вземат предвид разписанията на други превозни средства (като автобуси), приоритетът за акостиране спомага да се гарантира, че пристанищата разпределят местата и часовете за акостиране по начин, който дава възможност на оператора на обществена услуга да спазва задълженията си за обществена услуга. Този приоритет за акостиране е прехвърлен на CdI, а по-късно на SNS след придобиването на стопанското подразделение Siremar. Във връзка с това Комисията счита, че тази мярка е предоставена, за да се даде възможност на CdI, а по-късно на SNS, да изпълнява задълженията си за обществена услуга, които представляват действителни УОИИ (вж. съображение 351). Следователно по отношение на приоритета за акостиране също е изпълнено първото условие от решението по делото Altmark.

8.1.3.2. Втори критерий по делото Altmark

(354) Комисията припомня, че в решението от 2012 г. (вж. съображение 205 от него), тя изрази предварителното становище, че вторият критерий от решението по делото Altmark е спазен.

(355) В този контекст Комисията отбелязва, че параметрите, въз основа на които е изчислена компенсацията, са предварително установени и са спазени изискванията за прозрачност в съответствие с втория критерий по делото Altmark.

(356) По-специално параметрите, въз основа на които е изчислена компенсацията, са подробно обяснени в директивата на CIPE и са приложени в новото споразумение (и приложенията към него), докато максималните суми за компенсация са определени в закона от 2009 г. Методът за изчисляване на компенсацията, включително например отчитането на разходните елементи, са подробно описани в директивата на CIPE. Тъй като приоритетът за акостиране не включва прехвърляне на каквито да било финансови средства на оператора, предоставящ услугата, Комисията счита, че при тази мярка е спазен вторият критерий по делото Altmark.

(357) Следователно Комисията заключава, че второто условие от решението по делото Altmark е спазено.

8.1.3.3. Трети критерий по делото Altmark

(358) Според третия критерий по делото Altmark компенсацията не може да превишава необходимото за покриване изцяло или отчасти на разходите, направени при изпълнението на задълженията за обществена услуга, като се имат предвид свързаните с тях приходи, както и разумна печалба.

(359) В решението по делото Altmark обаче не е дадено точно определение за разумна печалба. Според Съобщението за УОИИ разумна печалба следва да означава процентът на възвръщаемост на капитала, който би бил изискван за типично предприятие, което обмисля дали да предоставя или не услуга от общ икономически интерес за цялата продължителност на възлагане, като взема предвид равнището на риска. Равнището на риска зависи от съответния сектор, вида на услугата и характеристиките на компенсационния механизъм.

(360) В решението от 2012 г. Комисията изрази съмнения по отношение на пропорционалността на платената на CdI компенсация. По-специално Комисията изрази предварителното становище, че рисковата премия от 6,5 % не отразява подходящо ниво на риска, тъй като поначало изглежда, че CdI не е поемало рисковете, които обикновено се поемат при изпълнението на такива услуги. По-конкретно разходните елементи, които са взети под внимание за целите на изчисляването на компенсацията, включват всички разходи, свързани с предоставянето на услугата, и са взети предвид например промените в цените на горивата. В резултат на това Комисията счете на този етап, че CdI може да е било свръхкомпенсирано.

(361) Комисията отбелязва, че определени аспекти от определения в новото споразумение метод за компенсация действително намаляват понесения от CdI, а по-късно от SNS, търговски риск. По-специално максималните тарифи, които операторът може да начисли, се коригират ежегодно, за да се отчете инфлацията и да се отразят колебанията в разходите за гориво. Освен това новото споразумение съдържа редица клаузи, целящи да се поддържа икономическо-финансовото равновесие на обществената услуга (вж. съображение 130). По-специално, в случай че компенсацията за обществена услуга би била недостатъчна за покриване на разходите за услугите, възложени с новото споразумение, тези клаузи позволяват да се преразгледат i) обхватът на тези услуги, ii) начинът, по който се предоставят услугите (напр. вида кораби), или iii) максималните тарифи.

(362) Горепосочените клаузи обаче подлежат на редица ограничения. По-специално съгласно член 8 от новото споразумение икономическо-финансовото равновесие на обществената услуга се преразглежда само на всеки три години. Ако този преглед показва, че компенсацията не е достатъчна за покриване на разходите за обществената услуга, тогава операторът и италианските органи могат единствено да се договорят да направят промени за следващия тригодишен период. В случай че приходите или разходите за обществената услуга показват непредвидени структурни разлики от повече от 3 % или по ниски от определените в новото споразумение стойности, член 9 от него позволява страните да поискат (при спазването на редица условия) преразглеждане на икономическо-финансовото равновесие. Съгласно и двата члена подобни промени (ако има такива) са резултат от процедура по водене на преговори и докато не бъде постигнато споразумение, операторът трябва да продължи да изпълнява обществената услуга без промяна. В резултат на това операторът остава частично изложен на риска от недостатъчен размер на компенсацията за покриване на разходите за предоставяне на услугата. Въпреки че членове 8 и 9 от новото споразумение могат да бъдат използвани за възстановяване на икономическо-финансовото равновесие, това се прави само в перспектива и не е възможна корекция с обратна сила.

(363) Както бе обяснено по-горе в съображения 49—58, в директивата на CIPE се предвижда рисковата премия в размер на 6,5 % да бъде използвана за определяне на възвръщаемостта на капитала, като се използва формулата за WACC. Конкретно за Siremar Италия първоначално е използвала коефициент „бета“ от 0,56 за тази формула. Коефициентът „бета“ отразява риска от дейността, извършвана от оператора, а неговата стойност показва, че при изчисляването на възвръщаемостта на капитала Италия е взела предвид факта, че рискът от дейността, извършвана от оператора, е значително по-нисък от пазарния риск. В хода на официалното разследване обаче (вж. съображение 218) Италия разясни, че тъй като със закона от 2009 г. е въведена пределна стойност на размера на компенсацията, е решено изчисляването да се опрости чрез прилагането на тези 6,5 % като фиксирана възвръщаемост на капитала. Италианските органи показаха също, че прилагането на цялостната методология, определена в директивата на CIPE, би довело до възвръщаемост на капитала, която надвишава 6,5 % (т.е. 8,87 %). Поради тази причина Италия счита, че техният опростен подход е консервативен и не позволява по-висока компенсация за оператора от установената в директивата на CIPE.

(364) В контекста на горепосоченото в съображение 363 от решението за Tirrenia/CIN от 2020 г. Комисията сравни възвръщаемостта на капитала от 6,5 %, която е била приложена и при изчисляването на компенсацията на дружеството, предмет на посоченото разследване (т.е. CIN), със средната възвръщаемост на капитала, генерирана от референтна група през 2011 г. (годината преди услугата да бъде възложена за първи път на CdI). Референтната група се състоеше от избрани фериботни оператори, които предлагат морски линии в Италия или между Италия

и други държави членки ([133]). Комисията отбелязва, че Siremar е оператор, сравним по размер със CIN. Въпросните маршрути обаче са различни от тези, обслужвани от CIN, тъй като са по-кратки и свързват по-малки острови. Комисията е на мнение, че макар референтната група да е относима и към Siremar, дейностите на дружеството могат да се считат за по-рискови, което означава, че по-високата рискова премия би била обоснована. Анализът показа, че възвръщаемостта на капитала, реализирана от CdI, а по-късно от SNS, е малко под средната за референтната група. От това сравнение става ясно, че през годината преди възлагането на услугите на CdI, 6,5 % възвръщаемост на капитала за морския сектор не е била необоснована.

(365) Най-важното е, че Комисията отбелязва, че независимо от сумата, на която операторът би имал право въз основа на горепосочената методология (включително възвръщаемостта на капитала), на практика в крайна сметка SNS никога не може да получи повече от определената в закона от 2009 г. максимална сума (т.е. 55 694 895 EUR). Същото важи и за CdI в периода, в който то е извършвало обществените услуги съгласно новото споразумение. Тази сума, която е определена през 2009 г. и никога не е коригирана спрямо инфлацията, най-вероятно е консервативна, тъй като е почти с 17 % по-ниска от необходимата на Siremar, за да предоставя услугата през същата година ([134]). Независимо дали задълженията за обществена услуга са поверени на CdI или на SNS, данните за периода 2012—2019 г. в таблица 7 показват, че през всичките години компенсацията за обществена услуга е била недостатъчна, за да покрие нетните разходи за услугата, включително 6,5 % възвръщаемост на капитала ([135]). През 2012 г. CdI действително е получило малка свръхкомпенсация, но тя е била неутрализирана напълно от загубите през 2013 и 2014 г. CdI обаче предоставя услугата само през месеците август до декември. Този период включва месеца с най-високи приходи (август), когато търсенето от туристи е най-голямо, и не включва първите месеци на годината, когато търсенето е много малко. Подобно съображение важи и за компенсацията, получена от SNS през 2016 г. Свръхкомпенсирането, което SNS е получило през същата година — което също е неутрализирано напълно през следващите години — се дължи на факта, че SNS е предоставяло услугата само през периода 11 април — 31 декември 2016 г., който не включва първите три месеца на годината. В съответствие с точка 47 от рамката за УОИИ от 2011 г. Комисията оценява дали е била налице свръхкомпенсация през целия срок на договора. За периода 2012—2019 г. SNS и CdI, взети заедно, са получили приблизително 30,3 милиона евро по-малко в сравнение със сумата, изчислена по методологията, включително 6,5 % възвръщаемост. Тази цифра потвърждава, че клаузите за преразглеждане в новото споразумение не защитават оператора от рисковете, свързани с предоставянето на обществената услуга. Независимо от някои колебания през годините, възвръщаемостта на капитала, реализирана от стопанското подразделение Siremar през целия период (до 2019 г.), следователно е приблизително – 4,7 %, а не 6,5 %, както е предвидено първоначално от Италия. В действителност общият размер на компенсацията, получена от CdI и SNS през периода 2012—2019 г., е по-нисък от нетния разход, възникнал при предоставянето на обществена услуга, дори да се допусне възвръщаемост на капитала от 0 %. Както е показано на таблица 7, CdI и SNS, взети заедно, биха имали нужда от допълнителна компенсация от приблизително 12,7 милиона евро само за да покрият нетните си разходи. Заключението, че клаузите за преразглеждане на новото споразумение не защитават оператора от всички рискове, важи и за SNS само по себе си (период 2016—2019 г.): SNS е получило приблизително 23,3 милиона евро по-малко от сумата, изчислена съгласно методологията, включваща 6,5 % възвръщаемост на капитала; реализираната възвръщаемост на капитала за SNS е около – 11,8 %, а не 6,5 %, както е предвидено първоначално от Италия; и SNS би имало нужда от допълнителна компенсация от приблизително 15 милиона евро само за да покрие нетните си разходи.

([133]) По-специално в групата бяха включени Minoan Lines Shipping, La Méridionale, Moby, Grandi Navi Veloci, Liberty Lines (известно преди като Ustica Lines), Grimaldi Group, Corsica Ferries, SNAV и Caronte & Tourist. Дружествата от бившата Tirrenia Group (напр. Caremar, Toremar) са били изключени от референтната група. В референтната група са включени и двете дружества, на които по-късно ще бъде възложено новото споразумение — Liberty Lines (известно преди като Ustica Lines) и Caronte & Tourist, обединено в съвместното предприятие SNS. По това време обаче тези две дружества са обслужвали различни линии, извън обхвата на първоначалното споразумение. Съответно Комисията не ги изключи от референтната група.

([134]) Комисията припомня, че 2009 г. е била последната година, през която Siremar е осъществявало дейност при нормални условия (т.е. все още не е въведено извънредно управление).

([135]) През тези години нетният капитал, инвестиран годишно от CdI и SNS, е средно 33,8 милиона евро.

Маршрути за обществена услуга	1/8/2012 - 31/12/2012 (CdI)	2013 (CdI)	2014 (CdI)	2015 (CdI)	11/4/2016 - 31/12/2016 (SNS)	2017 (SNS)	2018 (SNS)	2019 (SNS)	Общо
Постъпления	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
– Разходи	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
– Амортизации	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
= Нетни разходи за обществената услуга	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
+ Разумна печалба (6,5 %)	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
= Допустими за компенсиране	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
+ Действителна компенсация	23,346,079 €	55,694,895 €	55,694,895 €	55,694,895 €	40,297,059 €	55,694,895 €	55,694,895 €	55,694,895 €	397,812,508 €
= Свръхкомпенсиране/недостатъчно компенсиране	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	– 30,340,068 €

Таблица 7 — Нетен разход за обществената услуга, предоставяна от CdI и SNS през периода 2012—2019 г.

(366) Комисията отбелязва също така като положителен факт, че съгласно член 5 от новото споразумение операторът трябва да изпраща своите отчети за управлението (разделени по маршрут и заверени от независим одитор) на областната управа на Сицилия всяка година, за да може тя да провери дали е налице свръхкомпенсация. Това осигурява допълнителна защита, за да се гарантира, че операторът не може да се възползва от свръхкомпенсации. Италианските органи също предоставиха тези отчети за управлението за периода 2012—2019 г., като по този начин позволиха на Комисията да извърши изчисленията в таблица 7 ([136]).

(367) С оглед на горепосоченото Комисията заключава, че компенсацията за обществена услуга, предоставена на оператора, не превишава необходимото за покриване на разходите, направени при изпълнението на задълженията за обществена услуга, като се имат предвид свързаните с тях приходи, както и разумна печалба. По-специално Комисията счита, че предвидената в директивата на CIPE рискова премия от 6,5 % трябва да бъде оценена в комбинация с максималния размер на компенсацията, определен в закона от 2009 г. Като се има предвид това, възвръщаемостта на капитала, която CdI, а по-късно SNS, би могло да очаква от гледна точка на предварителния анализ, е била в съответствие с рисковете, които то е поело при предоставянето на обществените услуги съгласно новото споразумение. Следователно съмненията на Комисията относно изпълнението на третото условие от решението по делото Altmark са разсеяни.

(368) По отношение на приоритета за акостиране и евентуалното свръхкомпенсиране, което би могло да произтече от него, според Италия евентуално предимство от приоритета за акостиране не може да бъде определено в парично изражение (вж. съображение 227 по-горе). Във всеки случай Комисията отбелязва, че доколкото тази мярка би намалила оперативните разходи или би увеличила приходите на оператора на обществени услуги, тези ефекти ще бъдат отразени напълно във вътрешните сметки на оператора. Анализът на Комисията в съображение 365 потвърди, че в периода 2012—2019 г. CdI и SNS, взети заедно, не са получили свръхкомпенсация. Това важи и за SNS само по себе си, в годините, когато то е предоставяло услуги съгласно новото споразумение (периода 2016—2019 г.). Следователно Комисията заключава, че и по отношение на приоритета за акостиране е изпълнен третият критерий по делото Altmark.

8.1.3.4. Четвърти критерий по делото Altmark

(369) Четвъртият критерий по делото Altmark се счита за изпълнен, ако бенефициерът на компенсацията за извършване на конкретната УОИИ е избран вследствие на тръжна процедура, която създава условия за избор на кандидата, способен да предостави УОИИ при най-ниски разходи за съответната общност, или ако компенсацията е изчислена с оглед на разходите на ефективно предприятие.

(370) Според точка 63 от Съобщението за УОИИ най-простият начин за публичните органи да спазят четвъртото условие по делото Altmark е да проведат открита, прозрачна, и недискриминационна тръжна процедура в съответствие с Директива 2004/17/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([137]) и Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([138]).

(371) Освен това в точка 65 от Съобщението за УОИИ се посочва, че въз основа на съдебната практика на Съда на Европейския съюз провеждането на тръжна процедура изключва съществуването на държавна помощ само когато позволява избирането на участник в търга, способен да предостави услугата „на най-ниската цена за общността“.

(372) Комисията отбелязва, че в настоящия случай тръжната процедура се е състояла преди влизането в сила на Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([139]) (която се прилага за обществените поръчки, възложени за експлоатация на услуги за морски транспорт) и Директива 2014/25/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([140]). Към този момент са се прилагали Директива 2004/17/ЕО и Директива 2004/18/ЕО. Директива 2004/17/ЕО не се прилага обаче по отношение на услуги за морски транспорт като тези, предоставяни от Siremar ([141]).

([136]) С изключение на 2015 г. и първите месеци на 2016 г. (вж. бележки под линия 120 и 121). Комисията изразява съжаление, че Италия не е предоставила тези данни, но отбелязва, че те се отнасят само за последния период, през който CdI е предоставяло услугата, докато оценката на Комисията е съсредоточена върху SNS, както е обяснено в съображение 295.

([137]) Директива 2004/17/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. относно координирането на процедурите за възлагане на поръчки от възложители, извършващи дейност в секторите на водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги (ОВ L 134, 30.4.2004 г., стр. 1).

([138]) Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки и услуги (ОВ L 134, 30.4.2004 г., стр. 114).

([139]) Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО, (ОВ L 94, 28.3.2014 г., стр. 65).

([140]) Директива 2014/25/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. относно възлагането на поръчки от възложители, извършващи дейност в секторите на водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги и за отмяна на Директива 2004/17/ЕО (ОВ L 94, 28.3.2014 г., стр. 243).

([141]) В действителност в член 5 от Директива 2004/17/ЕО става ясно, че в нейния обхват са включени само транспортни услуги в областта на железопътния транспорт, автоматизираните транспортни системи, трамвайния, тролейбусния, автобусния транспорт или въжените линии.

(373) За разлика от тях обществените поръчки за морски, крайбрежен или речен транспорт, попадат в обхвата на Директива 2004/18/ЕО въз основа на съображение 20 от нея. Услугите за воден транспорт обаче са изброени в приложение II Б към тази Директива, което навежда на мисълта ([142]), че те са предмет само на член 23 и член 35, параграф 4 от нея. Това означава, че съгласно Директива 2004/18/ЕО обществена поръчка за услуги за морски транспорт е предмет само на задълженията относно техническите спецификации (член 23) и на задължението за публикуване на обявление за възлагане на обществена поръчка (след възлагането на поръчката и следователно в края, а не в началото на процедурата за възлагане: член 35, параграф 4. Всички останали правила, продиктувани от Директива 2004/18/ЕО — включително разпоредбите относно съдържанието на обявленията, които ще бъдат публикувани (член 36, параграф 1), и разпоредбите относно критериите за подбор (членове 45—52) — не са приложими към обществените поръчки за услуги за морски транспорт.

(374) Освен това Директива 2004/18/ЕО не се прилага в никакъв случай към концесиите за услуги, определени в член 1, параграф 4 от нея ([143]). Комисията отбелязва, че концесиите за услуги, при които е налице определен трансграничен интерес, все пак продължават да бъдат предмет на общите принципи за прозрачност и равно третиране от ДФЕС.

(375) Въз основа на горепосоченото Комисията заключава, че Директива 2004/18/ЕО може да се прилага само в случай на обществена поръчка, но не и когато тя засяга концесия за услуги. Освен това, тъй като настоящият случай се отнася до услугите за воден транспорт, ще се прилагат само някои от изискванията на Директивата. Във връзка с това Комисията счита, че за да докаже изпълнението на четвъртия критерий по делото Altmark, не може да се позовава само на спазването на директивите за възлагане на обществени поръчки. Поради тази причини по-долу Комисията преценява дали използваната от Италия тръжна процедура е била конкурентна, прозрачна и недискриминационна. За да изготви тази оценка Комисията, ще се позовава на съответните насоки, определени в нейното съобщение относно понятието за помощ ([144]) (по-специално в точка 89 и сл.).

Състезателен и прозрачен характер на тръжната процедура

(376) В точка 90 от съобщението относно понятието за помощ се определя, че тръжната процедура трябва да бъде състезателна ([145]), за да могат всички заинтересовани и отговарящи на условията кандидати да участват в процеса. Освен това съгласно точка 91 от въпросното съобщение процедурата трябва да бъде прозрачна, за да могат всички заинтересовани участници да бъдат еднакво и надлежно информирани на всеки етап от тръжната процедура. В тази точка се подчертава също, че достъпността на информацията, достатъчното време за заинтересованите участници и яснотата на критериите за подбор и възлагане представляват най-важните елементи на една прозрачна процедура за подбор, и се посочва, че търгът трябва да бъде достатъчно добре разгласен, така че всички потенциални оференти да го вземат предвид.

(377) Като предварителна бележка Комисията изтъква, че макар че съгласно италианското право ([146]) на извънредния комисар се предоставя възможността да участва в частни преговори с потенциални приобретатели, в настоящия случай тази възможност е използвана само във втория етап на процедурата, след като е публикувана и обявена покана за заявяване на интерес и с цел получаване на по-добри условия от CdI и SNS. В действителност в този случай е предпочетен открит търг, за да се гарантира, че стопанското подразделение Siremar ще бъде продадено на пазарна цена и следователно постъпленията от продажбата ще се увеличат в максимална степен. Тъй като не са провеждани частни преговори без публична покана, съмненията, изразени от Комисията в решението от 2011 г. относно тази възможност, са разсеяни.

(378) В този случай тръжната процедура е стартирана чрез публикуване на покана за заявяване на интерес за придобиването на стопанското подразделение Siremar в един международен и в няколко национални вестника и на избрани специализирани уебсайтове (вж. съображение 75). В тази покана *„всеки, който може да гарантира непрекъснатостта на услугата за морски транспорт“* се приканва да заяви своя интерес, като не се налагат някакви допълнителни условия. На потенциално заинтересованите страни е предоставено и достатъчно време (т.е. 16 дни), за да заявят своя интерес. В следващия етап от този процес, включващ комплексна проверка, на отговарящите на условията оференти са предоставени четири месеца за оценка на цялата съответна информация, за да могат да определят дали и доколко желаят да подадат оферта за стопанското подразделение Siremar.

([142]) Съгласно член 21 от Директива 2004/18/ЕО.

([143]) Член 1, параграф 4 от Директива 2004/18/ЕО гласи: *„Концесия за услуги“ е договор от същия вид като обществена поръчка за услуги с изключение на факта, че насрещната престация за предоставянето на услугите се състои или единствено в правото да се експлоатира услугата или в това право заедно с плащане“*.

([144]) Известие на Комисията относно понятието за държавна помощ, посочено в член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ C 262, 19.7.2016 г., стр. 1).

([145]) В бележка под линия 146 от съобщението относно понятието за помощ Комисията отбелязва, че в областта на държавните помощи съдилищата на Съюза често се позовават на „отворена“ тръжна процедура. Употребата на думата „отворена“ не се отнася обаче до конкретна процедура съгласно директивите за възлагане на обществени поръчки. По тази причина Комисията счита, че думата „състезателна“ изглежда по-подходяща, без това да цели отклонение от материалноправните условия, посочени в съдебната практика.

([146]) По-специално Наредба-закон 134/2008.

(379) Комисията отбелязва, че в поканата за заявяване на интерес е било разяснено, че стопанското подразделение Siremar ще бъде продадено съгласно специфичните правила на процедурата Marzano с изричната цел да се гарантира непрекъснатостта на услугата за морски транспорт съгласно режима на обществена услуга. Освен това в поканата се прави позоваване на член 19-*ter* от Наредба-закон 135/2009, в който се уточнява, че при приключване на тръжната процедура с купувача на стопанското подразделение Siremar ще бъде сключено ново споразумение. В този член се посочва също, че срокът на действие на това ново споразумение няма да бъде по-дълъг от дванадесет години, и се описва какво следва да съдържа то. Освен това в същия този член се определя максималният размер на компенсацията за Siremar в размер на 55 694 895 EUR годишно за целия срок на действие на новото споразумение. Накрая, в член 19-*ter* се посочва също, че приобретателят на Siremar ще запази приоритета за акостиране по маршрутите, предмет на обществена услуга.

(380) Както е посочено в решението от 2011 г., поканата за завяване на интерес не е съдържала конкретни подробности относно точните активи за продажба, критерия за възлагане и момента на провеждане на следващите етапи от тръжната процедура. Комисията счита, че въпреки това тръжната процедура е била достатъчно прозрачна като цяло поради посочените в следващите съображения причини.

(381) Първо, в поканата за заявяване на интерес е посочено, че оферентите трябва да са в състояние да *гарантират непрекъснатостта на услугата за морски транспорт*. Това е бил единственият критерий за подбор, който е приложила Италия, за да определи дали заинтересованите страни ще бъдат допуснати до участие в тръжната процедура. Макар че в поканата не е посочено как кандидатите биха могли да докажат, че отговарят на това изискване, по подразбиране това означава, че могат да се използват всякакви подходящи доказателствени средства ([147]). Комисията отбелязва, че нито една от петте заинтересовани страни не е била изключена, което показва, че всяка от тях действително е представила подходящи доказателства, че притежава достатъчно финансови средства, за да осигури непрекъснатостта на услугата. Комисията счита, че този критерий за подбор е бил ясен за всички заинтересовани оференти и е бил обоснован с оглед на преследваната цел.

(382) Второ, както е обяснено в съображение 379, позоваването на Наредба-закон № 135/2009 е дало ясен сигнал на заинтересованите страни, че след приключване на тръжната процедура ще бъде сключено ново споразумение (с максимален срок на действие от дванадесет години) и че годишният размер на компенсацията за обществена услуга е определен в максимален размер от 55 694 895 EUR годишно. Освен това в поканата за заявяване на интерес е посочено, че целта е била продажбата на стопанското подразделение, специализирано в предоставянето на обществената услуга. Освен това, както бе потвърдено от Италия, цялата съответна информация по отношение на обхвата на продажбата, включително проекта на споразумение, което ще бъде сключено между купувача и държавата, е била предоставена на петте страни, които са участвали в етапа на комплексна проверка. Това е дало възможност на тези страни да решат дали да подават оферта и ако решат да го направят, колко висока да бъде офертата. Комисията изтъква, че това е нормална практика при процедурите по продажба между частни оператори, когато търговска информация с чувствителен характер се предоставя само през етапа на комплексна проверка. Поради същата причина заинтересованите страни е трябвало да подпишат споразумения за поверителност, преди да им бъде предоставен достъп до съответната документация (вж. съображение 76). Въз основа на това Комисията счита, че от поканата за заявяване на интерес е било достатъчно ясно ([148]), че продажбата се отнася до стопанското подразделение Siremar, което е обвързано с новото споразумение. След като са заявили своя интерес, на страните е предоставен достъп до цялата необходима информация, за да вземат решение относно възможната оферта.

(383) Трето, по отношение на момента на провеждане на следващите етапи от тръжната процедура Комисията отбелязва следното. С писмо от 24 ноември 2010 г. заинтересованите оференти са поканени да участват в комплексната проверка. Съответните подробности относно конкретните следващи стъпки от процедурата, по-специално сроковете на процедурата и критериите за допускане до втория етап на комплексна проверка, са предоставени впоследствие на заинтересованите оференти в писмо на извънредния комисар от 2 февруари 2011 г. Комисията счита, че вероятно липсата на тази информация в поканата за заявяване на интерес ([149]) е обезкуражила потенциалните оференти да заявят своя интерес.

(384) Четвърто, Комисията отбелязва, че въз основа на поканата шест страни са заявили интереса си да придобият стопанското подразделение Siremar (вж. съображения 76 и 77). Сред тях са били някои от най-важните местни фериботни и корабни оператори: Caronte & Tourist S.p.A. и Ustica Lines S.p.A. (участващи със съвместна оферта), Riccardo Sanges & C. S.r.l., Traghetti delle Isole S.p.A. и Mediterranea Holding S.p.A. (в което участват като акционери някои опитни местни оператори и което се сдружава с други, за да създаде CdI). Комисията счита, че това потвърждава, че на всички потенциални оференти е предоставена достатъчна

([147]) Освен това, както е посочено в съображение 373, член 36, параграф 1 от Директива 2004/18/ЕО не се прилага по отношение на тази тръжна процедура. Следователно Италия не е била в действителност задължена да посочи критериите за подбор в поканата.

([148]) Комисията посочва, че Италия също така не е била задължена да предостави в поканата за заявяване на интерес подробно описание на точните активи за продажба и новия договор за обществена услуга, тъй като член 36, параграф 1 от Директива 2004/18/ЕО не е приложим по отношение на тази тръжна процедура.

([149]) Освен това, тъй като член 36, параграф 1 от Директива 2004/18/ЕО не е приложим по отношение на тази тръжна процедура, Италия също така не е била задължена да опише в поканата за заявяване на интерес как ще бъдат организирани следващите етапи на тръжната процедура.

възможност да заявят интереса си за участие в тръжната процедура. В този контекст Комисията посочва, че заинтересованите страни не е трябвало да следват утежняващи процедури и не би трябвало да са понесли значителни разходи, за да заявят интереса си. Достатъчно е било, че са доказали способността си да гарантират непрекъснатостта на услугата за морски транспорт. Шестте страни, които са заявили интерес, също отговарят на този критерий за подбор и съответно са били поканени да участват в етапа на комплексна проверка. Пет от тях са решили да го направят. Едва след този етап страните е трябвало да решат дали искат да подадат оферта и колко висока да бъде тя.

(385) Въз основа на горепосоченото Комисията счита, че като цяло тръжната процедура е била състезателна и прозрачна. По-специално намерението на Siremar да продаде дейността по предоставяне на обществена услуга (т.е. стопанското подразделение Siremar) е било обявено сред широк кръг, така че да достигне до всички възможни оференти на съответния регионален или международен пазар. Освен това Комисията отчита и това, че потенциалните оференти биха могли лесно да заявят интереса си и не е трябвало да се ангажират с нищо на този етап. При условие че е можело да докажат, че отговарят на единствения критерий за подбор, тези страни са получили цялата необходима информация и време, за да могат да решат дали и доколко искат да подадат оферта за стопанското подразделение Siremar. Поради тези причини Комисията счита, че опасенията ѝ, че тръжната процедура не е била достатъчно прозрачна поради възможни нередности в поканата за заявяване на интерес, са разсеяни.

Недискриминационен характер на тръжната процедура и най-високата цена като критерий

(386) В точка 92 от съобщението относно понятието за помощ се посочва, че недискриминационното третиране на всички оференти на всички етапи от процедурата и обективните критерии за подбор и възлагане, които са определени преди започването на процеса, представляват задължителни условия, за да се гарантира, че произлизащата от търга сделка отговаря на пазарните условия. Освен това в тази точка се посочва, че за да се гарантира равнопоставеното третиране, критериите за възлагане на договора трябва да позволяват участниците в търга да бъдат оценявани и сравнявани обективно. Освен това според точка 95 от съобщението относно понятието за помощ, когато публични органи продават активи, стоки и услуги, единственият значим критерий за подбора на купувача следва да бъде най-високата цена ([150]), като се вземат предвид също така поисканите договорни условия (например търговската гаранция на продавача).

(387) Както е посочено по-горе (вж. съображение 378), поканата за заявяване на интерес съдържа само едно условие за подбор, а именно, че оферентите трябва да могат да „*гарантират непрекъснатостта на услугата за морски транспорт*“. Всяка от шестте страни, подали петте заявления за заявяване на интерес в процедурата, също е отговаряла на условието за подбор и съответно е била поканена да участва в етапа на комплексна проверка. Комисията счита, че единственият приложим критерий за подбор в поканата за заявяване на интерес е бил обективен и е представен достатъчно ясно за всички заинтересовани страни.

(388) Петима от шестимата потенциални оференти решават да не участват в етапа на комплексна проверка. По време на този етап, проведен между ноември 2010 г. и март 2011 г., петимата потенциални оференти са получили достъп до залата за данни, съдържаща цялата необходима информация, въз основа на която да оценят стопанското подразделение, обявено за продажба (вж. съображение 77). На 2 февруари 2011 г. извънредният комисар е изпратил писмо, в което са описани подробно процедурата и изискванията за подаване на оферта (вж. съображение 383). По-конкретно в това писмо са определени ясно условията за продажбата: изготвяне на бизнес план за изпълнение на задълженията за обществена услуга, както е определено в проекта на споразумението, и предоставяне на необходимите гаранции за доказване на финансовата стабилност на оферента. Италия потвърди, че в случай на получаване на повече от една оферта единственият критерий за възлагане е щял да бъде най-високата цена. Всъщност именно с цел постигане на възможно най-висока цена между две валидни и сравними оферти Италия неколкократно възобновява процедурата, като в крайна сметка възлага стопанското подразделение на CdI през октомври 2011 г. (процедурата е приключена през юли 2012 г.) и впоследствие на SNS през април 2016 г. (вж. точка 2.3.3.2).

(389) Следователно съмненията, изразени от Комисията в решението от 2011 г., че с Наредба 134/2008 би се допуснало възлагането на поръчката да се основа на други критерии, са разсеяни. По време на различните етапи от тръжната процедура всички страни са били информирани по подходящ и равностоен начин, което им е позволило да подадат оферта, като познават напълно процедурата и изискванията. Комисията също така счита, че критерият за възлагане позволява обективно сравнение и оценка на офертите.

Гарантиране, че услугите са предоставени при най-ниски разходи за съответната общност

(390) В този случай Италия е обявила на търг новото споразумение, обвързано със стопанското подразделение Siremar, и при определени условия по отношение на числеността на персонала, а не само самото ново споразумение. В решението от 2012 г. Комисията застъпи предварително становище, че доколкото оферентите вече са били достатъчно оборудвани с кораби и екипажи, те биха понесли по-ниски разходи, ако са били задължени да поемат част от капиталовите активи и служителите на Siremar. Ето защо Комисията изрази предварителното

([150]) Вж. решение на Общия съд от 28 февруари 2012 г., *Land Burgenland и Австрия/Комисия*, съединени дела T-268/08 и T-281/08, ECLI:EU:T:2012:90, точка 87.

становище, че обявяването на търг на новото споразумение без задължение за поемане на тези плавателни съдове и екипаж, които са необходими на Siremar, за да изпълнява обществената услуга, би довело до по-ниски разходи за съответната общност.

(391) Тъй като Siremar е било голямо дружество в процедура по извънредно управление, неговият приобретател е трябвало съгласно общото национално право ([151]) да поддържа същата численост на персонала за срок от две години. Във връзка с това съгласно договора за прехвърляне на стопанското подразделение се изисква CdI, а по-късно SNS, да предложи заетост (въз основа на нови договори) на бившите служители на Siremar и да се въздържа от уволнения ([152]) за срок от две години. На първо място, Комисията отбелязва, че това изискване се основава на правно задължение, което не може да бъде пренебрегнато от италианските органи при структуриране на прехвърлянето на стопанското подразделение, и че това задължение е ограничено във времето, т.е. до две години. Комисията посочва също така, че стопанското подразделение Siremar е продължило да предоставя обществената услуга въз основа на определените в новото споразумение задължения за обществена услуга. В този смисъл Италия заяви, че CdI, а по-късно SNS ([153]), ще поеме само екипажа и административния персонал, необходим за предоставянето на обществената услуга. Като се има предвид, че разходите за заетост ще бъдат покрити от компенсацията, изплатена на SNS съгласно новото споразумение, Комисията счита, че на практика задължението за поддържане на равнищата на заетост не е обременяващо за CdI, а по-късно SNS. Следователно е малко вероятно това задължение да е понижило продажната цена на стопанското подразделение и това не би било възможно да осигури предимство на CdI, а по-късно на SNS. Това решение е било благоприятно и за Siremar (а оттам и за неговия собственик — Италия), тъй като дружеството не е трябвало да плаща разходи за прекратяване на договорите на персонала, който е нает отново от CdI, а по-късно от SNS. Комисията изтъква, че според изчисленията на Ecorys общите разходи за обезщетяване на целия персонал на Siremar биха възлизали най-малко на 34 милиона евро.

(392) Тъй като активите на стопанското подразделение Siremar са обвързани с нов договор за обществена услуга ([154]), приобретателят автоматично се задължава да спазван изискването за осигуряване на непрекъснатост на обществената услуга и придобива приоритета за акостиране. На първо място, Комисията отбелязва, че с договора за обществена услуга са били обвързани единствено активите, необходими за изпълнение на задълженията за обществена услуга. Всъщност един бързоходен ферибот, който не е бил счетен за необходим за тази цел, е бил продаден чрез отделна тръжна процедура. Второ, Комисията счита, че обвързването на активите на стопанското подразделение Siremar с новия договор за обществена услуга не води до по-ниска цена, отколкото ако активите и този договор биха били продадени отделно, поради следните причини:

— Както бе посочено по-горе, извънредният комисар на Tirrenia и Siremar е организирал отделни тръжни процедури за продажба на седем кораба, които не са част от стопанското подразделение нито на Tirrenia, нито на Siremar. От тези седем кораба само един е можело да бъде продаден на оферент, който е възнамерявал да продължи да го използва за целите на корабоплаването. Останалите шест кораба са можели да бъдат продадени единствено с цел нарязване за скрап. Освен това през март 2011 г. корабните брокери ([155]), които са били помолени да определят стойността на корабите на Siremar, са посочили, че те са относително стари и отговарят на нуждите на местните маршрути, които се обслужват с тях. Поради това пазарната им стойност на международните пазари е ограничена и те могат да се използват само по няколко маршрута в Средиземноморието. Поради тези причини и предвид сложната икономическа обстановка по това време изглежда малко вероятно останалите 18 кораба на Siremar да е могло бъдат продадени с цел корабоплаване (т.е. на по-висока цена от стойността им за скрап) ([156]). Комисията счита, че обвързването на тези кораби с договора за обществена услуга е дало възможност да се постигне по-висока цена ([157]) за корабите на Siremar, тъй като в замяна на експлоатацията на корабите по маршрутите за обществена услуга техният приобретател е щял да получи компенсация за обществена услуга за период от дванадесет години;

— В решението от 2012 г. Комисията обърна внимание на възможността оферентите вече да са били оборудвани с достатъчно кораби и екипажи и да са предпочели да не купуват корабите на Siremar и да наемат неговите служители. Комисията обаче отбелязва, че през 2010 г. стопанското подразделение Siremar е разполагало общо

([151]) Съгласно член 63, параграф 2 от Законодателен указ 270/1999 всеки потенциален приобретател на стопанско подразделението на голямо дружество в процедура по извънредно управление трябва да поеме ангажимент да поддържа числеността на персонала (т.е. броя на работниците) и да продължи стопанските дейности най-малко за две години след придобиването.

([152]) Освен при точно определени обстоятелства.

([153]) Както е договорено със синдикатите през ноември 2011 г., това на практика означава всички служители на стопанското подразделение към момента на подписване на договора за продажба.

([154]) Проект на този договор е бил достъпен за всички оференти в залата за данни. Освен това основните му разпоредби вече са били определени в член 19-ter от Наредба-закон 135/2009.

([155]) Ferrando & Massone Srl.

([156]) Всъщност в доклада на Ferrando & Massone Srl се отбелязва, че два от корабите нямат финансова стойност.

([157]) Това е така, тъй като когато корабът все още не е в края на полезния си живот, неговата стойност за целите на корабоплаването би била по-висока от стойността му за скрап. При сценария, при който корабите се продават отделно, е вероятно поне един от тези кораби да бъде продаден на стойността му за скрап. Следователно чрез обвързване на корабите с договора за обществена услуга всички кораби, които са годни за корабоплаване, може да продължат да се експлоатират и следователно могат да бъдат продадени на по-висока цена от стойността им за скрап.

с приблизително 500 души персонал и 18 кораба. Комисията счита, че е малко вероятно потенциалните оференти да са имали такива значителни ресурси и активи, които да са леснодостъпни за (пре)разпределение, за да изпълняват определените в новото споразумение задължения за обществена услуга. Това се потвърждава и от факта, че в новото споразумение се съдържат специфични изисквания, например по отношение на капацитета и скоростта, за корабите, които следва да се използват по маршрутите, предмет на обществена услуга. Всеки оператор, който е разполагал с необходимите ресурси, вероятно вече ги е използвал по други маршрути и преразпределението им в съответствие с новото споразумение непременно би довело до загуба на приходите от предишното им използване. В тази връзка Комисията отбелязва, че нито SNS, нито CdI не са заявили пред нея, че биха предпочели да не е било наложително да купуват корабите на Siremar.

(393) За да се увери, че обвързването на новото споразумение със стопанското подразделение на Tirrenia и свързаното с персонала условие не са обременяващи за CdI, а по-късно за SNS, в хода на официалното разследване Комисията възложи проучване на независимия експерт Ecorys (вж. съображения 117—121). От Ecorys бе поискано да установи пазарната стойност на стопанското подразделение Siremar без каквито и да е свързани с това условия. Ecorys също е заключило, че ако стопанското подразделение Siremar е било продадено, без това да е обвързано с някакво условие, и по-специално без новия договор за предоставянето на обществената услуга (а оттам и без задължението да се осигури непрекъснатостта на посочената обществена услуга), дружеството е щяло да бъде продадено на неговата ликвидационна стойност, оценена на –0,3 милиона евро. Ecorys основава това заключение на предположението, че стопанското подразделение Siremar не би могло да продължи своите операции по доходоносен начин без компенсация за обществена услуга. Ecorys е отбелязало, че тази ликвидационна стойност е по-ниска от стойността, получена в резултат на тръжната процедура, и е посочило, че поради това незабавната ликвидация (по същество продажба на корабите) не е била подходяща алтернатива за оператора в условията на пазарна икономика. Освен това Ecorys е сравнило дела на разходите за труд в общите приходи и съотношението разходи/труд в стопанското подразделение Siremar с тези в няколко съпоставими фериботни дружества. При анализа не е била установена съществена разлика в числеността на персонала или в структурата на разходите за персонал, която би могла да наведе на мисълта, че са налице излишъци по отношение на персонала или прекомерни разходи за труд. Поради това потенциален купувач би разполагал с малка свобода на действие от гледна точка на освобождаване или замяна на част от персонала. Въз основа на това Ecorys заключава, че няма елементи, които да показват, че условието по отношение на работната сила е оказало някакво съществено въздействие върху стойността на стопанското подразделение Siremar. Следователно Комисията заключава, че обвързването на новото споразумение със стопанското подразделение Siremar и условието по отношение на работната сила не са довели до понижаване на продажната цена на стопанското подразделение.

(394) В обобщение, условието за поддържане на равнищата на заетост се налага от общото вътрешно законодателство, а не от продавача. Освен това въпросното условие не е обременяващо за приобретателя на стопанското подразделение Siremar, както се потвърждава и от независимия експерт на Комисията — Ecorys. Не може да се счита, че условието да се гарантира непрекъснатостта на обществената услуга, което е пряка последица от обвързването на активите и задължението за обществена услуга, е довело до понижаване на цената. Напротив, както се твърди по-горе и както е потвърдено от Ecorys, отделната продажба на активите би довела до по-ниска цена. Освен това е малко вероятно да е имало потенциални оференти, които да са били заинтересовани от придобиването на договора за обществена услуга, без да получат активите, предвид големия брой кораби и екипаж, необходими за извършване на обществената услуга. Следователно Комисията заключва, че всеки продавач, действащ според принципите на пазарната икономика, би решил да продаде активите на стопанското подразделение Siremar заедно с нов договор за обществена услуга, за да получи най-високата цена. Въз основа на това Комисията заключава, че Италия не е включила условия, които е вероятно да понижат цената или които частен продавач не би търсил. Ето защо Комисията заключава, че съмненията ѝ, че обявяването на търг на новото споразумение, заедно със стопанското подразделение Siremar и свързаните с персонала условия, не би довело до най-ниските разходи за съответната общност, са разсеяни.

(395) Въз основа на описаната по-горе оценка (вж. съображения 376—394) Комисията заключава, че тръжната процедура е била открита, прозрачна и недискриминационна в съответствие с правилата за обществените поръчки.

(396) В точка 68 от Съобщението за УОИИ обаче се посочва, че „при процедури само с една оферта, не може да се приеме, че тръжната процедура е достатъчна, за да гарантира най-ниските разходи за обществото“.

(397) В това отношение Комисията отбелязва най-напред, че в процедурата за продажба на стопанското подразделение Siremar, обвързано с новото споразумение, първоначално са получени две оферти. За купувач на стопанското подразделение първоначално е определен един от оферентите — CdI. В последния етап от процедурата, след решенията на италианските административни съдилища, с които се изключва CdI, SNS потвърждава предходната си оферта, която може да се тълкува като единствената подадена валидна оферта.

(398) Комисията обаче счита, че при конкретните фактически обстоятелства на тази процедура, подходящият момент, в който следва да се определи дали е подадена повече от една оферта и следователно дали може да се приеме, че тръжната процедура е довела до най-ниските разходи за общността, следва да бъде моментът, в който първоначално е изготвена спечелилата оферта на SNS, т.е. май 2011 г. Това е моментът, в който SNS е оценило

стойността на стопанското подразделение, обвързано с новото споразумение, а по това време в процедурата са участвали две конкуриращи се страни: CdI и SNS. Освен това Комисията отбелязва, че CdI всъщност временно е спечелило търга, поело е стопанското подразделение и е предоставяло услугата между 2012 и 2016 г., преди решенията на административните съдилища да доведат до възобновяване на процедурата и до окончателното възлагане на стопанското подразделение на SNS. При тези обстоятелства, за целите на оценката на съответствието с четвъртия критерий по делото Altmark, следва да се счита, че CdI също е представило оферта в тази процедура и следователно тази оферта може да се счита за достатъчна, за да се гарантира, че процедурата е довела до най-ниските разходи за общността.

(399) Въз основа на гореизложеното Комисията заключава, че четвъртият критерий по делото Altmark е изпълнен в настоящия случай.

Строги предпазни мерки при изготвянето на процедурата

(400) Като допълнителен аргумент Комисията отбелязва, че ако подходящият момент, в който следва да се определи дали чрез тръжната процедура е постигната пазарна цена, е моментът, в който последната оферта на SNS е била окончателно потвърдена, т.е. януари 2016 г., което Комисията оспорва, тогава в търга всъщност е подадена само една оферта, тъй като SNS е било единствената страна в процедурата на този етап. Следователно такава тръжна процедура обикновено не би била достатъчна, за да се гарантира, че не е налице предимство за спечелилия.

(401) В своето Ръководство за УОИИ обаче Комисията диференцира позицията, изразена в точка 68 от Съобщението за УОИИ ([158]), като заявява, че *„това не означава, че не може да има случаи, в които, поради особено строги предпазни мерки в записъла на процедурата, процедура с една подадена оферта може и да е достатъчна, за да гарантира, че услугата се предоставя при „най-ниски разходи за общността“.*

(402) Комисията счита, че в разглеждания случай, както и при приватизацията на стопанското подразделение на Tirrenia, оценена с решението за Tirrenia/CIN от 2020 г., такива предпазни мерки са налице. По-специално:

— Тръжната процедура е организирана по такъв начин, че да се увеличи максимално интересът от страна на оферентите. Освен това тези потенциални оференти не е трябвало да следват утежняващи процедури и не би трябвало да търпят значителни разходи, за да заявят интереса си. В резултат на това са получени пет заявления за интерес от шест италиански субекта, които са поканени да участват в етапа на комплексна проверка (вж. съображение 388).

— Реална конкуренция е била възможна до края на тръжната процедура. По-специално в етапа на комплексна проверка са поканени шестима потенциални оференти. Двама от тях (т.е. Ustica Lines S.p.A. и Caronte & Tourist S.p.A.) създават съвместно предприятие и внасят обвързваща оферта под името SNS. Mediterranea, което също обединява усилия с местни частни оператори, за да създаде CdI, внася друга оферта. Въз основа на техния профил Комисията счита, че останалите две страни, които са участвали в етапа на комплексна проверка, са имали основание да проявят действителен интерес към подаването на оферта (напр. вече са извършвали дейност в сектора и/или в Италия).

— Минималната цена е определена предварително въз основа на оценката, изготвена от назначения от Италия независим експерт (вж. съображение 78). Тази минимална цена е била достъпна за всички потенциални оференти в залата за данни и с нея е установена относително висока отправна точка за началните оферти. Всъщност, както е посочено в съображение 79, в първия кръг не са подадени никакви обвързващи оферти, което показва, че минималната цена, определена за стопанското подразделение Siremar, е била доста висока. Всъщност, макар че тази висока минимална цена е помогнала да се гарантира, че процедурата доведе до най-малко разходи за общността, тя може същевременно да е обезкуражила другите двама потенциални оференти да подадат оферта.

— Първата валидна оферта на CdI е била достъпна в залата за данни и останалите оференти са били изрично поканени да представят по-добра оферта. По молба на SNS срокът за подаване на по-добри оферти впоследствие е удължен от извънредния комисар. След като SNS също подава офертата си и тъй като получените две обвързващи оферти трудно подлежат на сравнение, процедурата неколкократно е била възобновявана и всеки път страните са били поканени да представят подобрени оферти. Поканата за представяне на по-добри оферти е особено строга предпазна мярка, която следва да гарантира получаването на възможно най-високата оферта (и следователно най-ниски разходи за съответната общност). В тази процедура наличието на двама сериозни оференти и кореспонденцията между Siremar под ИУ и CdI и SNS показва, че е имало истинска конкуренция. Фактът, че тази конкуренция е била временно нарушена поради насрещната гаранция, която е създала предпоставки търгът да бъде спечелен първоначално от CdI, не поставя това заключение под

([158]) Вж. по-специално отговора на Комисията на въпрос 68 в работния документ на службите на Комисията „Ръководство за прилагането на правилата на Европейския съюз в областта на държавната помощ, обществените поръчки и вътрешния пазар към услугите от общ икономически интерес“ от 29 април 2013 г. (вж.: http://ec.europa.eu/competition/state_aid/overview/new_guide_eu_rules_procurement_bg.pdf).

въпрос. Тъкмо обратното, това още веднъж показва, че е била налице действителна конкуренция между оферентите, дори процедурните правила да не са били спазени при тези конкретни обстоятелства.

(403) Комисията счита, че предвид горепосочените предпазни мерки, включително най-вече минималната цена и поканата за подаване на по-високи оферти, тръжната процедура е била достатъчна, за да осигури предоставянето на услугата при най-ниски разходи за съответната общност, дори в последния етап от процедурата да е била подадена само една валидна оферта. С цел пълнота Комисията отбелязва, че разглежданият случай се различава от следните случаи, при които е подадена една оферта:

— При тръжната процедура за обслужването на бърза пътническа морска линия между Месина и регион Калабрия само Ustica Lines е подало оферта. Това дружество обаче е било и единственото, което е заявило интерес, поради което не е била възможна реална конкуренция. В този случай Комисията безусловно стигна до заключението, че четвъртото условие по делото Altmark не е изпълнено и че компенсацията за обществена услуга представлява държавна помощ ([159]). Комисията припомня, че в разглеждания случай шест страни са заявили своя интерес, а пет от тях са участвали в заключителната част от тръжната процедура;

— В тръжната процедура за възлагане на концесиите по разпространение на периодични издания в Белгия само bpost (заварения оператор на тази УОИИ) е подало оферта. Макар че първоначално интерес за участие в тръжната процедура са заявили три дружества, едно от дружествата се е оттеглило преди изтичането на срока за подаване на оферта, а друго дружество е обявило, че вече не желае да подава оферта (при все че го направило три дни след като bpost е подало своята оферта). Въпреки това белгийските органи твърдят, че по време на тръжната процедура е била налице реална конкуренция и че е имало достатъчни предпазни мерки, които да гарантират, че тръжната процедура е довела до най-ниски разходи за съответната общност. Комисията обаче установи, че в този случай предпазните мерки не са били достатъчни, и следователно заключи, че четвъртото условие по делото Altmark не е изпълнено и че компенсацията за обществена услуга представлява държавна помощ ([160]). Докато италианските органи са използвали открита тръжна процедура, белгийските органи са организирали процедура на договаряне ([161]), като тези процедури съгласно точка 66 от Съобщението за УОИИ *„могат да бъдат счетени за достатъчни да отговарят на четвъртия критерий по делото Altmark само в извънредни случаи“*. Комисията посочва, че освен тази важна разлика предпазните мерки в случая с bpost също са напълно различни от тези, приложими в посочения случай. И накрая, трябва да се отбележи, че в случая с bpost заварения оператор на УОИИ е спечелил търга, след като е подал единствената оферта при само един присъстващ възможен конкурент. В разглеждания случай търгът е спечелен от оферент (SNS), който не е имал връзка със заварения оператор на УОИИ, като са участвали други потенциално конкурентни оференти и са били въведени горепосочените предпазни мерки. Поради тези причини Комисията заключава, че обстоятелствата по случая bpost не са сравними с тези в настоящия случай.

(404) Освен това Комисията отбелязва, че тръжната процедура, използвана за продажба на стопанското подразделение Siremar, се различава значително от процедурата, използвана за избора на оператора на услугите за корабоплаване между континенталната част на Франция и Корсика ([162]) („делото SNCM“), поради следните начини:

— Френските органи са възложили обществената услуга въз основа на процедура на договаряне с предварително публикувано обявление. Съгласно точка 66 от Съобщението за УОИИ такива процедури *„могат да бъдат счетени за достатъчни да отговарят на четвъртия критерий по делото Altmark само в извънредни случаи“*. Тъкмо обратното, италианските органи са използвали открита тръжна процедура, като частни преговори са се водили едва на последния етап от процедурата, за да се сравнят и подобрят вече получените оферти.

— Макар че при делото SNCM са подадени две оферти, едната от тях е отхвърлена въз основа на един критерий за подбор. Следователно двете оферти не са били сравнени по тяхното същество, за да се запази по-голямото икономическо предимство за едната. Следователно дори и да са били действително подадени две оферти, това не е било достатъчно, за да се гарантира ефективна конкуренция. В тръжната процедура за Siremar обаче са участвали пет страни в последния етап и са били подадени две оферти (вж. съображение 398). Дори да се приеме, че за целите на оценката съгласно четвъртия критерий по делото Altmark в крайна сметка само SNS е подало валидна оферта, което Комисията оспорва, действителна конкуренция е била налице до края на процедурата (вж. съображение 402);

([159]) Решение на Комисията SA.42710, УОИИ — бърза пътническа морска линия между Месина и регион Калабрия — Италия (ОВ C 40, 2.2.2018 г., стр. 4).

([160]) Решение на Комисията по дело SA.42366, *Компенсации за обществена услуга предоставени на bpost в периода 2016—2020 г.* — Белгия (ОВ C 341, 16.9.2016 г., стр. 5).

([161]) Член 30 от Директива 2004/18/ЕО, член 1, параграф 9, буква а) от Директива 2004/17/ЕО.

([162]) Решение на Комисията по дело SA.22843, Възлагане на обществена услуга за Корсика 2007—2013 г. в полза на SNCM и CMN (ОВ L 220, 17.8.2013 г., стр. 20).

— При делото SNCM завареният оператор SNCM/CMN Group също е подал оферта и е имал значително конкурентно предимство, тъй като вече е разполагал с кораби, които са отговаряли на техническите изисквания, определени в договора за възлагане на обществена услуга. Тези изисквания са предполагали да бъдат построени почти проектирани по поръчка плавателни съдове, аналогични на някои от плавателните съдове на SNCM. Това означава висок разход за възможните заинтересовани оференти. В разглеждания случай Siremar под *ИУ*, което е завареният оператор, не е подало и не е можело да подаде оферта, а SNS не е имало връзка със заварения оператор. Тъй като офертата е включвала корабите, които са отговаряли на техническите изисквания за предоставяне на обществената услуга, никой от възможните оференти не е разполагал с конкурентно предимство пред другия;

— Освен това при делото SNCM Комисията счете, че много краткият срок (т.е. по-малко от един месец), определен между датата на възлагане на договора за обществена услуга и датата на стартиране на услугите, вероятно се е оказал значителна пречка за навлизане на нови участници на пазара. Комисията отбелязва, че в случая със Siremar е минала почти година между първото приключване на тръжната процедура (октомври 2011 г.) и началото на предоставянето на обществена услуга от CdI (август 2012 г.) и повече от четири години, преди стопанското подразделение и изпълнението на новото споразумение да бъдат поети от SNS (април 2016 г.).

(405) Въз основа на горепосоченото Комисията заключава, че дори и с оглед на този допълнителен аргумент четвъртият критерий по делото Altmark е изпълнен в настоящия случай.

(406) Предвид факта, че определените от Съда четири условия по делото Altmark са изпълнени кумулативно, Комисията заключава, че възлагането на новото споразумение, обвързано със стопанското подразделение Siremar и с приоритета за акостиране, на SNS не предоставя икономическо предимство на дружеството.

8.1.3.5. Заключение относно възлагането на новото споразумение, обвързано със стопанското подразделение Siremar и с приоритета за акостиране, на SNS

(407) Тъй като не са изпълнени всички критерии, определени в член 107, параграф 1 от ДФЕС, Комисията заключава, че възлагането на новото споразумение, обвързано със стопанското подразделение Siremar и с приоритета за акостиране, на SNS не представлява държавна помощ за SNS.

8.1.3.6. Увеличаването на капитала на CdI

(408) Комисията отбелязва, че към момента на приемане на настоящото решение CdI е в процес на ликвидация и не осъществява дейност. С нотариално заверен акт от април 2016 г. дружеството е променило наименованието и търговската си форма от Compagnia delle Isole S.p.A. на *Compagnia delle Isole S.r.l. in liquidazione*. То също така е преместило седалището си от Палермо в Неапол и е назначило ликвидатор. Оттогава дружеството няма предмет на дейност, не извършва никакви търговски дейности, продало е всичките си кораби и няма никакви служители (с изключение на задължителните служители, изисквани съгласно закона за дружества в ликвидация). Дори процедурата по ликвидация все още да е в ход, Комисията счита, че всяко евентуално нарушаване на конкуренцията е приключило, след като CdI е прекратило търговската си дейност. Предвид гореизложеното вече не са налице основания за продължаване на официалната процедура по разследване по отношение на никоя от висящите мерки, които се оценяват в настоящото дело за държавна помощ относно това дружество. Поради това разследването относно увеличаването на капитала на CdI вече е безпредметно ([163]).

8.1.3.7. Насрещната гаранция

(409) Както бе посочено в раздел 3.3.2, в решението от 2012 г. Комисията изрази предварителното становище, че насрещната гаранция може да е представлявала държавна помощ за CdI и/или за Unicredit. Въз основа на получената по време на официалното разследване информация Комисията отбелязва най-напред, че евентуалната държавна помощ за тези две дружества следва да се оценява поотделно, тъй като тяхната роля в процеса е различна.

Помощ за UniCredit

(410) *Икономическо предимство* За да бъде квалифицирана като държавна помощ, дадена мярка трябва да предоставя икономическо предимство на получателя. В своето решение от 2012 г. Комисията припомни, че съгласно Известието относно гаранциите помощта е предоставена в момента, в който е дадена гаранцията, а не в момента, в който гаранцията е задействана, или в момента, в който се правят плащания съгласно условията на гаранцията. В точка 2.3.1 от Известието относно гаранциите също така се постановява, че *„дори ако обикновено бенефициерът на помощта е заемополучателят, не може да се изключи, че при определени условия заемодателят също ще се облагодетелства пряко от помощта“*. Нещо повече, в Известието относно гаранциите се пояснява, че гаранциите могат да бъдат предоставени директно от държавата или да бъдат предоставени като насрещна гаранция на гарант от първо ниво. И накрая, в Известието относно гаранциите се обяснява, че при такива обстоятелства, *„ако държавната гаранция е дадена ex post по отношение на заем или друго вече поето финансово задължение, без условията на този заем или финансово задължение да са били коригирани, или ако даден гарантиран заем се използва за изплащането на друг, негарантиран заем към същата кредитна институция, то тогава може да е*

([163]) Вж. също предишни решения на Комисията за липса на предмет, като например *Mines de potasse d'Alsace* (ОВ L 86, 24.3.2006 г., стр. 20) и Ducatt (дело SA.39990, все още непубликувано в *Официален вестник на Европейския съюз*).

налице помощ за заемодателя, доколкото се повишава сигурността на заемите. Когато гаранцията съдържа помощ за заемодателя, трябва да се обърне внимание на факта, че такава помощ може да представлява оперативна помощ“.

(411) Във връзка с това Комисията отбелязва, че в този случай Сицилия е издала насрещна гаранция на CdI косвено, т.е. чрез Unicredit, действаща като гарант от първо ниво. Всъщност Сицилия е издала насрещната гаранция на Unicredit за разсрочените суми от покупната цена на стопанското подразделение Siremar в същия ден, в който Unicredit е издала своята гаранция на CdI (вж. раздел 2.3.3.5). Издаването на насрещната гаранция от Сицилия е било поставено като условие за издаването на гаранцията на Unicredit при тези условия, както е установено в решение 592/14 на CdS. В съответствие с Известието относно гаранциите, насрещната гаранция би предоставила предимство на Unicredit, ако гаранцията от Сицилия беше дадена ex post по отношение на вече поето финансово задължение, без условията на това финансово задължение да са били коригирани. Тъй като в този случай обаче насрещната гаранция е издадена в същия ден, в който е предоставена и гаранцията на Unicredit в полза на CdI — и дори е била необходимо условие за предоставянето на тази гаранция — няма доказателства, че това е довело до намаляване на рисковете, свързани с гаранцията на Unicredit като гарант от първо ниво. Поради това Комисията заключава, че насрещната гаранция не е предоставила никакво предимство на Unicredit.

(412) *Заключение*: Тъй като не са изпълнени всички критерии, предвидени в член 107, параграф 1 от ДФЕС, Комисията заключава, че насрещната гаранция на Сицилия за гаранцията от Unicredit на отсрочените суми от покупната цена за стопанското подразделение Siremar не представлява помощ за Unicredit.

Помощ за CdI

(413) Комисията припомня, че към момента на приемане на настоящото решение CdI е в процес на ликвидация и не осъществява дейност (вж. съображение 408). Дори процедурата по ликвидация все още да е в ход, Комисията счита, че всяко евентуално нарушаване на конкуренцията е приключило, след като CdI е прекратило търговската си дейност. Предвид гореизложеното вече не са налице основания за продължаване на официалната процедура по разследване по отношение на никоя от висящите мерки, които се оценяват в настоящото дело за държавна помощ относно това дружество. Поради това разследването относно евентуална помощ, предоставена на CdI посредством насрещната гаранция, вече е безпредметно.

8.1.4. *Мерките, установени със закона от 2010 г.*

(414) В решението от 2011 г. Комисията изрази предварителното становище, че всички мерки, предвидени в закона от 2010 г., представляват държавна помощ в полза на дружествата от бившата Tirrenia Group, доколкото съответните бенефициери са били в състояние да използват тези мерки, за да покрият нуждите си от ликвидност и по този начин да подобрят цялостното си финансово състояние.

(415) Въз основа на получената по време на официалното разследване информация Комисията е на мнение, че трите мерки следва да се оценяват поотделно.

8.1.4.1. Възможно използване за целите на ликвидността на средства, предназначени за модернизация на флота

(416) Тъй като критериите за класифицирането на дадена мярка като държавна помощ са кумулативни, Комисията може да започне своята оценка с всеки от тях. В този случай тя ще се оцени първо дали мярката на практика предоставя някакво предимство на Siremar.

(417) Икономическо предимство: Комисията отбелязва, че Siremar е получило 7 215 800 EUR за модернизиране на флота, необходимо за спазване на международните стандарти за безопасност, и въз основа на закона от 2010 г. е могло да използва тези средства временно за целите на ликвидността (вж. съображение 132). Siremar обаче не е използвало тези средства за целите на ликвидността. Тъкмо обратното, Италия потвърди, че тези средства са били изразходвани за модернизиране на флота, както е било предвидено първоначално (вж. съображение 228). Следователно Комисията отбелязва, че Siremar не е използвало тези средства за целите на ликвидността, т.е. за да избегне разходи, които обикновено би трябвало да покрива със собствени финансови ресурси и съответно не е получило никакво икономическо предимство чрез тази мярка.

(418) Тъй като критерият за икономическо предимство в случая на Siremar не е изпълнен, Комисията заключава, че мярката не представлява помощ и че съмненията ѝ, изразени в решението от 2011 г., що се отнася до Siremar, са разсеяни.

8.1.4.2. Освобождавания от данъци, свързани с процеса на приватизация

(419) Както е посочено в съображение 133, буква б), съгласно член 1 от закона от 2010 г. определени актове и операции, предприети с цел приватизацията на Tirrenia Group и описани в параграфи 1—15 от член 19-*ter* от Наредба-закон 135/2009, преобразувана с някои изменения в закона от 2009 г., са освободени от всякакви данъци, обичайно дължими за тези актове и операции.

(420) Комисията отбелязва първо, че това освобождаване от данъци, което е безусловно, засяга две отделни прехвърляния: 1) прехвърлянето на бившите дъщерни дружества на Tirrenia — Caremar, Saremar и Toremar, от Tirrenia (понастоящем под *ИУ*) на областите Кампания, Сардиния и Тоскана и 2) прехвърлянето на стопанското подразделение Siremar от Siremar под *ИУ* на CdI, а по-късно на SNS. Данъците, за които е получено освобождаване, са по-специално данък при вписване, кадастралните и ипотечните данъци, гербов налог (наричани заедно „косвените данъци“), ДДС и корпоративен подоходен данък. Бенефициерите на тази мярка за помощ ще бъдат продавачът, купувачът или и двамата. В настоящото решение ще бъде оценено само второто прехвърляне.

(421) От самото начало Комисията отбелязва, че съгласно Президентски указ № 633 от 26 октомври 1972 г. прехвърлянията на действащи предприятия или стопански единици на друго дружество не се считат за доставка на стоки и следователно са освободени от ДДС. Следователно сделки като продажбата на стопанското подразделение Siremar не попадат в обхвата на ДДС и освобождаването от данъци не може да е предоставило предимство на Siremar по отношение на ДДС. Освен това по отношение на косвените данъци Комисията отбелязва, че в договора за продажба на стопанското подразделение Siremar на CdI ясно се посочва, че купувачът трябва да поеме всички данъци, налози и нотариални разходи, свързани със сделката. Италия също представи доказателства, че CdI не се е възползвало от това освобождаване от данъци при вписването на договора. Следователно Комисията приема, че CdI не се е възползвало от тази мярка. Тази разпоредба е включена и в договора за продажба, въз основа на който стопанското подразделение е прехвърлено на SNS, като се предвижда, че купувачът ще се ползва с фиксирана такса за вписване въз основа на освобождаването от данъци, предвидено в закона от 2010 г.

(422) С оглед на гореизложеното Комисията ще оцени следното:

(1) дали Siremar (под *ИУ*) се е възползвало от някакво освобождаване от данък при вписване, кадастрални и ипотечни данъци и гербов налог („косвените данъци“) при прехвърлянето на стопанското подразделение Siremar към SNS; и

(2) дали Siremar (под *ИУ*) се е възползвало от някакво освобождаване от корпоративен подоходен данък върху постъпленията от прехвърлянето на стопанското подразделение Siremar към SNS.

(423) Държавни ресурси: по определение освобождаването от данъци включва горепосочените държавни ресурси. Освен това, тъй като тези освобождавания са предоставени съгласно закона от 2010 г. (вж. съображение 133, буква б), те също могат да бъдат приписани на държавата.

(424) Избирателност: тъй като освобожданията от данъци се предоставят само за операции и актове, свързани с приватизацията на бившата Tirrenia Group, те са избирателни. Италия нито е твърдяла, нито е доказала, че освобожданията от данъци не са избирателни.

(425) Икономическо предимство: по отношение на косвените данъци Siremar е било освободено от плащането им за операции и актове, свързани с прехвърлянето на стопанското подразделение Siremar към SNS, и следователно се е ползвало от икономическо предимство, равно на данъците, които обикновено се дължат за тези видове операции и актове съгласно националното законодателство.

(426) Що се отнася до косвените данъци, SNS се е възползвало от фиксирана такса за вписване на договора за закупуване на стопанското подразделение Siremar в съответствие със закона от 2010 г., както е предвидено в член 9 от този договор. Следователно SNS се е възползвало от икономическо предимство, равно на разликата между таксата, която обикновено се дължи за вписването на тези актове съгласно националното законодателство, и действително платената такса. […]

(427) Що се отнася до освобождаването от корпоративен данък върху постъпленията от прехвърлянето на стопанското подразделение Siremar към CdI, а по-късно към SNS, Комисията отбелязва като предварителна забележка, че моментът, в който следва да се прецени дали дадена мярка представлява държавна помощ, е моментът на предоставяне на мярката, т.е. когато бенефициерът придобие право да получава помощ по тази мярка съгласно националното законодателство ([164]). В случая този момент е влизането в сила на закона от 2010 г. След това при разследването на неправомерно отпусната помощ Комисията може да вземе предвид, въз основа на информацията, с която разполага, дали тази помощ вече е изплатена и дали може да бъде изплатена в бъдеще в съответствие с приложимата методология, установена от националното законодателство. От това зависи дали Комисията ще разпореди възстановяването на евентуална помощ, за която е установено, че е несъвместима, или ще нареди на държавите членки да не изплащат в бъдеще помощ, за която е установено, че е несъвместима, но въз основа на този факт не се поставя под въпрос съществуването на помощ в момента, в който тя е била отпусната.

(428) Предвид гореизложеното Комисията отбелязва първо, че прехвърлянето на стопанското подразделение Siremar е извършено срещу възнаграждение, първоначално платено от CdI, а по-късно от SNS. Продажбата на стопанското подразделение на CdI за 69,15 милиона евро обаче е била анулирана (вж. съображение 99). Следователно това освобождаване не е имало никакви последици на практика и с това първо прехвърляне не е предоставено предимство на Siremar. Тъкмо обратното, продажбата на SNS за 55,1 милиона евро обикновено би била обект

([164]) Решение по дело C-385/18, *Arriva Italia*, ECLI:EU:C:2019:1121, точка 36.

на корпоративен данък. Освобождаването от този данък представлява икономическо предимство, тъй като постъпленията от продажбата на определени активи обикновено се вземат предвид при изчисляването на корпоративния подоходен данък на дружеството. По-специално в случай на производства по несъстоятелност, като това с участието на Siremar под *ИУ*, приходите се изчисляват по методологията, установена в член 183 от Консолидирания закон за данъка върху доходите. Въз основа на тази разпоредба печалбата на предприятието за периода от началото на производството по несъстоятелност до неговото приключване представлява разликата между активите на предприятието в началото на производството и остатъчните активи в края му. Към момента на приемане на настоящото решение производството по ликвидация на Siremar под *ИУ* все още е в ход и поради това не е възможно да се предвиди дали ще има данъчно задължение и какъв ще е неговият размер, тъй като не е ясно дали изобщо ще се дължи данък върху дохода. Въпреки това, поради причините, обяснени в съображение 427, това не засяга констатацията за наличието на икономическо предимство, тъй като законът от 2010 г. предвижда безусловно право на освобождаване от данъци.

(429) Ефект върху търговията: въз основа на основанията, посочени в съображения 312 и 313, Комисията счита, че освобождаването на Siremar и SNS от определени данъци може да засегне търговията в Съюза и да наруши конкуренцията в рамките на вътрешния пазар.

(430) Заключение: освобожданията от корпоративен данък върху постъпленията от продажбата на стопанското подразделение Siremar на SNS и от косвените данъци върху прехвърлянето на същото стопанско подразделение към SNS, които са предоставени съгласно закона от 2010 г., представляват държавна помощ за Siremar. Плащането от страна на SNS на фиксирана такса за вписване на договора за придобиване на стопанското подразделение Siremar съгласно закона от 2010 г., вместо таксата, която обикновено се дължи съгласно националното законодателство, представлява държавна помощ за SNS.

8.1.4.3. Възможност за използване на ресурсите на FAS

(431) В решенията от 2011 и 2012 г. Комисията посочи възможността дружествата от бившата Tirrenia Group да използват ресурси на FAS (вж. съображение 133, буква в), за да покрият текущите си нужди от ликвидност. В хода на процедурата по официално разследване обаче италианските органи разясниха, че ресурсите на FAS не са били предназначени за допълнителна компенсация за което и да било дружество от бившата Tirrenia Group (включително Siremar). Вместо това тези ресурси са били предоставени за допълване на бюджетните кредити, разпределени за изплащането на компенсациите за обществена услуга на дружествата от бившата Tirrenia Group, в случай че се окажат недостатъчни. В действителност с член 1, параграф 5-*ter* от закона от 2010 г. на регионите е предоставена възможност да използват ресурсите на FAS, за да финансират (част от) обичайната компенсация за обществена услуга и по този начин да осигурят непрекъснатост на морските обществени услуги. С други думи, тази мярка се отнася само до разпределение на ресурси в държавния бюджет на Италия за изплащане на компенсации за обществена услуга.

(432) С оглед на горепосоченото Комисията заключава, че ресурсите на FAS са само източник на финансиране, който позволява на държавата да изплаща компенсациите за обществена услуга (предоставени въз основа на първоначалното споразумение, чийто срок е удължен), и те не представляват мярка, от която Siremar може да се възползва в допълнение към тези компенсации за обществена услуга. С други думи, възможното използване на ресурсите на FAS не представлява държавна помощ за Siremar и следователно няма да бъде оценявано допълнително в настоящото решение.

8.1.5. *Заключение относно наличието на помощ*

(433) Въз основа на горепосочената оценка Комисията счита, че:

— компенсацията за Siremar за обслужването на морските маршрути в периода от 1 януари 2009 г. до 30 юли 2012 г. и приоритетът за акостиране по тези маршрути представляват държавна помощ за Siremar по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС и се квалифицират като нова помощ;

— продължаването на помощта за оздравяване от 28 август 2011 г. до 18 септември 2012 г. представлява държавна помощ за Siremar по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС;

— възлагането на новото споразумение, обвързано със стопанското подразделение Siremar и с приоритета за акостиране, на CdI за периода от 1 август 2012 г. до 11 април 2016 г. е отменено и не може да бъде оценено отделно. Възлагането на новото споразумение, обвързано със стопанското подразделение Siremar и с приоритета за акостиране, на SNS за периода от 11 април 2016 г. до 11 април 2028 г. отговаря на четирите критерия по делото Altmark и следователно не представлява държавна помощ за SNS по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС. Разследването относно увеличаването на капитала на CdI вече е безпредметно. Насрещната гаранция не представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС. Разследването относно евентуална помощ, предоставена на CdI посредством насрещната гаранция, вече е безпредметно;

— Тъй като Siremar не е използвало средствата, предназначени за модернизация на флота, за целите на ликвидността, каквато възможност е съществувала съгласно закона от 2010 г., тази мярка не представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС;

— освобожданията от i) косвени данъци върху прехвърлянето на стопанското подразделение Siremar и от ii) корпоративен подоходен данък върху постъпленията от продажбата на стопанското подразделение Siremar, които са били предоставени със закона от 2010 г., представляват държавна помощ за Siremar и SNS по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС; и

— възможността за използване на ресурсите на FAS за покриване на нуждите от ликвидност, определени в закона от 2010 г., не представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС.

8.2. **Законосъобразност на помощта**

(434) Всички мерки за помощ, попадащи в обхвата на настоящото решение, са влезли в сила преди официалното одобрение от страна на Комисията. Следователно, доколкото тези мерки не са били освободени от задължението за уведомяване съгласно решението за УОИИ от 2005 г. или решението за УОИИ от 2011 г., те са предоставени от Италия в нарушение на член 108, параграф 3 от ДФЕС ([165]).

8.3. **Съвместимост на помощта**

(435) Доколкото горепосочените мерки представляват държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС, тяхната съвместимост трябва да бъде оценена с оглед на изключенията, предвидени в параграфи 2 и 3 от този член и в член 106, параграф 2 от ДФЕС.

8.3.1. *Удължаването на срока на действие на първоначалното споразумение между държавата и Siremar*

8.3.1.1. Приложими правила

(436) Както вече беше посочено по-горе, удължаването на срока на действие на първоначалното споразумение след края на 2008 г. е извършено посредством последващи правни актове:

а) с Наредба-закон 207/2008, преобразувана в Закон № 14 от 27 февруари 2009 г., срокът на действие на първоначалните споразумения е удължен от 1 януари 2009 г. до 31 декември 2009 г.;

б) с Наредба-закон 135/2009, преобразувана в закона от 2009 г., наред с другото, срокът на действие на първоначалните споразумения е удължен от 1 януари 2010 г. до 30 септември 2010 г.; и

в) с Наредба-закон 125/2010, преобразувана в закона от 2010 г., е срокът на действие на първоначалните споразумения допълнително е удължен от 1 октомври 2010 г. до края на процедурите по приватизация на Tirrenia и Siremar.

(437) Във връзка с това Комисията отбелязва, че предоставянето на компенсацията за обществена услуга през удължения срок на действие на първоначалното споразумение предшества влизането в сила на решението за УОИИ от 2011 г. и рамката за УОИИ от 2011 г. В пакета за УОИИ от 2011 г. обаче — в член 10 от решението за УОИИ от 2011 г. и в точка 69 от рамката за УОИИ от 2011 г. — се съдържат правила, които предвиждат пакетът да се прилага и по отношение на помощ, предоставена преди влизането му в сила на 31 януари 2012 г. По-специално в член 10, буква б) от решението за УОИИ от 2011 г. се посочва, че

„всяка помощ, предоставена преди влизането в сила на настоящото решение [преди 31 януари 2012 г.], която не е била съвместима с вътрешния пазар, нито освободена от изискването за уведомяване в съответствие с Решение 2005/842/ЕО, но отговаря на посочените в настоящото решение условия, е съвместима с вътрешния пазар и се освобождава от изискването за предварително уведомяване“.

(438) Що се отнася до рамката за УОИИ от 2011 г., в точки 68 и 69 от тази рамка се посочва, че Комисията ще прилага залегналите в нея принципи спрямо всички проекти за помощ, за които бъде уведомена, независимо от датата на уведомяване, както и за всяка неправомерна помощ, по отношение на която е взето решение след 31 януари 2012 г., дори ако помощта е предоставена преди 31 януари 2012 г. В последния случай разпоредбите на параграфи 14, 19, 20, 24, 39 и 60 от рамката за УОИИ от 2011 г. не са приложими.

([165]) Италианските органи отправиха уведомление само за компенсацията за обществена услуга, предоставена съгласно новото споразумение, за която Комисията счита, че не представлява държавна помощ (вж. съображение 9). Освен това Siremar под ИУ твърди, че компенсацията за обществена услуга, предоставена на Siremar през удължения срок на действие на първоначалното споразумение, е съвместима и е освободена от задължението за уведомяване съгласно решението за УОИИ от 2011 г. Комисията ще извърши оценка дали случаят действително е такъв, какъвто е посочено в раздел 8.3.1.

(439) Поради това правилата относно прилагането на решението за УОИИ от 2011 г. и рамката за УОИИ от 2011 г. означават, както е посочено по-горе, че предоставената на Siremar компенсация за обществена услуга през удължения срок на действие на споразумението може да бъде оценена съгласно пакета за УОИИ от 2011 г. Ако са спазени съответните условия или от решението за УОИИ от 2011 г., или от рамката за УОИИ от 2011 г., тази мярка за помощ е съвместима с вътрешния пазар за целия период от 1 януари 2009 г. до 30 юли 2012 г. ([166]).

(440) Комисията отбелязва, че както решението за УОИИ от 2005 г., което е в сила от 19 декември 2005 г., така и решението за УОИИ от 2011 г. са приложими само към държавна помощ под формата на компенсация за обществена услуга за морски линии до острови, по които средният годишен трафик през двете финансови години, предшестващи тази, през която е възложена УОИИ, не надвишава 300 000 пътници. Доказателствата, представени от Италия, сочат, че през 2007 и 2008 г. броят на пътниците по четирите морски транспортни връзки, обслужвани от Siremar съгласно първоначалното споразумение, чийто срок е удължен, не е надвишавал средно прага от 300 000 пътници годишно. Това са групите маршрути Трапани — Пантелерия, Порто Емпедокле — Пелагийски острови, Палермо — Устика (т.е. смесени маршрут D1, D4, D5 и маршрут само за пътници ALD/1). Всички останали маршрути или са надвишавали прага сами по себе си (маршрут ALC/6: Липари — Вулкано — Милацо), или са били част от група маршрути, които далеч са надхвърляли прага (групи маршрути Милацо — Еолийски острови — Неапол и Трапани — Егадски острови). Поради това за останалите 16 маршрута, обслужвани съгласно първоначалното споразумение, Комисията не може да оцени съвместимостта на компенсацията за обществена услуга, платена на Siremar през удължения срок на действие на първоначалното споразумение до 30 юли 2012 г., нито въз основа на решението за УОИИ от 2005 г., нито въз основа на решението за УОИИ от 2011 г.

(441) Следователно съвместимостта на компенсацията за обществена услуга, предоставена на Siremar от 2009 г. до приключването на приватизацията, по принцип би попаднала в приложното поле на рамката за УОИИ от 2011 г. Според точка 9 от рамката за УОИИ от 2011 г. обаче помощта за доставчиците на УОИИ в затруднено положение ще бъде оценявана съгласно Насоките за оздравяване и преструктуриране от 2004 г. По-специално Siremar встъпва в процедурата по извънредно управление на 17 септември 2010 г. и е обявено в несъстоятелност на 5 октомври 2010 г. Следователно то е било доставчик на УОИИ в затруднено положение по смисъла на точка 10, буква в) от Насоките за оздравяване и преструктуриране от 2004 г. поне през част от удължения срок на действие на споразумението (от 5 октомври 2010 г. до продажбата му на 30 юли 2012 г.).

(442) Насоките за оздравяване и преструктуриране от 2014 г. ([167]), които са в сила от 1 август 2014 г., се прилагат с обратна сила във връзка с помощ за доставчиците на УОИИ. В тези насоки се предвижда, че оценката на съвместимостта на помощта, предоставена преди 31 януари 2012 г. (датата на влизане в сила на рамката за УОИИ от 2011 г.) на доставчици на УОИИ в затруднено положение, се извършва съгласно рамката за УОИИ от 2011 г., с изключение на разпоредбите на точки 9, 14, 19, 20, 24, 39 и 60 ([168]). Ето защо същите правила се прилагат за целия срок — от 1 януари 2009 г. до прехвърлянето на стопанското подразделение на CdI на 30 юли 2012 г.

(443) Тъй като 16 от оценяваните маршрути на Siremar не попадат в обхвата на решението за УОИИ от 2005 г. и решението за УОИИ от 2011 г. и от съображения за краткост и ефективност, Комисията първо ще оцени дали компенсацията за обществена услуга, предоставена на Siremar за обслужването на всички двадесет маршрута за морски транспорт през удължения срок на действие на споразумението, съответства на условията на рамката за УОИИ от 2011 г., с изключение на условията в точки 9, 14, 19, 20, 24, 39 и 60 от нея. Едва след тази първа стъпка Комисията ще оцени дали е възможно същата компенсация (само за деветте маршрута, които не надвишават прага от 300 000 пътници) да бъде съвместима с вътрешния пазар и да е изключена от изискването за уведомяване съгласно решението за УОИИ от 2005 г., тъй като засяга помощ, която е предоставена между 19 декември 2005 г. и 31 януари 2012 г. (вж. съображение 436).

([166]) С цел пълнота Комисията отбелязва, че преходната разпоредба, съдържаща се в член 10, буква а) от решението за УОИИ от 2011 г., според която всяка схема за помощ, въведена преди влизането в сила на това решение (т.е. преди 31 януари 2012 г.), която е била в съответствие с вътрешния пазар и е била освободена от изискването за уведомяване в съответствие с решението за УОИИ от 2005 г., продължава да бъде съвместима с вътрешния пазар и да бъде освободена от изискването за уведомяване за допълнителен срок от две години (т.е. до 30 януари 2014 г. включително). Това означава, че помощта, която е предоставена съгласно такава схема в периода между влизането в сила на решението за УОИИ от 2005 г. на 19 декември 2005 г. и влизането в сила на решението за УОИИ от 2011 г. на 31 януари 2012 г.,. ще се счита за съвместима с вътрешния пазар, но само от датата, на която е предоставена, до 30 януари 2014 г. включително. Във всички случаи, за помощ, отпусната след 31 януари 2012 г., преходната разпоредба в член 10, буква а) от решението за УОИИ от 2011 г. не е приложима и оценката на съвместимостта трябва да бъде направена в съответствие с решението за УОИИ от 2011 г.

([167]) ОВ C 249, 31.7.2014 г., стр. 1.

([168]) Вж. точка 140 от Насоките за оздравяване и преструктуриране от 2014 г.

8.3.1.2. Действителна услуга от общ икономически интерес, както е посочено в член 106 от ДФЕС

(444) Съгласно точка 12 от рамката за УОИИ от 2011 г. „[п]омощта трябва да бъде предоставена за действителна и правилно дефинирана услуга от общ икономически интерес, посочена в член 106, параграф 2 от Договора“. В точка 13 се разяснява, че „държавите членки не могат да прикрепят специфични задължения за обществена услуга към услуги, които са вече предоставени или могат да бъдат предоставени задоволително от предприятия, извършващи дейност при нормални пазарни условия, като цената, обективни качествени характеристики, непрекъснатост и достъп до услугата, отговарящи на публичния интерес, определен от държавата. Що се отнася до въпроса дали дадена услуга може да се предоставя от пазара, оценката на Комисията се ограничава с проверка на това дали определението на държавата членка е опорочено от явна грешка, освен когато в разпоредбите на правото на Европейския съюз не се предвижда по-строга норма“. И накрая, в точка 56 от рамката за УОИИ от 2011 г. се посочва „правото на държавите членки да определят УОИИ по собствено усмотрение“ по отношение на естеството на услугите, които могат да бъдат квалифицирани като услуги от общ икономически интерес.

(445) Оценката за това дали УОИИ са действителни трябва да се извърши и с оглед на Съобщението за УОИИ (вж. съображения 326 и 341), Регламента за морския каботаж (вж. съображения 328—330) и съдебната практика (вж. съображения 332—333). Следователно във връзка с удължения срок на действие на споразумението Комисията трябва да оцени:

1) дали е налице потребителско търсене;

2) дали това търсене не е могло да бъде удовлетворено от пазарните оператори при липса на задължение, наложено от публичните органи (наличие на неефективност на пазара);

3) дали прибягването до обикновени задължения за обществена услуга е било недостатъчно за преодоляването на тази липса (подход, водещ до най-малко вреди).

(446) Комисията обръща внимание, че маршрутите, предмет на обществена услуга, обслужвани от Siremar през удължения срок на действие на споразумението, са същите като тези, възложени на CdI, а по-късно на SNS, съгласно новото споразумение. Освен това Комисията вече описа и оцени положението по отношение на конкуренцията по тези групи маршрути през удължения срок на действие на споразумението. Във връзка с това при оценката, която следва по-долу, ще се разчита и ще се прави позоваване на съответните части от извършената по-горе оценка на новото споразумение (вж. раздел 8.1.3.1).

(447) Във връзка с това Комисията първо припомня (вж. съображение 184), че Италия е наложила определените в първоначалното споразумение задължения за обществена услуга главно i) за да осигури териториалното единство между Сицилия и по-малките острови в областта и ii) да допринесе за икономическото развитие на по-малките острови чрез редовни и надеждни услуги за морски транспорт. Комисията вече заключи, че това в действителност са легитимни цели от обществен интерес (вж. съображение 335).

(448) Въпросните маршрути са били обслужвани в продължение на много години, т.е. най-малкото от влизането в сила на първоначалното споразумение, като в голяма степен са останали непроменени. Италия потвърди, че няма промени в обхвата на услугите, възложени на Siremar през удължения срок на действие на споразумението. Комисията отбелязва, че през 2008 г., преди удължаването на срока на действие на споразумението, маршрутите, обслужвани по режима за обществена услуга, са намалели. По-специално маршрутът Мадзара дел Вало — Пантелерия, обслужван от Siremar шест дни в седмицата с бързоходния ферибот Guizzo, е бил преустановен, а честотата по определени маршрути от групата маршрути, обслужващи Еолийските и Егадските острови, е намаляла в разписанията за активния сезон.

(449) За да онагледят действителното търсене на услугите от страна на ползвателите, италианските органи предоставиха подробни статистически данни, които показват, че през 2008 г., последната година на първоначалното споразумение преди неговото удължаване, Siremar е превозило 1 821 387 пътници и 397 626,5 линейни метра товари по петте групи маршрути, взети заедно. Данните за 2009 г. показват, че през тази година Siremar е превозило 1 513 214 пътници и 324 540 линейни метра товари по тези маршрути.

(450) Тези стойности са малко по-ниски през 2010 г. (вж. съображение 337), но са сходни. Това показва, че съвкупното потребителско търсене е било значително и сравнително стабилно през годините. Италианските органи предоставиха и подробни статистически данни на равнището на отделните маршрути за периода 2007—2019 г. ([169]) Комисията отбелязва, че през годините е имало колебания в броя на пътуванията и пътниците по различните групи маршрути. Това обаче може да бъде обяснено с факта, че тези маршрути свързват много малки острови с ограничена пристанищна инфраструктура, които са относително близо един до друг. Това налага разписанията да се коригират често, за да се отговори на потребителското търсене на местно равнище. Всъщност Комисията вече доказа (вж. таблица 5), че през 2010 г. е имало потребителско търсене по всички маршрути. От анализа за 2009, 2011 и 2012 г. и за периода януари—юли 2012 г. ([170]) не личи да е имало момент, в който да не е било налице потребителско търсене на фериботни услуги по някоя от съответните групи маршрути.

([169]) С изключение на 2015 г. (данните не са валидирани от външни консултанти — вж. бележка под линия 120) и периода 1 януари — 10 април 2016 г. (липсват данни — вж. бележка под линия 121).

([170]) От съображения за краткост Комисията не включва подробните данни в настоящото решение.

(451) Комисията счита, че горепосочените статистически данни показват ясно, че през периода януари 2009—юли 2012 г. е било налице действително търсене на услуги за пътнически и товарен транспорт по всеки от маршрутите, предмет на обществена услуга. Следователно може да се заключи, че тези услуги са били насочени към действително потребителско търсене и следователно са удовлетворявали реални обществени нужди.

(452) Както е посочено в съображение 341, Комисията трябва да проучи също така дали обслужването би било недостатъчно с оглед на изискванията за обществена услуга, наложени от Италия по силата на удълженото първоначално споразумение, ако бъде предоставено само на пазарен принцип. Във връзка с това в точка 48 от Съобщението за УОИИ се посочва, че „*оценката на Комисията се ограничава с проверка на това дали държавата членка е допуснала явна грешка*“.

(453) Комисията отбелязва първо, че не е констатирана явна грешка в определянето на УОИИ за Siremar за периода 1992—2008 г., както е установено с нейното решение от 2004 г., и че тази констатация не е поставена под въпрос нито в решението от 2009 г., нито в решението за Tirrenia Group от 2020 г. (вж. съображение 342). Нещо повече, поради трудната икономическа ситуация в Италия през периода 2009—2012 г. рентабилността на тези маршрути вероятно би била още по-ниска.

(454) Комисията отбелязва, че през периода от 1 януари 2009 г. до 30 юли 2012 г. по всички групи маршрути, които е трябвало да бъдат обслужвани от Siremar съгласно удълженото първоначалното споразумение, морски услуги са предлагани и от други оператори, макар и не непременно през цялата година и със същата честота или със същия тип кораби, а често и срещу публична компенсация. По-горе Комисията вече оцени (вж. съображения 341—349) за всяка от разглежданите групи маршрути дали услугите, предоставяни от други оператори без публична компенсация, са били еквивалентни на тези, които CdI, а по-късно SNS, е трябвало да предоставят съгласно новото споразумение. Комисията припомня, че тази оценка е основана на положението по отношение на конкуренцията по тези маршрути в периода между 1 януари 2009 г. и 30 юли 2012 г. Тъй като услугите, които CdI, а по-късно SNS, е трябвало да изпълняват, са много сходни по отношение на обслужваните маршрути и честотите на тези, които Siremar е трябвало да предоставя през удължения срок на действие на споразумението, заключението на Комисията, че нуждите от обществената услуга не могло да бъдат удовлетворени напълно само на пазарен принцип, е валидно и за Siremar през целия период, през който срокът на действие на споразумението е бил удължен. По-специално Комисията отбелязва, че към момента на възлагането нито един оператор не е предоставял целогодишно услуги по групите маршрути, обслужвани от Siremar, без да получава публична компенсация. Останалите оператори, на които също са били възложени задължения за обществена услуга, са предлагали услуги, които не са били еквивалентни от гледна точка на непрекъснатостта, редовността, капацитета и качеството и следователно не са отговаряли напълно на изискванията за обществена услуга, наложени на Siremar по силата на първоначалното споразумение (чийто срок на действие е удължен).

(455) Накрая, с оглед на планираната приватизация и с цел да се гарантира непрекъснатостта на обществените услуги, които са обслужвани съгласно първоначалното споразумение, Италия е решила да удължи срока на действие на споразумението, без да внася промени в него (с изключение на промяната в методологията за компенсация, приложима от 2010 г. нататък). Комисията приема, че потребителското търсене, както е описано в съображения 449—451, не би могло да бъде удовлетворено чрез налагане на задължения за обществена услуга, приложими за всички оператори, обслужващи въпросните маршрути. Всъщност всички съпоставими услуги, предоставяни от други оператори, по маршрутите, обслужвани от Siremar, също са били субсидирани и при всяко положение услугите, предоставяни от тези оператори, не са отговаряли на изискванията за редовност, непрекъснатост и качество през цялата година. Нещо повече, обслужването на тези маршрути през неактивния сезон генерира загуби, поради което без компенсация за обществена услуга те вероятно биха били обслужвани само през активния сезон. Ecorys е достигнало до подобно заключение в доклада си, в който се заявява, че тези маршрути не са жизнеспособни от икономическа гледна точка (вж. съображение 119). Освен това Комисията приема, че с оглед на процеса на приватизация на Siremar удължаването на съществуващия договор за обществена услуга е бил единственият начин да се гарантира непрекъснатостта на обществените услуги до приключване на тази приватизация.

(456) Следователно Комисията заключава, че Италия не е допуснала явна грешка при определяне на услугите, възложени на Siremar като УОИИ през удължения срок на действие на споразумението. Поради това съмненията, изразени от Комисията в решенията от 2011 г. и 2012 г., са разсеяни.

8.3.1.3. Необходимост от акт за възлагане, в който да се посочват задълженията за обществена услуга и методите за изчисляване на компенсацията

(457) Както е посочено в раздел 2.3 от рамката за УОИИ от 2011 г., отговорността за извършване на услуга от общ икономически интерес по смисъла на член 106 от ДФЕС трябва да бъде възложена на въпросното предприятие с един или повече официални актове.

(458) В тези актове трябва по-специално да се посочват:

а) точното съдържание и продължителността на задължението за обществена услуга;

б) съответното предприятие и съответната територия;

в) същността на изключителните права;

г) параметрите за изчисляване, контрол и преразглеждане на компенсацията;

д) мерките за избягване и възстановяване на свръхкомпенсации.

(459) В решенията си от 2011 и 2012 г. Комисията изрази съмнения дали в акта за възлагане е предоставено подробно описание на съдържанието на задълженията за обществена услуга на Siremar през удължения срок на действие на споразумението. По-специално Комисията подчерта, че за периодите 2000—2004 г. и 2005—2008 г. не са приемани петгодишни планове, както се изисква съгласно първоначалното споразумение. Въпреки това Комисията припомни също, че различните елементи на възлагането могат да бъдат включени в няколко акта, без да се поставя под въпрос целесъобразността на определението на задълженията. През удължения срок на действие на споразумението актът за възлагане на Siremar е включвал първоначалното споразумение (впоследствие изменено и удължено), утвърдените петгодишни планове, определени специални решения на италианските органи, директивата на CIPE и закона от 2009 г.

(460) Във връзка с това Комисията първо отбелязва, че първоначалното споразумение (впоследствие изменено), което представлява същността на акта за възлагане на Siremar, остава изцяло приложимо до приключването на приватизацията въз основа на поредица от наредби-закони (вж. съображение 436). В тези документи се уточнява, че на Siremar са възложени задължения за обществена услуга до приключването на неговата приватизация.

(461) Според първоначалното споразумение в петгодишните планове се посочват маршрутите и пристанищата, които трябва да се обслужват, видът и капацитетът на плавателните съдове, които трябва да се използват за съответните морски линии, честотата на услугите и тарифите, които трябва да се заплащат, включително субсидираните тарифи, особено за жителите на по-малките острови. Италия обаче твърди, че тъй като разследването на Комисията по дело SA.15631 относно дружествата от Tirrenia Group (включително Siremar) все още е било в ход между 1999 и 2004 г., Италия не е приела петгодишен план за тези дружества за периода 2000—2004 г. ([171]). Следователно последният официално одобрен петгодишен план за Siremar е бил този от 1995—1999 г. и дружеството е продължило да работи през следващите години въз основа на мрежата от маршрути от 1999 г. След приемането на решението от 2004 г. Министерството на транспорта е изготвило проект на план за периода 2005—2008 г. В него не са предвидени значителни промени в мрежата от маршрути или техните разписания. Тъй като подготвителните дискусии и работата по предстоящата приватизация вече са били в ход обаче, Италия е решила да не одобрява плана официално. Следователно задълженията, наложени на Siremar съгласно първоначалното споразумение, са продължили да се прилагат, както са били определени през 1999 г. и потвърдени в указа от 2004 г. (вж. съображение 40). С други думи, освен ако не е било взето решение за промяна на определени специфични елементи (напр. маршрут, честота, тип плавателен съд) в сравнение с графика за 2004 г., разпоредбите на първоначалното споразумение, които са били приложими през посочената година, са продължили да се прилагат напълно и през периода от 1 януари 2009 г. до 30 юли 2012 г. В допълнение Италия потвърди, че през целия период, през който срокът на действие на споразумението е бил удължен, не са издавани междуведомствени наредби за изменение на тарифите, начислявани от дружествата от бившата Tirrenia Group, включително Siremar. Въз основа на това Комисията заключава, че като се вземат предвид много специфичните обстоятелства, свързани с приватизацията на Tirrenia Group като цяло, и по-специално на стопанското подразделение Siremar, задълженията за обществени услуги, които Siremar е трябвало да изпълнява през удължения срок на действие на споразумението, са били определени достатъчно ясно.

(462) В съображения 239 и 240 от решението от 2011 г. Комисията вече отбеляза, че параметрите, необходими за изчисляване на размера на компенсацията, са предварително установени и са ясно определени. По-специално по отношение на 2009 г. в първоначалното споразумение се съдържат изчерпателен и точен списък на разходните елементи, които се вземат предвид, както и методологията за изчисляване на възвръщаемостта на капитала за оператора (вж. съображения 45—47). За периода от 1 януари 2010 г. до 30 юли 2012 г. съответната методология е определена в директивата на CIPE (вж. съображение 48—58). По-специално в директивата на CIPE са описани подробно елементите на разходите и възвръщаемостта на капитала, които трябва да бъдат взети предвид, а в закона от 2009 г. се предвижда, че от 2010 г. нататък максималният размер на компенсацията за Siremar е 55 694 895 EUR. И накрая, първоначалното споразумение гарантира, че компенсацията ще се основава на действителните разходи и приходи, свързани с предоставянето на обществената услуга, и предвижда компенсацията да се изплаща на части. По този начин свръхкомпенсацията може лесно да бъде открита и избегната. Когато е приложимо, впоследствие държавата може да възстанови свръхкомпенсацията от Siremar.

(463) Въз основа на това Комисията счита, че през удължения срок на действие на първоначалното споразумение в актовете за възлагане е дадено точно определение на задълженията за обществена услуга, продължителността, съответното предприятие и съответната територия, параметрите за изчисляване, контрол и преразглеждане на компенсацията, както и мерките за избягване и възстановяване на свръхкомпенсация, както се изисква съгласно рамката за УОИИ от 2011 г.

([171]) След приемането на решението от 2001 г. италианските органи все пак са изготвили петгодишен план за Tirrenia di Navigazione за периода 2000—2004 г. Този план е одобрен с министерски указ от 20 септември 2001 г.

8.3.1.4. Продължителност на периода на възлагане

(464) Както е посочено в точка 17 от рамката за УОИИ от 2011 г. „продължителността на периода на възлагане следва да е оправдано от обективни критерии, като необходимостта да се амортизират непрехвърляемите дълготрайни материални активи. По принцип продължителността на възлагането не трябва да надхвърля необходимия срок за амортизацията на най-важните активи, необходими за предоставянето на УОИИ“.

(465) Италия твърди, че продължителността на удължения срок на действие е в съответствие с необходимия срок за амортизацията на най-важните активи, използвани при предоставянето на УОИИ, т.е. корабите на Siremar. Поспециално целият срок на действие на първоначалното споразумение, който е удължен, е малко над 23,5 години. Корабите, които са използвани от Siremar за предоставянето на обществената услуга, имат полезен живот ([172]) от 30 години (за моторни фериботи) и 20 години (за високоскоростни пътнически кораби), като през този период се амортизират. Освен това експертната оценка, извършена в контекста на приватизацията на стопанското подразделение, показва, че корабите са доста стари и са предназначени за предоставянето на услуги от местен характер в Средиземноморието. Поради това те трудно могат да бъдат прехвърлени и това по принцип оправдава възлагането на тяхната експлоатация за дълъг период от време. Освен това Италия припомни, че удължаването на срока на действие от 1 януари 2009 г. до 30 юли 2012 г. е било необходимо, за да се гарантира непрекъснатостта на обществената услуга до приключването на приватизацията.

(466) Въз основа на това Комисията заключава, че продължителността на периода на възлагане е достатъчно обоснована и следователно точка 17 от рамката за УОИИ от 2011 г. е спазена.

8.3.1.5. Съответствие с Директива 2006/111/ЕО и водене на отделни отчети

(467) Съгласно точка 18 от рамката за УОИИ от 2011 г. „помощта ще се счита за съвместима с вътрешния пазар въз основа на член 106, параграф 2 от Договора само когато предприятието спазва условията, когато е приложимо, на Директива 2006/111/ЕО относно прозрачността на финансовите отношения между държавите членки и публичните предприятия, както и относно финансовата прозрачност в рамките на някои предприятия“ ([173]).

(468) Освен това съгласно точка 44 от рамката за УОИИ от 2011 г.: „Когато предприятие извършва дейности, попадащи както в обхвата, така и извън обхвата на УОИИ, вътрешните сметки трябва да показват поотделно разходите и приходите, свързани с УОИИ, и разходите и приходите от другите услуги в съответствие с принципите, посочени в точка 31“.

(469) Комисията отбелязва, че за да бъдат спазени и двете точки от рамката за УОИИ от 2011 г., е необходимо предприятието, на което е възложено предоставянето на услугата, да води отделни отчети. По този въпрос Италия припомни, че съгласно член 2 от решението от 2004 г. Siremar трябва да започне да води отделни отчети за всеки маршрут, считано 1 януари 2004 г. В контекста на решенията от 2001 и 2004 г. и по искане на Комисията PriceWaterhouseCoopers (наричано по-нататък „PWC“) е изготвило проучване, в което възпроизвежда аналитичните отчети на Siremar за периода 1992—1999 г., и е допълнено от италианските органи така, че да бъдат включени и годините 2000 и 2001. В този контекст PWC е издало становище, потвърждаващо, че използваната методология за изготвяне на тези отчети е била подходяща и в съответствие с приложимата счетоводна практика. Според Италия Siremar е продължило да изготвят своите аналитични отчети на тази основа и следователно е спазило изискванията, определени в решението от 2004 г. По отношение на разглеждания период Италия предостави като доказателства и отчетите на Siremar за всеки отделен маршрут за 2009 и 2010 г.

(470) Извънредният комисар не е изготвил такива отчети за периода от 1 януари 2011 г. до 30 юли 2012 г. Италия обаче потвърди, че през удължения срок на действие на споразумението Siremar не е осъществявало дейности извън обхвата на задълженията за обществена услуга. Следователно евентуално кръстосано субсидиране е изключено. Освен това през 2011 и 2012 г. извънредният комисар е представял на Министерството на икономическото развитие тримесечни финансови отчети. Тези отчети са достъпни на уебсайта на Siremar под ИУ и показват, че печалбата преди лихви и данъци между септември 2010 г. и юни 2012 г. е отрицателна (0,7 милиона евро загуба общо). Освен това до септември 2012 г. тези загуби са се увеличили на 4,8 милиона евро. Комисията счита, че това ясно показва, че през периода от 1 януари 2011 г. до 30 юли 2012 г., когато не са изготвяни подробни отчети, Siremar под ИУ не е било свръхкомпенсирано (вж. също раздел 8.3.1.6). Комисията посочва, че двете основни цели на воденето на отделни отчети, т.е. избягването на свръхкомпенсация и на кръстосано субсидиране, са постигнати и за този период.

(471) Въз основа на гореизложеното и отчитайки много специфичните обстоятелства на приватизацията, извършена от органа по извънредното управление, така че да се гарантира приемствеността на обществените услуги, Комисията заключава, че изискванията, определени в точки 18 и 44 от рамката за УОИИ от 2011 г., са спазени.

([172]) Както е решено на междуведомствената конференция на 30 декември 2004 г. С това решение първоначално предвиденият срок на амортизация се удължава от 20 на 30 години — за морски фериботи, и от 15 на 20 години — за високоскоростни пътнически плавателни съдове. Междуведомствената конференция е създадена съгласно член 11 от Закон 856/1986 и включва представители на Министерството на транспорта, Министерството на икономиката и Министерството на икономическото развитие.

([173]) ОВ L 318, 17.11.2006 г., стр. 17.

8.3.1.6. Размер на компенсацията

(472) Точка 21 от рамката за УОИИ от 2011 г., гласи че „[…] размерът на компенсацията не трябва да надвишава това, което е необходимо за покриване на нетните разходи, понесени при изпълнение на задълженията за обществена услуга, включително разумна печалба“.

(473) В конкретния случай, тъй като поне част от компенсацията представлява неправомерна помощ, отпусната преди влизането в сила на рамката за УОИИ от 2011 г. ([174]), в точка 69 от нея се посочва конкретно, че за целите на оценката на държавата помощ не се изисква използването на методологията на нетните избегнати разходи. Вместо това могат да се използват алтернативни методи, като например методологията, основана на разпределянето на разходите. Съгласно последната методология нетните разходи ще бъдат изчислени като разлика между разходите и приходите от изпълнение на задълженията за обществена услуга, както е посочено и преценено в акта за възлагане. В точки 28—38 от рамката за УОИИ от 2011 г. се определя по-подробно начинът, по който тази методология следва да се прилага.

(474) В решенията си от 2011 и 2012 г. Комисията не можа да заключи дали размерът на компенсацията е бил пропорционален, тъй като все още имаше съмнения относно квалификацията на някои обществени услуги, възложени на Siremar, като действителни УОИИ. Тези съмнения са разгледани в раздел 8.3.1.2.

(475) Комисията обаче изрази съмнения и относно рисковата премия от 6,5 %, която се прилага след 2010 г. По-специално Комисията постави въпроса дали тази премия отразява подходящо ниво на риск, като се отчете фактът, че поначало изглежда, че Siremar не е поемало рисковете, които обикновено се поемат при изпълнението на такива услуги. Наистина Комисията припомня, че в решението от 2011 г. тя изрази предварителното становище, че Siremar може да е било свръхкомпенсирано само за изпълнението на задачите за обществена услуга след 2010 г. Това означава, че не е необходимо Комисията да оценява впоследствие дали е имало свръхкомпенсация за 2009 г. ([175]).

(476) Следователно Комисията ще прецени дали е имало свръхкомпенсация през целия период между 1 януари 2010 г. и 30 юли 2012 г. в съответствие с точка 47 от рамката за УОИИ за 2011 г. По отношение на този период Комисията отбелязва следното:

— Първо, в доклада за причините за неплатежоспособността на Tirrenia и Siremar, изготвен от органа по извънредното управление през май 2011 г., се посочва, че публичната компенсация за Siremar съгласно първоначалното споразумение преди 2010 г. е била средно 70 милиона евро годишно. Това представлява между 70 % и 75 % от оборота на Siremar през този период. От това следва, че Siremar почти изцяло е разчитало на компенсацията за обществени услуги, за да извършва своите операции. Действително, ако Siremar все повече е разчитало на публични компенсации през периода 1999—2008 г., годишна компенсация, ограничена до 55,7 милиона евро, би била недостатъчна за изпълнението на задълженията за обществена услуга в дългосрочен план. По-конкретно в доклада се отбелязва, че методологията за изчисляване на публичната компенсация съгласно първоначалното споразумение, прилагана до 2009 г., винаги е давала възможност да се компенсират в достатъчна степен всички производствени фактори на Siremar (т.е. капитал и труд), въпреки че дружеството средно е постигнало ниска норма на възвръщаемост на собствения капитал. Тази методология обаче престава да се прилага, считано от 2010 г. Започва да се прилага новата методология, определена в директивата на CIPE и в закон от 2009 г., съгласно която е предвиден таван, който за Siremar е определен в размер, значително по-нисък от средната компенсация, получавана през предходното десетилетие.

— Второ, представените документи показват, че за 2010 г. Siremar е поискало приблизително 66 милиона евро, но Италия е одобрила компенсация от едва 55,7 милиона евро. Това означава също така, че през 2010 г., когато влиза в сила новата методология за изчисляване на компенсацията, включваща фиксиран таван, компенсацията е намаляла със 17 % в сравнение с 2009 г. Ако се сравнят периодите 2008—2009 г. и 2010—2011 г., разликата е още по-голяма: компенсацията намалява значително с 22 % през този период.

— Трето, въз основа на подробните отчети, изготвени от Siremar за 2010 г., Комисията отбелязва, че през 2010 г. Siremar отчита печалба преди лихви и данъци от приблизително 5,9 милиона евро. Италия поясни, че тази сума е равна на ROIC, изчислена с прилагане на ставка от 7,6 % при инвестиран капитал от 77,5 милиона евро. Комисията отбелязва, че инвестираният капитал, отчетен през 2010 г., е над два пъти повече от средния годишен инвестиран капитал, отчетен от CdI, а по-късно от SNS (вж. бележка под линия 135), и че процентът

([174]) Както е посочено е съображение 440. Законосъобразността на помощта, отпусната за другите маршрути, ще бъде разгледана по-нататък в раздел 8.3.1.8.

([175]) Италианските органи предоставиха някои данни за посочената година: изчислението на размера на компенсацията за 2009 г., т.е. 67 милиона евро, определен въз основа на методологията, установена в първоначалното споразумение, и подробните отчети. За посочената година Siremar е поискало приблизително 72,2 милиона евро, но Италия е отхвърлила някои от предложените разходи, тъй като не са били допустими съгласно приложимата методология. Отпуснатата сума от 67 милиона евро е значително по-ниска от размера на компенсацията, одобрена за 2008 г. (т.е. 75,4 милиона евро). Италия също уточни, че възвръщаемостта на капитала (ROIC) е изчислена на 2,9 милиона евро, като е приложено първоначалното споразумение. Тази сума е добавена към общите разходи, за да се определи компенсацията от 67 милиона евро.

е по-висок от премията за рисков капитал от 6,5 %, определена в директивата на CIPE, но по-нисък от процента, произтичащ от пълното прилагане на методологията на CIPE (т.е. 8,87 %, вж. съображение 218). Ако е била приложена ставка от 6,5 %, ROIC е щяла да бъде само 5 милиона евро. Поради това Комисията отбелязва, че Siremar е било свръхкомпенсирано с приблизително 0,9 милиона евро за 2010 г.

— Четвърто, след поставянето на Siremar под извънредно управление през септември 2010 г. (в този случай процедура по ликвидация) не са изготвяни финансовите отчети за 2010, 2011 и 2012 г. Същото важи и за подробните отчети за 2011 и 2012 г. Съгласно приложимото законодателство обаче органът по извънредното управление е изготвил и представил тримесечни отчети на националните надзорни органи, т.е. Министерството на икономическото развитие. Тези отчети показват, че общата печалба преди лихви и данъци между септември 2010 г. и юни 2012 г. е отрицателна, т.е. загуба от 0,7 милиона евро. До септември 2012 г., т.е. след прехвърлянето на стопанското подразделение към CdI, тези оперативни загуби са нараснали на 4,8 милиона евро. Следователно Siremar е търпяло загуби поради това, че е продължавало да изпълнява задълженията си за обществени услуги, докато е била в ход процедурата за продажба на стопанското подразделение Siremar. Комисията изразява съжаление, че не са били изготвени подробни отчети за 2011 г. и за първата половина на 2012 г., но Италия потвърди, че през удължения срок на действие на първоначалното споразумение Siremar не е извършвало никакви услуги извън задълженията си за обществена услуга. Тъй като общите финансови резултати за периода между септември 2010 г. и септември 2012 г. са отрицателни, тези документи категорично показват, че Siremar не е било свръхкомпенсирано в периода след поставянето му под извънредно управление и че ограниченото свръхкомпенсиране, което е получило през 2010 г., се е загубило през следващите години.

(477) С оглед на гореизложеното, предвид много специфичните обстоятелства, свързани с приватизацията на стопанското подразделение Siremar, и въз основа на информацията, предоставена от италианските органи, Комисията отбелязва, че ограниченото свръхкомпенсиране, което е установила за 2010 г., се е стопило от загубите през следващия период. Следователно Комисията заключава, че като цяло Siremar не е било свръхкомпенсирано в периода между 1 януари 2010 г. и 30 юли 2012 г. Тъй като в решението си от 2011 г. Комисията изрази съмнения за потенциална свръхкомпенсация на Siremar само през този период, тя счита, че съмненията ѝ по този въпрос са разсеяни.

(478) Съгласно точка 49 от рамката за УОИИ от 2011 г. държавите членки трябва да гарантират, че компенсацията, предоставена за извършване на УОИИ, не води до получаване на свръхкомпенсация от предприятията (както е определено в точка 47 от тази рамка). Всъщност държавите членки трябва да предоставят доказателства при искане от страна на Комисията. Те също така трябва да извършват редовни проверки или да направят необходимото тези проверки да бъдат извършени в края на периода на възлагане и при всички случаи на интервали, не по-дълги от три години. Във връзка с това Комисията посочва, че италианските органи са предоставили необходимите доказателства, както е посочено по-горе (вж. съображения 469—470). През 2009 и 2010 г. Siremar наистина е предоставило на надзорното министерство своите отчети за всеки отделен маршрут, което е дало възможност на последното да преразгледа размера на компенсацията. От 17 септември 2010 г. нататък присъствието на извънредния комисар, назначен от италианската държава, при спазване на подробни правила съгласно националното законодателство и с гражданска и наказателна отговорност, е осигурило още една предпазна мярка срещу свръхкомпенсация. Освен това Комисията припомня, че компенсацията се изплаща на вноски, че изравнителното плащане се извършва на базата на действителните разходи и приходи за годината и че след 25 ноември 2010 г. по решение на Междуведомствената конференция всяка свръхкомпенсирана сума се приспада от бъдещите авансови плащания на субсидията (вж. съображение 43). С оглед на гореизложеното, въпреки че Siremar е било свръхкомпенсирано през 2010 г., Комисията отбелязва, че това свръхкомпенсиране все пак се е стопило през следващите години, тъй като Siremar под ИУ е понасяло загуби (вж. съображение 476). Следователно като цяло не е предоставена свръхкомпенсация за периода между 1 януари 2010 г. и 30 юли 2012 г. Поради това и отчитайки много специфичните обстоятелства на приватизацията, извършена от органа по извънредното управление, така че да се гарантира приемствеността на обществените услуги, Комисията заключава, че гореописаните мерки биха могли да се считат за достатъчни, за да се избегне и открие свръхкомпенсацията.

(479) Въз основа на горепосочените елементи (вж. съображения 472—478) Комисията стига до заключението, че приложимите изисквания съгласно раздел 2.8 (Размер на компенсацията) от рамката за УОИИ от 2011 г. са спазени.

8.3.1.7. Приоритетът за акостиране

(480) В член 19-*ter*, параграф 21 от Наредба-закон 135/2009 ясно се посочва, че приоритетът за акостиране е необходим, за да се гарантира териториалното единство с островите и с оглед на задълженията за обществена услуга на дружествата от бившата Tirrenia Group, включително Siremar. В действителност, ако дружествата, на които са възложени задълженията за обществена услуга, не се ползват от приоритет за акостиране, е възможно (понякога) да им се наложи да изчакат своя ред преди акостиране и по този начин да възникнат закъснения, които биха попречили на целта за осигуряване на надеждна и удобна свързаност за гражданите. В случая на Siremar редовно разписание наистина е необходимо, за да се задоволят нуждите от мобилност на населението на по-малките острови и да се допринесе за тяхното икономическо развитие. Освен това, тъй като съгласно първоначалното споразумение Siremar е трябвало да изпълнява конкретни задължения по отношение на разписанието,

приоритетът за акостиране е спомогнал да се гарантира, че пристанищата разпределят местата и часовете за акостиране по начин, който дава възможност на Siremar да изпълни задълженията си за обществена услуга.

(481) Във връзка с това Комисията счита, че тази мярка е предоставена, за да се даде възможност на Siremar да изпълнява задълженията си за обществена услуга, която представлява действителна УОИИ (вж. съображение 456). Освен това италианските органи потвърдиха, че приоритетът за акостиране е приложим само за услуги, предоставяни съгласно режима на обществена услуга, и че през удължения срок на действие на първоначалното споразумение Siremar не е извършвало никакви услуги извън задълженията си за обществена услуга. Комисията вече оцени подробно съвместимостта на УОИИ и свързаната с нея компенсация за Siremar през удължения срок на действие на първоначалното споразумение (вж. съображения 444—479). Следователно Комисията счита, че нейната оценка на съвместимостта на приоритета за акостиране може да бъде ограничена до установяване на това дали тази мярка може да доведе до свръхкомпенсация или не.

(482) Италия твърди, че евентуално предимство от приоритета за акостиране не може да бъде определено в парично изражение (вж. съображение 227). Във всеки случай Комисията отбелязва, че доколкото тази мярка би намалила оперативните разходи или би увеличила приходите на оператора на обществени услуги, тези ефекти ще бъдат отразени напълно във вътрешните сметки на оператора. Следователно прилаганите спрямо Siremar проверки за свръхкомпенсация, както са описани по-горе (вж. раздел 8.3.1.6), са подходящи и за проверка на евентуална свръхкомпенсация, произтичаща от приоритета за акостиране.

(483) Поради това Комисията заключава, че приоритетът за акостиране, който е неразривно свързан с УОИИ, извършвана от Siremar, е съвместим и с вътрешния пазар въз основа на член 106, параграф 2 от ДФЕС и рамката за УОИИ от 2011 г.

8.3.1.8. Спазване на решението за УОИИ от 2005 г.

(484) Както е посочено в съображение 440, средният годишен трафик през двете финансови години, предшестващи тази, през която е възложена УОИИ, не е надвишавал 300 000 пътници по следните групи маршрути:

— Трапани — Пантелерия (смесен маршрут D4);

— Емпедокле — Пелагийски острови (смесен маршрут D5);

— Палермо — Устика (смесен маршрут D1 и маршрут само за пътници ALD/1).

(485) Следователно за маршрути D1, D4, D5, ALD/1 е спазено изискването от член 2, параграф 1, буква в) от решението за УОИИ от 2005 г. Освен това Комисията счита, че е изпълнен и член 2, параграф 2 от решението за УОИИ от 2005 г., съгласно който се изисква спазването на Регламента за морския каботаж ([176]). Поради това Комисията заключава, че тези четири маршрута могат да бъдат оценени въз основа на решението за УОИИ от 2005 г.

(486) Комисията вече установи по-горе (вж. раздел 8.3.1.3), че през удължения срок на действие на първоначалното споразумение в актовете за възлагане е дадено точно определение на задълженията за обществена услуга, продължителността, съответното предприятие и съответната територия, параметрите за изчисляване, контрол и преразглеждане на компенсацията, както и мерките за избягване и възстановяване на свръхкомпенсация. Следователно за маршрути D1, D4, D5, ALD/1 е спазен член 4 (Възлагане) от решението за УОИИ от 2005 г.

(487) Освен това Комисията стигна до заключението (вж. раздел 8.3.1.6), че i) Siremar не е получило свръхкомпенсация през удължения срок на действие на първоначалното споразумение и ii) италианските органи са извършвали редовни проверки, за да не допуснат получаването на свръхкомпенсация от страна на Siremar. Въз основа на това Комисията констатира, че по отношение на маршрути D1, D4, D5, ALD/1 са спазени също така член 5 (Компенсации) и член 6 (Контрол за свръхкомпенсации) от решението за УОИИ от 2005 г.

(488) Като се има предвид неразривната връзка с изпълнението на обществената услуга и с оглед на оценката по-горе (вж. раздел 8.3.1.7), предоставеният за обслужването на маршрути D1, D4, D5, ALD/1 приоритет за акостиране също съответства на решението за УОИИ от 2005 г.

8.3.1.9. Заключение

(489) Въз основа на оценката в съображения 436—483 Комисията заключава, че предоставената на Siremar компенсация за извършване на морски услуги през удължения срок на действие на първоначалното споразумение в периода от 1 януари 2009 г. до 1 август 2012 г. и неразривно свързаният с тях приоритет за акостиране са в съответствие с приложимите условия на рамката за УОИИ от 2011 г. и следователно са съвместими с вътрешния пазар съгласно член 106 от ДФЕС.

([176]) В този контекст Комисията припомня, че тези четири маршрута представляват действителна УОИИ (вж. раздел 8.3.1.2) и отговарят на изискванията за задължения за обществена услуга, установени с Регламента за морския каботаж. Освен това Комисията прие удължаването на срока на действие на първоначалното споразумение на Siremar с оглед на процеса на приватизация на това дружество и поради това мотивираното ѝ становище от 21 юни 2012 г. не се отнася до Siremar (вж. съображение 143).

(490) Освен това съгласно оценката в съображения 484—488 предоставената на Siremar компенсация и приоритетът за акостиране за обслужването на маршрути D1, ALD/1, D4, D5 през удължения срок на действие на споразумението също са съвместими с вътрешния пазар и са освободени от задължението за предварително уведомяване съгласно решението за УОИИ от 2005 г.

8.3.2. *Неправомерно продължаване на помощта за оздравяване за Siremar*

(491) Въз основа на решението от 2010 г. помощта за оздравяване за Siremar, доколкото е ограничена до шестмесечния срок, изтекъл на 28 август 2011 г., е била съвместима с вътрешния пазар. В съответствие с Насоките за оздравяване и преструктуриране от 2004 г. обаче в срок от шест месеца Италия е трябвало да предостави на Комисията или i) доказателство, че заемът е бил изплатен изцяло и/или че гаранцията е била отменена, или ii) план за преструктуриране (или ликвидация).

(492) Гаранцията е била поискана на 11 юли 2011 г., а Siremar е изплатило цялата сума, дължима на държавата, едва на 18 септември 2012 г. (вж. съображение 65). Следователно Италия не бе в състояние да предостави доказателство, че заемът е бил изплатен изцяло и/или че гаранцията е била отменена в рамките на шестмесечния срок, който е изтекъл на 28 август 2011 г.

(493) Според предоставената от Италия информация (вж. раздел 4.2) в хода на официалната процедура по разследване планът за ликвидация на Siremar е бил достъпен на уебсайта на Siremar под ИУ преди изтичането на шестмесечния срок, установен в Насоките за оздравяване и преструктуриране от 2004 г. Освен това Италия твърди, че през цялото време тя е информирала Комисията за напредъка на процеса на приватизация на стопанското подразделение Siremar.

(494) Информацията в преписката на Комисията потвърждава, че италианските органи наистина са информирали Комисията относно продължаващата към онзи момент приватизация на стопанското подразделение Siremar. Освен това Италия е потвърдила и намерението на Siremar да възстанови помощта за оздравяване преди изтичането на шестмесечния срок, като използва постъпленията от тази приватизация. Италианските органи обаче не са представили официално на Комисията план за преструктуриране или ликвидация. Към онзи момент Комисията не е била уведомена, че планът за ликвидация е публикуван на уебсайта на Siremar под ИУ. Нещо повече, фактът, че Комисията е била уведомена за процеса на приватизация на стопанското подразделение Siremar, не може да замести официалното представяне на план за ликвидация. По-специално Комисията е трябвало да получи възможност да прецени дали планът за ликвидация е в съответствие с Насоките за оздравяване и преструктуриране от 2004 г. и поради това той е следвало да бъде официално представен от Италия.

(495) Освен това Комисията посочва, че на 5 октомври 2011 г. тя е изпратила писмо, в което иска от Италия да потвърди, че е спазила изискванията на Насоките за оздравяване и преструктуриране от 2004 г. и Решението от 2010 г. На 28 ноември 2011 г. Комисията изпрати на Италия напомнително писмо и получи отговор от италианските органи на 12 декември 2011 г. Следователно, що се отнася до Комисията, до последната посочена дата (и следователно след изтичането на шестмесечния срок) Италия не е представила нито i) доказателство, че заемът е изплатен изцяло и/или че гаранцията е била отменена, нито ii) план за преструктуриране (или ликвидация).

(496) В отговора си на писмото на Комисията от 5 октомври 2011 г. Италия потвърди, че намерението ѝ е било Siremar да възстанови помощта за оздравяване преди 28 август 2011 г., след продажбата на стопанското подразделение на Tirrenia, но процесът на приватизация на последното се е забавил, тъй като е било необходимо да се получи одобрение за сливане от Комисията. Тъй като постъпленията от приватизацията на стопанското подразделение на Tirrenia са били необходими, за да се възстановят средствата на държавата, това плащане не е могло да бъде извършено преди изтичането на крайния срок на 28 август 2011 г. Комисията отбелязва, че в писмото си от 12 декември 2011 г. италианските органи изобщо не споменават плана за ликвидация на Siremar, който според техните по-късни становища е бил публично достояние още преди 28 август 2011 г. Вместо това Италия просто се е опитала да обясни защо възстановяването на средствата не е могло да бъде извършено преди изтичането на шестмесечния срок. Ако обаче италианските органи бяха представили план за преструктуриране или ликвидация пред Комисията преди 28 август 2011 г., нямаше да се налага да предоставят такива обяснения. Комисията приема това като допълнително доказателство, че Италия не е представила план за преструктуриране или ликвидация в рамките на необходимия шестмесечен срок.

(497) С оглед на горепосоченото дори Комисията да е била уведомена за процеса на приватизация, Италия не е изпълнила ангажимента си съгласно решението от 2010 г. да представи на Комисията план за преструктуриране (или ликвидация) в рамките на шест месеца след предоставянето на разрешение за помощта за оздравяване. В резултат на това от момента на изтичане на 28 август 2011 г. на шестмесечния срок помощта за оздравяване трябва да се счита за неправомерна и несъвместима помощ. Комисията счита, че неправомерно продължената помощ за

оздравяване не може да се счита за съвместима и на други основания, тъй като не отговаря нито на съответните условия от Насоките за оздравяване и преструктуриране, нито на тези от рамката за УОИИ от 2011 г. ([177]).

(498) Всъщност във въпросния случай Комисията посочва, че неправомерното продължаване на помощта за оздравяване не е предоставено за действителна и правилно дефинирана услуга от общ икономически интерес, както се изисква в точка 12 от рамката за УОИИ от 2011 г. Siremar вече е получило компенсация за предоставянето на обществени услуги въз основа на първоначалното споразумение (чийто срок е удължен), докато за помощта за оздравяване е представено уведомление и тя е одобрена като временна мярка за оздравяване, а не като компенсация за извършване на УОИИ. Следователно тя не може да бъде обявена за съвместима въз основа на рамката за УОИИ от 2011 г.

(499) Предвид гореизложеното Комисията отбелязва, че Siremar под ИУ вече е възстановило сума в размер на 15 511 529,35 EUR на 18 септември 2012 г. Това плащане надхвърля сумата от 15 121 838,33 EUR ([178]), дължима на държавата към 11 юли 2011 г. Въпреки това, тъй като неправомерното продължаване на помощта за оздравяване е било несъвместимо, възстановената сума трябва да включва поне лихвата по възстановяване. Ако вече платената лихва от Siremar под ИУ не е достатъчна, оставащият размер от лихвата също трябва да бъде възстановен.

8.3.3. *Освобождавания от данъци, свързани с процеса на приватизация*

(500) Комисията заключи по-горе (вж. съображения 419—430), че освобождаванията от корпоративен данък върху постъпленията от продажбата на стопанското подразделение Siremar, по отношение на Siremar, и от косвените данъци върху прехвърлянето на същото стопанско подразделение, по отношение на Siremar и на SNS, които са предоставени съгласно закона от 2010 г., представляват държавна помощ за Siremar и за SNS.

(501) И в двата случая помощта е равна на разликата между обичайно дължимия данък за тези видове сделки и действително платения данък. Следователно съвместимостта на тази помощ трябва да бъде оценена с оглед на изключенията, определени в член 107, параграфи 2 и 3 от ДФЕС и в член 106, параграф 2 от ДФЕС.

(502) Първо, Комисията счита, че нито едно от тези изключения не може да бъде определено за съвместимо въз основа на някоя от дерогациите, предвидени в член 107, параграфи 2 и 3 от ДФЕС.

(503) Второ, Комисията отбелязва, че освобождаването от данъци върху продажбата на стопанското подразделение Siremar е еднократна мярка, свързана с прехвърляне на активи в рамките на по-широка реорганизация и приватизация на Tirrenia Group. Поради това Комисията счита, че тази помощ не е неразривно свързана с УОИИ, извършвана от Siremar, а по-късно от SNS, и следователно не следва да се оценява на базата на същото основание за съвместимост. Всъщност това освобождаване не е свързано с изпълнението на услугите от общ икономически интерес, определени в първоначалното или в новото споразумение ([179]). Следователно не може да се прави позоваване на основанията за съвместимост, установени в член 106, параграф 2 от ДФЕС.

(504) Поради това Комисията заключава, че освобождаването на Siremar и на SNS от данъци представлява оперативна помощ, намаляваща разходите, които в противен случай Siremar под ИУ и SNS е трябвало да покрият със собствени средства, и следователно е несъвместимо с вътрешния пазар ([180]).

8.3.4. *Заключение относно съвместимостта на помощта*

(505) Въз основа на горепосочената оценка Комисията счита, че:

— компенсацията, предоставена на Siremar, и приоритетът за акостиране за обслужването на морските маршрути през периода 1 януари 2009—1 август 2012 г. са съвместими с вътрешния пазар съгласно член 106 от ДФЕС, рамката за УОИИ от 2011 г., а по отношение на четири маршрута, обособени в три групи, също и съгласно решението за УОИИ от 2005 г.;

— помощта за оздравяване за Siremar е била неправомерно продължена в периода от 28 август 2011 до 18 септември 2012 г. (когато е била възстановена) и е несъвместима с вътрешния пазар;

— освобождаването на Siremar от косвени данъци върху операции и актове, свързани с прехвърлянето на стопанското подразделение Siremar на SNS, и от корпоративен данък върху постъпленията от това прехвърляне представлява несъвместима оперативна помощ за Siremar;

([177]) Дори тази помощ да е била предоставена преди влизането в сила на Насоките за оздравяване и преструктуриране от 2014 г., съгласно точка 139 от тези насоки, когато проучва помощ за доставчици на УОИИ в затруднено положение, като Siremar, Комисията трябва да прилага разпоредбите на Насоките за оздравяване и преструктуриране от 2014 г. независимо от датата на предоставяне на помощта. Когато Комисията оценява съгласно Насоките за оздравяване и преструктуриране от 2014 г. съвместимостта на помощ, предоставена на доставчици на УОИИ в затруднено положение преди 31 януари 2012 г., тази помощ ще се счита за съвместима с вътрешния пазар, ако съответства на разпоредбите на рамката за УОИИ от 2011 г., с изключение на точки 9, 14, 19, 20, 24, 39 и 60.

([178]) Тази сума включва дължими лихви на държавата в размер на 11 367,51 EUR за периода между 30 юни 2011 г. и 11 юли 2011 г.

([179]) *Ad abundantiam*, що се отнася до помощта, предоставена на Siremar чрез това освобождаване от данъци, Комисията отбелязва, че към момента на приемане на настоящото решение Siremar под ИУ вече не извършва УОИИ, нито друга стопанска дейност.

([180]) Решение по дело C-301/87 *Франция/Комисия*, ECLI:EU:C:1990:67, точка 41.

— плащането от страна на SNS на фиксирана такса за вписване на договора за придобиване на стопанското подразделение Siremar съгласно закона от 2010 г., вместо таксата, която обикновено се дължи съгласно националното законодателство, представлява несъвместима оперативна помощ за SNS.

8.4. **Отговор на становищата на CdI**

(506) Както е посочено по-горе (вж. раздел 6), CdI изпрати три становища на Комисията. Тези становища бяха внесени след изтичането на сроковете за представяне на мнения от заинтересовани трети страни относно решенията от 2011 и 2012 г.

(507) По отношение на изложените в становищата на CdI твърдения Комисията отбелязва следното:

— по отношение на предоставените данни относно маршрутите, които дружеството е обслужвало през периода 1 август 2012 г. — 31 декември 2012 г., Комисията потвърждава, че е взела предвид тази информация в своята оценка;

— по отношение на продажбата на стопанското подразделение Siremar, включително дали тя е извършена на пазарна цена, Комисията отбелязва, че към момента на приемане на настоящото решение италианските органи и CdI вече са отменили както първоначалния договор за продажба, така и новото споразумение, и че това споразумение, обвързано със стопанското подразделение Siremar, в крайна сметка е възложено на SNS. Както е посочено в съображение 295, би било логично невъзможно да се приключи разследването относно първоначалното възлагане на новото споразумение, обвързано със стопанското подразделение Siremar, на CdI за периода 1 август 2012 г. — 10 април 2016 г. Поради това Комисията няма да коментира становищата на CdI относно приватизацията на стопанското подразделение Siremar;

— по отношение на косвено изразеното твърдение в няколко писма на CdI, че задълженията за обществена услуга, наложени съгласно новото споразумение за периода 1 август 2012 г. — 10 април 2016 г., са действителна УОИИ, Комисията заключи в съображение 351, че тези задължения за обществена услуга, както са възложени на SNS, отговарят на действително потребителско търсене, допринасят за преодоляване на реална неефективност на пазара и могат да се считат за подход, водещ до най-малко вреди. Комисията обаче отбелязва, че тъй като новото споразумение между Италия и CdI е било отменено и задълженията за обществена услуга в крайна сметка са били възложени на SNS, поради посочените по-горе причини не е възможно да се прецени отделно дали задълженията за обществена услуга, наложени на CdI съгласно новото споразумение, представляват действителна УОИИ. Поради това Комисията няма да коментира становищата на CdI по този въпрос;

— по отношение на насрещната гаранция и увеличаването на капитала Комисията заключи в съображения 408 и 413, че разследването на тези мерки вече е безпредметно. Поради това Комисията няма да коментира становищата на CdI относно тези мерки;

— по отношение на отсъствието на икономическа приемственост между Siremar под ИУ и CdI Комисията отбелязва, че тъй като стопанското подразделение Siremar и новото споразумение в крайна сметка са възложени на SNS, поради посочените по-горе причини не е необходимо да се оценява отделно наличието на евентуална икономическа приемственост между Siremar под ИУ и CdI. В раздел 11 обаче Комисията ще оцени наличието на евентуална икономическа приемственост между Siremar под ИУ и SNS ([181]). Освен това, като допълнителен аргумент, Комисията отбелязва, че понастоящем CdI е в процес на ликвидация и не осъществява дейност. Следователно разследването на евентуална предоставена му помощ в настоящото дело за държавна помощ би било безпредметно. Въз основа на гореизложеното Комисията счита, че оценката на наличието на евентуална икономическа приемственост между Siremar под ИУ и CdI също би било безпредметно. Поради това Комисията няма да коментира становищата на CdI относно отсъствието на икономическа приемственост между Siremar под ИУ и CdI.

9. **ЗАКЛЮЧЕНИЕ**

(508) Комисията счита, че Италия неправомерно е привела в действие някои от разглежданите мерки за помощ в нарушение на член 108, параграф 3 от ДФЕС. Въз основа на горепосочената оценка Комисията реши, че компенсацията за обществена услуга, предоставена на Siremar през удължения срок на действие на първоначалното споразумение, е съвместима с вътрешния пазар съгласно член 106 от ДФЕС. Освен това, тъй като приоритетът за акостиране е неразривно свързан с изпълнението на УОИИ от страна на Siremar, тази мярка също е съвместима с вътрешния пазар съгласно член 106 от ДФЕС. За четири от двадесетте разглеждани маршрута, предмет на обществена услуга, Италия е била освободена от задължението за предварително уведомяване, предвидено в член 108, параграф 3 от ДФЕС, тъй компенсацията за обществена услуга и приоритетът за акостиране, предоставени на Siremar за обслужване на тези четири маршрута, са в съответствие с решението за УОИИ от 2005 г.

([181]) Между другото, Комисията отбелязва, че тъй като стопанското подразделение е върнато на Siremar под ИУ и впоследствие е присъдено на SNS заедно с новото споразумение, не стои въпросът за евентуална икономическа приемственост между CdI и SNS, които са отделни участници в тръжната процедура.

(509) Помощта за оздравяване за Siremar, която е била неправомерно продължена в периода от 28 август 2011 г. до 18 септември 2012 г., обаче е несъвместима с вътрешния пазар. Накрая, освобождаването от косвени данъци върху операции и актове, свързани с прехвърлянето на стопанското подразделение Siremar, по отношение на Siremar и SNS, и от корпоративен подоходен данък от продажбата на стопанското подразделение Siremar, по отношение на Siremar, представлява също оперативна помощ за Siremar и SNS, която е несъвместима с вътрешния пазар.

(510) Настоящото решение не се отнася до и не засяга други въпроси, обхванати от решенията от 2011 и 2012 г. или представени на вниманието на Комисията от заинтересованите страни в хода на разследването, започнато съгласно тези решения.

10. **ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ**

(511) Според ДФЕС и установената съдебна практика на съдилищата на Съюза Комисията е компетентна да вземе решение дали съответната държава членка трябва да измени или отмени помощта, когато е констатирала, че въпросната помощ е несъвместима с вътрешния пазар ([182]). Съгласно установената практика на съдилищата на Съюза наложеното на дадена държава членка с решение на Комисията задължение за отмяна на несъвместима с вътрешния пазар помощ има за цел възстановяване на съществувалото преди това положение ([183]).

(512) В този контекст съдилищата на Съюза са постановили, че целта е постигната, когато бенефициерът е изплатил сумите, предоставени чрез неправомерна помощ, като по този начин се е отказал от предимството, с което се е ползвал спрямо конкурентите си на вътрешния пазар, и ситуацията отпреди плащането на помощта е възстановена ([184]).

(513) В съответствие със съдебната практика член 16, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2015/1589 ([185]) на Съвета гласи, че „когато са взети отрицателни решения в случаи с неправомерна помощ, Комисията решава съответната държава членка да вземе всички необходими мерки за възстановяване на помощта от бенефициера“.

(514) По този начин с оглед на факта, че въпросните мерки са били приведени в действие в нарушение на член 108, параграф 3 от ДФЕС и следва да се считат за неправомерна и несъвместима помощ, те се възстановяват с цел възстановяване на съществувалото преди предоставянето им положение на вътрешния пазар. Възстановяването следва да обхваща времето от датата, на която помощта е предоставена на разположение на бенефициера, до ефективното ѝ възстановяване. Върху сумата, която трябва да се възстанови, се начислява лихва до ефективното ѝ възстановяване.

(515) В настоящия случай срещу бенефициера на помощта — Siremar под ИУ, вече е образувано производство по несъстоятелност. Следователно ефективното възстановяване може да бъде постигнато чрез регистриране на вземането, свързано с подлежащата на събиране помощ, в списъка на предявените вземания ([186]). В този случай регистрирането на вземането трябва да бъде последвано от i) събиране на пълната сума, подлежаща на събиране, или, ако това не може да бъде постигнато, ii) закриване на предприятието и окончателното прекратяване на неговите дейности.

(516) Посочената в съображение 505 несъвместима държавна помощ, предоставена на Siremar по ИУ и на SNS, трябва да бъде възстановена на Италия, доколкото е била изплатена. По-специално помощта, която трябва да бъде възстановена, се определя, както следва:

а) главницата на помощта за оздравяване, т.е. 15 121 838,33 EUR, плюс лихвата по възстановяване, начислена от датите на плащане на двата транша по заема и от датата, на която BIIS е пристъпила към усвояване държавната гаранция (т.е. 28 февруари 2011 г. за първия транш от 12 000 000 EUR, 23 март 2011 г. за втория транш от 3 000 000 EUR и 11 юли 2011 г. за сумата от 121 838,33 EUR), до пълното възстановяване. Комисията отбелязва, че главницата на помощта и част от лихвата по възстановяване вече са изплатени от Siremar под ИУ;

б) доколкото косвените данъци върху операциите и актовете, свързани с прехвърлянето на стопанското подразделение Siremar, се заплащат от продавача (т.е. от Siremar под ИУ), главницата на помощта се равнява на данъците, които обикновено се дължат за тези видове сделки. Италия изчислява също така разликата между фиксираната такса за вписване на договора за придобиване на стопанското подразделение Siremar, платена от SNS съгласно закона от 2010 г., и таксата, която обикновено се дължи съгласно националното законодателство.

([182]) Решение от 12 юли 1973 г., *Комисия/Германия*, C-70/72, EU:C:1973:87, точка 13.
([183]) Решение от 21 март 1990 г., *Белгия/Комисия*, C-142/87, EU:C:1990:125, точка 66.
([184]) Решение от 17 юни 1999 г., *Белгия/Комисия*, C-75/97, EU:C:1999:311, точки 64 и 65.
([185]) Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 г. за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 24.9.2015 г., стр. 9).
([186]) Националното законодателство урежда реда на вземанията за държавна помощ в списъка на предявените вземания, при условие че редът съответства на принципа на ефективност и на принципа на равностойност. Вж. точка 64 от Известие на Комисията относно събирането на неправомерна и несъвместима държавна помощ (ОЖ C 247, 23.7.2019 г., стр. 1). При всички случаи държавната помощ не може да бъде класирана по-ниско от обикновените необезпечени вземания. Окончателното регистриране на вземане за държавна помощ също така спира начисляването на допълнителна лихва по възстановяване.

[…] Италия предоставя също списък на всички документи, по отношение на които е налице ефективно освобождаване от данъци, и изчислява разликата между обичайно дължимите данъци и действително платените данъци от Siremar и SNS. Към тези суми се добавя лихва по възстановяване, начислена от датата (датите) на официалните документи, за които важи освобождаването от данъци, до пълното възстановяване.

(517) Освен това Италия не освобождава постъпленията от продажбата на стопанското подразделение Siremar от корпоративния подоходен данък, дължим от Siremar под *ИУ*.

11. **ИКОНОМИЧЕСКА ПРИЕМСТВЕНОСТ**

(518) Когато е налице продажба или прехвърляне на бенефициера на неправомерна и несъвместима държавна помощ, задължението за възстановяване на помощта може да бъде разширено, така че да обхване други предприятия, на които са прехвърлени дялове или стопанската дейност на бенефициера ([187]). В случай на сделка с акции, когато бенефициерът все още съществува, извършва дейност на пазара и просто са променени собствениците му, задължението за възстановяване на помощта остава за бенефициера. В случай на сделка с активи, когато друго предприятие продължава стопанската дейност с някои или с всички активи на първоначалния бенефициер, това друго предприятие следва да се счита за бенефициер на държавната помощ, при условие че структурата на прехвърляне или продажба води до заключението, че е налице икономическа приемственост между двете дружества.

(519) За разлика от това, когато може да се докаже, че независимо от прехвърлянето на някои или на всички активи от неправомерната помощ се е възползвал първоначалният бенефициер, а дружеството приобретател извършва съществено различна дейност, възстановяването ще продължи да бъде задължение на първоначалния бенефициер на помощта. Съгласно съдебната практика, за да се прецени дали е налице икономическа приемственост, могат да се вземат предвид следните фактори: обхватът на прехвърлянето (активи и пасиви, запазване на работната сила, групи активи), цената на прехвърлянето, самоличността на собствениците на предприятието приобретател и на предприятието прехвърлител, моментът на извършване на прехвърлянето (след началото на разследването, откриването на процедурата или окончателното решение) и икономическата логика на сделката ([188]).

(520) Съгласно същата съдебна практика горепосочените фактори могат да бъдат взети предвид в различна степен в зависимост от специфичните характеристики на въпросния случай. От това следва, че Комисията не е задължена да взема предвид всички тези фактори, както личи от израза *могат да се вземат предвид* ([189]) и с оглед на факта, че не съществува йерархия между тези фактори. По-специално в разглеждания случай Комисията счита, че при оценката на икономическата приемственост следва да се отчита особеният характер на сделката между Siremar под ИУ и SNS, която се отнася до приватизацията на публично предприятие чрез тръжна процедура за дванадесетгодишен договор за обществена услуга, заедно с активите, необходими за предоставянето на посочените в този договор УОИИ. Към днешна дата Siremar под ИУ продължава да съществува като отделен субект, но не осъществява никаква стопанска дейност и е обект на производство по несъстоятелност с основната цел да възстанови дължимото на кредиторите си и да бъде ликвидирано.

(521) За да прецени дали е налице икономическа приемственост между Siremar под ИУ и SNS и следователно да установи дали последното следва също да носи отговорност за възстановяване на несъвместимата помощ, предоставена на първото, Комисията приложи горепосочените показатели към конкретните обстоятелства, свързани с разглеждания случай.

11.1. **Обхватът на прехвърлянето**

(522) Този показател се отнася до степента, в която съществуващите активи и пасиви, включително договорните отношение със служителите и доставчиците, са прехвърлени от Siremar (по-късно под *ИУ*) на SNS. Още от самото началото следва да се отбележи, че никой от съществуващите пасиви не е прехвърлен: те са изцяло отговорност на Siremar под ИУ и продължават да са негова отговорност към момента на приемане на настоящото решение. Прехвърлянето е довело до пълното отписване на всяко вземане по прехвърлените активи, като например ипотеки, запори и декларации за приоритет.

(523) Освен това, що се отнася до активите, Комисията отбелязва на първо място, че процедурата за продажба на стопанското подразделение Siremar е последвана от неуспешен опит за приватизация на Tirrenia di Navigazione в неговата цялост, заедно с всичките му активи и пасиви, включително и неговото дъщерно дружество тогава — Siremar. Вторият, вече успешен опит за приватизация на стопанското подразделение Siremar, е включвал

([187]) Решение по дело C-303/88 *Италия/Комисия*, ECLI:EU:C:1991:136.
([188]) Решение по дело T-121/15 *Fortischem a.s./Комисия*, ECLI:EU:T:2019:684, точка 208.
([189]) Решение по дело T-123/09 *Ryanair/Комисия*, ECLI:EU:T:2012:164, точка 156.

търговската марка Siremar ([190]), активите, счетени за необходими за изпълнение на задълженията за обществена услуга, наложени на Siremar, и договорните отношения с доставчици, които са с различен и по-тесен обхват в сравнение с първия опит (напр. приблизително 45 % от броя на корабите). Активите, притежавани от Siremar под ИУ, които не са счетени за необходими за изпълнението на задълженията за обществена услуга, са били продадени отделно чрез различни и несвързани тръжни процедури и са включвали бързоходния кораб Guizzo.

(524) Накрая, Комисията отбелязва също, че що се отнася до персонала, не е било налице прехвърляне на трудови договори от Siremar под ИУ на CdI, а по-късно на SNS. Всъщност съгласно член 2112 от Граждански кодекс на Италия в случай на прехвърляне на стопанската дейност съществуващите трудови договори продължават да са в сила и за купувача, като всеки служител запазва всички произтичащи от тях права. Съгласно Наредба-закон 270/1999 обаче този обичаен режим не е приложим към прехвърлянето на подразделение на дружество, предмет на процедура по извънредно управление, което предоставя основни обществени услуги. От друга страна, новият собственик е задължен да наеме персонала, който е необходим за предоставяне на услугата, и да се въздържа от колективни уволнения за срок от две години (вж. съображение 195). Комисията отбелязва, че макар съгласно общото правило да е предвидена ясно приемственост на персонала между Siremar под ИУ и SNS през CdI, това изключение на практика е дало възможност на Siremar под ИУ да прекрати всички договори със своите служители. Впоследствие CdI, а по-късно SNS, е предложило нови договори на служителите, които действително са били заети с изпълнението на задълженията за обществена услуга.

(525) Задължението за запазване на числеността на служителите е установено с общ закон, който не може да бъде погазен от италианските органи при подготвянето на процедурата по продажба. Дори да не е съществувало това правно задължение обаче, Комисията отбелязва, че за обслужване на корабите в сектора на корабоплаването е необходим задължителен минимален брой служители с много специфичен набор от умения, както е посочено в таблиците за набиране на екипаж (вж. съображение 210). Всъщност в настоящия случай, за да изпълнява задълженията си, след като му е възложено новото споразумение, CdI, а по-късно SNS, е трябвало да наеме в кратък срок над 500 служители. Ето защо е много вероятно CdI да е наело повечето от служители на Siremar под ИУ, дори и да не е било задължено да им предложи трудови договори, от съображения за целесъобразност и за намаляване на разходите за набиране на персонал.

(526) Във връзка с това Комисията заключава, че макар фактически да е била налице приемственост на персонала, това се е дължало на фактическите обстоятелства по случая (т.е. обхвата на прехвърлянето) и на приложимото трудово законодателство. От друга страна, на SNS са прехвърлени почти всички активи на Siremar под ИУ и нито един от пасивите. Като цяло, що се отнася до обхвата на прехвърлянето, Комисията счита, че има признаци за икономическа приемственост между тези дружества.

11.2. **Цената за прехвърлянето**

(527) Съгласно установената съдебна практика прехвърлянето на активите на цена под пазарната също би било показател за икономическа приемственост между ликвидираното дружество, което е длъжно да възстанови помощта на държавата, и новосъздаденото дружество. В този случай Комисията посочва, че активите са прехвърлени в резултат на тръжна процедура, която е била открита, прозрачна и недискриминационна в достатъчна степен, така че да се получи пазарна цена, както е посочено в раздел 8.1.3.4 по-горе. Няма доказателства, че съвместното обявяване на търг на активите и договора за обществена услуга е имало отрицателно въздействие върху резултата от тръжната процедура. Напротив, Италия е доказала, че когато за няколко от корабите на Tirrenia и Siremar са организирани отделни тръжни процедури, те е можело да бъдат продадени само на цената за скрап. Всъщност условията, наложени на купувача, като например изискването да запази числеността на персонала в рамките на две години, не се довели до понижаване на цената, както е установено в доклада на Ecorys (вж. съображение 121). Освен това цената, платена в крайна сметка от SNS, т.е. 55,1 милиона евро, е била по-висока от минималната цена, определена в независимата експертна оценка на Banca Profilo, т.е. 55 милиона евро, и SNS е трябвало да плаща годишна лихва от 1,5 % върху двете отложени вноски в размер 9 милиона евро всяка. Освен това, както е посочено в съображение 122, при прехвърлянето на стопанското подразделение към SNS, във втория доклад на Ecorys, пазарната стойност е била оценена много по-ниско — на 39,9 милиона евро, по метода за оценка на собствения капитал. И накрая, Комисията отбелязва, че многобройните покани за подобрени оферти по време на тръжната процедура (вж. съображения 79—100) ясно показват, че между CdI и SNS е имало конкуренция и дори първото дружество в крайна сметка да е било изключено от процедура, при първоначалното изготвяне на спечелилата оферта на SNS CdI все още е било активен участник в процедурата. Съгласно установената съдебна практика, когато публичен орган пристъпи към продажба на принадлежащо му предприятие чрез открита, прозрачна и безусловна тръжна процедура, може да се предположи, че пазарната цена съответства на най-високата получена

([190]) Както е посочено в бележка под линия 41 обаче, понастоящем SNS предлага услугите си единствено под наименованието Caronte & Tourist или Liberty Lines, а не самостоятелно (вж. например уебсайта на Siremar, http://siremar.it/, който автоматично препраща към уебсайта на едно от двете дружества).

обвързваща и достоверна оферта. Освен това, съгласно съдебната практика, дори наличието на недопустими условия в съответната тръжна процедура не би поставило под въпрос тази констатация, ако тези условия не са довели до намаляване на предложената в офертата цена ([191]).

(528) С оглед на горепосоченото Комисията заключава, че обстоятелствата по прехвърлянето изключват възможността на SNS да е прехвърлено каквото и да било икономическо предимство, получено от Siremar под ИУ. Поради това цената на прехвърлянето не може да се счита за показателна за наличието на икономическа приемственост в този случай.

11.3. **Самоличността на собствениците**

(529) Когато прехвърлянето на активите се извършва между два свързани субекта, това е знак, че целта на прехвърлянето може да е да се заобиколи задължението за възстановяване на помощта, определена като неправомерна и несъвместима в решение на Комисията. В настоящия случай Комисията посочва, че между Siremar под ИУ и SNS е нямало и няма никакъв вид връзки. Първото е било публично предприятие, което в крайна сметка се е притежавало изцяло от Министерството на икономиката (вж. съображение 22). Второто е частно дружество, собственост на 50 % от Ustica Lines S.p.A. и 50 % от Caronte & Tourist S.p.A. Следователно Комисията отбелязва, че Siremar под ИУ не може да упражнява контрол върху SNS, и обратното.

(530) С оглед на горепосоченото Комисията заключава, че критерият за самоличността на акционерите също показва, че в този случай не е налице икономическа приемственост.

11.4. **Моментът на извършване на прехвърлянето**

(531) Когато прехвърлянето на активите се състояло след приемането на решение на Комисията, в което се изразяват съмнения по отношение на съвместимостта на помощ, която вече е била предоставена, това е друг показател, че това прехвърляне може да е било подготвено, за да се заобиколи разпореждане за възстановяване. В настоящия случай Комисията отбелязва, че поканата за заявяване на интерес е публикувана на 4 октомври 2010 г., а SNS е подало обвързваща оферта на 23 май 2011 г. Решението на Комисията да открие официална процедура по разследване, наред с друго, на приватизацията на подразделението Siremar, е прието няколко месеца по-късно, на 5 октомври 2011 г. Договорът за продажба е подписан от CdI на 20 октомври 2011 г., въз основа на последната оферта на дружеството, подадена на 13 октомври 2011 г. Прехвърлянето е окончателно завършено едва на 30 юли 2012 г. поради оспорването на съдебен ред на решението за възлагане на новото споразумение заедно със стопанското подразделение на CdI. Впоследствие, на 7 ноември 2012 г., Комисията разшири официалната процедура по разследване, наред с друго, до новото споразумение, подписано от CdI. В крайна сметка SNS е определено за купувач на стопанското подразделение през април 2016, след съдебните спорове, описани в раздел 2.3.3.2.

(532) С оглед на гореизложеното Комисията счита, че дори прехвърлянето към SNS да е извършено след решенията от 2011 и 2012 г., когато SNS е изготвяло и представяло обвързващата си оферта, т.е. през май 2011 г., нито SNS, нито Siremar под ИУ не са могли да знаят, че няколко месеца по-късно Комисията ще открие официална процедура по разследване. Изглежда много малко вероятно някоя от страните да е знаела вече съдържанието на решенията от 2011 и 2012 г., да е преценила рисковете, които те носят, и да е решила да прехвърли активите, за да обезсмисли разследването.

(533) Освен това Комисията отбелязва, че Италия я е информирала за намерението си да продаде стопанското подразделение Siremar, обвързано с новото споразумение, още на много ранен етап, в контекста на обсъжданията с Комисията относно прилагането на Регламента за морския каботаж (вж. също раздел 2.4). Освен това от съображения за правна сигурност Италия е уведомила и за проекта на новото споразумение (вж. съображение 9). Това е още един признак, че Италия не е възнамерявала да заобикаля бъдещи разпореждания за възстановяване, като организира прехвърлянето на стопанското подразделение и възложи новото споразумение по начина, описан и оценен в раздел 8.1.3.

(534) С оглед на гореизложеното, макар прехвърлянето към SNS да е извършено след приемането на решенията от 2011 и 2012 г., Комисията счита, че като се вземат предвид току-що описаните специфични обстоятелства, и по-специално продължителните съдебни производства срещу първоначалния избор на CdI за купувач на стопанското подразделение, хронологията на събитията показва, че в този случай не е налице икономическа приемственост.

11.5. **Икономическата логика на прехвърлянето**

(535) Този показател е свързан както с намеренията на страните по отношение на прехвърлянето на активите, така и с неговата икономическа обосновка с оглед на бъдещата стопанска дейност на дружеството, което ще управлява тези активи. В това отношение Комисията отбелязва на първо място, че от една страна, намерението на италианските органи е било да спазят задължението за либерализация на сектора на морския транспорт, както е формулирано в Регламента за морския каботаж, чрез приватизация на основния си публичен оператор — Tirrenia Group, включително Siremar, и чрез възлагането на задължения за обществена услуга на дружеството приобретател. Макар че това не се изисква от посочения регламент, въпросното прехвърляне както на активите, така и на компенсацията за обществена услуга действително е било една от достъпните за Италия възможности (вж. също съображение 136) за

([191]) Вж. решение на Съда от 24 октомври 2013 г., *Land Burgenland/Комисия*, съединени дела C-214/12 P, C-215/12 P и C-223/12 P, ECLI:EU:C:2013:682, точки 94—96.

осъществяване на тази либерализация и при тези обстоятелства е била също така оптималната възможност от гледна точка на продажната цена на активите спрямо използването на две отделни процедури (вж. съображение 393). От друга страна, намерението на SNS е било да обслужва маршрутите съгласно задължението за обществена услуга по по-ефективен начин в сравнение със Siremar (по-късно под ИУ) и така да генерира печалба.

(536) Обхватът на дейността, т.е. предоставянето на морски услуги до и между определени острови в област Сицилия въз основа задължения за обществена услуга, ясно определени по отношение на честотата, тарифите и характеристиките на плавателните съдове, остава по същество същият.

(537) Що се отнася до бъдещата стопанска дейност на дружеството, Комисията отбелязва, че макар да е вярно, че SNS предлага същите или много сходни маршрути и честоти като Siremar, това е просто логичната последица от продължаващата необходимост от предоставяне на действителни услуги от общ икономически интерес, както е посочено в новото споразумение. С други думи, непрекъснатостта на обществената услуги не следва да се бърка и да се свързва с икономическа приемственост съгласно правилата в областта на държавната помощ. Всъщност Комисията счита, че Италия не би могла произволно да промени обхвата на обществените услуги, предоставяни от SNS, без да подкопае самата цел на новото споразумение, т.е. (i) да гарантира териториално единство между континента и островите и (ii) да допринесе за икономическото развитие на съответните острови.

(538) Освен това Комисията отбелязва, че условията за ежедневното изпълнение на задълженията за обществена услуга от страна на SNS са различни от тези, които са се прилагали до 2009 г. включително. Размерът на компенсацията се определя по различен механизъм, съгласно който се изисква операторът да работи ефективно. Освен това, тъй като няма гаранция за пълно покриване на разходите и тъй като размерът на номиналната компенсация е фиксиран за няколко години (т.е. намалява в реално изражение), SNS не е имало друг избор, освен да преразгледа из основи бизнес стратегията, следвана от Siremar. През цялата си дълга история като част от Tirrenia Group Siremar винаги и последователно е предоставяло обществена услуга, без каквато и да е стратегия за постигане на устойчива рентабилност, докато Siremar под ИУ е имало за цел просто дейността на дружеството да се прекрати организирано, като същевременно се гарантира непрекъснатостта на обществената услуга до прехвърлянето на собствеността на CdI, а по-късно на SNS след приключване на тръжната процедура.

(539) Всъщност Комисията отбелязва, че в първия си бизнес план, обхващащ периода 2011—2022 г. и изготвен през май 2011 г., SNS си поставя за цел да увеличи ефективността на флота от гледна точка на поддръжката, разходите за застраховане и за гориво; да подобри онлайн продажбите; да спести разходи за труд чрез нови трудови договори; и да намали разходите чрез сключване на нови договори с доставчици. Във втория си бизнес план, обхващащ периода 2016—2027 г. и изготвен през февруари 2016 г., SNS актуализира своите финансови прогнози и допускания въз основа на данни от CdI, променя разпределението на определени кораби към различните маршрути, особено що се отнася до линиите само за пътници, и променя някои допускания относно разходите за персонал и амортизациите ([192]). И накрая, от 1 септември 2016 г. SNS на практика разделя фериботните и пътническите услуги, като ги възлага съответно на Caronte & Tourist и Liberty Lines, и прехвърля активите си пропорционално. Комисията отбелязва, че това представлява съществена разлика в начина на извършване на обществените услуги в сравнение със Siremar под ИУ.

(540) Следователно SNS е изпълнявало задълженията си за обществена услуга при различни условия на работа в сравнение с Siremar под ИУ, въз основа на собствена бизнес стратегия. Всъщност италианските органи не са изискали от SNS да следва някакъв конкретен бизнес модел или да поддържа определен обхват от дейности извън посочените в новото споразумение, нито да поеме някакви специфични активи или служители, които не са присъщо свързани с изпълнението на задълженията за обществена услуга, определени в новото споразумение. Във връзка с това SNS е било (и все още е) свободно да прави всякакви промени в начина си на работа, които смята за необходими.

(541) Предвид гореизложеното Комисията отбелязва, че макар самите задължения за обществена услуга от гледна точка на маршрутите и честотите да са неизбежно сходни, тъй като отговарят на сходни нужди от обществена услуга, условията за тяхното изпълнение и бизнес стратегията зад тях са различни. Всъщност това фактическо сходство в осъществяваната дейност се дължи на много специфичните обстоятелства по случая и се смекчава от различните финансови ограничения върху операциите на SNS. Като цяло, що се отнася до икономическата логика на операцията, Комисията счита, че има някои признаци за наличието на икономическа приемственост в този случай.

11.6. **Заключение относно икономическата приемственост Siremar под ИУ и SNS**

(542) Въз основа на гореизложеното Комисията отбелязва, че цената на прехвърлянето, моментът на неговото извършване и самоличността на собствениците не сочат да е налице икономическа приемственост. Дори и обхватът на сделката и нейната икономическа логика да съдържат някои елементи, които навеждат на мисълта, че би могло да има икономическа приемственост, по отношение на тези критерии Комисията отбелязва, че всеки елемент на

([192]) В бизнес плана за 2016—2027 г. не е включена честотата на обслужване на линиите (вж. съображение 123). В него също така не са включени основните стратегически „двигатели“ на бизнес плана, които присъстват в плана за 2011—2022 г.: нови трудови договори за целия персонал, продажби в интернет, горивна ефективност, оперативна ефективност.

потенциална приемственост се обосновава от твърде специфичните обстоятелства, свързани с тази сделка, т.е. обвързване на прехвърлянето на активите с договора за обществена услуга в една процедура, мащаба на сделката и общоприложимото трудово законодателство. По-специално не съществуват признаци за заобикаляне на задължението за възстановяване. Във връзка с това Комисията заключава, че в крайна сметка няма икономическа приемственост между Siremar и SNS. Това означава също така, че задължението за възстановяване на неправомерната и несъвместима държавна помощ, предоставена на Siremar, не обхваща SNS,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

1. Предоставената на Siremar компенсация и осигуреният приоритет за акостиране с оглед предоставянето на морски услуги съгласно първоначалното споразумение, чийто срок е удължен в периода между 1 януари 2009 г. и 30 юли 2012 г., представляват държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС. С изключение на държавната помощ, отпусната за обслужването на маршрути D1 (Трапани — Пантелерия), D4 (Порто Емпедокле — Линоза — Лампедуза), D5 (Палермо — Устика), ALD/1 (Палермо — Устика), помощта е неправомерно приведена в действие от Италия в нарушение на член 108, параграф 3 от ДФЕС.

2. Посочената в параграф 1 от настоящия член помощ е съвместима с вътрешния пазар.

Член 2

1. Продължаването на помощта за оздравяване от 28 август 2011 г. до 18 септември 2012 г. представлява държавна помощ за Siremar по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС. Държавната помощ е неправомерно приведена в действие от Италия в нарушение на член 108, параграф 3 от ДФЕС.

2. Посочената в параграф 1 от настоящия член помощ, възлизаща на 15 121 838,33 EUR, е несъвместима с вътрешния пазар.

Член 3

1. Освобождаването от косвени данъци върху прехвърлянето на стопанското подразделение Siremar на SNS представлява държавна помощ за Siremar по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС. Държавната помощ е неправомерно приведена в действие от Италия в нарушение на член 108, параграф 3 от ДФЕС.

2. Плащането от страна на SNS на фиксирана такса за вписване на договора за придобиване на стопанското подразделение Siremar съгласно закона от 2010 г., вместо таксата, която обикновено се дължи съгласно националното законодателство, представлява държавна помощ за SNS по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС. Държавната помощ е неправомерно приведена в действие от Италия в нарушение на член 108, параграф 3 от ДФЕС.

3. Освобождаването от корпоративен подоходен данък върху постъпленията от продажбата на стопанското подразделение Siremar на SNS представлява държавна помощ за Siremar по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС. Държавната помощ е неправомерно приведена в действие от Италия в нарушение на член 108, параграф 3 от ДФЕС.

4. Посочената в параграфи 1, 2 и 3 от настоящия член помощ е несъвместима с вътрешния пазар.

5. Към момента на приемане на настоящото решение Италия все още не е изплатила помощта, посочена в параграф 3 от настоящия член.

Член 4

1. Възлагането на новото споразумение, обвързано със стопанското подразделение Siremar и с приоритета за акостиране, на SNS за периода от 11 април 2016 г. до 11 април 2028 г. не представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС.

2. Възможността за използване на ресурсите на *Fondo Aree Sottoutilizzate* за покриване на нуждите от ликвидност, както е определено в закона от 2010 г., не представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС.

3. Предвидената в закона от 2010 г. възможност финансовите ресурси, предназначени за обновяване и модернизиране на флота, да се използват временно за покриване на неотложни нужди от ликвидност, не е използвана от Siremar. Следователно тя не представлява държавна помощ за Siremar по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС.

Член 5

1. Италия възстановява от бенефициерите посочената в членове 2 и 3 несъвместима помощ, доколкото същата е била изплатена.

2. Върху сумите, подлежащи на възстановяване, се начислява лихва от датата, на която те са били предоставени на разположение на бенефициера, до тяхното действително възстановяване.

3. Лихвата се изчислява с натрупване в съответствие с глава V от Регламент (ЕО) № 794/2004 и Регламент (ЕО) № 271/2008 за изменение на Регламент (ЕО) № 794/2004.

4. Въз основа на информацията, с която разполага, Комисията признава, че бенефициерът вече е изплатил главницата на помощта, посочена в член 2, и част от лихвата по възстановяване.

5. Италия отменя всички неизвършени плащания по посочената в член 3, параграф 2 помощ, считано от датата на приемане на настоящото решение.

Член 6

1. Възстановяването на помощта съгласно член 5 се извършва незабавно и ефективно.

2. Италия гарантира изпълнението на настоящото решение в срок от четири месеца от датата, на която е уведомена за него.

Член 7

1. В срок от два месеца от датата на уведомлението за настоящото решение Италия изпраща на Комисията следната информация:

— общата сума (главница и лихва по възстановяване), която подлежи на възстановяване от бенефициерите;

— подробно описание на вече предприетите и планираните мерки за изпълнение на настоящото решение;

— документи, доказващи, че на бенефициерите е разпоредено да възстановят помощта.

2. Италия уведомява Комисията за напредъка по предприетите национални мерки за изпълнение на настоящото решение до пълното възстановяване на посочената в член 6 помощ. При поискване от страна на Комисията Италия незабавно представя информация за вече предприетите и планираните мерки за изпълнение на настоящото решение. Тя предоставя също така подробна информация относно размера на помощта и на лихвите по възстановяване, които вече са възстановени от бенефициерите.

Член 8

Адресат на настоящото решение е Италианската република.

Комисията може да публикува сумите на помощта и лихвите по възстановяване, които са били възстановени в изпълнение на настоящото решение, без да се засяга член 30 от Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета.

Съставено в Брюксел на 17 юни 2021 година.

За Комисията

Margrethe VESTAGER

Изпълнителен заместник-председател